

Giới thiệu Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu

Editor: Đại Tình Linh (Chương 1-3), Lãnh Thiên Băng (Chương 4- hết)

Thể loại: Ngôn tình, trùng sinh, hiện đại, giới giải trí, ngọt sủng, yêu sâu sắc, nam cường nữ cường, HE, 1x1

Số chương: 555 chương Hoàn

Hoàng Phủ Từ Y sau khi bị người khác hại chết, thì cô mới phát hiện thì ra có một nam nhân si tình vẫn luôn yêu thầm chính mình đã nhiều năm, hơn nữa người nam nhân đó vẫn đang âm thầm bảo hộ nàng hơn mười năm, lặng yên không một tiếng động trở thành một người đặc biệt nhất tồn tại trong sinh mệnh của nàng.

Chỉ là, người này tại sao lại ngốc như vậy? Làm nhiều như vậy, nhưng một chữ cũng không nói ra đâu? Làm nàng sau khi chết đều cảm thấy có chút đuối lý!

- “Chúng ta tới làm giao dịch như thế nào?” Sau khi trùng sinh, Hoàng Phủ Từ Y thần sắc đạm mạc hỏi.

“Không cần giao dịch, ngươi nghĩ muốn cái gì?” Ngươi nghĩ muốn cái gì, ta liền đưa cái gì! Trước sau như một!

-

Hoàng Phủ Từ Y, thiên tài thiếu nữ, Thần cấp hacker, được người đề cử là thiên hoàng siêu sao, rất sớm đã được ra mắt, trước khi trùng sinh nàng dựa vào khuôn mặt phong hoa tuyệt đại của nàng hấp dẫn vô số fan, mà vì để trả hết khoản nợ khổng lồ để trùng sinh, Hoàng Phủ Từ Y cũng hóa thân toàn năng nữ thần, mang theo cái trung khuyển yêu thầm giả đi lên đỉnh cao sự nghiệp!

“Chỉ có lão thù mới thích xưng vương xưng bá ở thế giới âm u, có thể đứng ở đỉnh cao khiến vạn người chú mục, vỗ tay mới có chính là đế vương chân chính ở thế giới này!”

Bởi vì những lời này, nữ chủ đã lựa chọn đi lên con đường ở giới giải trí xưng vương xưng bá con đường.

-

Sở Ngao Du, ở trong lòng của vô số người tồn tại giống như đế vương, nhưng khi ở trước mặt Hoàng Phủ Từ Y lại hèn mọn giống như một đạo bóng dáng, yêu thầm hơn mười năm, cũng không dám nói, thậm chí là không dám xuất hiện trước mặt của cô, mà trong khi hần tưởng rằng mình sẽ yên lặng bảo vệ hộ Hoàng Phủ Từ Y cả đời thời điểm, Hoàng Phủ Từ Y lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .....

Ái ngươi, cho nên hèn mọn yếu đuối không dám tỏ lộ!

Ái ngươi, cho nên nguyện ý sùng ngươi nhất sinh nhất thế, không oán không hối hận!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Nỗi đau mất người yêu

Bầu trời đêm đen như mực, lạnh băng đến tận xương, chẳng sợ cô đã trở thành một linh hồn, Hoàng Phủ Từ Y vẫn có thể cảm nhận được cái lạnh thấu xương đó!

Nếu đã chết rồi vì sao cô vẫn có thể cảm nhận được? Chẳng lẽ thế giới nay thực sự có linh hồn hay sao? Hay là nói, chỉ có cô là đặc biệt?

Hoàng Phủ Từ Y ngồi yên lặng trên một tảng đá, cô có gương mặt xinh đẹp có thể xứng với bốn chữ “Phong hoa tuyệt đại”, đôi mắt đen lạnh băng sáng như sao trời, cô ngồi lẳng lặng nhìn thi thể của mình cách đó không xa, thân thể kia vốn thuộc về cô nhưng hiện tại đã trở thành một thi thể, mà chính cô dường như đã trở thành một linh hồn.

Cô đã chết, chết vì sự cố trong lúc nhảy dù, đó là cảnh diễn được thực hiện từ trên cao, tự cô đã thực hiện động tác diễn đó, cô cùng với sáu bảy diễn viên khác cùng nhau diễn cảnh đó, nhưng không biết vì sao mà khi cô nhảy dù lại không mở ra, do đó cô trực tiếp ngã xuống biển, mặc dù các nhân viên cứu hộ đang cũng lập tức tiến hành cứu hộ, nhưng họ lại không tìm được cô, mãi đến lúc cô vì đuối nước mà chết, chết trong trong nước biển lạnh băng.

Là ngoài ý muốn, hay là mưu sát? Hoàng Phủ Từ Y chỉ là đơn giản tự hỏi qua liền xác định chắc chắn là do nguyên nhân sau, bởi vì sau khi cô rơi xuống biển liền phát hiện cơ thể của mình cũng nhũn ra, giống như là bị trúng độc vậy, căn bản là không có cách nào tự cứu, bằng không dù không có nhân viên cứu hộ thì cô cũng có biện pháp làm chính mình nổi trên mặt nước.

Nhưng rốt cục là ai muốn giết cô? Hoàng Phủ Từ Y nghĩ nghĩ, trong đầu liền hiện ra vài bóng dáng mơ hồ, tuy không xác định, nhưng cô chắc chắn cái chết của mình có liên quan đến ít nhất một trong số họ, nhưng ở thời điểm này dù cô có đoán được hung thủ là ai thì cũng có ích gì đâu, cô hiện tại đã chết thì có thể làm gì được họ chứ!

Hoàng Phủ Từ Y tuy rằng đoán được chính mình là bị người hại chết, trong lòng cũng không có quá nhiều cảm xúc oán hận, này đại khái là do tính cách của cô quá mức lạnh nhạt. Trong thế giới của cô, tồn tại thì sẽ phải cố gắng sống cho tốt, mà chết đi thì cũng không cần nhớ quá nhiều, người chết như đèn tắt.

Mà ở thời điểm Hoàng Phủ Từ Y nghĩ mình có lẽ sẽ mãi mãi nằm ở đáy biển lạnh băng cô tịch này thì cách đó không xa liền truyền đến thanh âm, đó là một nam tử mặc bộ đồ đen, lấy tốc độ cực nhanh tiến về phía của cô, nhìn có vẻ là một nhân viên trong đội cứu hộ.

Là tới tìm cô sao? Hoàng Phủ Từ Y lạnh nhạt nghĩ, đồng thời cũng thấp phần bình tĩnh mà nhìn người con trai đó bế thân thể của mình rời đi, mà linh hồn của cô cũng không nghĩ là sẽ đi theo, cô rất thích phiến đáy biển này, u tĩnh mà thần bí, thật thích hợp để ngủ.

Chính là, vì cái gì mà linh hồn của cô cũng bay theo? Hoàng Phủ Từ Y thấp phần bắt đầu phát hiện, cô đại khái là không thể tại đáy biển này ngủ, bởi vì linh hồn của cô vô pháp rời quá xa thi thể, cô cũng không biết những người đó muốn đem thi thể của cô đi đâu, hy vọng là đến một địa phương tốt, miễn cho cô sau khi chết mà vẫn không được an bình. Cùng lúc đó, Cách trên mặt biển không xa, có một chiếc du thuyền đang an tĩnh đậu ở đó.

“Thiếu gia, đã một ngày một đêm, ngài nếu không đi nghỉ ngơi, sẽ kiên trì không được!” Trên boong tàu có vài người đang đứng ở đó, trong đó có một nam tử đeo một chiếc kính, khí chất ôn nhuận, giọng điệu cung kính mà lo lắng đối diện với người nam nhân đang ngồi trên xe lăn nói. Mà ngồi ở trên xe lăn nam tử, mày kiếm mắt sáng, lãnh ngạo như sương, khuôn mặt tuấn mỹ giống như được thượng đế điêu khắc tỉ mỉ, chỉ đáng tiếc, hoàn mỹ dung mạo như vậy lại chỉ có một nửa, một nửa còn lại bị một chiếc mặt nạ bạc che đầy.

“Tìm được người, liền trở về.” Qua một hồi lâu, Sở Ngao Dư mới khàn khàn trả lời, đôi mắt lại như cũ không hề chớp mắt nhìn về phía mặt biển cách đó không xa, giống là muốn đem mặt biển nhìn thấu!

Ôn nhuận nam tử, cũng chính là An Trạch Thụy, hẳn là người trợ lý thân cận của Sở Ngao Dư, lúc này trong lòng không tiếng động thờ dài, trong thần sắc cũng toát ra một tia bi thương cùng lo lắng, nhìn thiếu gia như vậy, hẳn trong lòng liền có một dự cảm không tốt nảy sinh, nếu như không tìm được Hoàng Phủ Từ Y tiểu thư, hoặc là cô ấy đã chết. ... Như vậy thiếu gia của hắn rồi sẽ ra sao đây?

An Trạch Thụy đi theo Sở Ngao Dư từ khi còn rất nhỏ, cảm tình của Sở Ngao Dư đối với Hoàng Phủ Từ Y, hẳn có thể xem ở trong mắt, tình cảm kia tồn tại giống như là một cây trụ cột tinh thần, mà hiện tại Hoàng Phủ Từ Y xảy ra ngoài ý muốn, hậu quả hẳn thật sự vô pháp tưởng tượng.

“Tìm được rồi!” Liền ở ngay lúc này, trên mặt biển đột nhiên xuất hiện biến hóa, người cứu hộ rốt cuộc có thể mạng thi thể của Hoàng Phủ Từ Y lên, mà ngay tại khoảnh khắc nhìn thấy thi thể của Hoàng Phủ Từ Y, sắc mặt của Sở Ngao Dư liền trở nên rất khó coi, tầm lưng vẫn luôn cao ngạo thẳng đứng kia trong nháy mắt cũng sụp đổ.

Sở Ngao Dư đôi tay lúc này đã run rẩy tới cực độ nhưng vẫn nhanh chóng đoạt lấy thi thể của cô từ tay của nhân viên cứu hộ kia, sau đó gắt gao ôm vào ngực, hai mắt hắn đỏ ngầu ảm đạm bi thống, rồi lại dịu dàng ôn nhu mà nhìn thi thể của cô, như là dùng hết toàn thân sức lực, mới nhẹ giọng lầm bầm nói: “Từ Y.....”

Linh hồn của Hoàng Phủ Từ Y lúc này đang phiêu đảng ở phía trên của thi thể của cô, cho nên cô có thể nhìn rất rõ ràng biểu tình của nam nhân trước mặt này, bi thống, tuyệt vọng, thậm chí ảm đạm tiếp cận tới tình trạng điên cuồng, nhưng đồng thời cũng thấp phần ôn nhu, làm cô cảm thấy vô cùng kinh ngạc!

Người nam nhân này là ai? Cô nhận thức người nam nhân này sao? Lúc này Hoàng Phủ Từ Y thật sự rất muốn hỏi thượng một câu: Thân, người là tìm lầm đối tượng đi, chúng ta thật sự không thân nga!

Hoàng Phủ Từ Y có thể hoàn toàn khẳng định là cô không quen biết người nam nhân này, ít nhất là ở trong trí nhớ của cô là không có sự tồn tại của người nam nhân này, bằng không cô làm sao có thể quên được một người nam nhân đặc biệt như thế này, đặc biệt là nam nhân này lộ ra nửa khuôn mặt, dường như còn ẩn hiện má lúm đồng tiền a, nếu cười lộ lên, nhất định sẽ vừa soái vừa đáng yêu! Không thể không nói.

Hoàng Phủ Từ Y lạnh nhạt là ở trong xương cốt, người phía dưới vì cái chết của cô mà đau đến tận xương tủy ruột gan đứt từng khúc, cô vẫn có thể tự nhiên mà đối với người ta bình phẩm từ đầu đến chân, giống như một người đến xem lạnh nhạt thật sự là có chút ác liệt.

“Thiếu gia, người chết đã đi xa, thỉnh ngài nén bi thương!” Trên nét mặt của An Trạch Thụy lộ ra một tia vội vàng, hẳn thật sự là không biết nên như thế nào an ủi thiếu gia, rốt cuộc thiếu gia ở trong trí nhớ của hắn chưa bao giờ hiện lên một tia yếu ớt, giống như hắn liền tùy thời liền có khả năng sẽ hồng mắt.

“Tra, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, ta muốn biết cận kề trong thời gian ngắn nhất!” Thanh âm của Sở Ngao Dư trầm thấp giống như là âm thanh phát ra từ địa ngục, vô cùng âm trầm.

“Dạ!”

Sau khi nghe xong lời này An Trạch Thụy thật ra có chút an tâm, chỉ cần thiếu gia không có ý tứ tuấn tinh là tốt rồi, hắn đẩy đẩy mắt kính, mang theo một tia cẩn thận khuyên:

“Thiếu gia, chúng ta cũng trở về đi, Hoàng Phủ tiểu thư như vậy, nên an táng cho cô sớm để cô có thể nhanh chóng an giấc.

Nghe được lời này, tay của Sở Ngao Dư hơi run lên một chút, trên mặt vô pháp khắc chế được ta bị thống, dùng hết sức lực của bản thân mới miễn cưỡng gật đầu nói:”Được.”

Sở Ngao Dư ôm thi thể của Hoàng Phủ Từ Y rời đi du thuyền đi lên một chiếc trục thẳng ở gần đó, linh hồn của Hoàng Phủ Từ Y cũng đi theo linh hồn của cô, cuối cùng ngồi ở bên người của Sở Ngao Dư, Khoảng cách của hai người rất gần, như vậy cô càng có thể cảm nhận được nỗi bi thương tuyệt vọng tàn mạt ra từ người đàn ông này.

Người nam nhân này rốt cuộc cuộc là có bao nhiêu để ý cô đâu? Hoàng Phủ Từ Y đã không còn hoài nghi người nam nhân này là nhận sai người, nhưng cô cũng là thật sự không quen biết người nam nhân này, cho nên khó tránh khỏi sẽ cảm thấy có chút nghi hoặc, nếu nam nhân này thật sự để ý chính mình, vì cái gì lại trước nay đều không có xuất hiện ở trước mặt của mình, chẳng lẽ là vẫn luôn yêu thầm cô sao?

Đọc theo đường đi, Sở Ngao Dư đều gặt gao mà ôm thi thể Hoàng Phủ Từ Y, một lát đều luyến tiếc buông tay, ước chừng hơn hai giờ sau, phi cơ dừng ở một cái trang viên, trang viên này có diện tích cực kỳ rộng, mà một người có thể sở hữu được một cái trang viên rộng lớn như thế này ở giữa thủ đô của Hoa Hạ, tuyệt đối không phải là người bình thường, này cũng đối làm Hoàng Phủ Từ Y đối nam nhân thân phận, có tiến thêm một bước nhận thức.

Từ trên phi cơ xuống dưới, Hoàng Phủ Từ Y thi thể như cũ bị Sở Ngao Dư ôm ở trong lòng ngực, An Trạch Thụy muốn tiếp nhận, lại là bị hấn trực tiếp né tránh, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ đẩy hấn đi, mãi cho đến đoàn người đi vào hoa viên nhỏ thập phần đặc biệt.

Tuy rằng lúc này Hoàng Phủ Từ Y chỉ là một linh hồn hư vô, nhưng cô vẫn là cảm thấy chính mình lộ ra đầu đầy hắc tuyến, rốt cuộc cảnh sắc trước mắt thật sự là quá mức kỳ lạ, cô sống hai mươi hai năm, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người ở trong hoa viên của chính mình trông tất cả đều là hoa tiên nhân cầu, hơn nữa còn có hầu hết tất cả các chủng loại, quả thực giống như một dùng để triển lãm tiên nhân cầu.

Bất quá thực mau, Hoàng Phủ Từ Y liền phản ứng lại, người này không phải phạm vị kỳ lạ, hấn là quá mức hiểu biết cô, bởi vì cô có một loại cây rất yêu thích, đó là tiên nhân cầu, mà lấy trình độ người nam nhân này để ý cô, biết được sở thích của cô cũng không phải là điều kì lạ gì. Nghĩ đến đây, vẫn đang ở trạng thái linh hồn Hoàng Phủ Từ Y hơi nhượng mây, trên nét mặt đậm mạc trong nháy mắt có nhiều thêm một tia không rõ tà khí, nhưng lại cũng nhanh chóng khôi phục lại bộ dáng lạnh nhạt liền tính là có chút ý tượng, cô đều đã chết.

“Thiếu gia, băng quan đã chuẩn bị tốt, xin hãy để cho thợ trang điểm sửa sang lại một chút dung nhan của Hoàng Phủ tiểu thư đi?” An Trạch Thụy thật cẩn thận hỏi, liền sợ câu nào nói sai, kích thích đến Sở Ngao Dư.

“Không cần, chính ta sẽ làm.” Sở Ngao Dư thông thả lắc lắc đầu, ôm Hoàng Phủ Từ Y thi thể, làm An Trạch Thụy đem hấn đẩy đến trung tâm của hoa viên nhỏ, lúc này nơi đó đã sắp đặt một chiếc quan tài, bên cạnh còn bày một kiện váy dài màu tím, kia cũng là màu sắc mà Hoàng Phủ Từ Y thích nhất.

“Các người đều rời đi đi.” Sở Ngao Dư đối với những người khác nói, An Trạch Thụy tuy rằng không yên tâm, lại vẫn là mang vế mặt trầm trọng rời đi. Mà sau khi tất cả mọi người đã rời khỏi, Sở Ngao Dư đầu tiên là trầm mặc nhìn Hoàng Phủ Từ Y hồi lâu, mới nghiêm túc lại vụng về vì Hoàng Phủ Từ Y thay quần áo, tay hấn có chút run rẩy, nhưng động tác lại thập phần ôn nhu, thật cẩn thận như là sợ làm đau Hoàng Phủ Từ Y, chỉ là trong chốc lát, một giọt nước mắt liền nhỏ giọt ở trên người của Hoàng Phủ Từ Y.

Ngay khi giọt nước mắt đầu tiên rơi trên người của cô, Linh hồn của Hoàng Phủ Từ Y cũng đột nhiên run lên, giống như là bị vật gì nóng cháy làm cho nóng rất một chút, cả linh hồn đều trở lên trần động.

“Từ Y, Từ Y…….” Sở Ngao Dư rốt cuộc kiên trì không được, gặt gao mà ôm lấy Hoàng Phủ Từ Y thi thể, một bên gọi cô tên, một bên yên lặng rơi lệ, nỗi đau mất người yêu, thương tâm muốn chết!

Hoàng Phủ Từ Y lẳng lặng mà nhìn một màn này, tâm tình cũng dần dần mà trở nên trầm trọng lên, vô luận người nam nhân này là ai, vô luận người nam nhân này đối chính mình cảm tình là cái gì, có thể làm được như thế nồng nổi, cũng đủ để cho cô động dung! …….

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Báo thù rửa hận

Đừng khóc, tôi cũng đã chết rồi, khóc lóc thì có tác dụng gì nữa đâu?” Hoàng Phủ Từ Y nhìn hồi lâu, cuối cùng cũng không nhìn được nữa bay tới trước mặt của Sở Ngao Dư, xụ mặt khiển trách, nhưng đáng tiếc, lúc này cô chỉ là một linh hồn, Sở Ngao Dư cũng không thể nghe được những lời cô nói.

“Nếu anh để ý tôi đến như vậy tại sao lúc trước lúc khi tôi còn sống anh lại không lộ mặt?” Hoàng Phủ Từ Y mím môi, cô biết đối phương không thể nghe được những gì cô nói nhưng vẫn không được mà nói lên suy nghĩ của mình.

Sở Ngao Dư tất nhiên là không thể trả lời câu hỏi của cô, nhưng hấn cũng có lý do riêng của mình. Nguyên nhân chính là do thân thể Sở Ngao Dư, lúc anh sinh ra đã được chẩn đoán là thiếu hụt gen, điều này dẫn đến không chỉ hai chân anh bị tàn tật đi đứng không tốt, mà còn có khả năng sống không quá ba mươi tuổi, trong tình huống như vậy cho dù yêu sâu đậm Hoàng Phủ Từ Y Thì anh cũng không có khả năng điều biểu lộ ra ngoài dù chỉ là một chút, nếu không việc thổ lộ của anh không phải là yêu cô mà là hại cô.

Một lúc lâu sau, Sở Ngao Dư mới ngừng rơi lệ, anh vuốt tay bụng kín khuôn mặt, ổn định lại tâm tình của mình, một lần nữa khôi phục lại dáng vẻ lạnh nhạt cô tịch. Sau đó cẩn thận từng li từng tí, nhẹ nhàng mang theo tâm tình phức tạp không mong muốn đem thi thể Hoàng Phủ Từ Y đặt vào bên trong quan tài bằng, khí lạnh từ quan tài băng tỏa ra từ từ lấy đi tia sáng duy nhất trong lòng của Sở Ngao Dư.

Nhìn thi thể Hoàng Phủ Từ Y, trái tim của Sở Ngao Dư cũng như đã chết theo cô, sau khi đã đặt cô nằm xuống xong, máu từ miệng của Sở Ngao Dư đột nhiên trào ra, mặc dù anh đã nhanh tay che lại miệng nhưng vẫn có một giọt máu tươi rơi vào trên mặt Hoàng Phủ Từ Y.

Sở Ngao Dư thấy như vậy, biểu tình cũng trở lên vội vàng, lập tức đưa tay lau cho cô nhưng lại lại ảo não phát hiện ra tay mình cũng đang dính đầy máu, anh liền không ngần ngại chùi hết máu lên áo mình, thận trọng lau sạch vết máu trên mặt Hoàng Phủ Từ Y ánh mắt chăm chú tựa như đang nhìn một món trân bảo.

"Anh, anh lại nôn ra máu! Để em đi gọi bác sĩ!". Đúng lúc này, từ trong vườn hoa có một đứa nhỏ tầm sáu bảy tuổi mặc một bộ tây trang màu đen, thoát nhìn trắng trẻo đáng yêu, nhưng biểu cảm khuôn mặt ra vẻ nghiêm túc không phù hợp với lứa tuổi, bé tới là muốn gặp anh hai của mình, đến nơi nhìn thấy anh hai nôn ra máu, khuôn mặt bé lập tức nghiêm trọng ba chân bốn cẳng chạy đi tìm bác sĩ, nhìn bóng lưng vội vã với đôi chân ngắn mũm mĩm của bé làm cho Hoàng Phủ Từ Y bật cười thích thú.

Người này còn có một cậu em trai đáng yêu như vậy sao. Nhìn có vẻ thú vị! Hoàng Phủ Từ Y nghĩ, cô cũng không hề để ý gì đến việc Sở Ngao Dư mới vừa nôn máu!

Ngay lúc đứa nhỏ lên tiếng Sở Ngao Dư vuốt tay có ý định ngăn cản em trai, nhưng cuối cùng lại chỉ có thể bất đắc dĩ buông tay, sau đó không thể ngăn cản lại nôn ra một ngụm máu, Sở Ngao Dư ngay lúc đó liền hôn mê bất tỉnh.

Hoàng Phủ Từ Y thấy vậy nhũn mảy, đột nhiên cảm thấy người này thật mong manh, nếu nói là cô cùng người đàn ông đang hôn mê bất tỉnh này không có quan hệ gì với nhau thì chính cô thấy cũng sẽ không tin, nhưng nếu nói người ta bất tỉnh là bởi vì cô thì thật sự oan uổng quá, ban đầu cô đã thấy người đàn ông này không bình thường chỉ là bây giờ hôn mê bất tỉnh, khi cô còn sống mà gặp phải tình cảnh này mà bị người ngoài bắt gặp thì mọi tội lỗi sẽ đổ hết lên đầu cô mất.

Nhân viên cấp cứu rất nhanh đã xuất hiện, giống như đã quá quen với tình huống này rồi, không hề hề loạn mà bắt đầu xem xét tình hình của người đàn ông kia, đến khi tình trạng của anh ta ổn định, liền đưa anh ta đi.

Hoàng Phủ Từ Y muốn đi theo nhưng vì linh hồn không thể ở quá xa thân thể cô, cô chỉ có thể lơ lửng trong phạm vi nhất định nhìn theo hướng người đàn ông bị đưa đi.

Một đêm trôi qua, không có thêm người nào xuất hiện tại hoa viên kể từ lúc người đàn ông kia bị mang đi, Từ Y nghĩ cô đã bị quên lãng, hiện giờ cô chỉ là một thi thể đã chết, còn người đàn ông kia e rằng vẫn đang trong tình trạng hôn mê, hy vọng tình trạng anh ta sẽ tốt lên, nếu không thì cô đã chết mà còn bị gánh thêm một cái mạng nữa.

Hoàng Phủ Từ Y suy nghĩ không được bao lâu, người kia lại một lần nữa xuất hiện, chỉ là sắc mặt anh ta vô cùng nhợt nhạt. Vừa nhìn là biết người này mắc phải bệnh nguy kịch nhưng vẫn cố gắng gượng.

"Anh nên nghỉ ngơi đi!". Hoàng Phủ Từ Y bay tới trước mặt người nọ, nghiêm mặt đề nghị.

Tất nhiên là Sở Ngao Dư không nghe được lời cô, ngược lại đến gần thân thể trong quan tài bằng. Nhẹ nhàng cầm tay cô, mở giọng lạnh lùng xen lẫn một chút ôn nhu: "Là bọn họ hại em, tôi chắc chắn sẽ báo thù cho em!"

Quan tài bằng đặt thân thể Từ Y được thiết kế rất công phu hàn khí tỏa ra đủ để bảo quản thi thể nhưng Sở Ngao Dư chạm vào một cách rất tự nhiên, chỉ là ngay lúc Sở Ngao Dư chạm vào bàn tay thân thể Từ Y lập tức linh hồn đang lơ lửng của cô cũng theo đó mà run một cái.

Mà "Bọn họ" trong lời Sở Ngao Dư nhắc tới ban nãy rất nhanh liền xuất hiện, hai người này cô có biết. Trong nhóm người cận kề ấy, người đàn ông kia là người cô đã từ chối tình cảm cách đây không lâu, còn người phụ nữ kia chính là người tranh vai nữ chính trong bộ phim cô đóng trước khi bị hại chết, còn có một người là em họ cô cùng huyết thống với cô, tổ hợp ba người này xúm lại hại chết cô thì cô cũng không bất ngờ.

Trong đám người bị đưa đến trước mặt Sở Ngao Dư, người đàn ông tên Mã Bình Thừa mở miệng nói chuyện trước: "Anh là ai, tại sao muốn bắt chúng tôi?". Không lâu trước đây người này có cùng cô hợp tác trong một số dự án phim cũng từng mở lời muốn theo đuổi nhưng đã bị cô từ chối thẳng thừng.

Sở Ngao Dư liếc mắt nhìn ba người họ một lượt, anh giơ tay lên. "Pằng!" Một viên đạn được bắn vào đầu gối của Mã Bình Thừa, khiến hắn chịu đau mà phải quỵ xuống, lúc này Hoàng Phủ Từ Y mới để ý đến, không biết từ lúc nào mà trên tay người đàn ông có thêm một khẩu súng lục.

"A!". Đám người bị bắt tới thấy không những kêu to kinh hãi, vẻ mặt hoảng sợ muốn chạy trốn nhưng lại bị bốn tên hộ vệ áo đen bao vây ngay tại chỗ. Chạy trốn không được đám người chỉ có thể ở tại chỗ run rẩy đưa mắt về phía Sở Ngao Dư.

"Anh, Anh muốn làm gì?". Một người phụ nữ vừa run rẩy vừa sợ sệt hỏi, cô ta tên là Lô Á Viên, là người thường xuyên muốn tranh vai diễn cùng với Từ Y, cũng thuộc diện người đang nổi tiếng, nhưng bởi vì sự xuất hiện của Hoàng Phủ Từ Y mọi sự cố gắng để được nổi tiếng của cô ta đều bị đè bẹp, rất nhiều lần đến nỗi các fan gọi cô ta bằng cái tên vạn năm lao nhai.

Lô Á Viên vừa mới hỏi xong thì lại có thêm một phát súng vang lên, Sở Ngao Dư không chút do dự bắn phát súng thứ hai tới đầu gối ả, khiến cô ta hét lên một tiếng rồi trong nháy mắt ngã ra đất.

Cô ả còn lại là em gái của Từ Y gọi là Vân Phiêu Phiêu cũng muốn mở miệng nói chuyện nhưng thấy Lô Á Viên liền ngậm chặt miệng không dám lên tiếng nữa.

"Còn cô, có gì muốn nói sao?" Vân Phiêu Phiêu không dám, Sở Ngao Dư càng muốn bắt cô ta mở miệng, âm thanh lạnh lùng truy hỏi. Nghe vậy, Vân Phiêu Phiêu toàn thân mềm nhũn ra cũng ngã ra đất.

"Vị, vì cái gì?" Lô Á Viên mặc dù đau đớn đến mức khuôn mặt trắng bệch vẫn cố cắn răng hỏi, cho dù chết cô ta cũng không muốn chết mà không rõ nguyên nhân, vì vậy so với hai người chết nhất kia cô ta mới có dũng khí lên tiếng.

Nghe được câu hỏi của Lô Á Viên khẩu súng lục trên tay Sở Ngao Dư khê đảo, ba người trên đất không hên mà cùng run rẩy một trận, lúc này Sở Ngao Dư mới lên tiếng, trong âm thanh có chút sắc lạnh: "Các người hại cô ấy vì vậy các người đáng chết!". Dứt lời, Sở Ngao Dư một lần nữa nổ súng, phát súng hướng ngay tới đầu gối đang run rẩy của Vân Phiêu Phiêu, vị trí đều giống hai người còn lại, không sai lệch, nhiều đó cũng đủ cho những người có mặt thấy kĩ thuật bắn súng của anh như thế nào.

"Hại, hại ai, tôi, tôi cái gì cũng chưa làm, hiểu lầm, đây là hiểu lầm, tôi chưa làm cái gì cả..." Vân Phiêu Phiêu rút cuộc không nhịn được khóc nức lên, nhưng vẫn không có ý định nhận tội. Nghe lời nói của Vân Phiêu Phiêu hai người còn lại có tật giật mình trong đầu đều có ý chối cãi, đồng thời cũng đã chú ý đến sự tồn tại của chiếc quan tài bằng.

"Các người, kẻ thì sinh lòng oán hận chỉ vì bị từ chối tình cảm, kẻ thì lòng dạ hẹp hòi đổ kị với người tài, kẻ còn lại giết hại ngay chính người thân của mình, cô ấy rõ ràng không hề làm hại bất kì kẻ nào trong ba người các người, lại bị ba người các người lòng lang dạ sói hợp mưu hại chết, lẽ nào tôi không thể vì cô ấy báo thù?" Đây là câu nói dài nhất của Sở Ngao Dư từ này đến giờ mỗi một chữ đều mang âm lạnh sát ý.

"Người nào nói, anh, anh có chứng cứ sao? Anh không thể vô duyên vô cớ nghi oan cho người tốt, chúng tôi không phải là hạng sát nhân...." Mã Bình Thừa có chết cũng không thừa nhận, hẳn thậm chí còn rất tin tưởng những việc làm của hắn, vô cùng hoàn hảo không ai có thể tìm được dấu vết.

"Chứng cứ? Không, tôi không cần chứng cứ, tôi chỉ cần biết là ba người đã hại cô ấy như vậy là đủ rồi, các người đã có gan hại cô ấy thì tôi sẽ cho ba người chôn cùng cô ấy!" Sở Ngao Dư chậm rãi lắc đầu vừa dứt lời liền lại lần nữa giờ khẩu súng lên.

*Đại Tinh linh: Hãy lên ủng hộ mì nhiều nhiều để có động lực ra chương mới. ahihi

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Mặc nợ sống lại

Sở Ngao Dư tự mình bắn chết ba người kia, ba kẻ kia đã chết, chết trong vũng máu, tất cả đều chết không nhắm mắt, dường như không thể hiểu nổi tại sao hôm qua vẫn còn ăn mừng hôm nay lại cứ như vậy chết đi

An tĩnh ngắn ngủi qua đi, An Trạch Thụy mở miệng hỏi: "Thiếu gia, thi thể nên như thế nào xử lý?"

Sở Ngao Dư ho khan vài tiếng, giọng điệu lạnh nhạt nói: "Tìm một chỗ xa một chút đem thiêu đi, đừng làm bẩn sân." Nơi này là thuộc về Từ Y, không nên để những đồ rác rưởi đó làm ô uế nơi này.

An Trạch Thụy phát phát tay, lập tức có người tiến lên kéo thi thể đi, mà anh cũng mang giọng điệu có chút lo lắng nói với Sở Ngao Dư: "Thiếu gia, lão gia cùng phu nhân buổi tối về đến nhà, ngài nên đi nghỉ ngơi một chút."

Sở Ngao Dư trầm mặc một lát, lại là ho nhẹ vài tiếng, sau đó dùng giọng điệu trầm trọng nói: "Trạch Thụy, nếu như tôi chết đi, hãy an táng tôi cùng cô ấy chung với nhau, khi nàng còn sống, tôi không có dũng khí thổ lộ với cô ấy, bây giờ nàng đã chết, tôi cũng muốn tùy hứng một lần"

Nghe xong lời này, An Trạch Thụy suýt chút nữa đã khóc mất anh đỏ hồng, há miệng thờ đốc, nhưng lại không biết nên nói cái gì, thiếu gia từ trước đến nay sức khỏe đều không tốt, trải qua việc đề kích lần này, cả người đều suy sụp, ngày hôm qua sau khi bác sỹ chữa trị đã nói qua e rằng thiếu gia không sống được bao lâu nữa.....

Mọi người đều đi đi, tôi muốn làm bạn với cô ấy ở chỗ này một lát". Sở Ngao Dư phát phát tay, thanh âm có chút suy yếu nhưng rất kiên định, mọi người đều không muốn cưỡng cầu, đồng loạt đi ra ngoài.

Thực mau bên trong hoa viên chỉ còn lại một mình Sở Ngao Dư, anh nhẹ nhàng cầm tay của Hoàng Phủ Từ Y, thậm chí chỉ không dám dùng sức như là sợ khinh nhờn cô vậy.

"Năm ấy em đã cứu tôi, hiện tại tôi lại không cứu được em, có phải tôi rất vô dụng không?" Sở Ngao Dư lẩm bẩm, thanh âm rất thấp, trong đó suy yếu cùng mệt mỏi đã không thể che dấu, trong đó giọng nói cũng mang theo sự áy náy tự trách, thật giống như cái chết của cô là do anh gây ra.

“Tôi có lẽ cũng sắp chết rồi. Em nói xem sau khi chết tôi còn có thể được gặp lại em không?” Trong giọng nói Sở Ngao Dư hòa lẫn chua xót, cay đắng cùng chờ mong, mà lúc này Hoàng Phủ Từ Y vẫn đang chìm trong ký ức của mình, cuối cùng cô đã nhớ ra người con trai trước mặt này là ai rồi!

Khoảng mười bốn năm trước, cô ở một mình trong cô nhi viện thấy nhàm chán, liền trốn đi lang thang sau núi, sau đó tình cờ gặp phải hỏa hoạn, đám lửa đang thiêu cháy một căn nhà bằng gỗ mà ở trong căn nhà đó có một người con trai có tuổi lớn hơn nàng đang nằm cuộn tròn trên đất. Cô đã dùng rất nhiều sức lực mới cứu được cậu ta ra khỏi đám cháy, chỉ là từ đó về sau cô không còn gặp lại cậu ta nữa, mà bây giờ hình dáng cậu bé đó cùng gương mặt người con trai này mười phần giống nhau, chắc hẳn là cùng một người.

“Hóa ra anh chính là thằng nhóc đáng thương năm đó” Hồn phách Hoàng Phủ Từ Y trôi giạt trước mặt Sở Ngao Dư xúc động nói, theo sau là lời cảm thán: “Quả nhiên bây giờ so với lúc nhỏ soái khí hơn nhiều.”

Nói thế này dường như còn chưa đủ, tầm mắt dừng ở phía trên mặt nạ của Sở Ngao Dư, Hoàng Phủ Từ Y nhũn mảy: “Anh sở dĩ mang mặt nạ bởi vì từng bị bóng sao?”

Nếu Sở Ngao Dư nghe được những lời này mà trả lời cô, tự khắc sẽ cho cô đáp án chính xác. Anh sở dĩ mang mặt nạ, không chỉ bởi vì bóng, còn có một nguyên nhân nữa là do ghen khuyết tật, anh từ sinh ra cơ thể đã không có năng lực tự phục hồi vết thương, thậm chí cơ thể còn đào thải mọi loại phẫu thuật, kể cả phẫu thuật ghép da tự nhiên. Vụ hỏa hoạn đó có thể nói đã làm cho anh chịu nhiều cực khổ, đau đớn về thể xác, xém chút đã làm anh mất mạng.

Sở Ngao Dư nói chuyện với thi thể Hoàng Phủ Từ Y, linh hồn Hoàng Phủ Từ Y nói chuyện với Sở Ngao Dư, hai người rõ ràng đều biết đối phương sẽ không trả lời mình lại càng cố chấp nói hết cõi lòng, nghiêm túc một cách kì lạ.

Sau đó không lâu, cuối cùng Sở Ngao Dư không chịu được nữa, đột nhiên học máu, trong nháy mắt ngã xuống ngất đi. Linh hồn Hoàng Phủ Từ Y cũng cảm thấy con chấu vàng ủa tối, bỗng nhiên biến mất trong không trung.

Khi Hoàng Phủ Từ Y dần có ý thức, một giọng nói truyền đến tai cô: “Nếu cô có cơ hội để trùng sinh, nhưng lại yêu cầu cô phải trả một cái giá lớn nhất định, cô có nguyện ý trùng sinh hay không?”

“Yêu cầu phải trả đại giá?” Câu hỏi này có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn thực lý trí trả lời

“Khoản nợ ketchup.” Tiếng hệ thống trả lời lại

“Tiền?” Dùng tiền mua mạng? Bao nhiêu tiền mới có thể mua được mạng của cô? Hoàng Phủ Từ Y vô cùng tự luyện, cảm thấy bản thân vô giá.

“Là nhân khí, fan đối với người yêu thích có thể biến ảo thành giá trị nhân khí, sau đó cô có thể dùng nhân khí đó để trả nợ.” hệ thống tiếp tục nói

“Người là ai? Người được lợi ích gì trong việc này?” Hoàng Phủ Từ Y vẫn bình tĩnh như cũ, không vì muốn trùng sinh mà mất đi lí trí, cô muốn sống, nhưng cũng phải có điểm mấu chốt chứ không vì có cơ hội được sống lại mà đánh mất đi điểm mấu chốt kia nếu không thà rằng chết còn hơn.

“Ta là nhân khí hệ thống, giá trị nhân khí có thể biến thành năng lượng mà ta cần, người nguyện ý sống lại sao?”

Hệ thống trả lời dứt khoát, có cảm giác rất nghiêm túc.

Trong lòng Hoàng Phủ Từ Y vẫn có nhiều hoài nghi, cô không dễ dàng tin tưởng những gì hệ thống nói, nhưng không đợi cô đặt câu hỏi, hệ thống liền một lần nữa mở miệng:

“Người sống mới có khả năng vô tận, cô thật sự không muốn tái sinh sao?”

Hoàng Phủ Từ Y trầm mặc một lát, sau đó trả lời quyết đoán: “Tôi đồng ý!” Đúng như lời hệ thống, người sống mới có khả năng vô hạn, nếu cái giá phải trả chỉ là “Độ nổi tiếng”, như vậy bất kể cái hệ thống này là gì cô đều sẵn sàng thử một phen!

“Được, theo ý cô!” hệ thống trả lời máy móc, tiếng nói như có ý cười.

Ngay sau đó, Hoàng Phủ Từ Y liền cảm thấy trước mắt tối sầm lại, mắt đi ý thức một lần nữa, rồi sau đó không biết qua bao lâu, qua cơn chấn động kịch liệt mới dần tỉnh lại.

“Chào mừng đến với “Đại vũ trụ thương thành hệ thống, hệ thống trời định bắt đầu. ....” tiếng hệ thống lại hiện, Hoàng Phủ Từ Y dần hồi tỉnh ý thức, thậm chí có thể cảm nhận được sự mệt mỏi của cơ thể, chỉ là không biết tại sao lại không tài nào mở mắt được, mà ngay lúc này, âm thanh văng vẳng bên tai có chút xa lạ lại rất đối thân quen.

“Cô ấy thế nào rồi, thật sự không sao chứ?” Là giọng nói của một người con trai, trầm thấp mà cuốn hút, lời nói còn mang theo sự quan tâm, lo lắng rất rõ ràng. Mà âm thanh này, không lâu trước đây cô đã từng nghe qua.

“Do quá mệt hơn nữa còn bị cảm nắng, chỉ cần chú ý một chút, nghỉ ngơi mấy ngày sẽ khỏe lại, ngại cứ yên tâm.” Bác sĩ cung kính trả lời.

“Khi nào cô ấy mới có thể tỉnh lại?” Sở Ngao Dư vẫn có chút không yên tâm, cố gắng gắng hỏi.

“Cô ấy vừa mới uống thuốc, khoảng ba đến bốn tiếng nữa sẽ tỉnh lại” Bác sĩ nhìn đồng hồ, lại giảng giải thêm một hồi, liền bị anh mời ra khỏi phòng

bệnh.

Lúc này Hoàng Phủ Từ Y đang dần có lại nhận thức nhưng vẫn bất động trong trạng thái hôn mê sâu. Cô có thể nghe rất rõ tiếng hai người nói chuyện, vì thế trong suy nghĩ vẫn không khỏi bồn chồn. Thực ra đã chết, nhưng hiện giờ lại chỉ đang hôn mê, người con trai này sẽ nghĩ sao đây, không chừng sẽ cho rằng mình là xác chết sống lại?

Lúc này Hoàng Phủ Từ Y còn chưa biết, cô không phải trở về từ cõi chết, mà là trùng sinh quay lại một năm trước. Lúc ấy, Sở Ngao Dư đã thường xuyên hiện hữu trong cuộc sống của cô, chỉ là cô chưa bao giờ phát hiện ra mà thôi.

Đồng thời, khi Hoàng Phủ Từ Y đang suy nghĩ miên man, đột nhiên bàn tay cô được bao bọc bởi một bàn tay ấm áp, làm cho cô không khỏi tò mò về cảm xúc của người con trai ấy, khi lúc này đây anh cẩn thận nhẹ nhàng nắm lấy tay cô, ôn nhu lưu luyến như trân quý một báu vật.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Hệ thống thú cưng

(Vui lòng vote cho mình sau mỗi chương_Raamad)

"Bảng định kết thúc, xin chào chủ nhân, tôi là hệ thống thú cưng Tiểu Ngao Ô, sau này sẽ là thú cưng dành riêng cho cô rồi, xin cô hãy chiều cố nhiều hơn!" Ngay lúc Hoàng Phủ Từ Y rơi vào hồi ức, giọng nói kỳ lạ đột nhiên vang lên bên tai cô.

"Tiểu Ngao Ô? Một con chó à?" Hoàng Phủ Từ Y không có cách nào mở miệng nói chuyện được, nhưng từng suy đoán trong đầu nảy lên, đúng lúc đó, một con chó Husky nhỏ đang nhảy nhót vô cùng vui sướng xuất hiện trong đầu Hoàng Phủ Từ Y, một người một chó đối mặt với nhau, nhìn vô cùng thú vị.

"Phải, người ta là một chú Husky vừa thông minh vừa đáng yêu, chủ nhân người thích không?" Tiểu Ngao Ô ngoắc ngoắc cái đuôi, nhìn qua quả nhiên đúng với tên của mình.

"Nếu tao không thích, có thể trả lại không?" Tiểu Ngao Ô nghe được câu này, cái đuôi lập tức cụp xuống, không thể tin nổi nhìn Hoàng Phủ Từ Y, run rẩy lùi về phía sau vài bước, chắn trước chân sau còn vướng vào nhau làm nó ngã lăn quay ra đất, mãi mới bò dậy được, vô cùng tủi thân nói, "Chủ nhân sao lại nói như vậy, nhất định cô không phải là chủ nhân mà tôi quen biết!"

"Thực ra tao cũng không quen biết mày." Một con chó Husky không biết từ đâu chui ra, nhìn thật ngu ngốc.

Thái độ ghét bỏ của Hoàng Phủ Từ Y vô cùng rõ ràng, Tiểu Ngao Ô cảm thấy thương thay cho mình, nhưng nó vốn là một con thú cưng luôn lạc quan hướng tới tương lai, cú đả kích này vẫn có thể chịu đựng được!

"Khắp nơi có ai không biết chúng ta? Chẳng lẽ chủ nhân không muốn có một con thú cưng vừa thông minh vừa đáng yêu, gặp hoa hoa nở gặp người người thương, vừa đẹp trai tới mức siêu cấp vô địch này sao?" Tiểu Ngao Ô vừa nói vừa đứng lên, hai chân trước không khỏi hưng phấn múa may loạn lên, nhìn qua thực sự quá ngu ngốc.

"Không muốn." Hoàng Phủ Từ Y vốn rất ghét phiền toái, mà con thú cưng này xem ra chính là một cái đại phiền toái, nhưng dù cô không muốn cũng phải hiểu rõ một điều, đại khái là cái hệ thống luôn cung cấp sản vật, cô muốn từ chối cũng không được.

Tiểu Ngao Ô lập tức nằm vật ra đất, bày ra bộ dáng không còn lưu luyến cuộc sống, Hoàng Phủ Từ Y nhìn mà không khỏi phì cười, con thú cưng này tuy có chút phiền toái, nhưng cũng không đến nỗi không thể thu nhận, dù nhìn có vẻ ngu ngốc nhưng cũng rất hài hước.

"Đừng làm trò nữa, nói chuyện nghiêm túc đi, tình trạng của tao lúc này là như thế nào, người biết không?" Trở lại chuyện chính, điều Hoàng Phủ Từ Y quan tâm nhất bây giờ vẫn là tình trạng bây giờ của bản thân, người đàn ông nắm tay cô đâu rồi!

"Chủ nhân muốn biết cái gì?" Tiểu Ngao Ô bò dậy, nghiêng đầu hỏi.

"Tao còn sống hay đã chết?" Hoàng Phủ Từ Y hỏi.

Tiểu Ngao Ô lắc lắc đầu nói: "Đứng ra thì cô vừa sống lại, cô đã hao phí 10 tỷ 'Giá trị nổi tiếng' để khởi động 9 cấp hệ thống mới có quyền hạn sống lại, quay lại thời điểm 1 năm trước."

Một năm trước? Hoàng Phủ Từ Y nghĩ, nếu trí nhớ của cô không sai, một năm trước cô đã bị ngắt xiu một lần vì mệt mỏi quá độ và cảm nắng, nhưng lần đó cô không nhớ rõ Sở Ngao Dư có xuất hiện hay không, sau khi cô tỉnh lại cũng không hề nhìn thấy anh ta.

"10 tỷ 'Giá trị nổi tiếng'? 'Giá trị nổi tiếng' được tính toán như thế nào? Quyền hạn nhờ việc khởi động 9 cấp hệ thống là có ý gì?" Tuy rằng sự xuất hiện của người đàn ông nọ khiến Hoàng Phủ Từ Y rất bất ngờ, nhưng trước mắt cần phải làm sáng tỏ sự tồn tại của hệ thống này, thứ có thể khiến người ta

sống lại này thực đáng ngờ.

"Hệ thống mỗi ngày đều tự động thống kê, chỉ cần ngày đó có bao nhiêu fan thích cô đều được tính vào "Giá trị nổi tiếng"." Tiểu Ngao Ô nói tới đây thì ngừng lại một chút, sau đó đột nhiên căng thẳng nói, "Hiện tại chủ nhân còn nợ máy chủ 10 tỷ "Giá trị nổi tiếng", yêu cầu trả hết trong 5 năm, nếu không máy chủ sẽ hủy bỏ tư cách sử dụng của người."

"Hủy bỏ tư cách như thế nào?" Tuy đang hỏi nhưng trong lòng Hoàng Phủ Từ Y đã có dự cảm không tốt.

"Cô sẽ phải chết! Cho nên chủ nhân nhất định phải nỗ lực tích lũy "Giá trị nổi tiếng", khiến cho tất cả mọi người đều thích người!" Tiểu Ngao Ô tỏ ra vô cùng lo lắng, dường như thực sự quan tâm tới Hoàng Phủ Từ Y.

Hoàng Phủ Từ Y cảm thấy ấm áp trong lòng, đối với Tiểu Ngao Ô có thêm vài phần cảm tình, tuy rằng lai lịch của nó rất kỳ lạ, nhưng không chỉ giúp cô sống lại, còn mang tới niềm vui cho cô, cô nên cảm ơn nó mới phải.

"Tao sẽ nỗ lực." Hoàng Phủ Từ Y gật gù đầu, nghiêm túc trả lời, sau đó lại hỏi, "Nếu mỗi ngày có thêm fan thích tao, số fan mỗi ngày đó đều được cộng vào "Giá trị nổi tiếng" sao?"

"Đúng vậy, thống kê hàng ngày đều khác nhau, chỉ cần cô nỗ lực, sẽ mau chóng có thể trả hết nợ, tới lúc đó "Giá trị nổi tiếng" của cô dư dả thì có thể mua sắm thêm rất nhiều thứ hữu dụng trong trung tâm thương mại của hệ thống, chủ nhân nhất định sẽ thích." Tiểu Ngao Ô ngẩng cái đầu nhỏ lên, vô cùng vui sướng trả lời.

"Trung tâm thương mại của hệ thống là cái gì? Quyền hạn 9 cấp là gì mà còn chưa nói cho tao?" Hoàng Phủ Từ Y hỏi câu này, đột nhiên hiểu được một điều, dường như không chỉ sống lại, mà còn đạt được một thứ gì đó rất khó lường.

"Trung tâm thương mại chính là trung tâm thương mại, người có thể dùng "Giá trị nổi tiếng" đổi thành sản phẩm, "Giá trị nổi tiếng" càng cao, quyền hạn càng cao, sản phẩm mà trung tâm thương mại cung cấp cho sẽ càng nhiều, người có thể sống lại về tới thời điểm 1 năm trước, chứng tỏ người phải thuộc quyền hạn 9 cấp mới được như vậy."

"Còn có thêm những gì nữa?" Hoàng Phủ Từ Y cảm thấy chính mình dường như đã mở một cánh cửa bước vào một thế giới mới.

"Rất nhiều, chỉ là quyền hạn của người chưa đủ, chưa thể biết thêm được." Nhìn qua Tiểu Ngao Ô tuy có chút không nghiêm túc, vẫn rất có quy tắc, điều nên nói thì nói, không nên nói thì không nói.

"Ta hiện giờ đang ở quyền hạn cấp mấy?" Hoàng Phủ Từ Y cũng không ép buộc, liền thay đổi chủ đề.

"Giá trị nổi tiếng" của người đang là 1788 điểm, chưa đạt được điều kiện của cấp 1 quyền hạn." Tiểu Ngao Ô ra vẻ đáng thương trả lời, sau đó không đợi Hoàng Phủ Từ Y hỏi, liền chủ động giải thích, "Một bậc quyền hạn yêu cầu "Giá trị nổi tiếng" 10000 điểm, khi hoàn thành hệ thống sẽ thông báo thăng cấp, chủ nhân phải thật cố gắng đó!"

"1788 điểm? Hôm nay đã có 1788 người thích ta?" 1788 sao? Cô dùng 1 năm để rèn luyện kỹ thuật diễn xuất, dựa theo kế hoạch một năm phải đóng một trăm vai phụ, số lượng fan có được chính là do những vai diễn đó mang lại, đối với một diễn viên bình thường luôn sắm vai phụ mà nói thì cũng không tồi.

Hoàng Phủ Từ Y nghĩ, liền cảm thấy hệ thống thật thú vị, không biết nó đã tồn tại như thế nào, tới loại số liệu này cũng có thể thống kê ra được, quả thực quá thật kỳ rồi.

"Đúng vậy, chủ nhân cũng có thể xem số liệu của chính mình, người chỉ cần nói một câu "Trung tâm thương mại Đại Vũ Trụ" liền có thể nhìn thấy hình ảnh mô phỏng của trung tâm thương mại." Tiểu Ngao Ô gật đầu.

Hoàng Phủ Từ Y lẩm bẩm "Trung tâm thương mại Đại Vũ Trụ", trong đầu quả nhiên xuất hiện một hình ảnh mô phỏng, giống như ở trong game online cô từng chơi vậy, phía trước là tên trung tâm thương mại, bên trái là tên của mình, ngay bên dưới là "Giá trị nổi tiếng, lúc này đã từ 1788 lên tới 1795, bên phải là giao diện của trung tâm thương mại, chỉ có một dòng chữ to, "Người dùng quyền hạn không đủ, không thể vào trung tâm thương mại, người dùng hãy cố gắng!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Hồng nhan họa thủy

(Vui lòng vote cho mình sau mỗi chương_Raamad)

Hoàng Phủ Từ Y nhìn hình ảnh mô phỏng của hệ thống, cũng coi như bước đầu hiểu biết về hệ thống, đang muốn hỏi Tiểu Ngao Ô bao giờ mình có thể tỉnh lại, liền nghe thấy tiếng gõ cửa.

"Vào đi." Sở Ngao Dư cất tiếng, trong giọng nói có chút không vui, hiếm khi mới có cơ hội được một mình ở bên Từ Y, không thích bị người khác quấy rầy một chút nào.

"Thiếu gia, người đại diện cậu chọn cho Hoàng Phủ Tiểu Thư tới rồi, cậu có muốn gặp không?" Người bước vào là An Trạch Thụy, báo cáo là việc liên quan tới Hoàng Phủ Từ Y, khi Sở Ngao Dư biết Hoàng Phủ Từ Y vì đóng phim mà mệt nhọc quá độ tới hôn mê bất tỉnh liền phân phó An Trạch Thụy đi tìm người đại diện và trợ lý, hy vọng Hoàng Phủ Từ Y sẽ được chăm sóc nhiều hơn.

Thực tế hơn một năm trước, khi Sở Ngao Dư biết Hoàng Phủ Từ Y trở thành diễn viên, cũng đã sắp xếp một người đại diện và trợ lý tốt nhất bên cạnh cô, thậm chí còn đích thân mở một công ty giải trí, chỉ là lúc ấy Hoàng Phủ Từ không chấp nhận sự sắp xếp đó, mà lựa chọn một hướng đi cho riêng mình khiến ai cũng bất ngờ, cô tham gia đủ loại casting, vất vả tới mức ngất xỉu, suốt cả năm trời cô đã đóng một trăm vai phụ. Quá trình đó có thể nói là vô cùng gian khổ, Sở Ngao Dư nhớ lại vừa đau lòng, vừa kính nể.

"Ừm, ra ngoài đi, cô ấy cũng sắp tỉnh rồi." Sở Ngao Dư gật gù đầu, lúc nói chuyện vẫn lưu luyến nhìn Hoàng Phủ Từ Y, chỉ có lúc Hoàng Phủ Từ Y hôn mê bất tỉnh anh mới dám xuất hiện bên cô.

Sở Ngao Dư bị An Trạch Thụy đẩy ra ngoài, Hoàng Phủ Từ Y đột nhiên mở mắt, đôi mắt ráo hoảnh không hề giống người vừa tỉnh dậy sau hôn mê. Cô tròn mắt nhìn xung quanh, trừ căn phòng bệnh có chút quen thuộc mờ nhạt trong trí nhớ này, bên giường cô còn có một con chó Husky đang nhảy nhót tung tăng, chỉ là bộ dáng con chó có chút chột dạ, dường như hình ảnh của nó không hề chân thực.

"Người khác có thể nhìn thấy người không?" Hoàng Phủ Từ Y nhảy bèn hỏi.

"Tạm thời thì không ạ, nhưng sau khi chủ nhân tăng cấp quyền hạn, chỉ cần bỏ ra chút "Giá trị nổi tiếng" thì có thể giúp ta thăng cấp rồi." Tiểu Ngao Ô nhìn Hoàng Phủ Từ Y đầy mong đợi, cái đuôi vẫy vẫy vui sướng.

Hoàng Phủ Từ Y từ chối cho ý kiến, việc tăng cấp quyền hạn đó tuy cô có chờ mong, nhưng cũng có chút phòng bị, cứ chờ tới lúc tăng cấp hẵng hay.

Đứng dậy đi đến bên cửa sổ, Hoàng Phủ Từ Y lẳng lặng nhìn cảnh sắc bên ngoài, đồng thời cố gắng nhớ lại những việc đã xảy ra trong 1 năm trước khi sống lại, nên cô nhớ không lắm, người đại diện của cô sắp xuất hiện. Cô vốn nghĩ người đại diện này tới với cô là vì năng lực của chính cô, không ngờ lại là người do Sở Ngao Dư sắp xếp, có khi đã sắp xếp từ một năm trước rồi, chỉ là lúc đó cô vì muốn nâng cao kỹ năng diễn xuất mà không ký hợp đồng, người đó vẫn chờ cho tới bây giờ.

Sở Ngao Dư..... Hoàng Phủ Từ Y thì thầm cái tên này trong lòng một lần nữa, cái tên mà cô vất vả tìm kiếm trong trí nhớ. Cô từng cứu sống anh từ trong biển lửa, lại biết được tên và thân phận của anh từ miệng người khác, là trưởng tôn của nhà họ Sở - một thế gia có lịch sử trăm năm, một đứa trẻ bị khuyết tật bẩm sinh, mà nhà họ Sở có thể nói là gia tộc quyền thế bậc nhất ở Hoa Hạ. Không ngờ một người như vậy lại âm thầm che chở cho mình, chẳng trách cô làm bất cứ việc gì cũng đều vô cùng thuận lợi, trước kia cô còn tưởng rằng mình có vận khí quá tốt, giờ mới hiểu được tất cả sự may mắn đều do sự tồn tại của Sở Ngao Dư.

Nghĩ đến đây, tâm trạng Hoàng Phủ Từ Y liền trở nên phức tạp, lần này sống lại, cô không chỉ nợ "Giá trị nổi tiếng", mà còn nợ mối thù và ân tình che chở, cô cũng không phải là người vong ân phụ nghĩa, đương nhiên phải tìm cơ hội báo đáp.

Đúng lúc này bên ngoài liền có tiếng gõ cửa, Hoàng Phủ Từ Y vội vàng về giường, cô còn chưa kịp lên tiếng thì người bên ngoài đã mở cửa đi vào, có lẽ vì người nợ không biết cô đã tỉnh.

"Ồ cô tỉnh rồi? Thật ngại quá, tôi cứ tưởng cô chưa tỉnh." Người đi vào là một phụ nữ trung niên mặc trang phục công sở màu trắng, ưu nhã và già dặn, đó là người đại diện của cô từ 1 năm trước - An Tuệ, tuy thời gian hợp tác của hai người mới được 1 năm ngắn ngủi, nhưng lại vô cùng hòa hợp ăn ý, nhờ sự trợ giúp của An Tuệ, cô đã đạt được giải Tinh Quang cho nữ diễn viên mới xuất sắc nhất, từ diễn viên phụ tiến thẳng vào hàng minh tinh nổi tiếng bậc nhất, quyết liệt áp chế được đối thủ cạnh tranh của cô là Lư Á Viện - cũng là một nữ minh tinh xuất chúng.

"Chị An." Hoàng Phủ Từ Y tự nhiên chào hỏi, tuy rằng không mấy nhiệt tình, nhưng cũng đủ khiến người ta thoải mái.

An Tuệ có một chút bất ngờ, không ngờ Hoàng Phủ Từ Y nhìn thấy mình lại có thể bình tĩnh như vậy, nhưng cô vẫn luôn thích một Hoàng Phủ Từ Y như thế, tuy hai người không thường xuyên liên hệ nhưng cô vẫn luôn dõi theo Hoàng Phủ Từ Y, nay Hoàng Phủ Từ Y trưởng thành cô thực sự rất hài lòng.

"Từ Y, từ lúc cô nói muốn nâng cao kỹ năng diễn xuất tới nay đã được 1 năm rồi, kỹ thuật của cô quả thật càng thêm thành thục, cũng nên ký hợp đồng với tôi rồi chứ?" An Tuệ nói thẳng, về công về tư, cô đều rất xem trọng Hoàng Phủ Từ Y.

"Được." Hoàng Phủ Từ Y cũng trả lời dứt khoát, An Tuệ là người của Giải Trí Sở Hoàng, tuy Giải Trí Sở Hoàng mới được thành lập không lâu, nhưng lại là công ty con của tập đoàn Đại Sở, mà tập đoàn Đại Sở là sản nghiệp của nhà Sở Ngao Dư, đồng thời cũng là một đế chế kinh tế hùng mạnh trên toàn cầu, về công về tư ký hợp đồng với Giải Trí Sở Hoàng, đối với cô chỉ có lợi chứ không có hại.

Nghĩ đến Giải Trí Sở Hoàng, Hoàng Phủ Từ Y đột nhiên nghĩ tới một việc, khi cô mới quyết định gia nhập làng giải trí, tập đoàn Đại Sở trên danh nghĩa thành lập Giải Trí Sở Hoàng, còn tìm đến cô, hy vọng có thể ký hợp đồng với cô, điều khoản hợp đồng vô cùng nhiều ưu đãi cho cô, lúc đó cô còn tưởng rằng cô và Giải Trí Sở Hoàng vô cùng có duyên, nhưng giờ xem ra cái tên Sở Hoàng hẳn là Sở Ngao Dư cố ý tạo nên.

"Từ Y thật thẳng thắn, tôi sẽ chuẩn bị hợp đồng ngay, ngày mai sẽ ký có được không?" Hai mắt An Tuệ sáng lên, có chút háo hức không thể che giấu, cô vốn nghĩ mình còn phải dùng đến miệng lưỡi nhiều thời gian hơn mới có thể thuyết phục được Hoàng Phủ Từ Y.

"Được, vậy phiền chị An." Hoàng Phủ Từ Y không có ý kiến, bây giờ cô còn đang nợ hệ thống cả chục tỷ "Giá trị nổi tiếng", cũng hy vọng mau chóng trả hết, "Chị An, chị có kịch bản nào thích hợp, hoặc các hoạt động gì không? Tôi muốn nhanh chóng được nổi tiếng hơn." Nổi tiếng mới có nhiều người thích, mới có thể nâng cao "Giá trị nổi tiếng."

An Tuệ sững sốt, không ngờ Hoàng Phủ Từ Y sẽ nói trắng ra như vậy, cô ngập ngừng một lúc mới nói, "Muốn nổi tiếng cũng không khó, nhưng nếu cô nóng lòng muốn nổi tiếng thì không thể vội vàng, cô hẳn đã biết, trong làng giải trí, rất nhiều tiểu hoa đán hoặc tiểu thịt tươi có danh tiếng không tốt, đó cũng được tính là nổi tiếng, nhưng chỉ có giá trị nhất thời thôi."

"Đạo lý này tôi hiểu, cho nên vẫn cần chị An chiếu cố nhiều hơn." Hoàng Phủ Từ Y sao không rõ đạo lý này, chẳng qua con đường của từng người, là nổi tiếng nhất thời hay nổi tiếng cả đời đều là do tự tay mình quyết định, cô nghe xong mấy lời này không hề nản chí, ngược lại còn quyết tâm hơn.

An Tuệ nhìn thấy được sự tự tin và tham vọng trên gương mặt của Hoàng Phủ Từ Y, trong lòng không khỏi gọn sóng, nhất thời xúc động, một lúc sau bình tĩnh lại mới nói, "Đây là việc tôi nên làm."

Hoàng Phủ Từ Y nghe được lời này liền cười nhạt, gương mặt tinh xảo, thêm ba phần ưu nhã, trong khoảnh khắc cũng đủ khiến An Tuệ lóa mắt.

Yêu nghiệt! Lúc này trong đầu An Tuệ không thể không hiện lên hai chữ này, lại nghĩ tới thiếu gia nhà mình, chỉ có thể gắn lên Hoàng Phủ Từ Y một danh hiệu —— Hồng nhan họa thủy!

Hồng nhan họa thủy, nhất tiểu khuynh thành, hoàn toàn đúng Hoàng Phủ Từ Y!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

(Vui lòng vote cho mình sau mỗi chương_Raamad)

Bàn xong chuyện công, An Tuệ liền nói đến chuyện riêng, Hoàng Phủ Từ Y lao động quá nhiều nên bị cảm nắng, cho nên phải nghỉ ngơi 2 ngày, chỉ là người này không muốn nằm viện, cho nên để cho An Tuệ làm thủ tục xuất viện.

"Cô sống ở đâu, có cần công ty sắp xếp chỗ ở cho không?" An Tuệ đưa Hoàng Phủ Từ Y về nhà, lúc này cô mới nhớ là mình không biết Hoàng Phủ Từ Y sống ở đâu.

"Thiên Dã hoàng cư.", nói đến đây, cô dừng lại một lát, vì cô nghĩ đến một việc rất trùng hợp, phòng ốc của Thiên Dã hoàng cư đều là tài sản dưới danh nghĩa tập đoàn Sở thị, mà lúc cô mua nhà ở Thiên Dã hoàng cư, cũng là do viện trưởng của cô nhi viện giới thiệu, nói là quen biết với nhân viên ở đó, có thể lấy được giảm giá, có thể trả trước một nửa, sau khi cô đi xem thì cảm thấy khá ưng ý, thế là mua luôn căn phòng đó.

Hoàng Phủ Từ Y lúc chuyển khỏi cô nhi viện, mới có 16 tuổi, chỉ là lúc đó đã vượt cấp, lên học tại đại học Đại học Hoa Hạ khoa công nghệ thông tin, vì có gia sản không ít cho nên lúc cô chọn phòng cũng không dựa theo lời giới thiệu của nhân viên, mà lựa chọn một căn biệt thự ba tầng giá hơn năm ngàn vạn, nói là căn biệt thự này mua để cô ở, giám đốc của công ty đó thấy thế liền gửi cho cô báo cáo, sau một hồi mới quyết định bán cho cô, còn bán cho cô với giá ưu đãi nữa, rõ ràng là căn biệt thự hơn năm ngàn vạn, sau khi trừ đi chỉ còn ba ngàn vạn, còn phải đền cho cô một đội sửa chữa nhà cửa, để họ lắp đặt dây điện và dụng cụ cho cô, giảm bớt cho cô bao nhiêu là phiền toái.

Lúc đó cô nghĩ rằng, viện trưởng thật đáng tin, nhưng bây giờ nghĩ lại, viện trưởng quen biết người ở trong nội bộ, có thể là Sở Ngao Dư, nếu không thì làm sao có sự trùng hợp như vậy được.

Nghĩ đến điểm này, Hoàng Phủ Từ Y không nhịn được nghĩ nhiều hơn nữa, từ chuyện bố mẹ cô bị tông xe năm cô 6 tuổi, tuy bố mẹ cô đều có những người thân thiết, nhưng không ai chịu nhận nuôi cô cả, sau đó cô bị đưa vào cô nhi viện, mà ngân sách của cô nhi viện có hạn, dù cho viện trưởng có tốt thế nào đi chăng nữa, cũng không thể lo nghĩ hết cho những đứa trẻ trong cô nhi viện được, chứ đừng nói đến mang lại cuộc sống tốt đẹp cho tụi nó, nhưng từ khi bà ấy cứu Sở Ngao Dư năm anh ta 8 tuổi, thì cuộc sống của cô nhi viện có rất nhiều đổi thay.

Sau khi bà cứu anh ta xong, toàn bộ cô nhi viện như được đập đi xây lại một lần nữa, thức ăn của những đứa trẻ trong đó cũng có dinh dưỡng hơn, cũng vào lúc đó, viện trưởng nói có người muốn nhận nuôi cô, nhà họ có gia cảnh tốt, chỉ là chỉ có con trai không có con gái, nhất định sẽ đối xử với cô như con đẻ, nhưng mà lúc đó cô đã quen với môi trường của cô nhi viện rồi, cho nên kiên quyết từ chối họ, nếu cô đoán không lầm, thì nhà muốn nhận nuôi cô, là gia đình nhà họ Sở, hoặc nếu không phải Sở gia thì cũng là nhà có quan hệ với Sở gia.

Mà từ đó về sau, cô nhận thấy cuộc sống của mình thuận lợi hơn rất nhiều, tuy là ở cô nhi viện, nhưng về phương diện cá nhân của cô như ăn, mặc hoặc phương diện giáo dục không bao giờ kém với người khác, đặc biệt là nếu cô muốn thứ gì, chỉ cần nói ra thì không lâu sau sẽ xuất hiện trước mặt cô.

Ví dụ cô thích đọc sách, cô nhi viện sẽ xuất hiện một phòng đọc sách, bên trong đều là sách; cô thích vẽ, cô nhi viện sẽ xuất hiện một phòng vẽ tranh, không những có tất cả những đồ vẽ, còn có thầy giáo đến dạy cho bọn họ nữa, rồi ví như cô thích máy tính, cô nhi viện sẽ có nhà hảo tâm tặng cho những dàn máy tính, rồi lại ví như cô thích ăn đồ ngọt, cô nhi viện sẽ có đầu bếp tới làm đồ ăn như cô muốn, rồi lại ví như...

Bao nhiêu điều như thế, có thể nói là không đếm hết, hồi trước cô còn chưa cảm nhận được cái gì, cho là những thứ xuất hiện trước mặt cô đều là tự nhiên, sau này mới nghĩ lại, thì ra có nhiều sự trùng hợp như thế, mà cái loại trùng hợp này thì có khoảng 99% là do Sở Ngao Dư làm hoặc do Sở gia làm

Trên thực tế lúc đầu Hoàng Phủ Từ Y dù có rất thích những thứ ấy, cũng không tỏ ra rõ ràng lắm, như thích đọc sách, những cũng chỉ là thường xuyên coi sách, thích vẽ, thì cũng chỉ là vẽ đại hai ba bức tranh, Hoàng Phủ Từ Y là đứa trẻ khá yên tĩnh, sau khi vào cô nhi viện, lại càng cố thu nhỏ sự tồn tại của mình, cô muốn giấu đi trí thông minh của bản thân, nhưng cho dù là như vậy, thì những cái cô thích cũng bị đối phương chú ý tới, như thế có thể thấy, sự quan sát của đối phương, có thể nói là cẩn thận kĩ càng.

"Peng peng" Tim cô đập nhanh thêm hai nhịp, chỉ nhìn sơ qua mà cũng có thể nắm rõ như hay gặp vậy, chỉ là một cái là ý xấu, một cái là ý tốt, cho nên cô mới không phát hiện ra, chỉ là không biết đối phương hiểu rõ về cô bao nhiêu, đặc biệt là thân phận giấu kín của cô, nếu để người đó biết....

Nghĩ tới đây, Hoàng Phủ Từ Y lắc đầu nguầy nguậy, cô lợi dụng internet để giấu đi thân phận của mình, người đó coi như là có chú ý tới cô, cũng không rảnh để lên mạng điều tra về cô đâu nhỉ, mà có điều tra đi chẳng nữa, thì với kĩ năng của cô, thì người đó chắc cũng không tra ra được thông tin gì có ích đâu, cho nên chắc là vẫn chưa biết.

Lúc Hoàng Phủ Từ Y mười tuổi, đột nhiên có hứng thú với máy tính, vài năm sau, cô vừa học với giáo viên trong cô nhi viện, vừa tự học, từ một đứa không biết gì trở thành một người tinh thông về máy tính, sau cùng cô còn thả một con virus trên mạng, lấy tên của cô, cũng lập nên một văn phòng nhỏ, nghiên cứu phát triển nhiều phần mềm có tính ứng dụng, cho nên đến năm mười sáu tuổi, cô đã có trong tay vài tỷ, còn được vào học tại đại học Hoa Hạ.

Lúc Hoàng Phủ Từ Y học đại học tuy là bốn năm đều chỉ đọc sách về máy tính, nhưng cô cũng được làm nghiên cứu sinh, hơn nữa còn lấy được thành tích đứng đầu, có thể nói cô là nhân vật xuất chúng ở trong trường, trước khi tốt nghiệp, cô còn được rất nhiều công ty săn đón với mức lương hấp dẫn, chỉ là không biết cô bị điên cái gì mà từ chối tất cả, kiên quyết bước vào giới giải trí, trở thành một trong những diễn viên được yêu thích nhất màn ảnh, thật khiến người ta kinh ngạc, xem chút nữa là dẫn cô tới khoa thần kinh để khám rồi!

Cô mà có bệnh sao? Đương nhiên là không rồi, mà nếu tìm ra nguyên nhân thì chắc cũng là sự khác biệt giữa thần đồng và người thường, người ta đều nói, không thể phân biệt người điên và ngây thơ, cô gia nhập vào giới giải trí này, người thường đều không lý giải được, nhưng đối với cô mà nói, là có lý do cả.

Hoàng Phủ Từ Y trong thế giới mạng, có một biệt hiệu, đó là "Hoàng", cô từ chú chim nhỏ trở thành thế lực tối cao trong thế giới ảo, trở thành hacker số một, hành tung xuất quỷ nhập thần, cũng được dân mạng công nhận là hoàng đế, lật tay là có thể hô mưa gọi gió, năng lực của cô chắc có thể sánh với những bậc đế vương thời xưa.

Nhưng mà loại nổi tiếng này, cô âm thầm giấu trong thế giới đó, ngoài đời thực, cô đều dựa vào bản thân, cũng không ai biết cô là hoàng đế của thế giới đó, nhưng với những cái đó, cô không hề để ý, đây là sự lựa chọn của cô, nhưng trước đêm tốt nghiệp, cô xem được một tiếp mục phỏng vấn, làm cô thay đổi suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

(Vui lòng vote cho mình sau mỗi chương_Raamad)

"Chỉ có chuột mới thích cái thế giới u ám, tự xưng vương xưng đế, có thể đứng trước công chúng, nhận được sự tán thưởng của mọi người, đây mới là hoàng đế chân chính! "

Hoàng Phủ Từ Y nhớ rất rõ câu nói này, đây là câu nói năm đó của ảnh đế Hoa Hạ, cũng là diễn viên có sức ảnh hưởng nhất trong giới giải trí hiện này, bây giờ câu nói này được dùng cho những người mới vào nghề, đây cũng là câu nói được đưa vào bộ phim «Quan Âm đồng hành»

«Quan Âm đồng hành» kể về một người thuộc hắc đạo muốn trở thành bá chủ thế giới, mà câu nói này là của anh ta nói với thuộc hạ của mình, ý nghĩa rất rõ ràng, cho dù thế lực trong bóng tối có lớn hơn đi chăng nữa, cũng không thể nhận được sự kính trọng của những người ngoài ánh sáng, người đó ví mình như con chuột, vừa chằm biếm bản thân vừa chằm biếm cái xã hội này, ý nghĩa rất sâu sắc.

Hoàng Phủ Từ Y nghe được câu này, không biết vì sao lại nghĩ đến bản thân mình, tình hình của cô với người diễn viên trong phim đó không giống, cô đối với quyền lực cũng không có khát khao gì cả, nhưng một khắc đó, cô bởi vì nghe được câu nói đó mà thay đổi suy nghĩ của mình, giống như một tên điên, điên cuồng xông vào làng giải trí.

"Tôi không chỉ muốn làm hoàng đế của thế giới ảo, tôi còn muốn đứng ở nơi rực rỡ nhất của thế giới này, để mọi người có thể nhìn thấy tôi, tôn tôi làm hoàng thượng! " đây có thể coi như là lời thề của cô khi bước chân vào thế giới này, có chút điên cuồng, có chút náo loạn, nhưng thật sự cô đang hành động thực sự, cô chịu bao nhiêu khổ sở, nhưng không oán trách một câu.

Tính cách của cô khá là đặc biệt, có thể do trí thông minh quá cao, nên từ nhỏ cô đã biết bản thân muốn gì, cũng sẽ vì ước mơ của mình mà ra sức thực hiện, theo lý mà nói, đây là một tính cách hoàn hảo, nhưng nếu quá theo đuổi lý tưởng của bản thân, thì nó sẽ bị lệch khỏi quỹ đạo ban đầu, cũng vì tính cách này mà cô rất tùy ý, nhưng một khi đã quyết thì không ai thay đổi được, nếu bản thân muốn thay đổi, thì cô sẽ từ trắng chuyển thành đen, làm người khác không hiểu nổi ý nghĩ của cô.

Lúc cô đang lang thang trong trí nhớ, An Tuệ đã đưa cô tới nhà, căn cứ theo chỉ dẫn của cô ấy, đến biệt thự số một, số nhà này sau này cô mới biết, rõ ràng là vị trí sau tiểu khu, không đầu không đuôi, không biết vì sao lại đề là số một.

"Đây là nhà cô à? "An Tuệ chớp mắt, cảm thấy bản thân nên đánh giá lại tài sản của Hoàng Phủ Từ Y.

"Mặt mã là sáu số một, hoan nghênh cô tới chơi. " cô rất hào phóng nói cho An Tuệ biết mặt mã, bây giờ An Tuệ trở thành trợ thủ của cô rồi, sau này cô có rất nhiều chuyện cần sự giúp đỡ của cô ấy.

"Được, sau này làm phiền cô nhiều rồi. " An Tuệ cười nói, nhưng không có vào nhà, cô ấy phải đi gấp để kịp kí hợp đồng.

Sau khi An Tuệ đi, cô mới đi vào phòng, diện tích của một biệt thự không lớn, nhưng có đủ ba tầng, còn có một phòng nhỏ dưới đất, Hoàng Phủ Từ Y cô ở một mình, nên cảm thấy hơi lớn, nhưng tính cách của cô vốn dĩ lạnh nhạt, cho nên chỉ thích môi trường như thế này, hơn nữa trang trí biệt thự đều là do tay cô làm, ứng dụng được phong cách tự nhiên của Bắc Âu, trừ tông màu trắng sạch sẽ, còn có màu gỗ tự nhiên, Hoàng Phủ Từ Y trở về đây cảm thấy một môi tan biến không ít.

"Chủ nhân, đây là nhà của ngài sao, sao mà lạnh lẽo như vậy? " Tiểu Ngao Từ không biết từ đâu nhảy ra, nhảy lung tung trước mặt cô.

"Nếu không thích, người có thể ra ngoài, bên ngoài náo nhiệt hơn. " Hoàng Phủ Từ Y chỉ về phía cửa, Tiểu Ngao Từ lập tức xì hơi, khóc rống trong tim, nó khó lắm mới kiếm được chủ nhân, nhưng thực tế thì sao, nó còn thảm hại hơn những con sùng vật ngoài kia.

Hoàng Phủ Từ Y thấy bộ dạng của nó như thế, thì tự đi xử lý chuyện của mình, đầu tiên cô đi tắm rửa, sau đó mở weibo lên, nick này lập lúc cô học đại học, đến hôm nay đã được năm năm rồi, tên là Hoàng Phủ Từ Y, tính đến nay có hơn tám ngàn người hâm mộ, số ít là bạn học tiểu và trung học, phần còn lại là do những vai diễn của cô thu hút tới, những vai diễn trong một năm này của cô có trên trăm vai, đều ghi lại trên weibo, tuy là không có những vai diễn này, thì chỉ dựa vào của cô cũng có thể thu hút không ít những fan rồi.

Thực tế trong một năm nay, người muốn cô kí hợp đồng hợp tác với họ không chỉ có mỗi An Tuệ, người quản lý của những công ty lớn cũng tới tìm cô không ít lần, nhưng cô đều từ chối, hơn nữa trong khoảng thời gian này, cô cũng không có những vai diễn đề đòi, nhưng cô cũng không muốn ý nghĩ là sẽ theo đuổi những thứ quá sức, càng không làm những chuyện bản thân không thích, nếu không chỉ dựa vào gương mặt này, thì không phải chỉ là một diễn viên thôi sao!

Dung mạo, đây là ưu thế mà cô không thể xem nhẹ được, nụ cười mang theo cả gió xuân, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, con người mang theo sự ướm ắt kiêu diễm, đứng là mỹ nhân khuynh thành!

Không ai có thể xem nhẹ dung mạo của cô được, là một diễn viên, dung mạo trở thành lợi thế lớn nhất của cô, cũng có lúc cũng có thể trở thành nhược điểm, nên mới nói chuyện gì cũng có hai mặt, có nên trong lợi có hại, cho nên cô luôn phải dựa vào bản thân.

Lúc này weibo của cô có tin tức mới, là sự tiết lộ của một người trong tổ nhân viên làm cho một nhân vật nổi tiếng, Hoàng Phủ Từ Y bị tin tức này hấp dẫn, nên kéo lên xem bình luận của các fans.

"Ngô hoàng đệ hạ làm sao bị bệnh được, thật nhảm nhí! "

"Đệ hạ bệnh rồi sao? Nhất định phải nhanh chóng khỏe lại, cầu nguyện!"

"Đệ hạ không cần phải chạy show nữa, đi tìm công ty rồi kí hợp đồng đi, diễn một như vậy, bệnh cũng không có ai chữa! "

"Dựa vào giá trị của đệ hạ, không có nữ chính, thì cũng có nữ phụ chạy tới, sao phải khổ sở như vậy chứ? "

"Bởi vì đệ hạ không muốn luyện tập diễn xuất, đệ hạ của chúng tôi dựa vào thực lực và giá trị bản thân để đứng vững trong thế giới này! "

"Nói đi, sao muốn gọi là đệ hạ? " có người chưa bước chân vào thế giới này đặt câu hỏi như vậy.

"Đại khái là vì họ của đệ hạ? Hoàng Phủ, cái họ này có vẻ may mắn. " đây cũng là bình luận của một cô nàng chưa gia nhập thế giới này, nhưng đáp án của cô có vẻ dễ tin.

"Ha Ha Ha, chắc là do danh tiếng lan xa! "

"Chắc là do đệ hạ dùng uy quyền của mình! " Gì vậy trời, đây chắc là antifan rồi.

"Bởi vì đệ hạ không có đối thủ! "

"Bởi vì đệ hạ vừa là nam vừa là nữ! "

" Một đứa hay đóng vai quần chúng cũng tự xưng là bệ hạ, không sợ có quá thành quá cổ à! "

" Bởi vì bệ hạ tự làm tự chịu! " Hoàng Phủ Từ Y thật muốn sắc!

" Bởi vì..." tuy chỉ có hơn một trăm bình luận, nhưng mỗi câu mỗi từ của mọi người, thật là náo nhiệt, đối với một diễn viên như cô mà nói, đây là một niềm vui lớn rồi.

Nhìn thấy những thứ này, Hoàng Phủ Từ Y đảo mắt, cô có giỏi hơn nữa cũng không muốn xem sự kích động của fans hâm mộ đâu.

Trong lúc cô đang đảo mắt suy nghĩ, thì ở một nơi khác, có người đang bị bệnh tật dày vò đang lâm vào trạng thái sắp chết.

Trong căn phòng u ám, những chiếc rèm đen che đi ánh sáng. Sở Ngao Dư nằm một mình trên giường, nắm chặt gra giường, cắn môi mình đến bật máu, cho dù là người đau đến nỗi người bình thường còn không chịu được, nhưng anh vẫn cắn răng không phát ra âm thanh.

Hai ba năm trôi qua rồi, sự thiếu hụt trong gen di truyền mang đi của anh đôi chân, còn ban tặng cho anh sự đau đớn tận cùng này, mỗi khi tới thời điểm này, anh đều có cảm giác mình sắp chết, nhưng anh không nỡ chết, ai bảo anh yêu người làm gì, nên anh phải sống, phải sống để nhìn thấy cô...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

(Vui lòng vote cho mình sau mỗi chương Raamad)

Tối đó, cuối cùng Hoàng Phủ Từ Y cũng cảm thấy đói, thuận tay cầm điện thoại lên.

" Một phần com bò, một phần canh, một phần trái cây tráng miệng, địa chỉ biệt thự Thiên Dã, cảm ơn. "

" Chủ nhân, sao người không tự làm com? " Tiểu Ngao Ô hỏi một cách ngây thơ.

" Tại vì ta không biết. " Hoàng Phủ Từ Y trả lời tự nhiên, không hề cảm thấy có lỗi với bản thân.

Tiểu Ngao Ô nghe được đáp án này, cũng không cảm thấy có lỗi gì cả, gật gật đầu, sau đó thành thật đáp lại: " Thì ra là không biết, vậy thì phải tìm một người đàn ông biết nấu ăn, không thì đói chết! "

Hoàng Phủ Từ Y giật giật khóe môi, nhìn con vật nhỏ đó, cảm thấy bản thân phải cải tạo nó một lần nữa, đây có chỗ nào giống những con thú cưng chứ, rõ ràng là một tên hắc ám mà.

Trời vừa sáng, An Tuệ liền cầm hộp đồng tới, kèm theo là một thẻ ngân hàng và hai cái kịch bản.

" Đầu tiên cô hãy xem hộp đồng đi đã, nếu có chỗ nào không đồng ý, tôi lập tức sửa. " An Tuệ tuy nói vậy, nhưng trên mặt lại tỏ ra rất tự tin.

Hoàng Phủ Từ Y cười, nhìn sơ qua hộp đồng, rồi thoải mái kí tên, cái này đối với cô rất có lợi, cuộc đời của cô nghĩ lại thì quá suôn sẻ, chắc lại do Sở Ngao Dư kia sắp xếp.

Nghĩ tới đây cô lại muốn cười, người đàn ông kia đứng trong bóng tối, nhưng giống như mọi lúc mọi nơi đều ở cạnh cô, phạm là chuyện cô muốn, bất kể lớn nhỏ, thì đều được anh giúp đỡ, người đàn ông này như nhúng tay vào tất cả mọi chuyện, giống như kị binh trong bóng tối, âm thầm bảo vệ cô, lúc cô muốn phạm cảm thì lại cảm thấy mình không có lương tâm.

Nếu không có cái chết của kiếp trước, cô làm sao biết có người quan tâm mình như thế, thậm chí khi anh làm ảnh hưởng tới cuộc sống của cô, cô cảm thấy nhất định sẽ phản cá hoặc ghét bỏ anh, còn cảm thấy anh thật biến thái khi ở trong bóng tối theo dõi hành động của cô, nhưng có kí ức khắc cốt ghi tâm về đoạn thời gian kia, Hoàng Phủ Từ Y đối với anh liền chuyển biến thái độ, Sở Ngao Luật là người biến thái, nhưng là tên biến thái làm người khác cảm động.

" Cô tùy tiện như vậy, không sợ hộp đồng có những điều không hợp với cô sao? " An Tuệ có chút giật mình, trong mắt của cô, Hoàng Phủ Từ Y là một người rất biết điều, không nên làm những chuyện tùy tiện như thế, nên biết đây là hộp đồng, không phải là đồ chơi.

Hoàng Phủ Từ Y cười cười, nhưng tinh thần của cô tập trung cao độ, Hoàng Phủ Từ Y xem những loại văn bản này, có thể nói là vừa đọc đã nhớ, đọc một lần có thể đọc một lần mười hàng cũng được, càng huống hồ loại hộp đồng này đời trước cô cũng đã xem qua, hơn nữa, cô không tin An Tuệ cũng nên tin Sở Ngai Tử, người đàn ông này nhất định không làm chuyện gì có hại cho cô.

" Hai bản này đều cho tôi sao? Là vai gì vậy? " Hoàng Phủ Từ Y chuyển đề tài, tay chỉ lên kịch bản.

"Một cái là nữ chính phim cổ đại, một cái là nữ số ba phim tình cảm, đều là nhân vật được yêu thích, cô coi thử đi. " hai bản kịch bản này đều là kết quả từ sự lựa chọn tỉ mỉ của An Tuệ, bất luận là vai diễn hay bối cảnh đều hợp với Hoàng Phủ Từ Y.

"Được, vậy tôi xem đã. " Là tốt hay xấu, hợp hay không hợp, phải xem mới biết." Đây là thẻ lương của cô, tiền sẽ được công ty chuyển vào đây, mật mã là sáu số đằng sau, hôm qua tôi đã xem weibo của cô rồi, cô làm rất tốt, chỉ là nên chú ý nhiều hơn, sau này cô có thể tiếp tục sử dụng, bây giờ cô kí hợp đồng với công ty, bên công ty sẽ giúp cô tuyên truyền, nếu cô sợ phiền có thể giao weibo của cô cho chúng tôi, chúng tôi sẽ giúp cô xử lý, còn về nhóm của cô, bên công ty đã sắp xếp ổn thỏa rồi, các nhân viên sẽ nhanh chóng đến vị trí, cô yên tâm. " An Tuệ khi nhắc tới tập đoàn, trong tim cảm thấy cảm kích, Hoàng Phủ Từ Y có được vị trí tốt hơn so với diễn viên trong công ty, nếu truyền ra chắc sẽ nhận lại không ít hâm mộ cùng đổ kị.

"Cảm ơn, " Hoàng Phủ Từ Y nghĩ đến cảnh mình ở công ty, nhà tạo nẫu bậc nhất, nhà tuyên truyền hạng nhất, còn có đội ngũ nhân viên, thậm chí nhà dinh dưỡng học cũng cho cô hẳn hai người, nguyên cái tập đoàn cộng lại chưa qua được hai mươi người, ai ai cũng là tinh anh trong tinh anh, số tiền lương một năm, là tám chữ số đó.

Lúc đầu cô chưa cảm nhận được sự lợi hại của những người này, sau này biết rồi, chị An cũng chỉ nói là công ty sắp xếp, nhưng rõ ràng đây là sắp xếp của Sở Ngao Dur, nếu không công ty nào điên đến nỗi cho một người mới vào như cô bao nhiêu thứ tốt như thế chứ, truyền ra ngoài chả phải là chuyện cười cho người ta sao!

"Đừng khách khí, nên làm thôi. " An Tuệ không dám tranh công, đây đều không phải công của cô, cô chỉ là nhắc tới vài tên vài người, công việc tổ chức xây dựng đều sẽ do An Trạch Thụy đặc biệt phụ trách.

An Trạch Thụy và An Tuệ đều là họ An, đây không phải là trùng hợp, Sở gia là một đại gia tộc truyền qua bao nhiêu năm, trù ngôi nhà dành cho người họ Sở ra, còn có một số cô nhi viện trên toàn thế giới, những đứa trẻ trong cô nhi viện đều có họ An hoặc Ninh có những đứa trẻ được thu nhận vào đều không tên không họ, hoặc là hy vọng thay tên đổi họ, đều sẽ lấy họ An hoặc họ Ninh làm họ, mà An Tuệ và An Trạch Thụy là một trong số đó.

An Trạch Thụy từ nhỏ đã biểu hiện xuất chúng, cho nên lúc nhỏ được đưa vào nhà chính để bồi dưỡng, đến khi lớn lên thì trở thành trợ thủ của Sở Ngao Dur, còn An Tuệ muốn bình thường một chút, lớn lên dựa vào sở thích của mình tiến vào làng giải trí, sau đó trưởng thành, chỉ là nhà họ Sở không có đầu tư vào lĩnh vực này nên cũng không có công ty nào cả, chỉ đến khi Hoàng Phủ Từ Y xuất hiện thì An Tuệ mới được chuyển tới đây.

Hoàng Phủ Từ Y tiễn An Tuệ đi, thì bắt đầu đọc kịch bản, đây là kịch bản phim truyền hình, một cái còn lại là phim chiếu rạp, cái này so với sự sắp xếp kiếp trước có sự khác biệt rất lớn, bởi vì kiếp trước cô không hề nhận được kịch bản của hai thể loại phim này, nhưng mà nghĩ lại, Hoàng Phủ Từ Y cũng biết được nguyên nhân cho việc này, bởi vì kiếp này cô nói một câu mà kiếp trước không nói, cô muốn nhanh chóng hot trở lại!

Một bộ phim truyền hình sẽ làm diễn viên nổi lên nhanh hơn là một bộ phim chiếu rạp, bởi vì người xem phim truyền hình luôn nhiều hơn, sẽ có nền tảng khán giả nhất định, như vậy diễn viên mới có được độ hot, bởi thế có rất nhiều diễn viên mới xuất hiện, đều sẽ lựa chọn quay phim truyền hình.

Hoàng Phủ Từ Y nghĩ như thế, cầm kịch bản phim lên xem, chỉ là xem một lúc thì đầu mí cô nhăn lại, kịch bản này tên là 《Lăng Lan Thiên Hạ》, kể về câu chuyện báo thù của nam chính, từng bước từng bước đạt lấy thiên hạ, mà nữ chính là thanh mai trúc mã với nam chính, ôn lương dịu dàng, dung mạo xuất chúng, cùng nam chính vào sinh ra tử, sau đó trở thành một mẫu nghi thiên hạ, mẫu hình của nữ thần và vợ hiền khi kết hợp lại, nếu Hoàng Phủ Từ Y diễn vai diễn này, sẽ không phù hợp với tính khí của cô, đọc đến nữ phụ, cô cảm thấy đối với nhân vật này có chút hứng thú.

Nữ phụ là tiểu thư một nhà tướng, nhưng từ nhỏ đã thích binh pháp, bởi vì cho thường chịu thương thương tích trên chiến trường, nên cô muốn thay cha ra trận, hoàng thượng rất xem trọng cô, lại có thêm sự giúp sức của nam phụ- hoàng thái tử, sau khi trải qua sự khổ luyện cô đã có thể lãnh đạo binh lính, nữ giả nam trang, cùng nam chính tương ngộ trên chiến trường.

Nam chính và nữ phụ lần đầu tương ngộ, chỉ là chiến trường là nơi chém giết, hai đội quân không ngừng tàn sát nhau, kết cục lâm vào bất lợi cho bên nữ phụ, nữ phụ không muốn như thế, dùng kế sách lên vào doanh trại nam chính, lại có cơ duyên cứu được nữ chính, làm cho nam chính đối với cô rất có hảo cảm, nên tiết lộ không ít cơ mật, làm cho bên quân đối phương đánh thắng được vài trận, chỉ là lúc nữ phụ tiếp xúc với nam chính, dần cảm nhận được ưu điểm của hắn, thế nên không kìm được thích nam chính.

Nữ phụ cuối cùng cũng lộ ra mục đích của mình, đó là mưu sát nam chính, nhưng nam chính chọn bỏ qua cho cô, coi như trả ơn cứu mạng, nếu có gặp lại, sẽ quyết tử trên chiến trường, lấy cái chết để quyết định, nhưng kết quả của trận quyết chiến đó, là nữ phụ chủ động tự giết mình, để được chết trong tay nam chính, buông bỏ cơ hội để giết nam chính.

Cô yêu người không nên yêu, lại phản bội sự giáo dục của quốc gia, nên chỉ có thể chọn cái chết để thành toàn cho tình yêu của mình, chết không hối hận!

Đối với nam chính mà nói, nữ phụ tuy không có được tình yêu của anh, cũng không sống tới cuối cùng, nhưng sẽ trở thành một hình ảnh luôn tồn tại trong lòng anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

(Vui lòng vote cho mình sau mỗi chương_Raamad)

Hoàng Phủ Từ Y xem qua kịch bản, quả nhiên là thiên vị cho nhân vật nữ phụ này, nhưng cô không diễn được cái tâm thái của nhân vật này, mà nghĩ lại, tại sao nữ phụ lại thành nữ chính, hay nói đúng hơn là hai người là một, làm cho nhân vật này càng thêm sinh động.

Sau khi nhận định suy nghĩ của mình, Hoàng Phủ Từ Y gọi cho An Tuệ một cuộc điện thoại.

"Kịch bản này có thể sửa không?" Hoàng Phủ Từ Y trực tiếp hỏi thẳng

"Cô muốn sửa như thế nào? Kịch bản này là do công ty đầu tư tự quay, chỉ cần phù hợp, thì sửa một chút cũng không sao?" nếu không thì cô không thể trong thời gian ngắn như thế tìm được cho Hoàng Phủ Từ Y nhân vật nữ chính.

Hôm qua An Tuệ trở lại công ty, cô đi thẳng tới phòng tổng giám đốc, nhưng trong phòng không chỉ có tổng giám đốc Triệu Đoan Hòa, còn có người cô đã gặp mặt khi ở bệnh viện- tổng tài tập đoàn Sở thị, Sở Ngao Dư, cô muốn báo tình hình của Hoàng Phủ Từ Y sau, thì Sở Ngao Dư liền mở miệng nói vài chữ làm cho cô vừa kích động vừa cảm thấy phức tạp.

"Căn cứ theo yêu cầu của cô ấy mà làm, cô ấy muốn làm gì thì làm cái đó." đây là yêu cầu của tổng tài dành cho cô, cho dù chỉ ngồi yên đó nhưng cũng làm cho người ta sợ rồi, cho nên người như Hoàng Phủ Từ Y mới hợp với người như anh ta, cô thì chỉ cần nghĩ đến thôi cũng sợ rồi.

"Tôi muốn nữ chính và nữ phụ hợp thành một vai, cô để biên tập để sửa lại giùm tôi nhé, sửa xong thì tôi sẽ nhận vai diễn này." Hoàng Phủ Từ Y dùng giọng điệu tự nhiên nói ra yêu cầu của mình, cảm giác như cô không cảm thấy bản thân hơi ngang bướng, nhưng thực tế, Hoàng Phủ Từ Y cô rất rõ, cô muốn sửa đổi kịch bản, đều có liên quan đến Sở Ngao Dư, người đàn ông đó bảo vệ cô như thế, nên cô có đủ tư cách và tự tin.

Đời trước, Hoàng Phủ Từ Y không chú ý đến những thứ này, không thể không nói đây cũng là một trong những chỗ thiếu hụt trong tính cách của cô, cô là người thông minh thì cũng có lúc này lúc kia, Hoàng Phủ Từ Y luôn chú ý đến sở thích của mình, khi làm chuyện bản thân mình thích, cô luôn có thiên phú mà người thường không có được, nhưng đối với những người không liên quan tới mình, hoặc những chuyện không liên quan tới mình, cô sẽ rất khó để tâm, mà nếu có làm cô cũng không thể tập trung được, đây có thể nói là phần khó sửa trong tính cách của cô.

"Được, vậy tôi đi sắp xếp, cô còn có chuyện gì nữa không?" An Tuệ trầm mặc một lúc, cô hoài nghi có phải Hoàng Phủ Từ Y biết lời dận dò của tổng tài dành cho cô cho nên mới như thế hay không?, nhưng cô không phải người nhiều chuyện, cho nên cuối cùng cũng chỉ đành trầm mặc.

"Hiện tại chương trình tìm kiếm tài năng đang rất hot, cô chọn cho tôi một tiết mục thích hợp, để tôi tham gia nhé, chính diện một chút." Hoàng Phủ Từ Y tối qua xem ti vi thì nhìn thấy chương trình này, mới nhớ tới bây giờ đang hot nhất là chương trình này, nếu có cơ hội cô sẽ không để ý mà mượn chương trình này làm tăng độ hot cho mình.

"Tìm kiếm tài năng? Cô không giỡn chứ? Cái chương trình đó, có lợi cũng có hại." thế giới bên ngoài có thể bình luận không tốt về người tham gia chương trình này, tuy có làm người tham gia nổi tiếng rất nhanh, nhưng xuống cũng không chậm.

"Vậy chúng ta lấy lợi để dập hại đi!" Hoàng Phủ Từ Y rất ghét cảm giác mắc nợ, cho nên cô phải nhanh chóng hot lên, đây là mục đích quan trọng nhất, hơn nữa đường là dành cho người, cho nên tốt hay xấu, phải dựa vào năng lực của người, có sự giúp sức của Sở Ngao Dư, lại thêm khả năng bản thân và sự diễn xuất của mình, cô tin rằng con đường cô đang đi là con đường dẫn tới thành công cho cô.

Hoàng Phủ Từ Y là một người lí trí và kích động, cô lý trí cho nên cô không nghĩ là mình sẽ từ chối sự giúp đỡ của anh, bởi vì đó là những gì lúc này cô cần; còn sự kích động của cô, bởi vì bản thân phải tự tin và kiên trì kế hoạch đã đặt ra, đương nhiên đây cũng là những thứ cô cần, hai phương diện không hề có mâu thuẫn.

Chỉ là đối với sự giúp đỡ của Sở Ngao Dư, Hoàng Phủ Từ Y cũng ghi tạc trong lòng, đem nó cùng những ân oán hận thù kiếp trước gắn lại với nhau, hơn nữa cô phải tìm cơ hội để trả lại những ân tình đó!

"Cô có tự tin, nhưng cô phải hiểu, đừng vì cái lợi trước mắt mà ảnh hưởng sau này." An Tuệ nhin không được nhắc cô một câu, cô ấy không hy vọng Hoàng Phủ Từ Y bước nhầm đường.

"Mặt tiêu cực nhất định sẽ có, nhưng chỉ cần cái lợi lớn hơn, vậy là được, tôi có sắc đẹp, có khả năng, có công ty bảo vệ, nếu mà như thế này còn không thể cho tương lai của tôi một con đường sáng lạn, tôi cũng vô dụng quá rồi." Hoàng Phủ Từ Y không chút xấu hổ tăng bốc bản thân, nhưng đây đều là sự thật mà.

An Tuệ chau mày, cảm thấy hiểu biết của bản thân về Hoàng Phủ Từ Y không đủ, như da mặt quá dày là điểm cô mới phát hiện.

"Cô xác định là công ty đang bảo vệ cô?" một người mới, rốt cuộc là lấy tự tin ở đâu? Chẳng lẽ tổng tài không phải âm thầm bảo vệ cô ấy sao, nhưng vì sao vẫn kêu cô giữ bí mật, lẽ nào hai người này đang chơi cô?

Hoàng Phủ Từ Y bỗng chốc sầm mặt lại, sau đó phun ra một câu: "Tôi chưa ăn cơm tối."

An Tuệ cũng im lặng chốc lát, sao cô có thể chuyển chủ đề nhanh vậy chứ, cô ấy có chút khó tiếp nhận, chỉ có thể nghiêm mặt hỏi: "Có cần tôi mang cơm cho cô không?"

"Có thể Sở tổng có thời gian để đi ăn cơm với tôi, hay là cô hỏi giúp tôi đi?" Hoàng Phủ Từ Y những chuyện này nên thẳng thắn một chút, tránh để An Tuệ ngày sau làm việc không linh động được, không những phải giúp cô, còn phải giấu giúp cô, hơn nữa cô muốn nhìn thấy người đàn ông đó thêm lần

nữa, lấy thân phận đã sống qua một đời của cô, tận mắt nhìn người đó.

An Tuệ đang nghe máy cảm thấy ngốc nghếch đi, cơm tối chưa ăn, cho nên hỏi Sở Ngao, đây là chuyện gì vậy?

"Đi hỏi đi, tôi đợi điện thoại." Hoàng Phủ Từ Y nói xong liền cúp máy, An Tuệ do dự một lúc, thì gọi cho trợ lý An, hôm qua lúc rời khỏi phòng họp, Sở tổng liền đưa số của trợ lý An cho cô, nói là có chuyện gì liên quan đến Hoàng Phủ Từ Y thì gọi cho anh, không ngờ hôm nay có dịp dùng rồi.

"Cô An có chuyện gì sao?" An Trạch Thụy nhanh chóng bắt máy, lễ phép hỏi.

"Chuyện là thế này..." An Tuệ mang cuộc đối thoại của mình và Hoàng Phủ Từ Y ra thuật lại một lần nữa, sau đó đợi câu trả lời của đối phương.

"Tôi biết rồi, vất vả cho cô, tôi sẽ xử lý chuyện này." sau một hồi trầm mặc, An Trạch Thụy khôi phục lại giọng điệu, trả lời cho cô ấy.

Sau khi ngắt điện thoại, An Trạch Thụy đi đến cạnh tổng tài, vẻ mặt nghiêm trọng, sau một hồi điều chỉnh tâm trạng, anh mới lấy lại được tâm tình, không phải anh kinh ngạc, mà là chuyện này làm người ta cảm thấy ngoài ý muốn.

"Thiếu gia." An Trạch Thụy tiến vào phòng tổng tài, cũng chưa điều chỉnh tốt vẻ mặt của mình, Sở Ngao Dư nhìn anh ta một cách kì quái, "Có chuyện gì?"

"Khụ, Hoàng Phủ tiểu thư mời ngài đi ăn tối chung, không biết ngài có thời gian không?" An Trạch Thụy nói xong, sắc mặt đã lộ ra một chút vui mừng, nhưng pha chút lo lắng, anh luôn bên cạnh thiếu gia, là người hiểu tâm ý thiếu gia nhất, thiếu gia có cảm tình với Hoàng Phủ tiểu thư, cho dù anh có chút xúc động, cuối cùng cô ấy cũng có chút ý tứ với thiếu gia nhà anh, anh nên vui mừng vì ngài ấy, nhưng mà tình hình của thiếu gia cô chút đặc biệt, không chuyện này là tốt hay xấu.

"Cậu nói gì?" Hoàng Phủ tiểu thư? Là người con gái anh đang nghĩ sao? Sở Ngao Dư lắc đầu, sau đó nhanh chóng phủ định phán đoán của mình, làm sao có thể chứ, anh chưa từng xuất hiện trước mặt cô, cô làm sao có thể mời anh đi ăn tối chung chứ, anh nghĩ, không biết bản thân đang suy nghĩ gì nữa.

"Hoàng Phủ Từ Y, Hoàng Phủ tiểu thư mời ngài tối nay ăn tối chung, ngài có muốn tối không?" An Trạch Thụy nhắc lại câu hỏi một lần nữa, anh biết phản ứng của thiếu gia nhà anh là như thế này.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

(Vui lòng vote cho mình, không nên đọc chùa, mình sẽ không đăng tiếp tục)

Sau khi xác nhận suy nghĩ của mình, sắc mặt Sở Ngao biến đổi, lúc đỏ lúc trắng, trông như một chú tắc kè, cũng không biết là đang nghĩ gì nữa.

"Sao cô ấy lại muốn mời tôi ăn cơm?" Một lúc lâu sau, Sở Ngao mới trấn tĩnh lại, chỉ là trên mặt vẫn mang theo sự kích động như thế.

An Trạch Thụy nhìn thiếu gia nhà anh, có chút mỉa mai, anh theo thiếu gia bao nhiêu đó năm, đây là lần đầu tiên anh thấy thiếu gia như vậy, thật là đáng yêu, thật muốn cho phu nhân và lão gia thấy cảnh này, thực là quá buồn cười.

An Trạch Thụy thuật lại những lời của An Huệ một lần nữa, sau đó bổ sung thêm một câu: "... Hoàng Phủ tiểu thư như thế, chắc là muốn cảm ơn sự bảo vệ của ngài."

"Cô ấy cảm ơn tôi?" Sở Ngao nói ra mấy chữ này, tim cảm thấy loạn nhịp, cảm thấy có chút xấu hổ, hắng giọng lại, nói: "Thực ra tôi cũng không làm gì."

Sở Ngao nói vậy, cũng thật sự cho là như vậy, anh chỉ là bỏ ra một chút sức làm những việc có thể làm mà thôi, tự anh cũng cảm thấy đây là những chuyện nhỏ, những chuyện này cho dù anh không làm thì cô gái bé nhỏ của anh cũng sẽ làm thôi, mà còn làm rất tốt nữa, trong tim của anh, không có ai đẹp hơn, hoàn mỹ hơn Hoàng Phủ Từ Y nữa, anh cảm thấy những chuyện mình làm, lỡ mà để cô biết, có hay không cô sẽ cảm thấy phản cảm, cho nên trước giờ anh không bao giờ dám cho cô biết sự tồn tại của anh.

Ánh mắt của An Trạch Thụy mờ to như không thể tin, trong tim thì thở dài một tiếng, thiếu gia nhà anh, bình thường đều cao cao tại thượng như thế nhưng mỗi lần đối diện Hoàng Phủ Từ Y là đều hạ mình xuống dưới thấp, biến hóa long trời lở đất như thế, thật là làm người ta khó phân biệt ai mới là thiếu gia nhà anh.

"Thiếu gia, Hoàng Phủ tiểu thư đang đợi trả lời của ngài ạ." An Trạch Thụy không thể không nhắc nhở, thực ra anh mong Hoàng Phủ tiểu thư có thể liên lạc với thiếu gia nhà anh nhiều vào, nhìn phản ứng của thiếu gia bây giờ, là biết vị trí của cô gái này trong tim anh quan trọng tới nhường nào.

Chỉ là nghe được câu này, Sở Ngao chau mày lại, tay cũng nhẹ nhàng xoa mặt bàn, bộ dạng này của anh, là rất muốn đi gặp Hoàng Phủ Từ Y, nhưng có hay không sẽ dọa sợ cô, hoặc cô có ghét anh hay không?

Sở Ngao muốn gặp Hoàng Phủ Từ Y, nhưng cứ rối trong mớ suy nghĩ của mình, nhất thời cũng không biết chọn cái nào, điểm này thật không giống tổng tài uy phong của ngày trước.

Khỏe miệng của An Trạch Thụy co lại, đột nhiên lại không muốn thiếu gia nhà anh có quan hệ gì với Hoàng Phủ Từ Y nữa, nếu không cứ nhìn bộ dạng ngây ngốc của thiếu gia, đến lúc nào đó sẽ bị người ta dắt đi.

"Chỉ là một bữa cơm thôi mà, Hoàng Phủ tiểu thư muốn gặp thiếu gia, nói không chừng là có chuyện muốn nhờ ngài giúp đỡ thôi, thiếu gia không muốn nghe sao?" An Trạch Thụy đối phương pháp khuyên Sở Ngao, tuy anh cũng có lo lắng, nhưng biết thiếu gia nhà mình để ý cái gì, cho nên mới nguyện ý để thiếu gia tiếp xúc với Hoàng Phủ tiểu thư, như thế mới có thể khiến ngài ấy vui lên được.

Sở Ngao nghe tới đây, thì quả nhiên có phản ứng: "Được, tôi đi gọi điện lại.", nếu là cô muốn nhờ, thì anh không nên trễ nải mới đúng.

Sở Ngao nói là làm luôn, cầm điện thoại gọi cho Hoàng Phủ Từ Y, điện thoại anh đã có phương thức liên lạc với cô từ mấy năm trước rồi, cho nên cơ bản là không cần ai nói cho anh, cuộc gọi được chuyển tiếp, anh nghe từng hồi chuông dài kết nối với điện thoại cô vang lên, thì tim không kìm được đập nhanh thêm, nếu cần thận sẽ phát hiện, bàn tay của anh cũng đang run.

Năm mười tuổi, khi anh chìm trong tuyệt vọng và đau khổ, thì anh gặp người con gái như thiên sứ đó, lúc đó tim anh đã không còn thuộc về bản thân mình nữa rồi, Hoàng Phủ Từ Y đối với anh mà nói, là tín ngưỡng, là niềm tin tinh thần, là phao cứu mạng, cũng là vị thần không thể khinh nhờn trong lòng anh, cho nên, dù trong tim anh ngập tràn hình ảnh của cô, nhưng vẫn không dám xuất hiện trước mặt người đó.

"Xin chào, tôi là Hoàng Phủ Từ Y." âm thanh lạnh nhạt nhưng mang theo mà lực truyền vào tai anh, Sở Ngao lúc này mới sực tỉnh, không biết lúc nào mà điện thoại đã kết nối rồi.

"...Xin chào, tôi là Sở Ngao Dư." Sở Ngao ổn định lại tinh thần, ngốc nghếch giới thiệu bản thân với Hoàng Phủ Từ Y, nhưng mà không biết nói gì cho đúng.

Đầu dây bên kia, khi Hoàng Phủ Từ Y nghe được câu trả lời, thì mi giật giật, bộc lộ cái vẻ mặt "quả nhiên như thế" trả lời: "Sở tổng gọi cho tôi, là muốn nhận lời mời của tôi hay là từ chối."

Sao Sở Ngao Dư có thể từ chối được, anh suy nghĩ một chút, cũng không chống cự lại được câu hỏi của cô, cho nên không chút do dự: "Được, cô muốn ăn gì?"

"Gần nhà tôi có một quán ăn nhỏ, anh biết không?" một quán ăn nhỏ mờ mờ, diện tích không lớn nhưng khẩu vị rất tuyệt, những món ăn ở đó đều phù hợp khẩu vị của cô, cho nên nghĩ đến việc ăn cơm, cô sẽ nghĩ tới quán nhỏ đó.

Sở Ngao ở đầu dây bên kia thì hồi tưởng lại, anh làm sao có thể không biết chứ, đầu bếp của quán đó là do anh đích thân mời tới, vì muốn làm đồ ăn hợp khẩu vị của Hoàng Phủ Từ Y.

"Tôi biết." Sở Ngao Dư thành thật trả lời, như là không cảm thấy, bản thân biết chỗ ở của Hoàng Phủ Từ Y hoặc biết quán ăn gần nhà cô là việc bất thường tới cỡ nào.

"Vậy được, năm giờ chiều nay tôi đợi anh ở đó." Hoàng Phủ Từ Y cũng không cảm thấy bất ngờ, bởi vì lúc cô hỏi, cũng cảm nhận là đối phương sẽ biết.

"Được." Từ Y nói gì cũng đúng, cũng được cả, Sở Ngao Dư làm gì có ý kiến gì chứ, nhưng mà anh nên mặc gì đi gặp cô đây?

Sở Ngao Dư vừa mới đồng ý, thì bên kia Hoàng Phủ Từ Y đã cúp máy, Sở Ngao Dư cảm thấy không nổi, đảm điện thoại còn lại hơi ấm kia không chịu buông, cuộc nói chuyện hồi nãy của hai người làm anh cảm thấy như đang mơ vậy.

"Thiếu gia, tối nay ngài hẹn ăn cơm với Hoàng Phủ tiểu thư, có nên chuẩn bị không?" An Trạch Thụy có chút không muốn nhìn nữa, điện thoại cúp lâu như vậy rồi, thiếu gia còn có phản ứng như vậy, không thể không nói, thật là quá mất mặt rồi, nói đơn giản nhìn thiếu gia bây giờ như những đứa trẻ bị bệnh vậy.

Có lẽ do cái suy nghĩ mỉa mai của An Trạch Thụy hiện quá rõ, cho nên Sở Ngao hốt hoảng chú ý tới, lạnh lùng nhìn anh ta, trong ánh mắt mang theo không biết bao nhiêu là ý cười, nhưng nhiều hơn vẫn là sự lo lắng và mong chờ, anh nhanh thôi có thể gặp Từ Y rồi, anh nên chuẩn bị gì đây?

"Kêu Đường sư phụ và Ninh Triết qua đây, tôi phải chuẩn bị thật tốt!" Đường sư phụ là nhà tạo hình của Sở gia, đồng thời cũng là nhà tạo mẫu nổi tiếng ở trên trường quốc tế, mà Ninh Triết là đồ đệ ông ta, cũng là cô nhi được Sở gia nuôi dưỡng từ nhỏ, cũng là người chuyên tạo hình cho anh, chỉ là anh rất ít khi cần tới bọn họ, nhưng lần này phải kêu cả hai người họ tới rồi, cũng cho thấy được anh xem trọng lần hẹn này như thế nào.

"Được, tôi sẽ đi ngay." An Trạch Thụy vội vàng vàng đi, rất vui mừng cho thiếu gia vì cũng đã có thể vui vẻ, ngày thường ngài ấy đều quá mức trầm lặng, nhiều lúc làm người ta chết vì lạnh, làm người khác vừa đau lòng vừa áp lực.

Mà có chỗ An Trạch Thụy nhìn không thấy, trong mắt của Sở Ngao lúc này nhuộm thêm vài phần lo lắng cùng tự tin, anh có chuẩn bị đi nữa, thì phải chuẩn bị như thế nào đây, đôi chân tận nguyên của anh, mang theo khuôn mặt xước sẹo, càng không biết là lúc nào sẽ kết thúc sinh mệnh, anh như vậy, làm sao xứng với cô được.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Các bạn vui lòng không đọc chùa, vote cho mình mỗi chương)

"Chủ nhân cần đi ra ngoài có hẹn sao?" Vừa đứng lúc Hoàng Phủ Từ Y vừa gác máy, Tiểu Ngao Ô liền nhảy chân sáo chạy qua, lắc lắc đuôi và hỏi.

"Nhóc có ý kiến sao?" Hoàng Phủ Từ Y nhìn Tiểu Ngao Ô, vậy nhóc này không có cơ thể thực, nên dáng nhảy nhót trông như đang trôi bồng bênh, khiến cô ấy có cảm giác như trong nhà dường như có nhiều thêm một món đồ kỳ quái, có chút giống như hiện trường của phim kinh dị, nhưng lại là phim hài kinh dị.

"Đương nhiên là không có ý kiến rồi, chủ nhân cần phải tìm nam chủ nhân, người ta rất vui mừng." Tiểu Ngao Ô lắc lắc chiếc đuôi vui mừng.

Hoàng Phủ Từ Y tặc lưỡi, cái đồ nhóc này quả thật là đen tối, không đáng yêu chút nào, cô ấy chỉ là đi ăn bữa cơm, sao lại biến thành đi kiếm nam chủ nhân được chứ!

"Hiện tại thì độ hot của ta đang đạt bao nhiêu?" Không muốn lời thôi trong vấn đề kia, Hoàng Phủ Từ Y đi hỏi thẳng vấn đề mình đang cảm thấy có hứng thú.

"3220 cú click, chủ nhân phải cố gắng hơn nữa nhé!" Tiểu Ngao Ô báo ra một con số trong tích tắc, hôm nay với hôm qua cộng lại là mới hơn ba ngàn click, độ hot thực tế của chủ nhân ít đến đáng thương ấy, cũng chẳng biết đạt được hơn một tỷ người ấy, chủ nhân có thể trong năm trả xong, wo wo!

"Có thể mà." nợ nần ngập đầu thì sao cô ấy không cố gắng được chứ.

Bốn giờ năm mươi chiều, thời gian cách cuộc hẹn có mười phút, Hoàng Phủ Từ Y mặc chiếc áo thun màu trắng, một chiếc quần Jean xanh nhạt, trang điểm qua loa, với bộ tóc ngắn quyền lực, thiếu chút khí chất lạnh lùng, trông như một cô gái bướm bình, lại trông giống một thanh niên đẹp trai phong độ, từ tốn xuất hiện trước cửa một quán ăn nhỏ, và ngay lúc đó thì Sở Ngao Dư đã đến đợi cô ấy ngay trước cửa được gần hai mươi phút.

Với cách chưng diện của hai nhà tạo mẫu này thì, Sở Ngao Dư khoát lên người bộ đồ vest màu đen vừa vặn, thủ công tinh tế, giống như sắp đi yến tiệc vậy, cả người mà nói, sang trọng lại thanh lịch, lạnh lùng lại điềm đạm.

Sau khi Hoàng Phủ Từ Y gặp chàng trai này, chớp chớp mắt, bất giác lại muốn ngắm nhìn thêm một lần, với trang phục của cô ấy và cậu ta đi chung, có cảm giác sao giống như đang giao hàng ấy.

Và lúc ấy thì Sở Ngao Dư lại chẳng quan tâm nhiều đến vậy, anh nhìn Hoàng Phủ Từ Y, lòng bàn tay chảy mồ hôi, căng thẳng đến khiến anh ta thở gấp.

"Xin chào, tôi là Hoàng Phủ Từ Y, lần đầu gặp mặt, mong được nhiều chiều cố." Lúc Hoàng Phủ Từ Y đang nói hai chữ "lần đầu", cổ tình nhân mạnh từ đó, đồng thời lúc nói chuyện cũng

đưa đôi tay ngọc ngà ra trước mặt Sở Ngao Dư như muốn bắt tay.

Sở Ngao Dư đứng trên đôi giày có bánh xe, ngẩng đầu nhìn vào Hoàng Phủ Từ Y, bất chợt chủ động đưa đôi tay qua và nắm lấy bàn tay bé nhỏ của cô và nói lấp lửng: "Chào, chào em, anh là Sở Ngao Dư, rất, rất vui được gặp em."

Với một câu nói rất vui mừng thì thật tế vốn chẳng có thể diễn tả được tâm trạng lúc này của Sở Ngao Dư, là căng thẳng, vui mừng tột độ, kích động, là không kiềm chế được, các kiểu tâm trạng mà không thể chỉ dùng từ ngữ để hình dung.

Đôi môi đào của Hoàng Phủ Từ Y nhẹ nhàng cười, cô rất ưng ý với cách phản ứng của chàng ta, ngây ngô ngốc nghếch, lại thú vị, lại khiến cho người ta có cảm giác an toàn, với lại khi anh ấy vừa nói vừa cười thoát hiện lúm đồng tiền duyên, nhìn nét đáng yêu, cung quá đi thôi.

"Chúng ta vào đây thôi, em thấy đói bụng." Hoàng Phủ Từ Y đáp.

"Được." Sở Ngao Dư không nỡ buông tay, đôi tai anh đỏ vì ngại.

Quán ăn nhỏ là một quán được mở tại khu vực, nhìn bố cục tổng thể rất hài hòa, với chọn lọc hạn chế độ hội viên, không phải hội viên muốn dùng bữa tại đây cần phải đặt trước, và Hoàng Phủ Từ Y cũng ở trong khu vực nhỏ này, nên thẻ hội viên chắc chắn được trao đến tay cô, với lại bên trong là năm con số tiền cơm, là tặng phẩm khi cô mua nhà.

Trong quán ăn, sảnh lớn dùng để tiếp đón, chỉ có phòng chờ, vốn không hề có nơi ăn, mà nơi đặt tại lầu hai, có Thiên Địa Hoành Hoàng bốn gian, đây cũng có ý ngụ nơi đây tiếp đón nhiều nhất chỉ là bốn bàn khách.

"Cô Hoàng Phủ, bàn cô đặt được chuẩn bị ở gian chữ Hoàng, mời cô lên đó." người phục vụ cũng đứng đợi trước cửa từ sớm, miệng luôn tươi cười đón tiếp họ.

Nghe đến hai chữ trên lầu, Hoàng Phủ Từ Y bỗng khựng lại, nhìn qua Sở Ngao Dư, ít khi lại có chút khó xử và nói: "Mình đổi phòng ăn đi."

"Được." Sở Ngao Dư cũng giật mình, nhưng rất nhanh đã gạt đầu đồng ý, ngay cả câu vì sao cũng không hỏi. Đối với anh mà nói, chỉ cần Hoàng Phủ Từ Y quyết định, anh đều sẽ ủng hộ vô điều kiện, vốn không hề quan tâm những nguyên nhân gì khác.

Hai người lúc bấy giờ còn chưa đi vào cửa, nhưng nhân viên phục vụ đã đứng một bên, nghe thấy họ nói, nét mặt khô sở, lời nói gấp rút: "Sao mà có thể đổi được chứ, cơm canh đã được chuẩn bị xong hết rồi, chẳng hay Cô Hoàng Phủ không ưng ý chỗ nào, cô nói thử ra xem, chúng tôi nhất định sẽ sửa mà."

"Món ăn chuẩn bị xong rồi ư?" sao tôi không nhớ là mình đã có gọi món trước nhỉ." Hoàng Phủ Từ Y nhìn qua nhân viên phục vụ, người này cô ấy quen biết, cô ấy cũng chẳng muốn làm khó cô phục vụ, chỉ là lâu hai này... Hoàng Phủ Từ Y nhìn qua những chiếc bánh xe trên giày của Sở Ngao Dư, người này tự mình đi đến nơi hẹn, đi lên tận lầu hai thì lại không tiện, đây cũng là sơ xuất của cô để quên mất vụ này.

"À, đây, đây..." người phục vụ tự phát hiện mình nói lỡ lời, lén lén nhìn qua Sở Ngao Dư, lại bị Sở Ngao Dư nhìn với ánh mắt đầy lạnh lùng khiến cô ấy hoảng sợ toát mồ hôi, nên không dám nói thêm gì nữa.

Cô Hoàng Phủ chưa có chọn món, nhưng Anh Sở đã chọn xong rồi ạ, và lại còn thuê luôn cả căn phòng, nếu như hai vị không dùng cơm nơi đây thì nhóm người chúng tôi xem như tốn công vô ích ạ, thật ra tốn không vô ích cũng không sao, nhưng không dễ khi có ông chủ lớn đến đây một lần, nhưng chưa vào đến trong đã định đi, vậy thật là không sao chứ?

Lúc này Hoàng Phủ Từ Y cũng phản ứng, nhìn nhìn quán, lại nhìn Sở Ngao Dư, bỗng nhiên nhớ đến vô số chuyện trùng hợp trước đó, trên thật tế lúc đây vốn không phải trùng hợp, mà là người đứng trước mặt vì cô ấy mà làm.

Anh quen chủ quán ăn này à? hay là, anh là chủ của nhà hàng này?" Hoàng Phủ Từ Y hỏi một cách khẳng định.

Sở Ngao Dư đỏ mặt, căng thẳng lại phập phồng, rõ ràng là anh chẳng làm gì cả, sao lại lại như mất số gạo vậy, chỉ là chưa đợi anh ấy trả lời, thì đã nghe Hoàng Phủ Từ Y nói: Cũng khó trách, khu chợ nhỏ là là tập đoàn Sở Thị phát triển, thì anh mở quán ăn này cũng chẳng có gì ngạc nhiên cả, rất bình thường.

Hoàng Phủ Từ Y cũng tốt bụng, Anh nhìn thấy Sở Ngao Dư khó xử, nên mới an ủi anh vài câu, để tránh Sở Ngao Dư tìm không ra lí do, nhưng ai mà biết được, sau khi cô dứt lời, Sở Ngao Dư đỏ cả mặt, nhìn về lại càng đáng yêu.

Hoàng Phủ Từ Y chớp chớp mắt, có chút gì đó không hiểu được tâm tư của Sở Ngao Dư, là ngượng ngùng, hay là mắc cỡ, hoặc chẳng lại nóng bừng?

Thật ra Sở Ngao Dư cũng chẳng hiểu được tâm tư của mình, anh chỉ là cảm thấy bỗng dưng lại có cảm giác khó nói vô cùng, khó gỡ quẻ.

Câu lạc bộ Sở Hoàng nổi tiếng, tiệm cơm cũng nổi tiếng, phát triển khu chợ nhỏ cũng nổi tiếng, nếu như lúc này vẫn hoài nghi Hoàng Phủ Từ Y hiểu về anh ấy, anh ấy thật sự là quá ngu ngốc, chỉ là, rốt cục thì làm sao Từ Y biết được, chẳng lẽ thân phận của cô ấy bị tiết lộ rồi chăng?

Sở Ngao Dư choáng váng, nhìn chằm chằm vào Hoàng Phủ Từ Y, trong chốc lát cũng chẳng biết phải mở miệng như thế nào.

"Hơ hơ....." nhưng nhìn thấy vẻ ngốc nghếch của Sở Ngao Dư, Hoàng Phủ Từ Y không nhịn được cười lên, vốn ban đầu cô nghĩ rằng anh ngốc, nhưng giờ xem ra, quả thật là đồ ngốc.

Sở Ngao Dư vốn bị làm hồ đồ, nhưng nhìn thấy nụ cười của Hoàng Phủ Từ Y, trong cả khoảnh khắc ấy, Từ Y cười, nụ cười thật đẹp.

Và khi nhìn thấy phản ứng của Sở Ngao Dư, Hoàng Phủ Từ Y càng thích thú, chàng trai này ngoài ngốc nghếch ra, thật sự khá đáng yêu, vậy phải nên cho là ngốc xít đáng yêu mới đúng.

Mình còn một số truyện rất hay, nếu các bạn muốn đọc thì vào follow mình nhé, và đừng quên vote cho mình mỗi chương...!!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Hoàng Phủ Từ Y cười, đột nhiên thay đổi chủ ý, trước đó cô ấy định đổi chỗ dùng bữa, là lo cho chân của Sở Ngao Dư không thuận lợi, nhưng bây giờ lại cảm thấy, có những vấn đề vốn chẳng có cách nào tránh khỏi, sớm nhìn thấy cũng có thể sớm thấy quen thuộc, cho nên sau khi cô ấy cười, và nói rằng: Thôi thì cứ dùng bữa tại đây đi, gian phòng tại lầu hai, anh có cảm thấy bất tiện không?

Sau khi nghe Hoàng Phủ Từ Y dứt lời, Sở Ngao Dư và người phục vụ rất nhanh đã hiểu được ý của cô ấy, không đợi Sở Ngao Dư trả lời, cô phục vụ đã nhanh chóng đáp: "Cô Hoàng Phủ suy nghĩ nhiều rồi, quán chúng tôi có thang máy, Ngài Sở có thể đi thang máy lên đây mà."

Hoàng Phủ Từ Y chột ngây ra, cô ấy đến đây cũng vài lần, sao không thấy thang máy ở đâu cả, nếu như biết có thứ này, thì sao cô phải nhọc nhằn đi leo lên kia chứ!

"Hơ hơ, diện tích quán của chúng tôi nhỏ, chỉ có hai tầng lầu, cho nên lúc ban đầu thiết kế, thang máy đặt tại cánh bên trái, khách ra vào thường không nhìn thấy được." Người phục vụ rất hay đoán ý, không đợi Hoàng Phủ Từ Y hỏi, đã chủ động giải thích.

Sở Ngao Dư đứng một bên, mặt biến sắc, bỗng lúc đấy cảm thấy có chút mùi lông, chắc là do cảm động.

Hoàng Phủ Từ Y cũng không nói thêm gì, chủ động đẩy những chiếc bánh xe của Sở Ngao Dư, đi theo nhân viên phục vụ về gian phòng đã đặt đó, và trong lúc Hoàng Phủ Từ Y đẩy thì Sở Ngao Dư cũng âm thầm thu chiếc nút tay khổng lồ, chẳng trách sao Anze Rui lại tự ý rời đi, nếu không thì anh làm sao có cơ hội như thế chứ.

Đội hai người đó đi vào phòng ăn ngồi vào vị trí xong, nhân viên phục vụ mới đưa thực đơn và nói: Hai vị khách quý, xin mời hai vị chọn món."

"Không phải là đã chọn rồi sao?" Hoàng Phủ Từ Y mỉm cười giễu cợt trong câu nói.

Người phục vụ càng thấy khó xử hơn, lén lén nhìn qua Sở Ngao Dư, Sở Ngao Dư cảm thấy bất lực, nói thẳng: "Anh chỉ là nhân họ chuẩn bị trước nguyên liệu, không tính là chọn món, em thích ăn gì, bây giờ nhân họ làm được không?"

Lời nói của Sở Ngao Dư vô cùng dịu dàng, với ánh mắt vô cùng trìu mến và nuông chiều, cộng thêm giọng nói trầm ấm đầy yêu thương, ngay cả nhân viên phục vụ nghe thấy đều đỏ mặt.

Hoàng Phủ Từ Y nhíu mày, chàng trai ngồi trên chiếc xe lăn lại để lộ ra nửa khuôn mặt, lại có sức thu hút đến thế, nếu như tứ chi đều lành lặn, há chẳng phải là thiên hạ đẹp nhất mỹ nam không ai sánh bằng sao?

"Vậy cứ để ngài Sở đây chọn món, em thích ăn....." Hoàng Phủ Từ Y khựng một hồi, sau đó mới nói: Chắc ngài Sở đây cũng biết là món gì mới đúng."

Khuôn mặt của Sở Ngao Dư lúc này đơ đi, miệng lắp bắp, giống như muốn giải thích, nhưng sau cùng lại khép chặt miệng, nói với nhân viên phục vụ kế bên rằng: "Những thứ tôi sắp xếp, cứ theo ý Tôn sư phụ mà làm." với lại những thứ anh sắp xếp cứ toàn là những món Từ Y thích ăn thôi.

"Dạ được, xin đợi trong chốc lát." Người phục vụ chạy vút nhanh như con gió, chỉ còn hai người đó ngồi đấy, bầu không khí trở nên có chút lạ lẫm.

Sở Ngao Dư ngẫm nghĩ, ngập ngừng giải thích: "Anh xin lỗi, anh chẳng có ý gì cả, em đừng hiểu nhầm anh nhé."

"Ý gì là ý gì nhỉ?" Hoàng Phủ Từ Y cười và hỏi ngược lại anh, sau đó không đợi Sở Ngao Dư trả lời, lại hỏi tiếp: "Em đã hiểu nhầm những gì nhỉ?"

Hoàng Phủ Từ Y có ý giễu cợt đã biết vẫn cứ cố tình hỏi, Sở Ngao Dư lại cảm thấy khổ sở, muốn giải thích, lại nhớ đến những chuyện mờ ám trước đây anh từng làm, cũng chẳng biết là Hoàng Phủ Từ Y đã biết được bao nhiêu, nếu như đã biết được nhiều, chắc không cho rằng anh là người biến thái chứ!

"Còn nhớ chàng trai mười ba năm trước đây em từng cứu trong cơn hỏa hoạn không?" sau khi Sở Ngao Dư đắn đo, và quyết định bộc bạch ra chuyện này, và thành thật đương nhiên phải bắt đầu từ kéo mối quan hệ.

"Nhớ thì sao, không nhớ thì đã sao?"

"Anh chính là chàng trai năm ấy, rất cảm tạ ơn cứu mạng của em: Lời nói của Sở Ngao Dư rất nghiêm túc, cùng lúc anh nói ra hết sự thật, cũng giải thích nguyên do anh theo dõi quan tâm Hoàng Phủ Từ Y.

"Cho nên ý của anh là, sở dĩ anh đối xử tốt với em, là bởi vì muốn báo đáp công ơn năm ấy em cứu anh sao?" ngay lúc ấy Hoàng Phủ Từ Y hiểu được ý của Sở Ngao Dư, nhưng thực tế thì cô ấy không tin cho lắm, với những gì cô tận mắt thấy thì tình cảm của người này đối với cô không đơn giản chỉ là báo đáp ơn cứu mạng, chỉ là người này không chịu thừa nhận mà thôi.

Sở Ngao Dư mím chặt môi, chớp chớp mắt, không trả lời câu hỏi của Hoàng Phủ Từ Y, mà lại đổi cách trả lời rằng: "Ơn cứu mạng phải báo đáp ơn gấp bội, nếu như cô Hoàng Phủ Từ Y có chỗ nào cần sự giúp đỡ ở nơi anh thì xin cứ nói.

Tình cảm của Sở Ngao Dư đối với Hoàng Phủ Từ Y, đương nhiên không phải chỉ đơn giản như là ơn cứu mạng, nhưng Sở Ngao Dư lại không nói ra thứ tình cảm đó, chỉ là anh lại không đành lòng phủ nhận, hoặc là lừa gạt Hoàng Phủ Từ Y, cho nên thay vì trả lời thẳng thì anh chỉ dùng cách đẩy để trả lời Hoàng Phủ Từ Y.

Hoàng Phủ Từ Y nhíu nhíu mày, thái độ lẩn tránh của Sở Ngao Dư vốn không qua mắt được cô, chỉ là cô cũng không có ý ép buộc. dẫu sao thì cũng ngay cả chính bản thân cô cũng không có ý muốn làm rõ vấn đề.

"Điều anh giúp em đã quá nhiều rồi, dù cho là ơn cứu mạng, cũng đã đủ bù đắp rồi." Cứu mạng chi ân, phục thù chi nghĩa, với sự giúp đỡ và bảo vệ của anh đối với cô trong những năm qua, thật sự là quá đủ rồi.

"Sao mà đủ chứ, nếu như không có em, thì sớm đã không có anh, dù cho trả cả kiếp người, cũng nên mà." Tuy rằng một kiếp người của anh rất ngắn, nhưng từ sớm anh đã dặn dò rằng, dù cho anh mất đi, Sở gia cũng sẽ bảo vệ cho Từ Y cả đời, đây cũng là chuyện Sở gia nên làm mà.

Đối diện với một Sở Ngao Dư nghiêm túc, Hoàng Phủ Từ Y lại chẳng có cách nào chối từ, đối với cô, sự giúp đỡ của Sở Ngao Dư đối với cô là một dạng cho đi, nhưng thật tế đối với Sở Ngao Dư mà nói, kiểu cho ra này lại luôn cảm thấy là một chuyện rất có ý nghĩa, anh ấy nhiệt tình đến vậy, cũng chân thành đến vậy, khiến cho cô không thể nào chối từ được.

"Anh muốn như thế nào? Hoàng Phủ Từ Y hỏi, giọng nói của cô nhẹ nhàng, nhưng vấn đề cô hỏi lại khiến người ta có cảm giác nặng nề.

Sở Ngao Dư cau mày, thần sắc lộ ra một chút bối rối, lời nói như ép bức giải thích rằng: "Em chớ hiểu nhầm ý anh, thật sự anh chẳng có ý đó!"

Sở Ngao Dư có thể thề với trời, dù cho trong lòng anh có thể vì Hoàng Phủ Từ Y mà hy sinh, nhưng anh ấy lại từ chối thể hiện, từ trước đó, lúc anh nhận ra mình thích Hoàng Phủ Từ Y, anh đã thề rằng, anh có thể bảo vệ Hoàng Phủ Từ Y suốt kiếp này, nhưng tuyệt đối không để tình cảm của mình làm trở ngại cho Hoàng Phủ Từ Y, cho nên anh chưa từng nghĩ là anh sẽ nhận được gì từ Hoàng Phủ Từ Y, bất luận là sự cảm kích của cô, hay là tình cảm của cô, anh đều không cần, anh chỉ muốn cô ấy sống thật tốt, thật vui vẻ và khỏe mạnh, như vậy là quá đủ rồi!

"Hơ hơ, Ngài Sở chắc cũng có từng nghe qua một từ chứ?" Hoàng Phủ Từ Y cười, tiếng cười có chút gì đó cuốn hút.

Sở Ngao Dư bị cuốn hút, nên phản ứng hỏi rằng: "từ gì ấy?"

"Muốn che giấu!" có thể cô không có ý gì khác, nhưng không có nghĩa là không có thứ tình cảm khác, cô tin anh, nhưng càng tin vào mắt mình, nhưng chẳng qua, cô vốn không chấp nhận là được.

Mặt của Sở Ngao Dư tái bệch, nhịp tim nhảy càng nhanh hơn, thấp thỏm không yên, trong lòng đầy hồi hộp khẩn trương, cũng có chút chẳng biết phải lường những gì, anh ấy không nói dối, lời chẳng nói ra toàn bộ sự thật, nhưng bây giờ có vẻ như nếu anh không nói, thì tâm tư của anh cũng không giấu được Từ Y, phải rồi, Từ Y thông minh đến vậy, thì sao lại có thể giấu cô được chứ!

.....

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trung Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Mọi người vui lòng vote mỗi chương cho mình nhé, đừng đọc chùa

"Sở tiên sinh không nói lời nào coi như đồng ý nha?" Sắc mặt người đàn ông lúc đỏ lúc trắng, làm cho Từ Y có cảm giác thỏa mãn khi chọc ghẹo người khác.

Sở Ngao Dư nhìn Từ Y cũng nhìn thật kỹ biểu cảm trên khuôn mặt ấy, xác định trong mắt cô không có một chút chán ghét cùng bài xích nào, hoặc có một chút cảm xúc xấu nào đó, liền khẩn trương giải thích: "Tôi thực sự không muốn gì cả, em không cần suy nghĩ nhiều như vậy, được không?"

Giọng nói của Sở Ngao Dư nhẹ nhàng và ôn nhu, anh cũng đưa chính mình vào vị trí hèn mọn trước mặt cô, bởi vì mỗi lời nói hoặc cử chỉ của cô đều ảnh hưởng đến anh, hướng chỉ chỉ là câu đùa đùa.

Nháy mắt Từ Y yên lặng, tâm tình lúc này khó thể diễn tả bằng lời, vốn là một thiên chi kiêu tử mà trước mặt cô lại thu liễm lại, đối xử với cô một cách cẩn thận, tình nghĩa, có lẽ tình cảm còn sâu nặng hơn cô nghĩ nhiều.

"Được. tôi cũng không nghĩ nhiều gì." Từ Y không có tâm tình đùa đùa không phải vì không thú vị mà do cô cảm thấy đùa hơi quá cô thành nhân vật ác, khi mình vui nhưng lại mang thống khổ về cho người khác, tuy rằng cảm giác của anh không thống khổ nhưng cái dáng vẻ đem cử chỉ lời nói của cô đều khiến anh thận trọng thì thật làm cho người ta cảm giác âm áp và động lòng.

Sở Ngao Dư nghe thế, rõ ràng thờ nhẹ ra, chỉ cần Từ Y không tức giận là anh yên tâm rồi.

Mà lúc này, nhân viên đang châm trà, sau đó món ăn được mang lên đầy một bàn, nhiều đầy đủ cho bảy tám người ăn.

Hai người bắt đầu dùng cơm, Sở Ngao Dư do dự một chút vẫn cầm đũa gấp đồ ăn cho cô, xong lại thấp thỏm lo sợ "Em không ngại chứ?"

Không lập tức trả lời, ăn thêm vài miếng rồi mới bắt đầu dĩ trả lời: "Anh không cần lo lắng dữ vậy, cứ thoải mái là được rồi." Thái độ cẩn thận của anh làm cho cô có cảm giác mình là Thái hậu nương nương vậy, mà anh là một tiểu thái giám đáng thương đang hầu hai Thái hậu, không lúc nào không cẩn thận cả.

Sở Ngao Dư mím môi, bàn tay hạ xuống nắm lại, anh rất khẩn trương nhưng trước mặt Từ Y anh không thể nào bình tĩnh được, mỗi cái đều để tâm, Từ

Y của anh tốt như vậy tất nhiên phải có thứ tốt nhất, làm sao anh không cẩn thận cho được.

"Em... Em không thích?" Sở Ngao Dư khàn giọng hỏi, Từ Y nhìn có chút dễ thương muốn xoa đầu anh nghe.

"Ha ha ha... Sở tiên sinh à, tôi có thể kêu tên anh không? Xung hô như thế này có hơi khách sáo?" Tính cách của cô thuộc dạng thích sao làm thế, có chút bất cần đời, có thể lạnh lùng cứng cổ chấp, có thể trước mặt anh là người xa lạ nhưng sau khi quen thân rồi thì sẽ khắc cốt ghi tâm, tâm tư của cô thay đổi liên tục làm cho người ta không thể nắm bắt được.

Sở Ngao Dư ngẩn người nhưng sau đó đỏ mặt, lộ vẻ vui sướng nói: "Đương nhiên có thể, vậy... tôi cũng có thể gọi tên của cô?" Sở Ngao Dư nhìn cô chờ mong, tuy không lộ rõ tâm tư nhưng trong lòng lại rất cao hứng.

"Đương nhiên." Từ Y cười nói.

Thay đổi xung hô làm không khí giữa hai người thay đổi rất nhiều, hương vị đồ ăn ngon làm cho Từ Y ăn rất ngon, nhìn cô như vậy làm cho Sở Ngao Dư có tâm tình ăn thêm nửa chén cơm, phải biết thân thể anh ngày thường không ăn uống gì, nhưng hôm nay có Từ Y ăn cùng cho anh cảm thấy dù ăn bánh bao với dưa muối cũng như ăn sơn hào hải vị vậy.

Thời gian chậm chậm trôi qua, động tác ăn của anh càng ngày càng chậm, trong lòng anh chỉ muốn ngừng lại vào giờ phút này, thật sự hi vọng bữa cơm này ăn mãi không kết thúc để anh có thể bên cạnh Từ Y như lúc này.

"Ngao Dư?" Từ Y kêu.

"Hừm" Nghe được tên của mình được Từ Y gọi ra thân thể anh run rẩy, hô hấp càng thêm dồn dập.

"Com để ăn chứ không phải để nhìn, hay anh ăn no rồi?" Từ Y ăn no có chút lười biếng hỏi.

Trầm mặc trong nháy mắt, sau đó mặt liền đỏ, một bên thẹn thùng một bên khần trương, cũng không biết suy nghĩ miên man gì nữa đem cơm còn lại ăn hết.

Từ Y thật muốn cười, nam nhân này thật muốn lấy lòng cô một cách vụng về, thuận tay đưa ly trà cho anh: "Uống nước trà đi coi chừng nghẹn."

Ở trước mặt Từ Y, Ngao Dư là khần trương, còn trước mặt Ngao Dư, Từ Y lại hoàn toàn tương phản, cảm giác càng ngày càng thoải mái, tâm tình cũng tốt lên, cười nhiều hơn, đối với Từ Y là khó có được.

Mà lúc này ngoài trời, tiếng sét vang lên, mưa trút xuống tầm tã, mà Từ Y nghe tiếng mưa tí tã ly trà xuống, bộ dáng làm biếng.

Trong tim trong mắt anh giờ chỉ có Từ Y mà giờ phút này cô trong mắt anh bớt đi một phần xa cách nhiều thêm một phần nhu hòa, lười biếng lại ấm áp toát ra vẻ gọi cảm, cả người tựa hồ đều cảm thấy áp áp làm sự khần trương trong mắt anh dần biến mất trái tim an ổn lại.

Trong lúc này Từ Y vẫn đang nhìn anh, ánh mắt lơ đãng nhìn về nửa khuôn mặt ấy.

"Anh có thể tháo mặt nạ ra cho tôi coi được không?" Từ Y hỏi, cũng không cảm thấy mình quá phận.

Tâm tình vừa thả lỏng của anh lại bỗng khần trương, sắc mặt cứng đờ không nghĩ cô sẽ đưa ra yêu cầu như vậy.

Có thể anh không để ý khuyết điểm trên mặt mình nhưng anh lại để ý khuyết điểm này lại bị Từ Y nhìn thấy, nếu được, anh mong rằng anh sẽ không có khuyết điểm nào hết trước mặt của cô.

Sở Ngao Dư không tự nhiên sờ lên mặt nạ ấy, lộ ra một nụ cười miễn cưỡng từ chối cô: "Rất khó coi, tốt hơn là không nên dọa cô."

Lời này cũng không phải là không có lý do, thời điểm bị bóng anh nhìn vào gương xem khuôn mặt của mình, vết sẹo xấu xí ấy nằm ngang khuôn mặt làm anh không muốn nhìn thấy nên mới che đậy bằng mặt nạ, mà mỗi khi anh đeo mặt nạ lên là như ngăn cách với thế giới này, luôn cô độc, cô đơn còn chịu nhiều đau đớn mà chỉ anh gánh vác.

Từ Y nhưong mày, làm sao cô sợ? Đây là khinh thường cô ư.

"Vậy chúng ta làm một cuộc trao đổi, thế nào?" Sắc mặt Từ Y lạnh lùng.

Sở Ngao Dư lắc đầu nói: "Không cần trao đổi, em muốn gì?" anh đều cho cô, trước nay vẫn thế.

Trao đổi hai bên đều có trả giá nhưng anh lại chưa bao giờ muốn Từ Y thiệt thòi cả, cho nên căn bản không cần giao dịch gì cả.

Từ Y ngẩn người, Sở Ngao Dư cự tuyệt dứt khoát, thật giống như không có chỗ nào là không muốn tốt cho cô, mọi thứ đều cho cô, làm cho cô muốn thử nhiều biện pháp đều thất bại, chỉ là nam nhân này đối với cô như vậy, chẳng lẽ không mong muốn gì từ cô sao?

Giây phút nhìn Sở Ngao Dư này, trong đầu Từ Y không khỏi hiện lên ba từ "Thánh mẫu, nam tử hán, không sắc dục (như Liễu Hạ Huệ ấy)"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

(Vi hôm nay có khá nhiều người vote cho mình nên mình sẽ up nhanh hôm nay từ 1 đến 5 chương, mấy bạn muốn up bao nhiêu, nhớ comment cho mình. Mọi người nhớ vote nhiệt tình vào nha, vote càng nhiều mình up càng nhanh...))

"Cô chủ, người tốt như vậy, cô chủ có thể gả luôn cũng được ấy chứ!" Một âm thanh nhẹ nhàng như khuyển như vang lên như dịu dàng khuyển như luẩn quẩn trong đầu của Từ Y, đồng thời cắt đứt suy nghĩ của cô.

"Im lặng!" Từ Y nghiêng răng trả lời.

Tiểu husky bị giáo huấn, lộ ra thần sắc đáng thương, cũng không dám hé miệng nói câu nào, nhưng trong lòng lại nghĩ, con người chính là dạng không thể dứt khoát như vậy, làm cho nó xem diễn biến cũng sốt ruột không thôi.

Từ Y giải quyết xong nó quay đầu nói với Sở Ngao Dư: "Cái gì mà không cần? Nếu điều kiện bao gồm qua lại kết giao với tôi thì sao, được chứ?"

Anh tròn tròn đôi mắt không thể tin tưởng nhìn Từ Y, thấy chính mình hình như bị ảo giác rồi cần đi bệnh viện kiểm tra thử coi.

"Không nên nói giỡn lung tung thế?" Bởi vì có thể anh sẽ nghiêm túc! Một lúc sau anh mới mở miệng âm thanh khàn khàn trả lời cô.

Từ Y bĩu môi, giọng điệu như một đứa trẻ mà ghét bỏ nói: "Anh thật không thú vị chút nào." Cô cho anh cơ hội tốt như vậy, anh cũng không biết nắm lấy, làm cho cô hết chỗ nói luôn.

Sắc mặt Sở Ngao Dư xanh mét, anh không biết cô đang nói giỡn hay nghiêm túc, nhưng thế nào đi nữa anh cũng không nên nghĩ ngợi lung tung là Từ Y lại ghét anh, cảm giác có gì đó đè nặng lên tim anh làm anh có chút khổ sở đau lòng.

"Em vẫn chưa nói em muốn gì?" Rầu rĩ hỏi, anh cảm thấy tính tình cô thanh cao điềm đạm nhưng xem ra đó chỉ là vẻ bề ngoài, bây giờ lúc thì cô điềm đạm nhưng lúc lại rất giáo hoạt, tính tình quái gở như sáng nắng chiều mưa, rất khó nói tính cách nào là đúng.

"Chờ anh nghĩ anh muốn cái gì, rồi lúc đó tôi nói cho anh biết, chúng ta lại trao đổi lần nữa, hai bên không ai chịu thiệt" Từ Y cô cũng có muốn gì đâu, chỉ là muốn thấy mặt Sở Ngao Dư thôi, bất quá cũng chỉ là hứng thú nhất thời có thể có có thể không, nếu như ban đầu anh đồng ý với điều kiện của cô thì được rồi, đáng này lại là bộ dáng vô cầu vô dục làm cho cô hết hứng thú.

Thực ra bây giờ Từ Y rất muốn làm cái gì đó cho Sở Ngao Dư nhưng rõ ràng anh để ý cô như vậy vì cô làm nhiều việc, lại không muốn bất cứ thứ gì từ cô, cái này thật sự khiến cô cũng không biết phải làm cái gì bây giờ, trong lòng không khỏi muốn nhắc nhở Sở Ngao Dư một phen, nhưng nam nhân này có chút ngốc, chẳng lẽ nghĩ trên thế giới này thật sự có loại tồn tại mà không cần báo đáp sao.

Cùng lúc ấy, Sở Ngao Dư cũng đang là bộ dáng bất đắc dĩ, anh thực sự không muốn gì từ Từ Y nhưng cô lại muốn thế, đây là khảo nghiệm thực lực của anh đối với cô hay sao? Từ Y hy vọng anh ra yêu cầu gì.

Sở Ngao Dư vô pháp đoán được tâm ý của Từ Y, cũng không biết có phải cô đang khảo nghiệm anh hay không? Nên tâm thật sự rối rắm.

"Trời không còn sớm, chẳng lẽ tôi đưa anh về sao?" Từ Y nhìn sắc trời nói, kết thúc đề tài ám muội này.

Sắc mặt Sở Ngao Dư đỏ ửng, một người đàn ông như vậy lại để phụ nữ trêu ghẹo, thật là quá xấu hổ, bất quá càng xấu hổ lại càng không muốn buông, không nghĩ thời gian trôi qua nhanh vậy, anh còn chưa cảm thấy đủ đã kết thúc rồi sao?

Trong lòng Sở Ngao Dư điên cuồng gào thét là không, đừng đi nhưng khuôn mặt vẫn nghiêm túc: "Hắn là tôi đưa em về mới đúng, chắc em không ngại chứ."

Sau một thời gian com chiều tâm tình của Sở Ngao Dư thay đổi rất nhiều, mỗi vàng sáng cô tỏa ra đều tác động đến anh, lời nói cử chỉ đều khiến anh vô cùng để ý, nếu không phải anh đã quen với mặt than vẫn luôn khắc chế tâm tình của mình, trên mặt có lẽ đã biến hóa như diễn viên kịch, dù có thể thì Từ Y vẫn có thể nhìn thấy vài biến hóa của anh mà cảm giác được gì đó, nhưng lúc này cũng không kiên trì nữa và buông tha.

"Đương nhiên không ngại." Từ Y cười nói, tuy rằng Sở Ngao Dư đi đúng không tiện nhưng cô vẫn luôn tôn trọng ý nghĩ của anh, bởi vì đối với những người tàn tật họ không muốn mình bị đối xử đặc biệt.

Vừa đẩy Sở Ngao Dư ra ngoài cô vừa nói: "Lần này là anh mời tôi lần sau nhất định tôi sẽ mời anh, có qua có lại mới là phương thức xã giao chính xác nhất, nếu luôn luôn chịu thiệt sẽ làm cho đối phương tự nhiên thành thói quen."

Tuy rằng nam nhân này luôn chịu thiệt với đối tượng là cô nhưng cô cảm thấy phương thức này rất không bình thường, nhất là trước đây cô chưa bao giờ chịu thiệt.

Từ năm sáu tuổi, Từ Y liền lớn lên ở cô nhi viện, tuy rằng nơi đó cũng có nhiều người đối xử không tệ với cô, nhưng việc không mong đền đáp thì cô chưa gặp bao giờ, thực ra nói không thích thì có vẻ làm kiêu nhưng mà nói thích thì có vẻ hơi kì quái.

"Thói quen đó không tốt sao?" Anh tuy rằng rất cao hứng có khả năng mời cô tiếp, nhưng trừ bỏ việc đó ra thì anh không biết có thể làm cái gì cho cô nữa, huống chi anh cũng không muốn nhận sự hồi báo nào từ cô "Hơn nữa tôi cũng không cảm thấy mình bị thiệt."

"Thói quen ý lại một người, sẽ dần mất đi tính tự lập, nếu như một ngày không còn nữa, tôi thật sự không biết làm như thế nào?" Khi nói lời này, cô nhớ lại lúc còn nhỏ, lúc ấy cha mẹ cô cũng gặp tai nạn giao thông, chỉ lưu lại cô ở trên cõi đời này, họ hàng thân thích đều tranh gia tài của cha mẹ cô mà không ai chịu nuôi cô cả, cô giống như là bị thế giới vứt bỏ, lúc ấy cô đã nhủ với lòng mình là trên thế giới này chỉ còn mình cô và cô không nên ý vào ai nữa cả, bởi vì trên thế giới này chỉ có chính mình là không vứt bỏ mình thôi.

Tâm Sở Ngao Dư có chút đau đớn, là vì Từ Y cũng là vì chính mình, Từ Y có thể hiểu như vậy là vì cô đã trải qua một chuyện gì đó, mà bản thân anh hoàn toàn như lời Từ Y nói, không có khả năng bồi cô, bằng không anh cũng không có dũng khí mà gặp cô mà chỉ có thể đứng ở chỗ tối ngắm cô, hèn mọn như vậy.

"Xin lỗi" Ngoại trừ xin lỗi, anh không biết nói gì, vốn không biết ăn nói giờ trước mặt Từ Y lại càng vụng về hơn.

Nhưng Từ Y lại cười, nét buồn vừa nãy biến mất không thấy đâu, ngữ khí nhẹ nhàng nói: "Việc này cùng anh có liên hệ gì đâu, anh hà tất phải xin lỗi, nhưng thật ra tôi cảm ơn anh mới đúng, càng về sau ở trong giới này cần anh chiếu cố nhiều hơn."

Sắc mặt Từ Y biến hóa một cách tốc độ, làm cho anh sững sốt hồi lâu, thật ra anh cho rằng anh đã hiểu cô. Nhưng rốt cuộc âm thầm quan sát chú ý cô nhiều năm đến vậy đến lúc tiếp xúc anh mới phát hiện những điều anh ngộ nhận từ trước đến giờ đều không đáng tin cậy, Từ Y trong trí nhớ của anh và bây giờ thật sự có rất nhiều bất đồng, nhưng bất luận như thế nào thì anh đều thích cô.

"Đây là điều tôi nên làm" Về cong hay về tư anh đều sẽ đảm bảo che chở cô, cho dù anh chết đi rồi anh vẫn sẽ như thế, tuyệt đối không làm cho cô mất đi chỗ dựa, trong lòng Sở Ngao Dư nói thầm và cũng là lời hứa hẹn của anh...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

"Muốn vào ngồi không?" Hoàng Phủ Từ Y dẫn Sở Ngao tới cửa nhà mình, thần thái tự nhiên mời anh.

Sở Ngao quét mắt về chiếc xe ở đằng xa kia, An Trạch Thụy đã tới đón anh rồi, nhưng anh không muốn đi, chỉ là anh cảm thấy bản thân thiếu dũng khí quá, anh, có thể quang minh chính đại bước vào thế giới của Hoàng Phủ Từ Y sao?

Sở Ngao do dự trong chốc lát, sau đó lắc đầu: "Muộn rồi, cô nghỉ ngơi sớm đi." Có thể cùng cô ăn cơm cùng nhau là anh đã mãn nguyện rồi.

Lông mày của Hoàng Phủ Từ Y nháy nháy, nhưng cũng không khuyên, mà chỉ hỏi: "Người đón anh tới rồi sao?"

Sở Ngao ấn một cái vào xe lăn, thì cánh cửa xe ở chỗ kia mở ra, An Trạch Thụy bước tới, lúc này anh mới nói: "Cô vào đi, tôi đi đây."

"Được tạm biệt." Hoàng Phủ Từ Y thật thà nó, nhìn An Trạch Thụy một lát, gật đầu rồi xoay người vào phòng, Sở Ngao ngo ngác nhìn bóng lưng của cô, đến chớp mắt cũng không nở, ánh mắt cứ nhìn như vậy mãi, cuối cùng An Trạch Thụy không nhìn được nữa mới đẩy xe đi.

Hoàng Phủ Từ Y vừa vào phòng, Tiểu Ngao Ô liền nhảy ra, thần bí nói: "Chủ nhân tôi mới phát hiện một bí mật."

Hoàng Phủ Từ Y đang nghĩ đến chuyện hồi nãy, không chú ý hỏi lại: "Bí mật gì?"

"Người đó rất thích người đó, đối với chủ nhân rất tốt." Tiểu Ngao Ô rất vui, kích động chạy nhảy.

Hoàng Phủ Từ Y đảo mắt, nói: "Anh ta không phải là nam chủ nhân, đừng có gọi linh tính."

"Sao lại không phải, vậy người kia là ai?" Tiểu Ngao Ô không tin, hỏi lại cô.

Hoàng Phủ Từ Y cảm thấy bản thân đang cùng một cái gì đó không biết là chó hay là một cái máy tính biết nói, hoặc là một bóng ma nói chuyện nữa, bây giờ còn đang tìm bản thể cho chính nó, cái thứ này dựa vào cái gì mà kêu cô phải tìm một người chủ cho nó không biết nữa!

Mà lúc này, điện thoại của cô vang lên, là của An Huệ.

"Chị an có chuyện gì không ạ?" Hoàng Phủ Từ Y mở lời

" Kịch bản đó biên kịch đồng ý sửa rồi, chỉ cần vài ngày là được, chị đang có trong tay khoảng vài chương trình truyền hình thực tế, em có muốn tham gia không? "

" Có những loại nào vậy chị, có hot không ạ? "

An Huệ cảm thấy cạn lời, ngữ điệu mang theo sự cam chịu nói lại: " Sao em muốn hot vậy, với điều kiện của em bây giờ thì đâu cần gấp vậy chứ? "

" Đã có thể hot, thì sớm vẫn là hơn muộn. " Nguyên nhân thật sự cô không thể nói, nên là chuyển đề tài: " Là loại chương trình nào vậy chị? "

"《Lương Hành thiên hạ》biết không? " An Huệ lại hỏi cô.

" Đương nhiên. " 《Lương Hành thiên hạ》hiện là tiết mục được rất nhiều người mong chờ,, không chỉ thu hút minh tinh của giới giải trí, mà còn biết đến bởi không ít các diễn viên trên thế giới, mỗi một tập có khoảng tám khách mời, thời gian tối đa chỉ có một ngày, quay một tuần chiếu một tuần, nội dung là các hoạt động của những vị khách tham gia, giống như đi thăm cô nhi viện hoặc các viện dưỡng lão, hoặc là đi tặng quà cho các em thiếu nhi ở các vùng sâu vùng xa, mỗi tập đều rất cảm động, tính tuyên truyền cao cho nên rất nhiều nghệ sĩ muốn tham gia chương trình này.

" Vậy em có muốn tham gia không? Lần quay này chúng ta sẽ đi thăm các em ở trung tâm bảo trợ trẻ em, cùng chơi với các em ấy, thời gian quay là hôm sau, địa điểm ở Bắc Kinh. " An Huệ nhìn trúng chương trình này vì thời gian và địa điểm đều phù hợp với Hoàng Phủ Từ Y, đương nhiên quan trọng hơn là sức ảnh hưởng của chương trình này quá lớn, đây là hoạt động đầu tiên Hoàng Phủ Từ Y tham gia, cô không thể sơ xuất được.

" Dạ, vậy làm phiền chị. " Hoàng Phủ Từ Y nhanh chóng trả lời, loại hoạt động này, nếu không phải do sự can thiệp của Sở Ngao thì làm sao cô có thể tham gia được, hồi trước cô không có nghĩ nhiều cho nên không cảm thấy không đúng, bây giờ mới biết nguyên do, không kìm được lại nhớ tới người kia.

。

Sau khi cúp điện thoại, Hoàng Phủ Từ Y ngồi xuống, yên lặng suy nghĩ, bởi vì cô chủ động, cho nên quan hệ giữa cô và Sở Ngao mới thay đổi, chỉ là không biết sau này sẽ đi tới đâu, cô cũng không biết, nhưng cái cảm giác không nắm chắc được như thế này làm cô rất bất an, lại có chút hưng phấn, giống như tính cách của cô vậy.

Bởi vì quan hệ của hai người có tiến triển, cho nên không chỉ Hoàng Phủ Từ Y mà ngay cả Sở Ngao lúc này đang ngồi trên xe, cũng cảm thất bối rối, bất an, anh hồi hận vì từ chối lời mời vào nhà chơi của Hoàng Phủ Từ Y, lại lo là mình để lại ấn tượng không tốt cho cô, mà anh càng lo lắng, thì mặt càng lạnh, đến cả thân người cũng phát ra hàn khí.

An Trạch Thụy nhìn một chút, sau đó không kìm được hỏi: " Thiếu gia, ngài ra ngoài với Hoàng Phủ tiểu thư, cảm thấy không vui sao? " Nếu không sao lại mang khuôn mặt như đang hận người khác thấu xương vậy?

Sở Ngao quét mắt về An Trạch Thụy, trả lời: " Nhiều chuyện. " Anh đương nhiên vui mừng rồi, chỉ là không biết cô có vui hay không thôi! Sở Ngao cảm thấy trong lòng bứt rứt không chịu nổi, càng làm cho cái vẻ mặt đó của anh đáng sợ thêm.

" Tôi là quan tâm ngài thôi mà. " An Trạch Thụy bị nhìn đến toàn thân phát run, trong tim lo lắng, không có Hoàng Phủ tiểu thư ở đây, thiếu gia thật khủng bố.

Hai ngày sau, tại trung tâm bảo trợ trẻ em Viễn Hi, hiện trường quay của 《Lương Hành thiên hạ》.

An Huệ tự mình dắt Hoàng Phủ Từ Y tới nơi tập trung, tổ biên kịch và trường học chào hỏi xong, thì ở bãi cỏ sau trường quay phim, lúc Hoàng Phủ Từ Y, có bốn vị khách đã tới, cô là người thứ năm.

Trên đường đi, An Huệ đã nói qua tình hình của các vị khách rồi, trừ Hoàng Phủ Từ Y ra thì còn bảy ngày nữa, có một diễn viên, một ca sĩ, một MC, một vận động viên, một ông chủ doanh nghiệp, và một khách mời được lựa chọn ngẫu nhiên trên mạng.

" Ô, An quản lý, nghe nói cô dẫn người mới tới, là người này sao? " An Huệ dẫn Hoàng Phủ Từ Y ra, có người hoan nghênh cô, âm thanh mang theo sự lấy lòng.

" Bành tiểu thư vẫn làm quản lý sao? Cũng lâu không gặp, còn tưởng cô thăng cấp rồi chứ" Giọng nói của An Huệ mang theo sự ghen ghét, còn mang theo châm biếm, lời vừa nói làm đối phương biến sắc.

" An tiểu thư nói gì vậy, tới đây, tôi giới thiệu một chút, đây là Nha Đình, chắc là An tiểu thư có quen biết đúng không, Nha Đình nhà tôi gần đây rất cố gắng. " Bành thư kí ở đây là Bành Ngọc Ngọc, lớn tuổi hơn An Huệ một chút, vào nghề cùng lúc với An Huệ, chỉ là không được nổi tiếng cho lắm, hai người vì chuyện tranh giành mà trở mặt với nhau, Bạch Ngọc Ngọc ngăn cản An Huệ không ít lần, sau đó An Huệ thành danh, cô ta liền đổi phương thức, tuy là lời nói vẫn mang theo ghen tị nhưng đã biến thành lấy lòng, cô ta là loại người gió chiều nào theo chiều đó.

Mà người nghệ sĩ được cô ta mang tới, tên là Tôn Nhã Đình, coi như là một tiểu hoa đán của làn giải trí, bởi vì ngẫu nhiên tham gia kịch mà thành danh, con đường cô ta đi cũng không xấu, phát triển cũng không tồi, thảo nào cô ta kiêu ngạo như thế.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Khách mời tề tụ

"Chào chị An, ngưỡng mộ đại danh của chị đã lâu, sau này xin chị chiếu cố nhiều thêm." Cách Tôn Nhã Đình chào hỏi rất là ngoan ngoãn, nhưng ánh mắt lại liếc về phía Hoàng Phủ Từ Y ở bên cạnh, cười mà nói: "Đây là người mới mà chị đang dắt sao? Rất có cá tính đấy."

Tôn Nhã Đình mặc một chiếc áo đầm hoa ngắn màu trắng, trông có vẻ tươi mới và thuần khiết, nhìn thôi là đã biết đi theo phong cách ngọc nữ, nhưng so sánh với cô, cách ăn mặc của Hoàng Phủ Từ Y đúng là vô cùng đặc biệt.

Nón cao bồi, áo sơ mi trắng, quần jeans, giày thể thao, chiếc cặp ba lô, bất luận là lấy món nào ra, cũng không có chỗ nào đặc biệt, cách ăn mặc của học sinh đa phần đều giống vậy, nhưng quần áo có bình thường đến đâu khi được mặc trên người của Hoàng Phủ Từ Y, cũng sẽ được thể hiện ra một phong cách rất khác biệt, trong vẻ soái khí lộ ra một chút tà khí phản nghịch, trong vẻ thanh tú còn thêm phần vũ mị mê người, trai gái khó phân, khiến người khác cảm thấy kinh ngạc trước vẻ đẹp ấy, cũng làm cho người khác dè dặt vô tận.

Cách xuất hiện của Hoàng Phủ Từ Y rất âm thầm, nhưng chỉ cần có người chú ý đến cô, thì sẽ bị thu hút ngay, Tôn Nhã Đình vốn không hề để ý đến cô ấy, nhưng sau khi nhìn thấy hình dáng của cô, liền có một cảm giác nguy cơ rất nặng.

Mà lúc này bị vẻ đẹp của Hoàng Phủ Từ Y làm cho kinh ngạc, cũng không chỉ có một mình Tôn Nhã Đình, cũng có nhiều ánh mắt đến từ bốn phương tám hướng, Hoàng Phủ Từ Y – người đang là tiêu điểm của mọi người, vẫn là một vẻ mặt thản nhiên, vô cùng điềm tĩnh.

Bất kể là lúc trước khi còn đi học, hay là sau khi tốt nghiệp đóng vai phụ ở trong làng giải trí, vẻ đẹp của cô luôn là tiêu điểm được chú ý nhất, cho nên cô đã quen với việc bị nhìn chăm chăm như vậy, nếu không phải cô kiên trì phải đóng vai phụ để rèn luyện kỹ năng diễn xuất, chỉ dựa vào nhan sắc của cô, cũng sẽ sớm được nổi danh.

Bây giờ, Hoàng Phủ Từ Y đã thay đổi cách nghĩ của mình, đồng thời cũng không còn che giấu vẻ đẹp của mình, bình thản ung dung mà đứng ở đó, tuy là chưa được nổi danh, nhưng đã có khí thế của một đại minh tinh.

"Từ Y đúng là rất đặc biệt." An Tuệ chẳng có một chút khiêm tốn gì, gật đầu, không đợi đối phương nói nhảm nữa, liền nói thẳng: "Chúng tôi phải đi gặp đạo diễn, thất lễ rồi."

Về phần Hoàng Phủ Từ Y, từ đầu đến cuối cả cái đầu, cô cũng không có gật lấy một cái, chỉ là liếc nhìn hai người đó một cách nhẹ nhàng, như là đang nhìn hai người lạ không có quan trọng gì, biểu hiện vô cùng kiêu ngạo, ít ra đối với hai người này mà nói được xem là như vậy.

An Tuệ dẫn Hoàng Phủ Từ Y đi gặp đạo diễn của chương trình, sau lưng hai người đó, sắc mặt của Bành Ngọc Ngọc với Tôn Nhã Đình vô cùng khó coi, nhất là Tôn Nhã Đình, cái cô nghĩ nhiều hơn Bành Ngọc Ngọc nhiều, nhìn cũng kỹ hơn, khuôn mặt đó của Hoàng Phủ Từ Y, thực sự là mối đe dọa đối với cô.

"Không cần để ý tới hai người đó." Sau khi rời khỏi, An Tuệ khẽ dặn dò bên tai của Hoàng Phủ Từ Y.

"Dạ." Là một người đã từng chết qua một lần, nếu như cả lòng đề phòng này cũng không có, chắc cũng không cần phải lăn lộn trong giới giải trí này nữa.

Đạo diễn của chương trình là một ông chú trung niên, hai người còn chưa tới gần, đã nghe thấy đạo diễn cầm chiếc loa hét lớn, cảm giác rất là hào phóng.

"Đạo diễn Triệu, ông vẫn giống khi xưa, rất có sức sống." An Tuệ cười tít mắt mà trêu ghẹo, từ khẩu khí cũng có thể nhận ra, cô với đạo diễn Triệu này cũng khá là thân.

"Hey, An Tuệ, mới gặp mặt mà đã chọc tôi, coi chừng tôi cắt hết những cảnh quay của nghệ sĩ nhà cô!" Tên đầy đủ của đạo diễn Triệu là Triệu Đức An, uy hiếp An Tuệ xong, ánh mắt liền chuyển sang Hoàng Phủ Từ Y, sau đó con mắt liền lóe sáng, có chút vui mừng mà nói: "Đây là nghệ sĩ của nhà cô, diện mạo này, đúng là rất tuần đấy!"

"Chào đạo diễn Triệu, em là Hoàng Phủ Từ Y, rất vui được tham gia ghi hình chương trình 《Thiện hành thiên hạ》." Hoàng Phủ Từ Y thản thái ung dung mà chào hỏi, dáng vẻ không kiêu ngạo không tự ti khiến An Tuệ và Triệu Đức An đều rất hài lòng.

"Tốt tốt tốt, tôi cũng rất vui là em có thể đến tham gia, trong phút chốc đã nâng cao nhan sắc của chương trình chúng ta." Triệu Đức An rất vui, cái ông ấy làm là show thực tế về thể loại từ thiện, nhưng cũng rất hoan nghênh những khách mời có thể nâng cao tỷ lệ người xem chương trình, mà khách mời có thể nâng cao tỷ suất xem, ngoài những minh tinh nổi tiếng luôn có sẵn khán giả đón xem, còn phải có nhan sắc như Hoàng Phủ Từ Y vậy.

Triệu Đức An ở trong làng giải trí cũng lăn lộn gần hai chục năm, ánh mắt cũng được xem là sắc bén, khi ông ấy mới lần đầu nhìn thấy Hoàng Phủ Từ Y, thì đã có một dự cảm là Hoàng Phủ Từ Y nhất định sẽ nổi.

Trong làng giải trí tuy là có rất nhiều nam thanh nữ tú, nhưng đẹp đến như vậy, lại rất là hiếm thấy, nhưng con người này không chỉ đẹp, còn có An Tuệ ở bên cạnh giúp đỡ, mới vào nghề mà được đưa đến tham gia vào chương trình của ông, không có thực lực nhất định hay là chỗ dựa vững chắc, sẽ không có sự đãi ngộ như vậy, với nhan sắc này của Hoàng Phủ Từ Y, dù cho chiếm lấy một trong hai vẻ mặt thực lực hay là chỗ dựa, tuyệt đối cũng có thể nổi

lên trong giới giải trí, nếu như chiếm hết cả hai, vậy có thể nhìn thấy được tương lai sáng chói của cô ấy rồi.

"Đạo diễn Triệu quá khen rồi ạ." Hoàng Phủ Từ Y khiêm tốn mà nói, chỉ là đáng về điểm tính đó, như là không sợ hãi vinh nhục vậy, một chút cảm giác khiêm tốn cũng không có, mang đến cho người khác một cảm giác vô cùng tự tin.

Đơn giản mà hàn huyên vài câu, An Tuệ dắt Hoàng Phủ Từ Y đi ở một bên, lúc này cách thời gian dự kiến quay còn nữa tiếng nữa, sau Hoàng Phủ Từ Y, cũng có một khách mời tới, mà người này còn lạng lẽ hơn Hoàng Phủ Từ Y, sau khi đến, chỉ tìm một góc rồi ngồi xuống, bên cạnh một người cũng không có, trông có vẻ yếu thế, nhưng uy thế lại không hề nhỏ, Hoàng Phủ Từ Y nhìn theo, có cảm giác rất là quen.

"Người này là Tụ Hạo Dạng, là ca sĩ mới vào nghề không lâu, rất có thiên phú, gia cảnh cũng rất là tốt, nhưng người này rất là lạng lẽ, người bên ngoài đều không biết thân phận của anh ta, với lại tính cách của người này cũng có chút quái dị, cũng không có bạn bè gì, thuộc loại không dễ kết giao, nhưng lại là loại có thể giao du." An Tuệ khẽ giọng giới thiệu.

An Tuệ đúng là một người quản lý rất lợi hại lại rất có trách nhiệm, bất luận là trước khi sống lại, hay là sau khi sống lại, cũng mang đến sự giúp đỡ rất lớn cho Hoàng Phủ Từ Y, trước khi sống lại, cũng chính vì thái độ phụ trách này của An Tuệ, khiến Hoàng Phủ Từ Y đã rất nhanh mà thích ứng được sự biến hóa từ đóng vai quần chúng đến đóng vai chính vai phụ, với tốc độ cực nhanh, mà được bộc lộ hết tất cả tài năng từ trong một đám diễn viên.

Lúc này Hoàng Phủ Từ Y cũng đã nhớ ra người này là ai, công ty giải trí trong nước hiện nay, được công nhận là công ty có thực lực nhất là có ba nhà, lần lượt là giải trí Đại Tinh, giải trí Xán Dương và giải trí Đình Tông, đều là những công ty già làng trong giới giải trí, Tụ Hạo Dạng là con trai của một đại cổ đông trong giải trí Đại Tinh, chỉ là cổ đông lớn này bình thường rất là lạng lẽ, không có can thiệp nhiều đến công việc của công ty, cho nên mới không có người biết, nhưng thân phận của Tụ Hạo Dạng cuối cùng cũng bị lộ ra, và lại còn với một hình thức vô cùng khốc liệt, thậm chí còn vì thế mà gây nên những sự chấn động không hề nhỏ.

Thế nhưng Hoàng Phủ Từ Y chỉ là nghe người ta nói, cụ thể như thế nào, cô lại không có rõ, từ trước tới nay cô chỉ quan tâm đến chuyện của mình, rất ít khi tò mò chuyện của người khác, hay nói một cách chính xác hơn, sẽ rất ít đi tò mò chuyện của những người mình không hề lưu tâm.

Mà lúc này, hai người còn lại cũng lần lượt tới rồi, toàn viên có 8 người, cuối cùng cũng tới đủ, cách thời gian ghi hình còn 10 phút, đạo diễn cũng khá hài lòng, kêu mọi người mau đi trang điểm thay quần áo, nhưng cũng yêu cầu là trang điểm phải tự nhiên một chút, không được quá lệch với chủ đề từ thiện với show thực tế.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Sáng chói

Hoàng Phủ Từ Y không có trang điểm gì, chỉ để chuyên gia trang điểm đánh một lớp phấn nhẹ, quần áo cũng là bộ đó, nhưng đã cởi nón ra, đáng về so với lúc đến không khác gì nhau, nhưng lần này xuất hiện, lại dấy lên không ít tiếng kêu hô.

"Soái thật đó!"

"Nam hay nữ đây?"

"Trong làng giải trí xuất hiện một người đẹp như thế khi nào vậy?"

"Nhan sắc của chương trình chúng ta lại được nâng cao rồi đó!"

Không có chiếc mũ che lấp, hào quang của Hoàng Phủ Từ Y càng thêm sáng lóa, mới xuất hiện, đã trở thành tiêu điểm của tất cả mọi người, khiến các khách mời khác bên cạnh cô, lập tức đều bị ép xuống.

"Trước khi quay, tôi xin nhắc lại một lần lưu trình của tiết mục, phần bắt đầu, các vị có thời gian khoảng hai phút để tự mình giới thiệu, sau đó chia làm 4 tổ, lần lượt đến bốn lớp khác nhau để quay hình, thời gian quay hình khoảng 1 tiếng, cụ thể làm cái gì, có thể do mọi người tự mình sắp xếp, nhưng xin các vị nhớ kỹ, học sinh mà các vị tiếp xúc, đa số đều là học sinh câm điếc, tuy các học sinh này đều đã ký vào giấy đồng ý, nhưng xin các vị cũng cần phải chăm sóc đến cơ thể và tâm lý của các em học sinh đó, chớ có làm ảnh hưởng xấu đến chương trình, được rồi, các vị có vấn đề gì không, nếu không có vấn đề, thì bắt đầu ghi hình!" Đạo diễn Triệu Triệu Đức An giờ cái loa ngữ khí vô cùng nghiêm túc mà dặn dò tất cả mọi người, mấy câu nói này đã khiến tất cả mọi người trở nên nghiêm túc hơn.

Show thực tế, có một bộ phận là người thực tế, có một bộ phận là người diễn ra, bất luận là về trước, hay là về sau, mục đích đều là danh và lợi, mà cách để đạt được danh lợi, chẳng qua là giành được sự yêu thích của khán giả, có được người hâm mộ, mới có được danh lợi, những khách mời đến tham gia chương trình, tự nhiên là sẽ không hy vọng làm những chuyện khiến khán giả không thích, tất nhiên cũng không loại trừ có người cố ý dùng tin đồn xấu hoặc là tài liệu xấu để được lên ngôi, nhưng dù sao đây cũng là hạ sách, nếu như có sự lựa chọn, thông thường các minh tinh đều sẽ không chọn phương thức không làm người ta yêu thích này.

"Được rồi, nếu mọi người không có ý kiến gì, bây giờ bắt đầu ghi hình, các bên chuẩn bị sẵn sàng, bắt đầu!" Đạo diễn hạ lệnh, ghi hình lập tức bắt đầu.

Tám vị khách mời, 5 nam 3 nữ, bên nữ có diễn viên quần chúng Hoàng Phủ Từ Y, tiểu hoa nhân khí Tôn Nhã Đình, vận động viên điền kinh Kha Văn Văn, bên nam có ca sĩ sáng tác mới nổi Tự Hạo Dạng, người dẫn chương trình đang rất nổi tiếng của các show Luru Thế, vận động viên nhảy cầu Trịnh Sơn Hà, giám đốc của xí nghiệp nổi tiếng Mạnh Đông Thành, với khách mời là một khán giả mà chương trình đã chọn ra Tôn Gia Bảo, lúc này tám người đều đứng thành hàng, tuy là dung mạo và khí chất đều khác nhau, nhưng sau khi qua tay của chuyên gia trang điểm chải chuốt, vẫn khá là đẹp mắt đấy.

"Chủ nhân, trong số những người này, chị đẹp nhất đấy, đẹp đến sáng chói luôn đó!" Tiếng thoan thoát của Tiểu Ngao Ô vang lên trong đầu của Hoàng Phủ Từ Y, một hình ảnh Husky hư cấu, cũng đang nhảy nhót bên cạnh Hoàng Phủ Từ Y.

"Sáng chói là của mặt trời." Hoàng Phủ Từ Y nghiêm mặt phản bác về câu sau, nhưng lại rất tự luyện mà thầm nhận về câu trước, tuy cô rất khiêm tốn, nhưng cũng cảm thấy mình rất là đẹp.

"Vậy chủ nhân chính là mặt trời! Chủ nhân Mặt Trời, chị phải cô lên đó, mức hâm mộ của chị đã được 6310 điểm, chỉ cần cố gắng cố gắng nữa, hệ thống sẽ thăng tới bậc 1, đến lúc đó, chủ nhân có thể ở khu thương mại của hệ thống mua sắm rất nhiều thứ, chủ nhân nhất định sẽ không thất vọng đâu!" Tiểu Ngao Ô ngoắt ngoắt cái đuôi, nhìn chủ nhân nhà mình với con mắt đầy ngôi sao, cũng không biết là nghĩ tới cái gì, nước miếng cũng sắp chảy ra luôn rồi.

Lúc này vị khách mời đứng ở vị trí thứ nhất, đã bắt đầu tự giới thiệu về mình, Hoàng Phủ Từ Y không có nói chuyện phiếm với Tiểu Ngao Ô nữa, mà lại rất nghiêm túc ghi hình chương trình.

Khi đến lượt Hoàng Phủ Từ Y giới thiệu, cô không có biểu hiện quá mức kiêu căng, chỉ là đơn giản giới thiệu họ tên của mình, với một năm gần đây những trải nghiệm khi đóng vai phụ, sau đó liền đem micro đưa cho người tiếp theo, trong số những khách mời đã giới thiệu, là người dùng thời gian ngắn nhất.

"An Tuệ, người mới mà cô dốt không tề, cô không có dạy cô ấy một chút sao?" Nhìn vào hình ảnh hiện trường, đạo diễn Triệu có chút đáng tiếc nói với An Tuệ ở bên cạnh, ông ấy đang chê Hoàng Phủ Từ Y biểu hiện khiêm tốn quá, chẳng có phong cách của show thực tế chút nào!

An Tuệ cũng có chút bó tay, nhưng cô biết tính cách của Hoàng Phủ Từ Y đại khái cũng là vậy, cho nên giải thích rằng: "Tính cách của Từ Y có chút lãnh đạm, nhưng phẩm chất rất tốt, cũng rất là cố gắng, là người mới mà công ty đang lăng xê, trong tương lai sẽ phát triển không tệ đâu."

An Tuệ với Triệu Đức An cũng được xem là bạn bè lâu năm, cho nên nói chuyện với nhau rất thẳng thắn, và lại trên thực tế, cô cũng không tán thành Hoàng Phủ Từ Y chính thức ra mắt với hình thức show thực tế, cho nên đối với biểu hiện khiêm tốn điềm tĩnh của Hoàng Phủ Từ Y, cũng khá là hài lòng.

"Cũng đúng, đã lâu lắm rồi không thấy người có khí chất đặc biệt đến vậy, khí chất đó, so với khuôn mặt còn đặc biệt hơn nhiều." Triệu Đức An ngầm nghĩ, gật đầu công nhận, nếu như nói lần đầu gặp Hoàng Phủ Từ Y, ông ấy để ý đến dung mạo tuấn tú vô thường, nam nữ khó phân của Hoàng Phủ Từ Y, vậy tiếp theo ông chú ý đến khí chất vô cùng đặc biệt của Hoàng Phủ Từ Y, trong thanh lãnh có chút tùy hứng, trong điềm tĩnh có chút tà ý, khi cao ngạo, khi cười mở, giống y như là một mỹ tửu có dư vị vô tận, uống vào mỗi một ngụm, đều cảm nhận thấy mùi vị khác nhau.

Lúc hai người nói chuyện, phần tự giới thiệu cũng kết thúc, 8 vị khách mời bắt đầu bốc thăm chia tổ, 8 lá thăm, 4 màu, 2 người có màu giống nhau thì chung một tổ, kết quả bốc thăm chọn cặp của Hoàng Phủ Từ Y là người dẫn chương trình Luru Thế, người dẫn chương trình này gần 40 tuổi, là người dẫn chương trình rất nổi tiếng về thể loại giải trí, là người vui tính hài hước, thường đóng vai anh trai tri kỷ, có cảm giác rất dễ gần.

"Ha ha ha, bốc được lá thăm thượng thượng, cùng tổ với người đẹp, tay của mình thật là thơm, cả ngày không rửa tay rồi!" Luru Thế chủ động đứng bên cạnh Hoàng Phủ Từ Y, vừa cười vừa chào hỏi Hoàng Phủ Từ Y, không có ra vẻ của một tiền bối chút nào.

"Cũng xin tiền bối chỉ dạy thêm." Hoàng Phủ Từ Y khiêm tốn nhận lấy thiện ý của đối phương, về thanh lãnh cũng bắt đầu có chút trở nên ôn hòa hơn.

Sau khi kết thúc việc phân tổ, dựa vào các màu sắc khác nhau trên lá thăm, bốn tổ khách mời này cũng sẽ được phân đến các lớp khác nhau để ghi hình tiết mục, lần lượt là lớp mẫu giáo, lớp tiểu học, lớp trung học và lớp đại học, tuy nói là lớp học, nhưng mỗi lớp cũng chỉ có 10 người, những học sinh này đều là người tình nguyện, học sinh và người giám hộ, đều đã ký qua giấy đồng ý.

Tổ của Hoàng Phủ Từ Y được phân tới lớp tiểu học, tuổi của học sinh đa số đều trong khoảng 8 đến 10 tuổi, dễ dạy hơn lớp mẫu giáo nhiều, nhưng cũng rất có tính thử thách.

"Em nói xem chúng ta nên làm cái gì nhỉ?" Luru Thế có chút phiền não mà hỏi Hoàng Phủ Từ Y, ống kính đang quay trước mặt và sau lưng hai người, ông ấy còn hào phóng đến nỗi làm vẻ mặt khổ qua trước ống kính.

"Tiền bối cảm thấy thế nào?" Hoàng Phủ Từ Y vốn có chút ý tưởng, nhưng cũng không dám trực tiếp nói ra.

"Những hoạt động có dạng âm thanh thì không được, hay chúng ta dạy bọn trẻ vẽ tranh, em biết vẽ tranh không?" Trước khi đến, các khách mời đều đã có chuẩn bị trước, cho nên Luru Thế cũng có sự chuẩn bị, đề nghị của ông ấy, đúng với tâm ý của Hoàng Phủ Từ Y, bởi vì ý tưởng của cô cũng là dạy các bạn nhỏ vẽ tranh.

"Biết một chút ạ." Cách trả lời như vậy của Hoàng Phủ Từ Y đúng là vô cùng khiêm tốn, cô không chỉ biết một chút, mà còn biết rất nhiều nữa, ngoài mấy vi tính ra, cô còn có một sở trường khác nữa là vẽ, ở cô nhi viện còn đang cất giữ những tác phẩm vẽ thước nhỏ của cô, từng có người ra giá sáu chữ số để mua, cô cũng không có đồng ý.

"Vậy thì tốt quá rồi, chúng ta dạy các em nhỏ vẽ vậy!"

"Dạ được."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Dựa vào tài hoa để kiếm ăn

Bởi vì đều là những học sinh cầm điếu, cho nên ngoài hai vị khách mời ra, tổ quay còn mời cả giáo viên trong trường để hỗ trợ cho việc ghi hình, sau khi Hoàng Phủ Từ Y và Lưu Thế xác định là sẽ dạy các bạn nhỏ vẽ tranh, tổ quay cũng lấy ra bút màu và giấy vẽ đã chuẩn bị sẵn, đó không phải là sự phỏng đoán hoặc là có ý sắp xếp của tổ quay, mà là có sẵn trong những món đồ quyên tặng.

Sau khi Lưu Thế và Hoàng Phủ Từ Y còn cả giáo viên hỗ trợ giáo viên Vương thương lượng xong, quyết định sẽ dùng phương thức vẽ luân phiên để vẽ lên giấy vẽ và tương tác với các bạn nhỏ, Lưu Thế vẽ trước một cái mặt trời, Hoàng Phủ Từ Y ở phía dưới mặt trời vẽ một ngôi nhà, cô giáo Vương thì vẽ một cây đại thụ, những điểm cơ bản của bức tranh đã được xác định.

Lúc đầu các bạn nhỏ có chút căng thẳng, nhưng vẽ một hồi cũng quên mất sự tồn tại của máy quay, trái một nét phải một nét mà quét lên bức tranh, có người vẽ con gà trống, có người vẽ đám mây nhỏ, còn có một bạn nhỏ vẽ một cái đầu heo, chọc cho mọi người đều cười lên.

Cũng chính vào lúc này, Hoàng Phủ Từ Y phát hiện có một bạn nhỏ không có tham gia, chỉ đứng ở một bên nhìn, nhưng trong ánh mắt lại lộ vẻ hiếu kỳ và khát vọng, cũng chính là ánh mắt này, khiến Hoàng Phủ Từ Y nghĩ đến những người bạn cùng sống chung ở cô nhi viện.

Hoàng Phủ Từ Y đi qua đó, khom người xuống ở vị trí cách bạn nhỏ này khoảng một mét, nhẹ nhàng cười, chỉ chỉ người bạn nhỏ đó, lại chỉ vào một đám bạn nhỏ ở cách đó không xa, như là đang hỏi, sao em không qua đó thế?

Người bạn nhỏ nháy mắt nhìn Hoàng Phủ Từ Y, khá là bất ngờ vì em ấy nói rằng: "Anh có muốn chơi cùng với em không?" Trẻ em cầm điếu cũng không phải toàn bộ đều là vừa điếc lại vừa câm.

"....." Hoàng Phủ Từ Y dừng lại một chút, bạn nhỏ đứng là bạn nhỏ, cả nam và nữ cũng không phân biệt rõ, "Chị là chị gái, không phải là anh trai, em có nghe thấy lời nói của chị không?"

"Chị gái? Con gái mới là chị gái, con trai thì là anh trai!" Ánh mắt hoài nghi của người bạn nhỏ dừng lại ở khuôn mặt của Hoàng Phủ Từ Y, sau khi nhìn chăm chăm một hồi, mới phồng mặt lên mà nói một cách kiên trì

Vào lúc này, cô giáo Vương cũng chú ý tới tình hình ở đây, nhỏ tiếng nhắc nhở: "Người bạn nhỏ này tên Trương Khuynh Châu, nghe có chút yếu, em ấy được viện phúc lợi mang tới, là một cô nhi."

"Tiểu Châu, chị ấy là con gái, em phải gọi là chị đấy." Cô giáo Vương nói với Trương Khuynh Châu, nụ cười đầy yêu thương.

Trương Khuynh Châu lộ ra vẻ kinh ngạc, lại nhìn chăm chăm Hoàng Phủ Từ Y một hồi, mới miễn cưỡng mà nói: "Là chị thật sao, cô giáo không được gạt người đâu đó."

"Sao cô lại gạt Tiểu Châu chứ, vậy Tiểu Châu cùng vẽ với chị nha?" Cô giáo Vương nói một cách bảo đảm, sau đó lại nói nhỏ với Hoàng Phủ Từ Y: "Lúc trước Tiểu Châu có xảy ra chút chuyện, không thích chơi cùng với các bạn nhỏ khác."

Hoàng Phủ Từ Y cũng nhận ra được điều này, cô gật đầu, cầm bút chì lên và vẽ, Trương Khuynh Châu nghiêng nghiêng cái đầu, muốn tiến gần nhưng có chút do dự, cuối cùng vẫn là cô giáo Vương kéo tay của em ấy, dắt tới trước mặt Hoàng Phủ Từ Y, nhìn thấy một lớn một nhỏ ngồi cùng nhau, mới đi giúp Lưu Thế chăm sóc các em nhỏ khác.

"Chị đang vẽ gì thế?" Dù sao Trương Khuynh Châu cũng là con nít, nhìn một hồi liền chủ động hỏi.

"Em đoán thử xem." Hoàng Phủ Từ Y thần bí mà nói, khiến Tiểu Châu càng thêm hiếu kỳ, bắt đầu đi vòng quanh Hoàng Phủ Từ Y.

Không lâu sau, bức tranh của Hoàng Phủ Từ Y cũng có chút hình dạng, Tiểu Khuynh Châu mở to mắt nhìn, nói một cách vô cùng kinh ngạc: "Chị đang vẽ em sao? Giống em lắm đó!"

Lúc này ống kính quay thẳng vào giấy vẽ trên tay của Hoàng Phủ Từ Y, một con người nhỏ cũng dần dần thành hình, đúng là hình dạng của Trương Khuynh Châu, tuy chỉ là bức tranh phác họa, nhưng lại giống y như thật, giống như đúc Trương Khuynh Châu.

"Có thích không?" Vẽ xong nét cuối cùng, Hoàng Phủ Từ Y đưa bức tranh cho Tiểu Khuynh Châu, Tiểu Khuynh Châu vui mừng nhận lấy, cuối cùng cũng nở một nụ cười xán lạn.

"Chị muốn tặng cho em sao?" Tiểu Khuynh Châu đứng là vui vô cùng, tay cầm bức tranh cũng vô cùng cẩn thận, sợ làm hư nó.

"Đúng vậy." Hoàng Phủ Từ Y sờ nhẹ lên đầu của Tiểu Khuynh Châu, tuy vẫn là biểu cảm nhân nhậ ấy, nhưng lại khiến người khác cảm thấy ảm áp vô vùng, cảnh này cũng đã được máy quay ghi lại.

"Cám ơn chị!" Tiểu Khuynh Châu lộ ra một hàm răng trắng, vào lúc này, Luru Thế và các bạn nhỏ khác cũng đã vây tới.

"Kỹ xảo hội họa của Từ Y tốt thật, nhất định là học rất nhiều năm rồi phải không." Luru Thế cũng biết vẽ, cũng được xem là chuyên gia bậc sơ cấp, đã học vào thời ở trường, cho nên khi nhìn thấy tác phẩm của Hoàng Phủ Từ Y, liền lộ ra vẻ mặt tán thưởng.

"A A A....." Luru Thế vừa dứt lời, có một bạn nhỏ nhin không được liền tiến gần, chỉ là người bạn nhỏ này không có cách nào nói chuyện, chỉ có thể kêu a a a, về mặt đây mong đợi mà chỉ vào bức tranh của Tưởng Khuynh Châu, lại chỉ chỉ bản thân mình, như là đang nói, em ấy cũng rất muốn có một bức tranh giống vậy.

Hoàng Phủ Từ Y bị mười mấy cặp mắt nhìn vào, bình tĩnh mà quơ quơ cây bút trong tay, nói rằng: "Muốn vẽ chân dung thì đứng cạnh nhau, chị sẽ vẽ chung cho các em một bức."

Cô giáo Vương dùng thủ ngữ giao lưu với mọi người, các bạn nhỏ lập tức đứng cùng nhau, Tưởng Khuynh Châu vốn có chút do dự, không biết là mình có nên đứng theo không, thì bị Luru Thế nắm tay, cùng nhau đứng vào trong hàng.

"Mọi người cùng nhau đi, còn cô giáo Vương nữa, chúng ta cùng làm một bức vẽ tập thể, cũng là một kỷ niệm đấy." Luru Thế tràn đầy phấn khởi mà nói, cô giáo Vương cũng cười mà đứng theo.

Tốc độ vẽ của Hoàng Phủ Từ Y rất nhanh, cô không có để mọi người phải đứng lâu, mà là sau khi vẽ xong một đường viền, kêu mọi người tự đi nghỉ, chỉ là các bạn nhỏ không chịu rời khỏi, đều ngồi bên cạnh Hoàng Phủ Từ Y, chăm chú nhìn cô vẽ, cả Luru Thế với cô giáo Vương cũng như vậy.

"Giống, giống thật." Khoảng nửa tiếng sau, bức vẽ phác họa tập thể này cũng đã hoàn thành, Luru Thế nhìn kỹ một lần, giờ ngón tay cái với Hoàng Phủ Từ Y, ông ấy tưởng là nha đầu này dựa vào khuôn mặt để kiếm ăn, không ngờ là dựa vào tài hoa kiếm ăn, chỉ dựa vào bức tranh này, cũng có thể tham gia cuộc thi phác họa rồi, còn vẽ tốt hơn cả giáo viên trước kia của anh nữa.

Bức vẽ này tổng cộng có mười ba người, mười đứa nhỏ, ba người lớn, cuối cùng Hoàng Phủ Từ Y cũng vẽ mình vào trong, cô đứng im lặng ở một góc, cũng xem là lưu lại một kỷ niệm cho mình, còn biểu cảm của mười hai người còn lại cũng khác nhau, mỗi một người cũng có đặc sắc riêng của mình, dù cho đứng cạnh nhau, cũng có thể dễ dàng nhận ra ai với ai, khiến các bạn nhỏ vô cùng vui mừng, cả anh quay phim ở bên cạnh, cũng không kiềm nén được mà nhiều lần đưa ống kính vào bức tranh này, thậm chí còn có chút nuối tiếc là mình không có được vẽ vào trong.

Đến lúc này, chương trình cũng đã phần được ghi hình xong, bản thân chương trình《Thiện Hành Thiên Hạ》này cũng không có nhiều tính giải trí, cũng không phải là show thực tế chọc cười, quan điểm của chương trình từ trước tới nay đều rất ôn hòa, lần này cũng không có ngoại lệ.

Sau khi kết thúc nhiệm vụ giúp đỡ nhau, chương trình cũng đi vào lưu trình cuối cùng, 8 khách mời, 4 giáo viên, còn 40 học sinh không cùng chung lứa tuổi, cùng nhau tập hợp ở trong sân vận động, anh quay phim sẽ quay lại quá trình chụp ảnh tập thể của mọi người, đây cũng là hạng mục bảo lưu của tổ quay, mỗi lần quay một kỳ, cũng sẽ lưu lại một bức ảnh rất có giá trị kỷ niệm này.

"Các vị vất vả rồi, chương trình xin kết thúc ghi hình tại đây, chương trình kỳ này sẽ được phát vào thứ hai tuần sau, xin các vị phối hợp với tổ quay làm tốt công tác tuyên truyền." Sau khi kết thúc chụp hình, đạo diễn Triệu liền lấy cái loa cười híp mắt mà nói, hôm nay là thứ sáu, thứ hai tuần sau cũng chính là ba ngày sau, tuy thời gian có chút gấp, nhưng mà chương trình《Thiện Hành Thiên Hạ》trước giờ đều là vậy, mọi người ai cũng biết.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Bán mặt xin like dùm

Bữa tối hôm đó, Weibo chính thức của《Thiện Hành Thiên Hạ》đã đăng lên 9 tấm hình, 8 tấm xung quanh lần lượt là hình riêng lẻ của các khách mời, tấm trung tâm là tấm hình tập thể của mọi người, đây cũng là phương thức tuyên truyền quen thuộc của《Thiện Hành Thiên Hạ》, thông thường đều là ngay ngày kết thúc ghi hình, do weibo chính thức của chương trình đăng lên, loạt ảnh này sau khi được đăng lên, bắt đầu được nhiều fan và non-fan thảo luận.

"Đình Đình vẫn đẹp như thế, thích Đình Đình quá đi."

"Hình như Kha Văn Văn lại bị đen nữa rồi, nhưng mà cô ấy là vận động viên, đen một chút sẽ khỏe mạnh hơn."

"Tự thiếu của chúng ta vẫn ngẫu như vậy, sao anh không chịu cười nhí?"

"Giám đốc này từ đâu tới vậy, nhìn bá đạo quá đi đó!"

"Nhan sắc của khán giả kì này cũng được, trông có vẻ cũng dễ thương đó."

"Son Hà đại đại cũng đến tham gia show thực tế rồi à, ao hồ đã chứa không nổi người nữa sao?"

"A, chú Lưu Thế đúng là ngày càng có khí chất, ha ha ha, tôi thích mẫu ông chú giống vậy đó."

Tám vị khách mời, mỗi vị cũng đều có fan hâm mộ của mình, thế nhưng lúc đầu vẫn là những khách mời có độ nổi tiếng cao, nhận được nhiều sự chú ý, nhưng dần dần, đề tài có chút bị lệch.

"Ừa, đây là ai vậy, soái quá soái quá đi, nếu gặp qua không thể nào không có ấn tượng, chẳng lẽ là người mới?"

"Soái quá! Tôi có linh cảm, mùa xuân của người mê cái đẹp đã đến!"

"Chảy nước miếng, đây là tiểu thịt tươi của nhà nào, tôi muốn lên cắn một miếng!"

"Hoàng Phủ Từ Y? Tên này nghe lạ quá, thế nhưng rất là bá khí."

"Người này là nam hay là nữ, nhìn vóc dáng này, sao cảm thấy là một cô gái?" Lướt một vòng, nhóm thích tám chuyện cả giới tính của Hoàng Phủ Từ Y cũng chưa làm rõ nữa.

"A! Là Bệ Hạ! Tôi được ở trong show thực tế thấy được bóng dáng của Bệ Hạ, Ngô Hoàng Bệ Hạ cuối cùng cũng quyết định không đóng vai quần chúng nữa? Muốn khóc quá đi!" Trong số các nghi vấn, cuối cùng đã xuất hiện fan hâm mộ nhận ra Hoàng Phủ Từ Y, đúng là có chút không dễ dàng, fan hâm mộ này vừa mới xuất hiện, liền được một đám người vây xem.

"Bệ Hạ? Bạn biết người này là ai sao, bệ hạ cũng dám gọi, thật là lớn gan!"

"Đúng vậy, Bệ Hạ không được gọi bừa đâu, cả ảnh đế với ảnh hậu cũng không dám đặt tên của mình như vậy, đừng có gây họa cho thần tượng của bạn."

"Gọi Bệ Hạ thì sao, đó không phải là do Bệ Hạ tự đặt, là Tiểu Cửu Cửu chúng tôi đặt, Bệ Hạ họ Hoàng Phủ, Ngô Hoàng là tôn xưng của Tiểu Cửu Cửu đối với Bệ Hạ, đằng sau Ngô Hoàng là Bệ Hạ, chẳng lẽ không phải rất là tự nhiên sao? Thuận tiện nói luôn một câu, Tiểu Cửu Cửu là tên hội fan hâm mộ của Bệ Hạ, hoan nghênh các bạn thích Bệ Hạ gia nhập! @Hoàng Phủ Từ Y @Hội fan hâm mộ Hoàng Phủ Từ Y ----- Nhà của Tiểu Cửu Cửu!" Tự xưng là fan hâm mộ Tiểu Cửu Cửu, tên weibo rất là thú vị, gọi là "Cung nghênh Bệ Hạ đăng cơ", là fan hâm mộ trung thành từ lúc Hoàng Phủ Từ Y còn đóng vai quần chúng, đồng thời cũng là phó đoàn trưởng của hội fan hâm mộ Tiểu Cửu Cửu.

"Mới từ weibo của @Hoàng Phủ Từ Y về, phát hiện ra một sự thật vô cùng kinh người, soái ca này không phải là một soái ca, mà là một người đẹp, tôi cảm thấy thế giới quan của mình đã bị đảo ngược, cần người đẹp hôn hôn mới có thể biến trở lại!" Sau khi nhìn thấy dòng weibo này, rất nhiều fan mới kịp có phản ứng, lập tức xông tới weibo của Hoàng Phủ Từ Y, dưới ảnh tuyên truyền có link của weibo, weibo của Hoàng Phủ Từ Y trong phút chốc bị một đám người lạ chiếm lĩnh.

"Tên của hội fan tại sao là Tiểu Cửu Cửu?" Có người hỏi.

"Cửu Cửu quy y đó!" Cung nghênh Bệ Hạ đăng cơ trả lời, nhưng mà nói, đây là tên của đoàn trưởng hội fan Tiểu Cửu Cửu đấy, lúc đầu tên hội fan có tên là Tiểu Cửu Cửu, chính là được sự gợi ý của đoàn trưởng này.

"Giới tính đúng là nữ! Vốn nghĩ rằng tìm thấy người chồng mới, không ngờ là người vợ mới, tôi bị cong rồi phải không?"

"Mùa xuân của những đứa mê đẹp tới rồi, mùa xuân của bách hợp còn xa nữa không?"

"Wow, nhiều hình vai quần chúng quá, hóa ra không phải là người mới, mà là một diễn viên quần chúng miệt mài, Bệ Hạ không hổ là Bệ Hạ, cái tên này tôi chấp nhận rồi đó!"

"Diễn viên quần chúng miệt mài? Đây là cái quý gì thế! Ngô Hoàng Bệ Hạ chỉ ở trên cao của chúng ta, sao lại thành diễn viên quần chúng miệt mài rồi, Bệ Hạ của chúng ta lấy nhan sắc xưng bá đấy, chẳng miệt mài chút nào đâu!"

"Người lâu trên, bạn đúng là fan của Hoàng Phủ Từ Y sao? Không phải là anti-fan trà trộn vào đây chứ?"

"Loại người ngu ngốc, thế giới của fan nhan sắc bạn căn bản không hiểu, Bệ Hạ nhà tôi cho dù cái gì cũng không có, chỉ dựa vào khuôn mặt này, tôi cũng quỳ liếm hết cả đời này!" Thế giới của fan nhan sắc phách lối đến vậy đấy, không phục thì quỳ!

"Hà Hà! Mọi người hài như vậy, Bệ Hạ nhà mọi người có biết không? Ha ha ha ~"

Hoàng Phủ Từ Y có biết không? Hoàng Phủ Từ Y đương nhiên là biết, thế giới nhìn mặt này, cô đã sớm tê dại rồi!

Nhưng cũng chính vào bữa tối này, Hoàng Phủ Từ Y đang ngủ rất say thì lại bị giọng nói của hệ thống gọi dậy.

【Mức nhân khí của chủ nhân đạt 10 ngàn, bây giờ do hệ thống ban bố nhiệm vụ thăng cấp cấp một, nhiệm vụ thăng cấp cấp một của chủ nhân là đăng lên weibo một tấm hình yêu điểm của mình, khi lượt like vượt qua 50 ngàn, chủ nhân đã hoàn thành nhiệm vụ, chúc chủ nhân may mắn. 】

Giọng nói của hệ thống không giống với giọng của Tiểu Ngao Ô, người trước khuôn khổ lạnh nhạt, người sau sôi nổi non nê, Hoàng Phủ Từ Y gần như bị giật mình đánh thức, trong lúc này Tiểu Ngao Ô cũng đang vui vẻ chạy ra, nói: "Nhân khí của chủ nhân cuối cùng cũng qua 10 ngàn, chủ nhân nhất định phải cố gắng hoàn thành nhiệm vụ đó, đến lúc hệ thống thăng cấp, chủ nhân có thể lợi dụng hệ thống làm rất là nhiều việc."

"Hình yêu điểm? Em chắc chắn đó là nhiệm vụ thăng cấp, mà không phải là nhiệm vụ bắt người?" Hoàng Phủ Từ Y nhấn mạnh ở ba chữ hình yêu điểm, mặt lạnh như tờ mà hỏi Tiểu Ngao Ô.

Tiểu Ngao Ô dừng lại một chút, sau đó mới chớp đôi mắt nhỏ ngây thơ, vô cùng vô tri mà hỏi: "Cái gì là bắt người, bắt người có nghĩa gì?"

"Diễn, cứ diễn tiếp đi!" Hoàng Phủ Từ Y không tin là đứa nhóc này không biết, đứa nhóc này trông có vẻ rất ngốc, nhưng có lúc lại là một người xấu bụng.

Cái đuôi của Tiểu Ngao Ô gục xuống theo, làm bộ đáng thương mà nói: "Đây là nhân vật cấp cao của hệ thống ban bố nhiệm vụ, nếu như người không hoàn thành, thì sẽ không có cách nào thăng cấp." Ngụ ý là, cho dù nhiệm vụ của hệ thống có chút bắt người, cũng không thể không hoàn thành!

"Hừ!" Sao Hoàng Phủ Từ Y lại không biết đạo lý này được, cô ấy chỉ cảm thấy có chút bất ngờ, không ngờ hệ thống lại là một hệ thống như vậy!

Hoàng Phủ Từ Y suy ngẫm, cuối cùng lấy điện thoại lên chụp một tấm hình áo ngủ, áo ngủ là áo dây, lộ ra một mảng lớn xương quai xanh, Hoàng Phủ Từ Y cũng không có keo kiệt, chụp luôn nửa phần trên, rồi đăng trực tiếp lên weibo của mình, đồng thời tặng thêm một dòng chữ: "Bán mặt xin like dùm!"

Lúc Hoàng Phủ Từ Y đăng bài weibo này, mới qua 12 giờ đêm, một đám cú đêm còn chưa đi ngủ, trong phút chốc rần rần cả lên, sau đó là các loại tiếng sỏi kêu liên tục xuất hiện dưới bài weibo của Hoàng Phủ Từ Y.

"Đây là yêu quái đến từ nơi nào, đợi lão nạp thu phục ngươi!"

"Phốc, một đồng máu phun ra từ mũi, chẳng lẽ đây chính là chảy máu mũi trong truyền thuyết?"

"Bệ Hạ, người sao thế, người bị đả kích gì sao, sau này nhất định phải đả kích nhiều hơn đấy!"

"Tiêu rồi, tôi phải thành bách hợp đây!"

"Đã like, đổi hết 5 cái tài khoản like cho rồi đó, cho nên tôi đã nhận lấy khuôn mặt này rồi đó, không ai được giành với tôi nhé!"

"5 cái tài khoản có là gì, tôi phải dùng 50 cái tài khoản like cho Bệ Hạ!"

Cũng vào lúc này, ở trang viên Đại Sở, Sở Ngao Dư cũng bị tiếng nhắc nhở của điện thoại làm thức, khi nghe được âm thanh này, anh chưa kịp mở mắt ra, liền vội vã cầm điện thoại lên, bởi vì anh biết là, mỗi lần âm thanh này reo lên, đều là lúc Hoàng Phủ Từ Y đăng weibo mới.....

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Quyền hạn cấp 1

Khi Sở Ngao Dư nhìn thấy tấm ảnh đó, đàn ra chừng tới mấy phút, sau đó anh liền cảm thấy toàn thân nóng lên, tim cũng đập nhanh hơn mấy nhịp, cả con người đều trở nên kỳ lạ, sau khi bình tĩnh trở lại, ngón tay gần như là đang run rẩy mà bấm like cho Hoàng Phủ Từ Y, sau đó hình như là nghĩ ra cái gì, lập tức thao tác trên điện thoại, rất nhanh chuyển sang một tài khoản weibo mới, tiếp tục like cho Hoàng Phủ Từ Y.

Chỉ cần Hoàng Phủ Từ Y muốn có, chỉ cần là anh có, anh đều nguyện cho cô!

Sở Ngao Dư có hai tài khoản weibo, một cái là tên thật của anh, thân phận ở mục chứng thực là tổng giám đốc của tập đoàn Đại Sở, một cái là bí danh, tên là Cửu Cửu Quy Y, cái phía trước là bộ phận truyền truyền của công ty lập ra, cái phía sau là lúc Hoàng Phủ Từ Y mở weibo lập ra, đồng thời đều là đoàn trưởng của hội fan Hoàng Phủ Từ Y, hai tài khoản đều đã theo dõi Hoàng Phủ Từ Y, có điều cái phía trước là theo dõi ngầm, cái phía sau là đặc biệt theo dõi, lúc này, Sở Ngao Dư đang dùng hai tài khoản của mình, bấm like cho Hoàng Phủ Từ Y.

Nhưng mà đối với Sở Ngao Dư mà nói, lượng like công hiến chỉ có hai cái có vẻ là hơn ít, sau khi anh bấm like, suy nghĩ một hồi, liền gọi cho trợ lý đặc biệt An Trạch Thụy.

"Dạ thưa cậu chủ?" Tiếng của An Trạch Thụy có chút khàn khàn, trong đó cũng có phần không thể ngờ, bởi vì anh ấy rất ít khi vào lúc này nhận được điện thoại của cậu chủ.

"Từ Y đã đăng weibo mới, cậu tìm một số người đi like." Sở Ngao Dư dặn dò một cách không hề do dự, gần như là không cảm thấy lời dặn của mình có vấn đề gì.

An Trạch Thụy kiểm chế rồi lại kiểm chế, vẫn không thể nhìn được mà trọn mất một cái, dù sao lúc này cậu chủ cũng không thể thấy được, anh cũng không kiểm chế nữa.

"Dạ, cậu chủ!" Nếu như là lúc trước, anh sẽ vì những lời dằn dò này mà cảm thấy ngạc nhiên, nhưng sau khi trải qua nhiều lần, anh sớm đã quen rồi, dù sao những chuyện có liên quan đến Hoàng Phủ Từ Y, mệnh lệnh của cậu chủ đều lạ lùng như vậy, được thôi, từ lạ lùng hình như không chính xác cho lắm, phải nói là ầu trĩ mới đúng!

"Cậu chủ, cậu nghĩ lượng like bao nhiêu là thích hợp?" Tuy là ầu trĩ, nhưng cũng phải làm một cách cẩn trọng, cho nên An Trạch Thụy đã hỏi một cách kỹ càng.

"Cậu cứ xem đó mà làm, đừng có quá đáng quá là được." Anh muốn cho Hoàng Phủ Từ Y rất nhiều rất nhiều, nhưng sợ là đem đến cho cô ấy những phiền phức không cần thiết, cho nên vẫn là từng bước một sẽ tốt hơn, gấp quá sẽ hỏng chuyện.

Sau khi tắt máy, Sở Ngao Dư ngủ không được nữa, ngẩn ngơ nhìn vào điện thoại, nhìn rất lâu rất lâu.

Cũng vào lúc này, sau khi đăng tải ảnh lên, Hoàng Phủ Từ Y đã chìm vào giấc ngủ sâu, và lại còn là một đêm yên giấc.

【Lượt like đã vượt qua 50 ngàn, chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ thăng cấp, hệ thống đang thăng cấp, xin chủ nhân kiên nhẫn chờ đợi.】

Vào buổi sáng, Hoàng Phủ Từ Y bị giọng nói của hệ thống đánh thức, mà cái gọi là chờ đợi cũng không có để cô phải chờ quá lâu, rất nhanh đã có kết quả.

【Hệ thống thăng cấp thành công, chúc mừng chủ nhân thăng tới quyền hạn cấp một, hệ thống thương thành đại vũ trụ hoan nghênh người.】

Lúc này, Tiểu Ngao Ô cũng vui mừng mà nói: "Chủ nhân, chúc mừng người đã được thăng cấp, người nhất định phải giúp Tiểu Ngao Ô thăng cấp đó!"

Hoàng Phủ Từ Y không thể tin mà giật lông mày một cái, một con Husky vốn có chút ngốc rồi, sau khi thăng cấp, cũng không biết là có trở nên ngốc hơn nữa không?

"Hệ thống thương thành đại vũ trụ!" Hoàng Phủ Từ Y nói lầm bầm mấy chữ này, hình ảnh hư cấu của hệ thống, lập tức xuất hiện trước mặt của Hoàng Phủ Từ Y, nhưng mà lần này, giao diện cũng trở nên phong phú hơn, cuối cùng cô cũng thấy cái được gọi là hệ thống thương thành, với quyền hạn cấp một có thể mua sắm vật phẩm trong hệ thống, hoặc nói một cách chính xác hơn là chức năng của hệ thống.

rong thương thành quyền hạn cấp một, đã mở 5 mục chức năng, lần lượt là chức năng thăng cấp thú nuôi cấp một, chức năng tìm kiếm, chức năng liên kết, chức năng điện giật và chức năng bình luận mức tốt xấu, đằng sau mỗi chức năng có một đoạn giới thiệu vắn tắt, với niềm giả cụ thể của nó, niềm giả cũng vô cùng thống nhất, đều là 10 ngàn mức nhân khí sử dụng một lần, mà mức nhân khí bây giờ cô đang sở hữu, đã đạt đến hơn 18 ngàn điểm, và lại còn tăng trưởng với tốc độ rất nhanh, chắc là do tác dụng của 《Thiện Hành Thiên Hạ》với tám ảnh yêu điểm.

"Chức năng thăng cấp thú cưng cấp một, chẳng lẽ còn có cấp hai?" Hoàng Phủ Từ Y vô cùng nhạy bén mà hỏi.

"Đúng vậy ạ, mỗi cấp đều có, cho nên chỉ cần chủ nhân cho người ta thăng cấp, người ta sẽ trở nên ngày càng lợi hại!" Tiểu Ngao Ô ngoắt ngoắt cái đuôi, vô cùng mong đợi mà nói với Hoàng Phủ Từ Y.

Lúc này Hoàng Phủ Từ Y cũng đang nhìn vào đoạn giới thiệu vắn tắt đằng sau chức năng thăng cấp thú vật, trên giới thiệu vắn tắt nói, chức năng này sẽ giúp thú cưng thăng tới cấp một, mà thú cưng cấp một sẽ có chức năng thực thể hóa hơn, với lại còn có thể tùy ý biến hóa giữa thực thể với hư cấu.

"Thăng cấp phải cần tới 10 ngàn mức nhân khí, mắc quá." Hoàng Phủ Từ Y nhìn Tiểu Ngao Ô, mặt không có biểu cảm gì mà nói.

Nghe được lời nói như vậy, Tiểu Ngao Ô liền sốt ruột lên, chạy đến bên chân của Hoàng Phủ Từ Y nói: "Chủ nhân chủ nhân, sao lại mắc được, chỉ là có 10 ngàn mức nhân khí mà thôi, chủ nhân chỉ cần một buổi tối là đạt được rồi."

"Chỉ thiếu hệ thống tới 10 tỷ mức nhân khí, không thể dùng bữa." Hoàng Phủ Từ Y không có phản bác lại lời của Tiểu Ngao Ô, mức nhân khí này, đúng là ngày càng dễ đạt được, vốn là mỗi ngày chỉ tăng khoảng 2 ngàn mức nhân khí, nhưng sau khi cô ấy nổi tiếng lên, một buổi tối đã tăng lên cả mười mấy ngàn mức nhân khí, cứ tiếp tục như vậy, mỗi ngày tăng đến 100 ngàn, một triệu, thậm chí mười triệu cũng không phải là chuyện không thể.

"A, cái này sao được gọi là dùng bữa, người ta sau khi nâng cấp thì có thể biến thành thực thể rồi, sẽ giúp chủ nhân làm rất là nhiều chuyện đấy!" Tiểu Ngao Ô làm bộ đáng thương mà chào hàng.

"Ví dụ như?" Hoàng Phủ Từ Y không tin lắm mà hỏi, cô ấy không cảm thấy đùa nhóc này, ngoài việc bán manh và ngốc ra, còn chỗ nào dùng được nữa.

Tiểu Ngao Ô chăm chú suy nghĩ, mặt cũng sắp dính thành một đồng rồi, mới không chắc chắn lắm mà nói: "Ngậm giấy báo?"

"Còn nữa không?"

"..... Lau nhà?"

Hoàng Phủ Từ Y nhìn Tiểu Ngao Ô với con mắt chê bai, bình tĩnh mà nói: "Những việc này người làm cũng biết làm."

"Hu hu hu, người làm phải thu phí, nhưng người ta không cần, và lại người ta còn biết trông nhà cần người xấu, chủ nhân thăng cấp cho người ta đi, hu hu hu....." Tiểu Ngao Ô cũng sắp khóc rồi, sao nó lại gặp phải một chủ nhân tàn khốc vô tình, cố tình gây sự như thế vậy, nó nhất định phải bỏ nhà ra đi!

"Bây giờ chị có mức nhân khí chưa tới 20 ngàn, nếu như dùng hết 10 ngàn, có bị giáng cấp không?" Hoàng Phủ Từ Y vốn không phải là người keo kiệt, lúc này chỉ là đùa với đứa nhóc này thôi, và lại cô cũng muốn thử chức năng của hệ thống này.

"Sẽ không đâu, cấp bậc sau khi thăng lên thì sẽ không bị giáng đâu, chỉ là không có đủ mức nhân khí mua đồ mà thôi." Tiểu Ngao Ô lắc cái đầu, vội giải thích.

"Được thôi, chị có thể thăng cấp cho em, nhưng mà em phải bảo đảm không được lộ ra dị dạng trước mặt những người khác, khi có người ngoài, chị có thể xem mình là một chú chó bình thường, em có thể làm được không?"

"Được!" Chỉ cần có thể thăng cấp, cái gì cũng được!

Sau khi nhận được sự bảo đảm, Hoàng Phủ Từ Y cũng không có dài dòng nữa, trực tiếp thao tác lên hệ thống thương thành, trên giao diện hư cầu, bấm vào nút mua, sau đó giao diện trên hệ thống liền bắn ra một dòng chữ: Mời chọn thú cưng được thăng cấp.

Dưới dòng chữ này có một tấm hình, chính là hình dáng của Tiểu Ngao Ô, Hoàng Phủ Từ Y nhẹ nhàng nhấn vào, trên người Tiểu Ngao Ô sáng lên, sau đó Tiểu Ngao Ô hư cầu đã biến thành Tiểu Ngao Ô thực thể, là một chú chó Husky vô cùng dễ thương, vui vẻ nhảy nhót bên chân của Hoàng Phủ Từ Y.

"Cám ơn chủ nhân, người đứng là người chủ tốt nhất vũ trụ này, Tiểu Ngao Ô cuối cùng có cơ thể rồi, hu hu hu....."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Gen thiếu sót

Lúc Tiểu Ngao Ô cao hứng, Hoàng Phủ Từ Y cũng nhìn giới thiệu vắn tắt chức năng khác hiện lên trên hệ thống.

Chức năng tìm kiếm: Có thể tìm kiếm tin tức, kiểm tra tài liệu.

Chức năng kết nối: Có thể kết nối internet, cùng với công cụ truyền tin.

Chức năng điện giật: Đụng vào hình thức điện giật, có thể làm người ta bị giật bất tỉnh.

Chức năng đo lường đánh giá giá trị yêu ghét: Có thể cảm ứng trình độ người nào đó yêu thích kí chủ, trong lúc đó sẽ đo lường đánh giá phạm vi từ -100 đến 100, cảm thấy giá trị số âm là chán ghét, số dương là hài lòng.

Chức năng trên bốn hạng, còn có chức năng thăng cấp sủng vật, một cấp quyền hạn chỉ có thể mở năm chức năng, chỉ là từng chức năng đều có tác dụng nhất định, sau khi Hoàng Phủ Từ Y đọc xong, còn cảm thấy hài lòng.

Sau khi tiêu phí một vạn điểm giá trị nhân khí, giá trị nhân khí của cô cũng đột phá đến một vạn điểm rất nhanh, tốc độ tăng trưởng cực kỳ khả quan.

Mà ở phía sau, điện thoại của Hoàng Phủ Từ Y vang lên, là người đại diện gọi điện đến.

"Chị An có việc gì sao?"

"Ảnh chụp này của em, rất lớn mặt đó." Buổi sáng hôm nay cô ấy mới thấy được Hoàng Phủ Từ Y đăng ảnh chụp lớn mặt như vậy, vốn còn có chút lo lắng, nhưng sau khi nhìn phản ứng của fan, cũng an tâm.

Hoàng Phủ Từ Y diễn một năm, fan trên weibo cũng có hơn tám vạn người, nhưng bây giờ đã biến thành 12 vạn fan, liên tục tăng thêm, thứ nhất là hiệu quả của, thứ hai là bức hình này.

"Mọi người thích là được rồi." Nghĩ đến hôm qua mình đăng weibo, nhất là mấy chữ "Bán mặt cầu chút khen", Hoàng Phủ Từ Y cũng cười nhẹ nhàng, tuy lớn mặt một chút, nhưng vẫn thật thú vị.

"Có thể không thích được sao, chị nhìn đều sắp chảy nước miếng đó, kịch bản đã sửa chữa một phần, hoàn thành toàn bộ chắc còn cần ba bốn ngày, mấy ngày nay em có kế hoạch gì không?" Tuy An Tuệ là người đại diện, nhưng hành trình của Hoàng Phủ Từ Y vẫn phải hỏi ý kiến của Hoàng Phủ Từ Y.

"Chị An có đề nghị gì hay không?" Tuy Hoàng Phủ Từ Y muốn nổi tiếng, nhưng không muốn đi con đường trước trọng sinh, giống như là trước trọng sinh diễn kịch bản nào, còn có người khác từng diễn kịch bản gì, cô không muốn tham dự, may mà thời gian cô trọng sinh chỉ có một năm, cho dù khủng hoảng một chút, cũng còn có rất nhiều lựa chọn.

"Kịch bản truyền hình, kịch bản phim, mời tham gia show thực tế, thậm chí là đại diện quảng cáo, chỉ cần em muốn, chị đều có thể cố gắng giúp em." Sở dĩ An Tuệ nói như vậy, còn vì Hoàng Phủ Từ Y đặc biệt, nếu mời Hoàng Phủ Từ Y tham gia, bây giờ tất nhiên không được mấy chương trình, dù sao Hoàng Phủ Từ Y vẫn còn chưa có tiếng tăm gì mấy, nhưng nếu cô ấy cố gắng lấy tài nguyên, có thể lấy được rất nhiều, dù sao cô ấy đại biểu không chỉ là người đại diện của Hoàng Phủ Từ Y, còn có chỗ dựa vững chắc là tất cả tập đoàn Đại Sở.

Hoàng Phủ Từ Y trầm mặc trong một cái chớp mắt, sau đó mới nói: "Vậy thì chị An chú ý nhiều một chút đi, những lời chị nói đều được cả, chỉ cần thích hợp với em là được." Hoàng Phủ Từ Y không còn mơ tưởng chuyện mình nổi tiếng, bởi vì cô và An Tuệ đã hiểu rõ điểm này.

An Tuệ gật gù đầu, nói: "Được, chị sẽ chú ý, nếu công việc không thích hợp, em nghỉ ngơi thật tốt đi, hai ngày sau truyền ra, nhân khí của em nhất định tăng lên không ít, đến lúc đó sẽ càng có nhiều nơi mời em."

"Dạ."

"Về vấn đề nhóm, đại bộ phận đã vào vị trí, em muốn gặp mặt không?" Sắp xếp nhóm dựa theo yêu cầu của Sở tổng tổ chức và thành lập, tổng cộng có 20 người, hiện giờ đã vào vị trí mười lăm người, xem như hoàn thiện sơ bộ rồi.

"Được, vậy thì hẹn thời gian gặp mặt đi." Hoàng Phủ Từ Y không hỏi tình hình cụ thể, bởi vì cô nghĩ những người này chắc là những người lúc trước mình trọng sinh, cho dù không phải, cũng đều là tinh anh trong các lĩnh vực, mà những người này, giống như vô ý ngoài tự nhiên cũng là Sở Ngao Dư sắp xếp, cô cảm kích.

Lúc kết thúc một ngày, weibo của Hoàng Phủ Từ Y đã tăng đến hơn 20 vạn, mà bức ảnh mê hoặc trên weibo, lượt like cũng vượt hơn 8 vạn, còn chia sẻ hơn 5 vạn, thành tích cực kỳ khả quan.

Tăng lượng fan, cũng có ý nghĩ nhiều người chú ý Hoàng Phủ Từ Y hơn, còn thích Hoàng Phủ Từ Y, điều này làm giá trị nhân khí trên hệ thống điện cường tăng lên, cho đến 12 giờ đêm, giá trị nhân khí đã có hơn năm vạn điểm.

"Chức năng tìm kiếm có thể tìm kiếm đầy đủ hay không?" Sau khi có thêm giá trị nhân khí, Hoàng Phủ Từ Y cũng thăm dò chức năng khác hiện lên trên hệ thống.

"Có thể tìm kiếm rất nhiều thứ nha, chủ nhân muốn biết cái gì có thể tìm cái đó." Tiểu Ngao Ô là sủng vật của hệ thống, biết được rất nhiều thứ, nhưng phần lớn chỉ biết được đại khái, cảm giác tồn tại giống như phụ trợ hệ thống vậy.

Hoàng Phủ Từ Y nghĩ nghĩ, hỏi: "Nếu tôi muốn biết tư liệu về Sở Ngao Dư thì sao?"

"Đương nhiên có thể, nhưng tư liệu tất phải có mục đích, một lần tìm kiếm chỉ có thể biết được một chuyện." Tiểu Ngao Ô có chút lừa dối trả lời, một lần tìm kiếm là một vạn điểm giá trị nhân khí, cuộc đời một người lại có vô số chuyện...

"Cao bao nhiêu và cân nặng tính là một chuyện, còn lại là hai chuyện sao?" Hoàng Phủ Từ Y nghĩ rồi hỏi.

"Đương nhiên là hai chuyện rồi!" Tiểu Ngao Ô đúng lý hợp tình nhìn Hoàng Phủ Từ Y, ánh mắt đó giống như nói, sao chủ nhân lại hỏi vấn đề ngu ngốc như vậy, nó xấu hổ khi trả lời rồi!

Hoàng Phủ Từ Y không nói gì, mặc dù hệ thống có mặt tốt, nhưng cái gọi là hô to, cũng không chỗ nào không có.

"Vậy thì điều tra chân Sở Ngao Dư vì sao lại bị như vậy, đây tính là một chuyện đi?" Hoàng Phủ Từ Y đều nhớ hồi báo Sở Ngao Dư, nhưng hân phận Sở Ngao Dư rất cao, người ta giàu có, phương diện tiền tài và quyền lợi căn bản không cần cô giúp đỡ, cho nên nghĩ tới nghĩ lui, quyết định vẫn nên từ phương diện thân thể Sở Ngao Dư, mà chuyện này cũng là hệ thống mang đến cho cô linh cảm, bây giờ hệ thống chỉ có cấp một, cũng đã có một số chức năng đặc biệt, như vậy nếu lên cấp hai cấp ba cấp bốn cấp năm, có lẽ có thể tìm được phương thức trị liệu cho Sở Ngao Dư.

Còn phương thức trị liệu lúc này, Hoàng Phủ Từ Y không ôm ấp hi vọng, dựa vào xuất thân của Sở Ngao Dư, đã sớm trị liệu cho mình, cũng không cần đợi tới bây giờ, còn là bộ dạng tàn tật thêm hủy dung, làm cho người ta nhìn mà cảm thấy chua xót trong lòng, cảm thấy người đàn ông kiêu ngạo như vậy, không nên khuyết thiếu như vậy.

"Đúng, cô đưa chuyện muốn tìm kiếm vào trong hệ thống, ấn nút tìm kiếm là được rồi."

Hoàng Phủ Từ Y dựa theo hệ thống nhắc nhở thao tác một phen, sau khi dùng một vạn giá trị nhân khí, nguyên nhân Sở Ngao Dư không thể đi được xuất hiện trước mặt Hoàng Phủ Từ Y, nói cũng cực kỳ đơn giản, Sở Ngao Dư có gen thiếu sót trời sinh, trong đó phần gen thiếu sót nhất là phần chân, không thể đứng dậy đi như người bình thường, càng không có cảm giác, hơn nữa loại gen thiếu sót này còn có khuyết điểm ẩn giấu, giống như là thường xuyên đau đớn toàn thân, sau khi bị thương khó có thể khép miệng, các bộ phận trên thân thể thoái hóa nghiêm trọng, còn mắc cảm với một số loại thuốc, khó có thể chấp nhận phẫu thuật.

Tuy chỉ tìm kiếm một chuyện, nhưng hệ thống trả lời cực kỳ rõ ràng, hơn nữa nhìn những tin tức này, sắc mặt luôn luôn lạnh nhạt của Hoàng Phủ Từ Y, rốt cuộc cũng xuất hiện biến hóa, mày đều đã nhíu chặt lại.

Cô vốn cho rằng người đàn ông đó không thể đi được, hơn nữa hủy dung cũng đã đủ thảm rồi, không nghĩ tới ngày thường còn bị hành hạ như vậy, làm cho người ta khó có thể tưởng tượng, đồng thời cũng khó mà chấp nhận, người đàn ông đó, sao có thể kiên trì đến bây giờ?

Cô chỉ cần nghĩ lại, liền cảm thấy có chút chua xót trong lòng, cực kỳ khó chịu.

...

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Quyền hạn cấp 2

"Hệ thống có cách chữa khỏi cho anh ta không?" Lúc Hoàng Phủ Từ Y hỏi vấn đề này, vẫn cảm thấy hệ thống sẽ có biện pháp, dù sao người chết đều có thể trọng sinh, trị liệu cho một người gen thiếu sót, tất nhiên sẽ không có vấn đề.

"Có, nhưng cần quyền hạn rất cao, cũng cần tăng thêm giá trị nhân khí, chủ nhân phải cố gắng mới được!" Tiểu Ngao Ô gật đầu, giống như hiểu rõ Hoàng Phủ Từ Y muốn hỏi cái gì.

"Ừ." Đây là động lực để cô cố gắng, lại thêm một người nữa.

Thứ hai, phát sóng, rất nhiều người sớm đã ngồi trước TV chờ đợi, như là người xem, như là Hoàng Phủ Từ Y, như là Sở Ngao Dư.

Tám vị khách quý tề tụ, tuy Hoàng Phủ Từ Y đứng ở trong nhóm người, nhưng đặc biệt xuất sắc, vừa mới lên sân khấu, liền hấp dẫn lực chú ý của mọi người, sau đó tiếp tục phát sóng, Hoàng Phủ Từ Y càng ngày càng nhận được nhiều sự chú ý, đến lúc cô bắt đầu vẽ tranh, bộ dạng đó giống như tỏa ra một tầng ánh sáng chói mắt.

Cùng lúc đó, thảo luận về Hoàng Phủ Từ Y, bình luận trên internet liên tục tăng lên, so với lúc phát truyền, còn mạnh mẽ hơn gấp bội.

"Hoàng Phủ Từ Y là người mới trong đúng là đẹp trai, lập tức thành fan của cô rồi!"

"Đúng vậy đúng vậy, ở ngoài nhìn đẹp trai muốn khóc, vốn tưởng rằng trên ảnh chụp là PS, không nghĩ tới ngoài đời còn đẹp trai hơn!"

"Con gái đẹp trai như vậy, làm con trai như chúng tôi sống thế nào đây!"

"Ngô Hoàng bệ hạ quả nhiên khí phách, xuất trận liền tự mang ánh sáng, tư thế vẽ tranh cũng đẹp như vậy, đúng là làm mù đôi mắt chó này rồi!"

"Liếm màn hình, không có chuyện gì chó quấy rầy!"

"Rõ ràng có thể dựa vào giá trị nhan sắc, lại cứ nhờ vào tài hoa, bệ hạ nhà tôi đây là muốn lên trời à."

"Tôi cũng muốn để bệ hạ vẽ tôi, không biết mấy bức họa đó có bán ở cô nhi viện hay không?"

"Một vạn một bức, muốn mua bức tranh Ngô Hoàng bệ hạ vẽ, có thể gọi 13xxxxxxxxx!"

Mà cùng lúc đó, fan trên weibo của Hoàng Phủ Từ Y và giá trị nhân khí đều điên cuồng tăng lên, mà hệ thống vừa mới thông báo Hoàng Phủ Từ Y thăng cấp, lại xuất hiện.

[Giá trị nhân khí của kí chủ đạt tới mười vạn điểm, bây giờ hệ thống tuyên bố nhiệm vụ thăng cấp hai, nhiệm vụ để kí chủ thăng lên cấp hai là dùng chức năng đo lường đánh giá giá trị yêu ghét, tìm kiếm một vị có giá trị hảo cảm với kí chủ trên 95, sau khi tìm được có thể hoàn thành nhiệm vụ, chúc kí chủ may mắn!]

Giá trị hảo cảm trên 95 sao? Người đầu tiên Hoàng Phủ Từ Y nghĩ đến là Sở Ngao Dư, cô cảm thấy nếu như giá trị hảo cảm của Sở Ngao Dư với cô không được trên 95 điểm mà nói, cũng không ai có thể đạt được, cho nên cô nhanh chóng yêu cầu hệ thống kiểm tra, chỉ là hệ thống lại từ chối, bởi vì chức năng đo lường đánh giá chỉ có thể tiến hành lúc mặt đối mặt trao đổi, mới có thể có hiệu quả.

Như vậy phải đi tìm Sở Tiều sao? Hoàng Phủ Từ Y chỉ suy nghĩ trong nháy mắt, lập tức lấy điện thoại di động ra, đã chọn được người tốt nhất, hà tất phải do dự.

Lúc Sở Ngao Dư đang xem của Hoàng Phủ Từ Y, cùng lúc đó cũng hâm mộ những khách quý và trẻ em có thể quay xung quanh Hoàng Phủ Từ Y, càng hâm mộ những người có thể được Hoàng Phủ Từ Y tự mình vẽ tranh, nếu Hoàng Phủ Từ Y có thể vẽ cho anh một bức, anh chết cũng không hối tiếc rồi.

Ngay lúc Sở Ngao Dư muốn bảo An Thụy mua trở về mấy bức tranh đó, điện thoại của Sở Ngao Dư vang lên, còn là tiếng chuông cực kỳ đặc biệt,

đó là tiếng Hoàng Phủ Từ Y, là anh dùng thủ đoạn mới đạt được, cũng là anh cài đặt tiếng chuông riêng của Hoàng Phủ Từ Y.

Sở Ngao Dư ngây người trong nháy mắt, giống như cực kỳ nghi ngờ, sao tiếng chuông này lại có thể vang lên chứ, nhưng ngay sau đó, trong mắt Sở Ngao Dư lộ ra chút kinh ngạc vui mừng, cầm lấy di động rất nhanh, có chút run rẩy nhận điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Cười rộ lên rất đẹp

Bởi vì có Sở Ngao Dư ở đây, Hoàng Phủ Từ Y không thể xem xét tình hình hệ thống thăng cấp, nhưng vẫn cao hứng ăn thêm hai cái sủi cảo tôm, còn cực kỳ tự nhiên gấp cho Sở Ngao Dư một cái, nói: "Mùi vị không tệ, anh cũng ăn nhiều một chút."

"Gâu gâu..." Tiểu Ngao Ô ở bên chân Hoàng Phủ Từ Y đáng thương tội nghiệp kêu to, biểu đạt mình cũng cực kỳ muốn ăn, Hoàng Phủ Từ Y liếc mắt nhìn nó một cái, cũng thương cho nó một cái sủi cảo tôm.

Lúc này tại Sở Ngao Dư ứng phó, bộ dạng vừa cao hứng vừa thẹn thùng, nhìn ánh mắt Hoàng Phủ Từ Y dịu dàng sắp chảy ra nước, sủi cảo tôm ở trước mặt, cắn cắn không ăn hết, lần trước ăn cơm, Từ Y không có gấp đồ ăn cho mình đâu.

"Mau ăn đi, đừng ngây ngốc nhìn nữa." Hoàng Phủ Từ Y bắt đầu thúc giục một câu, cũng không biết người đàn ông này nghĩ tới cái gì, nhìn ngốc như vậy.

"A..." Sở Ngao Dư ở trước mặt Hoàng Phủ Từ Y, thật sự có chút ngốc, phản ứng chậm chạp, suy nghĩ hỗn loạn, chuyện gì cũng đều có thể nghĩ đến Hoàng Phủ Từ Y, ngay cả động tác ăn cơm đều có chút cứng ngắc không được tự nhiên.

Hai người ăn xong đã là hơn mười giờ tối, tuy không tính quá muộn, nhưng cô nam quả nữ ở cạnh nhau vẫn có chút miễn cảm, Sở Ngao Dư dè dặt có nên tạm biệt rồi đi hay không, tuy trong lòng anh không nỡ, nhưng vì danh dự của Từ Y, vẫn không nên quấy rầy nhiều lắm, chỉ là đột nhiên được gọi đến ăn khuya, Từ Y thật sự không có chuyện gì muốn nói với mình sao?

Sau khi ăn cơm xong, chỉ số thông minh của Sở Ngao Dư rốt cuộc cũng trở lại, không chắc chắn lắm hỏi: "Gần đây có khỏe không? Có gặp chuyện gì phiền toái không?"

Hoàng Phủ Từ Y ngăn người, nhưng mà lập tức hiểu rõ ý của Sở Ngao Dư, cười lắc đầu, "Không có chuyện gì, toàn bộ đều rất tốt."

"A..." Sở Ngao Dư đáp ứng nói một câu, có chút thất vọng, nếu có thể làm chút chuyện gì đó thì tốt rồi, nhưng lập tức suy nghĩ, lại cao hứng trở lại, Từ Y không có việc gì tìm mình, đó chính là chỉ muốn cùng mình ăn khuya mà thôi...

Tại Sở Ngao Dư đỏ lên một chút, chỉ là nghĩ đến mặt mình và thân thể, màu đỏ đó lại biến mất rất nhanh không thấy nữa, nấp máy khoe miệng, lộ ra chút tự giễu, anh đang suy nghĩ miễn man gì thế, cóc mà đòi ăn thịt thiên nga sao?

"Trời đã muộn rồi, cảm ơn chiêu đãi, tôi không tiện ở lâu." Sở Ngao Dư nói cho chính mình, đừng vọng tưởng linh tinh nữa, anh không xứng!

Hoàng Phủ Từ Y nhún mày, nhưng không có giữ lại, còn chủ động giúp Sở Ngao Dư, đưa anh ra cửa, chỉ là lúc tạm biệt, Hoàng Phủ Từ Y làm một chuyện có chút lớn mật, cô vươn ngón tay ngọc ra, chọc chọc má lúm đồng tiền của Sở Ngao Dư, ngữ khí có chút nghiêm túc nói: "Anh nên cười nhiều mới đúng, cười rộ lên rất đẹp." Hơn nữa không chỉ có đẹp, còn có chút đáng yêu.

Mặt Sở Ngao Dư nháy mắt liền đỏ bừng, ngờ ngác nhìn Hoàng Phủ Từ Y, nửa gương mặt tuần tú cũng không biết nên biểu đạt cảm xúc như thế nào, Hoàng Phủ Từ Y nhìn thấy, đúng là vô cùng thú vị.

"Ha ha ha, xem phản ứng của anh này, đúng là vô cùng thú vị." Vừa ngốc vừa đáng yêu, nhìn khiến người ta cảm thấy tâm tình vui vẻ.

Hoàng Phủ Từ Y hiếm khi cười to sung sướng như vậy, Sở Ngao Dư còn chưa tỉnh táo lại, lại một lần nữa chìm đắm trong tươi cười xinh đẹp này, cả người ngốc hoàn toàn, lúc An Thụy đi tới, nhìn thấy thiếu gia nhà mình ngốc như vậy, đúng là không còn mặt mũi để nhìn.

"Khụ, thiếu gia, xe chuẩn bị xong rồi." Vẫn nên nhắc nhở thiếu gia một phen, để thiếu gia giữ lại chút mặt mũi trước mặt tiểu thư Hoàng Phủ, ít nhất nhìn không ngu ngốc như vậy, không biết có thể bị tiểu thư Hoàng Phủ ghét bỏ hay không.

An Thụy là tốt bụng, nhưng mà anh ta hiển nhiên chưa hiểu rõ Hoàng Phủ Từ Y, anh ta đâu biết Hoàng Phủ Từ Y thích như vậy, thẩm mỹ của cô bây giờ và người bình thường, vẫn có chút khác biệt.

Lúc này Sở Ngao Dư mới có chút phản ứng lại, chỉ là đầu óc vẫn có chút loạn, không biết nói gì cho phải, chỉ có thể nói: "Ừm, tôi trở về đây, em cũng trở về đi."

Sở Ngao Dư xụ mặt, cảm thấy mình nên rất bình tĩnh, nhưng thực ra lúc này cả khuôn mặt anh đỏ bừng, bộ dạng ra vẻ bình tĩnh, lại nở nụ cười với Hoàng Phủ Từ Y.

"Được, sau này thường xuyên liên lạc." Hoàng Phủ Từ Y cười cực kỳ vui vẻ, lúc đưa tiền còn vẫy tay, làm sắc mặt Sở Ngao Dư càng đỏ hơn.

Tiền Sở Ngao Dư ngốc đáng yêu khờ khạo, tâm tình của Hoàng Phủ Từ Y vô cùng tốt xem xét quyền hạn cấp hai của hệ thống, bây giờ hệ thống Thương Thành xuất hiện thêm sáu loại hàng hóa được lựa chọn.

Chức năng thăng cấp sủng vật cấp hai: Sủng vật cấp một tăng lên sủng vật cấp hai. Ghi chú: Sủng vật cấp hai có thể tự lớn nhỏ, tùy ý biến đổi thân thể, một lần thăng cấp mất mười vạn giá trị nhân khí.

Chức năng học tập: Bán đủ loại sách kỹ năng, bộ sách có thể trực tiếp lưu trong não kí chủ. Ghi chú: Bộ sách bao gồm các cấp bậc nhập môn, sơ cấp, trung cấp, cao cấp, cấp đại sư và tông sư, bán ra bán đơn, mỗi bản mười vạn giá trị nhân khí.

Chức năng mô phỏng không gian: Có thể mô phỏng các loại tình cảnh, một tiếng mười vạn giá trị nhân khí. Ghi chú: Sóng điện não của kí chủ tiến vào không gian hư cấu, thời gian bên ngoài.

Thuốc giải rượu: Sau khi dùng xong sẽ miễn dịch với rượu trong 12 giờ, mười vạn giá trị nhân khí một lọ.

Thuốc năng lượng: Sau khi dùng xong trong 12 giờ không đói bụng, không phiền lụy, không khốn khổ, mười vạn giá trị nhân khí một lọ.

Hạt giống siêu cấp: Có thể tạo ra thực vật có chức năng đặc biệt, thực vật có thể phát tín hiệu, giá bán là mười vạn giá trị nhân khí.

"Chủ nhân, nếu người ta có thể biến lớn, lúc có người xấu bắt nạt chủ nhân, người ta có thể giúp chủ nhân bắt nạt người xấu!" Lúc này, Tiểu Ngao Ô chạy đến bên chân Hoàng Phủ Từ Y, lấy lòng nói, bây giờ hình như nó thông minh hơn một chút, hiểu được trình bày giá trị lợi hại của bản thân rồi.

Hoàng Phủ Từ Y nhìn giá nhân khí hiện giờ mình có, 10069 điểm, vừa mới dùng một vạn, cố gắng xem như là tăng trở về, nhưng nếu bây giờ lấy cho Tiểu Ngao Ô thăng cấp mà nói, cô phải trở lại điểm ban đầu rồi.

Hệ thống có thể thăng cấp hai trong vài ngày ngắn ngủi, Hoàng Phủ Từ Y tổng kết ra một chút quy luật. Mỗi lần hệ thống thăng cấp, đều xuất hiện vật phẩm hoặc chức năng khác nhau, mà những vật phẩm hoặc chức năng này có giá trị, đều phải dùng giá trị nhân khí để đổi lấy, cấp một là một vạn giá trị nhân khí, cấp hai là mười vạn giá trị nhân khí, mỗi lần thăng cấp, chắc là đều có hạng mục lựa chọn tăng cấp sủng vật.

"Tao rất nghèo, bộ dạng bây giờ của mày cực kỳ thích hợp, không cần biến lớn hoặc nhỏ." Hoàng Phủ Từ Y suy nghĩ cẩn thận những chuyện này, liền thăng thần từ chối, mười vạn giá trị nhân khí đối với cô bây giờ mà nói, cũng không phải số lượng nhỏ, nếu phải tiêu hết mà nói, cô thật sự có hứng thú với chức năng học tập và chức năng mô phỏng không gian.

Tiểu Ngao Ô cúi đầu trong nháy mắt, nhưng không tiếp tục dây dưa, đáng thương tội nghiệp cúi đầu, không còn linh động mạnh mẽ như trước.

Hoàng Phủ Từ Y không biết đối phương đang giả bộ đáng thương hay không, nhưng mà cảm thấy không thoải mái lắm, tuy mình nghèo điểm, nhưng không nên bạc đãi sủng vật của mình, Hoàng Phủ Từ Y nghĩ.

"Lúc tao lên cấp ba, liền tăng mày lên cấp hai, thế nào?" Tuy bao che khuyết điểm, nhưng không phải bao che khuyết điểm vô điều kiện.

"Gâu gâu, chủ nhân nhất định phải mau chóng tăng cấp ba đó..." Tiểu Ngao Ô nhẹ nhàng kêu lên, làm trái tim Hoàng Phủ Từ Y mềm nhũn vài phần.

"Được."

...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24: Thời gian là sinh mệnh

truyền ra, ngày hôm sau, fan trên weibo của Hoàng Phủ Từ Y tăng đến hơn bốn mươi vạn, giá trị nhân khí trong hệ thống cũng có hơn hai mươi vạn, còn liên tục tăng mạnh, trong tám vị khách quý, các loại số liệu tăng trưởng nhanh nhất, cũng được thảo luận nhiều nhất, dĩ nhiên có xu hướng nổi tiếng hơn.

An Tuệ lại gọi điện thoại đến lần nữa, chỉ trong thời gian một đêm, trong tay An Tuệ có hai lời mời, còn mời riêng Hoàng Phủ Từ Y, cũng không nhờ công ty ra mặt tạo điều kiện.

"Một kịch bản truyền hình, một điện ảnh, kịch bản truyền hình là phim thần tượng đô thị, em diễn vai nữ phụ, thuộc loại hình trẻ tuổi, chắc là nhìn trúng dung mạo em, trái lại là nhân vật rất được, diễn cực kỳ dễ tăng thêm fan, còn điện ảnh..." An Tuệ dùng một phen, ngữ khí lưỡng lự nói: "Đưa cho em

nhân vật nữ chính, đây là bộ điện ảnh cực kỳ đặc biệt, tên là, nói về chuyện một cô gái được nuôi như con trai từ nhỏ, cô gái là học sinh, hơn nữa cô gái này còn có một vị hôn thê, nhưng mà cô gái ấy lại yêu một đứa con trai, hơn nữa lúc chưa biết mình là con gái, cô gái vẫn luôn cho rằng mình là con trai, cho nên khi cô ấy biết mình yêu người con trai kia, cực kỳ sợ hãi, mà đứa con trai kia lúc cho rằng cô gái là con trai, vậy mà cũng yêu cô gái, thậm chí hai người còn hẹn hò, chỉ là hẹn hò không lâu, tình cảm của hai người bị phát hiện, trường học gọi về nhà, người con trai bị cha mẹ giam lỏng, cuối cùng liều mạng trốn thoát, hẹn cô gái cùng nhau bỏ trốn, chỉ là năng lực của hai người nhỏ bé, chưa chạy trốn được bị hai nhà đuổi bắt, bị người hai nhà tóm trở về."

An Tuệ nói đến đây, lại hỏi Hoàng Phủ Từ Y một câu: "Từ Y, chuyện xưa này kết là bi kịch, bất luận là mọi người hay là người con gái và con trai, đều cho rằng cô gái và người đàn ông đó là đồng tính luyến ái, cho nên cuối cùng hai người bị ép buộc, cùng nhau nhảy xuống từ trên tầng tòa học, lúc cô gái chết thậm chí còn không biết giới tính thật của mình, tuy cực kỳ vớ vẩn, nhưng lại có tính châm chọc rất mạnh, em muốn diễn kiểu nhân vật này không?"

Kiểu nhân vật này hết sức phức tạp, hơn nữa đề tài cực kỳ lệch lạc, diễn tốt cũng không nhất định có kết quả tốt, cho nên An Tuệ cực kỳ do dự, nhưng ngoại hình kiểu người này, cực kỳ thích hợp với Hoàng Phủ Từ Y, hơn nữa còn là nữ chính trong phim điện ảnh, nếu diễn tốt, quay tốt, tuyên truyền tốt, nói không chừng Hoàng Phủ Từ Y có thể dựa vào loại nhân vật này mà nổi tiếng.

Về bộ phim điện ảnh này, có thể nói là hai phân cực lợi hại phân chia cực kỳ nghiêm trọng, tốt, có thể một bước lên trời, hồng, lại phải chịu đủ nghi ngờ, cho nên cô ấy cũng rất khó lựa chọn, chỉ là may mà lựa chọn không cần cô ấy làm, còn phải xem ý tứ của Hoàng Phủ Từ Y.

"Kịch bản lấy cho em đọc đi, sau khi đọc xong em sẽ nói." Hoàng Phủ Từ Y nghe đại khái tình tiết của kịch bản, trái lại có vài phần hứng thú, kịch bản này kiếp trước cô chưa từng nghe nói, cũng không biết sau này rốt cuộc là vì nguyên nhân gì mà không quay thành công.

"Được."

Xế chiều hôm đó, An Tuệ cầm kịch bản đến tìm Hoàng Phủ Từ Y, Hoàng Phủ Từ Y đọc gần một tiếng, sau đó đưa ra quyết định cuối cùng: "Kiểu nhân vật này em cực kỳ thích, nếu đạo diễn và diễn viên khác không có vấn đề, em nhận."

Bộ phim điện ảnh này phản ứng chủ yếu hai vấn đề của xã hội, thứ nhất là vấn đề nam nữ ngang hàng, thứ hai là vấn đề yêu cùng giới tính, trong đó còn xen lẫn cách dạy dỗ trong trường học, cùng với dư luận xã hội dẫn tới suy nghĩ sâu xa, một bộ phim điện ảnh có ý nghĩa rất sâu, hơn nữa càng khó chính là ngoại trừ mấy vấn đề bên ngoài, đây cũng không phải là bộ phim đơn thuần, còn tăng thêm nhân tố phim thần tượng thanh xuân, rất nhiều tình tiết phù hợp được nam nữ yêu thích, nhất là cục diện rực rỡ riêng biệt, cùng với thanh xuân ngây thơ nhưng có thể liều lĩnh trong tình yêu, có thể nói là điểm rất tốt.

Nhưng cho dù kịch bản hay, cũng cần đạo diễn và diễn viên hoàn thành, cho nên Hoàng Phủ Từ Y mới có thể nói như vậy, nếu là trước trọng sinh, có lẽ cô chưa chắc sẽ khùng hoảng như vậy, lúc đó cô chỉ muốn diễn thật tốt vai của mình, cũng không nghĩ quá nhiều, nhưng sau khi trọng sinh, lưng cô đeo món nợ khổng lồ, tất phải nổi tiếng trong thời gian ngắn nhất, cho nên cô tuyệt đối không cho phép có bất luận kẻ nào cản trở cô, đối với tác phẩm mình quay, tất nhiên cũng muốn hay hơn, không muốn lãng phí một chút thời gian, dù sao đối với cô mà nói, thời gian là sinh mệnh.

Thời gian năm năm, giá trị nhân khí là trăm triệu, cô chắc chắn làm được!

"Được, em đã đồng ý, chuyện này để chị sắp xếp cho." An Tuệ không hề lo lắng chuyện đạo diễn và diễn viên, có công ty và tập đoàn Đại Sở làm hậu thuẫn, những chuyện này đều không là vấn đề.

"Vất vả cho chị An rồi." Hoàng Phủ Từ Y nói lời cảm ơn, sau đó lại nói: "Thời gian sắp xếp phim điện ảnh hơi dài một chút, trong khoảng thời gian này nếu có vai nào hay, tốt nhất là đã quay, lập tức có thể tiến vào đoàn làm phim, cũng mang đến cho em xem, bất luận là phim truyền hình hay điện ảnh đều được."

Bất luận là kịch bản đang sửa chữa, hay là chưa tổ chức và thành lập đoàn làm phim, đều cần một khoảng thời gian sắp xếp, mà cô không muốn lãng phí khoảng thời gian này, cho dù là một vai phụ cũng rất tốt, dù sao nhiều vai diễn như vậy, cô thay đổi các vai là được.

"Được, chị đi sắp xếp."

Động tác của An Tuệ rất nhanh, sau khi từ chỗ Hoàng Phủ Từ Y rời đi, liền liên lạc với công ty, nói ý tứ của Hoàng Phủ Từ Y, công ty cũng đảm bảo sẽ cố gắng cung cấp tài nguyên tốt nhất cho Hoàng Phủ Từ Y, cùng lúc đó, An Tuệ cũng lợi dụng nhân mạch vơ vét vài vai phụ phim truyền hình và điện ảnh, đều lộ diện không nhiều lắm, cũng là vai diễn có điểm sáng, quay chụp ngắn một chút, chỉ cần vài ngày là được.

Sau khi Hoàng Phủ Từ Y đọc qua những vai diễn này, lựa chọn diễn hai bộ phim điện ảnh và một bộ phim truyền hình.

Hai bộ điện ảnh theo thứ tự là phim điện ảnh huyền ảo và phim điện ảnh dân quốc, vai diễn trong là mối tình đầu của nam chính, nhân vật này là một tiên tử lạnh lùng kiểu ngạo xuất trần thoát tục, lên diễn chỉ có ba cảnh, mỗi cảnh đều rất đẹp, cuối cùng vì cứu nam chính rơi xuống vách núi đen vạn trượng mà chết, có thể nói là vai diễn hoàn mỹ bi kịch nhất, bộ phim điện ảnh này đã bắt đầu quay, Hoàng Phủ Từ Y có thể tiến vào đoàn làm phim.

Một bộ phim khác, vai diễn của Hoàng Phủ Từ Y là một vũ cơ, vũ cơ này chỉ có một cảnh diễn, nhưng mà là dịp nổ của chuyện xưa, vì cô ấy chết làm cho những người yêu thích và sùng bái cô ấy, từ trong vàng son tỉnh táo lại, ngã vỡ phẫn cổ bước trên con đường kháng chiến, tạo nên vô số anh hùng thời đại đặc biệt, mà vai diễn vị vũ cơ này giống như tên bộ phim điện ảnh, phong hoa tuyệt đại!

Bộ phim truyền hình cuối cùng tên là, là một bộ phim cổ đại, nói về chuyện ở chung với mấy tên côn đồ, mà vai diễn Hoàng Phủ Từ Y nhìn trộm là một thiên kim nữ giả nam trang nhà thủ lĩnh thổ phi, cảnh diễn cũng chỉ có hơn mười cảnh, là nhân vật có tính cách thuộc loại cô lĩnh tính quái, có chút gian xảo, có chút hào sảng, cũng là vai diễn rất được.

"Những vai diễn này tuy chỉ là vai phụ, nhưng người tranh giành cũng không ít, sở dĩ đến bây giờ còn chưa có ai diễn đều vì không tìm được người thích hợp, nếu em muốn tham gia diễn, tốt nhất vẫn nên đi tham gia một lần quay thử, nhất là hai bộ phim điện ảnh, đạo diễn đều là đạo diễn nổi tiếng, so với công ty tạo áp lực, nếu em có thể dựa vào mình để nhận được vai diễn này, đối với tương lai của em càng có lợi hơn." An Tuệ liếc mắt nhìn kịch bản ba phim đó, cực kỳ tán thành năng lực chọn kịch bản của Hoàng Phủ Từ Y, mấy vai diễn này tuy chỉ diễn mấy cảnh, nhưng người tranh giành cũng không ít, ngay cả đạo diễn cũng cực kỳ coi trọng, nếu không thì không đợi đến bây giờ còn chưa tìm được người thích hợp.

"Được, vậy thì quay phim thử đi, em sẽ dựa vào thực lực của mình để lấy được." Đương nhiên, còn có giá trị nhan sắc! Hoàng Phủ Từ Y cực kỳ tự tin nói.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Chuẩn bị diễn thử

Vào ban đêm, sau khi Hoàng Phủ Từ Y đọc lại ba kịch bản một lần nữa, đem kịch bản chọn riêng ra, hỏi Tiểu Ngao Ô: "Chức năng mô phỏng không gian, có phải có thể bắt chước tình cảnh trong kịch bản không?"

Từ sau khi hệ thống lên tới cấp hai, cô còn chưa dùng những chức năng xem ra cực kỳ siêu khoa học kỹ thuật.

"Đúng, chủ nhân muốn thử chút không?" Tiểu Ngao Ô có chút chờ mong gật đầu nói.

"Có phần quý." Hoàng Phủ Từ Y nhìn mình có hơn hai mươi vạn giá trị nhân khí, lại nhìn 1 tiếng mất mười vạn giá trị nhân khí, trong lòng có chút đau khổ, tuy giá trị nhân khí mỗi ngày tăng càng ngày càng nhiều, nhưng vẫn không đủ dùng.

"Nhưng mà cực kỳ thực dụng đó, cảnh tượng gì cũng có thể bắt chước được!" Tiểu Ngao Ô là sủng vật của hệ thống, cực kỳ tán thành hệ thống nhà mình.

Hoàng Phủ Từ Y nghĩ tới, vũ cơ ở trên đài múa một đoạn, có chút muốn thử xem, cũng có chút lo lắng hỏi: "Mô phỏng không gian có thể dạy tao học khiêu vũ không?" Bởi vì chưa từng sử dụng, cho nên Hoàng Phủ Từ Y không thể chắc chắn chức năng mô phỏng không gian rốt cuộc sẽ đạt tới trình độ nào.

"Mô phỏng không gian có thể đáp nặn tình cảnh, cũng có thể dựa và tưởng tượng của cô tạo ra một tình cảnh, nhưng nếu cô muốn tập múa, cần phải mua chức năng học tập dạy kỹ năng múa, học xong nội dung kỹ năng trong sách, lại luyện tập trong không gian mô phỏng, mới là phương pháp học tập tốt nhất, có thể làm ít công lao to." Tiểu Ngao Ô nói sự thật, chỉ là lời này Hoàng Phủ Từ Y nghe xong, trái tim càng đau đớn.

Cô chỉ có hơn hai mươi vạn giá trị nhân khí, cho dù mua bản sách sơ cấp kỹ năng vũ đạo, cũng chỉ có thể học một tiếng trong không gian, cũng không biết có đủ dùng hay không.

Ngay lúc Hoàng Phủ Từ Y do dự, An Tuệ lại gọi điện thoại đến, và đã định thời gian thử quay phim, một bộ phim vào sáng ngày mai, một bộ phim vào xế chiều mai, bảo cô chuẩn bị sẵn sàng.

Nghe xong lời này, Hoàng Phủ Từ Y trái lại không do dự, nếu cô nhìn trúng vai diễn vũ cơ, mà bản thân lại không biết múa, tất nhiên phải trả giá lớn một chút, nếu không thì không có hồi báo.

Sau khi suy nghĩ cẩn thận vấn đề này, Hoàng Phủ Từ Y thống khoái mua một quyển sơ cấp kỹ năng vũ đạo, cô mua thành công trong nháy mắt, trong đầu cô đột nhiên có rất nhiều kiến thức về vũ đạo, múa cổ điển, múa dân tộc, múa ba-lê, múa kiếm, hip-hop, múa bụng.... Tuy đều là kỹ năng sơ cấp, nhưng mà làm Hoàng Phủ Từ Y có cảm giác rộng mở trong sáng.

Trong vũ cơ phải biểu diễn múa cổ điển, yêu cầu quy tắc động tác và kỹ xảo cực kỳ nghiêm khắc, Hoàng Phủ Từ Y không phải là người chuyên nghiệp, nếu không có hệ thống giúp đỡ, chắc là rất khó không chê người này, hoặc là cho dù diễn kiểu người này, cũng chỉ có thể che giấu trong kỹ thuật diễn một chút, khó mà múa tinh túy, suy diễn ra tổ chất và phong phạm vũ cơ nên có.

Sau khi hiểu rõ những thứ này, Hoàng Phủ Từ Y càng thêm tán thành hệ thống, cũng không cảm thấy mình tiêu phí oan uổng mười vạn giá trị nhân khí.

"Bây giờ tao đã học xong kỹ năng vũ đạo sơ cấp, mô phỏng không gian có tác dụng gì?" Sách kỹ năng một khi đã có tác dụng như vậy, có phải không gian mô phỏng càng mang đến cho cô kinh ngạc vui mừng lớn hơn nữa không?

"Chủ nhân có thể tưởng tượng những tư thế vũ đạo, sau đó để không gian chân thật bắt chước, giống như một thầy giáo vậy, có thể diễn trước mặt chủ nhân bất cứ lúc nào, diễn luyện ra động tác đúng tiêu chuẩn nhất, cực kỳ giúp ích cho việc học tập của chủ nhân." Tiểu Ngao Ô giảng giải, chỉ trách là mặt chó, cảm thấy có chút đáng yêu.

"Vậy thì thử xem đi." Mười vạn giá trị nhân khí, cho dù có chút đau lòng, nhưng ngày mai phải đi diễn thử, Hoàng Phủ Từ Y vẫn quyết định muốn thử

một lần.

[Sóng điện não của kí chủ đã tiến vào không gian hư cấu, có thể bắt đầu thiết kế không gian mong muốn] Chức năng mô phỏng không gian mở ra, âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên, Hoàng Phủ Từ Y dựa theo kịch bản bố trí tình cảnh, rất nhanh trong không gian mô phỏng hiện lên một sân khấu, phía trên là người giống Hoàng Phủ Từ Y như đúc, Hoàng Phủ Từ Y động, người nọ cũng động, cảm thấy cực kỳ kỳ diệu, dường như là hai người, lại coi như một người.

"Thời gian có hạn, chủ nhân phải cố gắng học tập đó..." Tiểu Ngao Ô nhắc nhở đúng lúc, có đôi khi còn rất có tác dụng, Hoàng Phủ Từ Y cười cười, bắt đầu ở trong không gian mô phỏng luyện tập múa cổ điển sơ cấp.

Một tiếng sau, sóng điện não của Hoàng Phủ Từ Y rời khỏi không gian hư cấu, tuy người nằm trên giường, nhưng mà toàn thân đầy mồ hôi, chỉ là trên mặt có chút thỏa mãn, mười vạn giá trị nhân khí đổi lấy một tiếng, quả nhiên đáng giá.

Ở trong không gian một tiếng, ngoại trừ thời gian yên lặng không đổi, lấy IQ cao của Hoàng Phủ Từ Y, cũng hiểu không rõ nguyên lý trong đó, trả lại làm cô có chút tò mò và kính nể người tạo ra hệ thống, nếu cô có thể gặp mặt người chế tạo thì tốt rồi.

Sáng sớm hôm sau, An Tuệ dẫn hai người tới đón Hoàng Phủ Từ Y.

"Đây là Đinh Thu Đình, đây là Lý Đông Đông, bọn họ là trợ lý thực tập của em, kỳ thực tập một tháng, nếu em thích thì giữ lại, không thích thì đổi cho em." An Tuệ giới thiệu, cũng nhân tiện nói một câu về hai trợ lý này.

Đinh Thu Đình là con gái, Lý Đông Đông là con trai, hai người đều hơn hai mươi tuổi, tướng mạo trung bình, không quá xuất sắc, vẻ mặt không lộ ra gì mấy, cảm giác có chút trầm ổn, vừa thấy liền biết An Tuệ hao phí tâm tư mới lấy được hai người này.

"Chào hai người, tôi là Hoàng Phủ Từ Y, sau này làm phiền hai người." Hoàng Phủ Từ Y nhìn hai người rất quen thuộc trước mặt, nở nụ cười nhân hậu, hai người trợ lý này đúng là không có một chút biến hóa, cũng không biết ở trong một nhóm khác, có phải cũng không biến hóa gì không.

"Không phiền không phiền, đây là chuyện cần làm." Bộ dạng của Lý Đông Đông có chút thật thà phúc hậu, giọng nói cũng rất to, làm người ta cảm thấy bình dị gần gũi, ngữ khí nói chuyện cũng cực kỳ chân thành.

"Sau này cô là bà chủ của chúng tôi, những chuyện đó đều nên làm, cô đừng ghét bỏ chúng tôi tay chân vụng về là được rồi." So với Lý Đông Đông biểu hiện thật thà phúc hậu chân thành ra ngoài, Đinh Thu Đình lại thông minh hơn một chút, chỉ là giọng nói của cô ấy hào sảng thanh thoát, làm cho người ta cảm thấy không tệ, là loại bạn trượng nghĩa cực kỳ thích hợp, nhưng thực tế, bất luận là Lý Đông Đông hay là Đinh Thu Đình, đều vừa thông minh vừa tỉ mỉ, nhất là cách đối nhân xử thế, cho đến nay đều làm Hoàng Phủ Từ Y cực kỳ hài lòng.

Mọi người làm quen xong, cùng tiến lên xe, lúc này An Tuệ giới thiệu lái xe: "Anh Triệu lái xe là binh lính xuất ngũ, kỹ thuật lái xe cực kỳ không tệ, không chỉ biết lái xe, còn có thể lái máy bay và du thuyền, sau này em đi đâu đều có thể mang theo, có thể tiết kiệm rất nhiều phiền toái."

"Anh Triệu, sau này làm phiền anh rồi." Hoàng Phủ Từ Y cười cười, chọn người lái xe cũng không có biến hóa gì, rất tốt.

Anh Triệu tên đầy đủ là Triệu Cương Quốc, đây là một người trầm mặc thành thật, cười cười không nói gì, lại làm cho người ta có cảm giác cực kỳ kiên định tin cậy.

"Lái xe ngoại trừ anh Triệu, còn có một thanh niên trẻ nữa, tên là Phong Văn Hải, bọn chị đều gọi anh ta là Đại Hải, cũng là lính xuất ngũ, anh ta và anh Triệu thay phiên lái xe cho em."

An Tuệ nói xong, lại nói tiếp: "Ngoại trừ bọn họ ra, còn có tám vệ sĩ, bốn nam bốn nữ, sẽ chia làm hai đội nhỏ thay phiên đi theo em, giới giải trí này rất loạn, phải cẩn thận một chút."

"Dạ." Kiếp trước An Tuệ sắp xếp vệ sĩ cho cô, cô từ chối, nhưng kiếp này khác, cẩn thận vẫn hơn, người sống mới có hi vọng, cô cũng không muốn chết một lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26

"Đây là những người ngày thường sẽ theo em, ngoài bọn họ ra, còn có một chuyên gia tạo hình, một chuyên viên trang điểm, một nhiếp ảnh gia, hai chuyên gia dinh dưỡng và hai nhân viên tuyên truyền, chuyên gia dinh dưỡng sẽ phụ trách bữa ăn hằng ngày của em, một người ở nhà, một người sẽ đi cùng em đến đoàn phim, nhân viên tuyên truyền thì ở lại công ty, lúc nào cũng chú ý hướng đi khắp nơi, cùng với các loại tin tức về em."

An Tuệ tiếp tục giới thiệu, bố trí như thế, đối với diễn viên tay ngang, cũng rất tương đối xa hoa.

"Hôm nay em đi casting, lo đề phòng bắt trắc trước, chuyên viên trang điểm cũng đi theo, chị đã nói cô ấy chờ em ở ngoài đoàn phim." Cuối cùng An Tuệ lại bỏ sung một câu.

"Vất vả cho chị An rồi." Một đội gần hai mươi người, chỉ mấy ngày đã tìm đủ, quả nhiên năng lực công tác của An Tuệ rất mạnh, nhưng chắc chắn vẫn có vất vả, cô rất cảm kích.

Năm người mất gần một giờ mới đến nơi cating 《 "Phong Hoa Tuyết Đại" 》, bởi vì 《 "Phong Hoa Tuyết Đại" 》 đã bắt đầu quay chụp, cho nên địa điểm thử vai định ở thành phố điện ảnh nơi đoàn phim quay, cũng là thành phố điện ảnh lớn nhất Bắc Kinh —— thành phố điện ảnh Thiên Thế.

Thành phố điện ảnh Thiên Thế xây dựng ban đầu vào thập niên 80, quay chung quanh nhiều kiến tạo có kiến trúc cổ, rất nhiều phim truyền hình và điện ảnh kinh điển đều quay ở chỗ này, về sau lại trải qua nhiều lần sửa chữa và xây dựng thêm, tới hiện giờ, đã trở thành căn cứ điện ảnh lớn nhất cả nước, 《 "Phong Hoa Tuyết Đại" 》 quay ở đây, buổi chiều cating 《 "Cửu Tiêu Văn Đình" 》 cũng ở đây, chẳng qua khu vực khác nhau, một cái là ở khu vực dân quốc, một cái là ở khu vực huyện huyện.

"Đạo diễn Tần, tôi mang người mới Hoàng Phủ Từ Y tới cating một đoạn vũ cơ Phong Hoa, còn cần đạo diễn Tần chỉ đạo nhiều hơn." An Tuệ kéo Hoàng Phủ Từ Y tới trước mặt đạo diễn Tần, cười nhạt giới thiệu.

Đạo diễn Tần, tên đầy đủ Tần Ân, là đạo diễn lớn trong nước, rất có danh tiếng, am hiểu nhất chính là phim truyền hình, từng nhiều lần đạt các giải thưởng lớn dành cho đạo diễn trong nước, đáng tiếc chính là, danh tiếng ở nước ngoài của ông ta có chút yếu, cho nên mấy năm gần đây vẫn luôn chuẩn bị một bộ có thể đưa ra thị trường phim nhựa nước ngoài, nghe nói 《 "Phong Hoa Tuyết Đại" 》 chính là đã tâm ông ta chuẩn bị đã lâu, cho nên việc lựa chọn diễn viên, có thể nói là vô cùng nghiêm khắc, mà vũ cơ Phong Hoa, cũng là bởi vì ông ta bất bẻ, nên đến bây giờ vẫn chưa được ấn định, rốt cuộc nhân vật này chỉ lên sân khấu một lần, có thể nói là nơi toàn văn linh hồn, không thể không thận trọng.

"Xinh đẹp, khí chất thực sự độc đáo!" Tần Ân thậm chí không phản ứng An Tuệ, nhìn thẳng về phía Hoàng Phủ Từ Y, mà Hoàng Phủ Từ Y cũng vô cùng thân nhiên tùy ý để đối phương nhìn, biểu hiện bình tĩnh thong dong, ngay cả khi nghe lời khen ngợi, cũng chỉ hơi hơi mỉm cười.

"Đã xem kịch bản chưa? Biết múa cổ điển không?" Tần Ân lại hỏi.

"Đã từng học qua một thời gian, miễn cưỡng có thể nhập môn." Hoàng Phủ Từ Y khiêm tốn trả lời, mà trên thực tế, tuy cô chỉ mua sách dạy múa cổ điển nhập môn, nhưng đó là hệ thống phân chia, so sánh với bây giờ, hẳn là có thể tăng lên một cấp bậc.

Tần Ân nghe câu trả lời xong, có chút yên tâm, lại không phải vừa lòng lắm, trình độ nhập môn? Cũng không biết có thể đạt tới yêu cầu của ông hay không.

"Vây thử chút đi, xem hiệu quả chỉnh thể, đối trang phục để thử một chút." Dung mạo tính xảo của Hoàng Phủ Từ Y làm ông vô cùng ngạc nhiên, ông tìm nhiều người như vậy, chỉ có khuôn mặt Hoàng Phủ Từ Y, khiến ông có thể chỉ liếc mắt một cái là nhìn trúng, cho nên ông cũng đồng ý cho Hoàng Phủ Từ Y một cơ hội.

Tần Ân kêu tiểu trợ lý chỉ đường cho Hoàng Phủ Từ Y, An Tuệ và chuyên viên trang điểm Văn Từ đi với Hoàng Phủ Từ Y, Tần Ân thì đã chuẩn bị hoàn hảo, trang phục vũ cơ Phong Hoa cũng đã chuẩn bị tốt, còn không chỉ có một bộ.

"Hai bộ diễn phục này đều là đạo diễn Tần tự mình chọn, một bộ màu đỏ thêu bạch hoa, một bộ màu trắng thêu thủy lục, các vị chọn một bộ thích đi."

Chuyên viên trang phục của đoàn phim lấy ra hai bộ diễn phục, cho Hoàng Phủ Từ Y tự mình chọn.

Hai bộ diễn phục, một vũ mị yêu diễm, một nho nhã linh động, Hoàng Phủ Từ Y không chút do dự liền lựa chọn bộ trước, vũ cơ Phong Hoa, là một bộ điện ảnh linh hồn nhân vật, màu đỏ là thích hợp nhất, hơn nữa nhân vật của 《 "Cửu Tiêu Văn Đình" 》 càng thích hợp diễn phục màu trắng thanh nhã, cô cũng không muốn hai nhân vật có sự lặp lại rõ ràng như vậy.

Mà thời điểm Hoàng Phủ Từ Y đi thay trang phục, bên ngoài phòng hoá trang, cũng xuất hiện không ít âm thanh nghị luận, mà những tiếng nghị luận đó phần lớn đều liên quan tới cô.

"Đó là ai nha, sao tôi chưa từng thấy, đi cửa sau sao?" Ngừ khí chanh chua, vừa mở miệng chính là nghi ngờ và châm chọc, chỉ khi cô ta nói ra, lại không có mấy người phụ họa.

"Đừng như vậy, người cô chưa thấy qua rất nhiều, tôi lại cảm thấy người này không tồi, vừa có khí chất mạnh mẽ lại có cả yêu mị, tính dẻo rất mạnh." Một người khác cười phản bác nói, nói chuyện vào đúng trọng tâm.

"Đúng vậy, vừa có soái khí lại xinh đẹp, nhìn còn rất quen mắt, giống như đã gặp qua ở đâu."

"Gặp qua cũng không kỳ lạ, nếu là người trong vòng giải trí, chắc là từng lộ mặt, bằng không cũng không có khả năng đến đoàn phim chúng ta."

"Nghe nói đây là người casting Phong Hoa, cũng không biết có được hay không, đạo diễn Tần yêu cầu, tầm tặc....."

"Ai u, xem như người mới này có được gương mặt, cũng không có khả năng diễn xuất khí chất của Phong Hoa, trừ khi là đi cửa sau, nếu không tôi sẽ không tin cô ta có thể diễn Phong Hoa đâu." Cô gái chanh chua kia lại mở miệng trào phúng.

Một nhóm nhỏ năm sáu người này, cái nhìn không giống nhau, lại nói ra toàn bộ tâm tư của người trong đoàn làm phim, có xem trọng, tự nhiên cũng có

không tốt, cuối cùng diễn viên không chỉ dựa vào khuôn mặt.

Chẳng qua nhanh chóng có người nhận ra Hoàng Phủ Từ Y, mang « "Thiện hành thiên hạ" » ra làm đề tài, tiết mục này mới ra không lâu, ấn tượng của mọi người với Hoàng Phủ Từ Y vẫn khắc sâu, lúc này người coi trọng Hoàng Phủ Từ Y cũng nhiều hơn.

Cái ngành sản xuất ở giới giải trí này, thế lực, thực lực, giá trị nhan sắc, cùng với tác phẩm tiêu biểu, bốn yếu tố chỉ cần có một cái, là có thể lẫn lộn trong giới này mà có cơm ăn, mà bây giờ Hoàng Phủ Từ Y thiếu nhất là tác phẩm tiêu biểu, nhưng mà nếu cô có được ba yếu tố còn lại, tác phẩm tiêu biểu cũng cũng chỉ là vấn đề thời gian.

"Trang điểm xong rồi." Văn Từ là một người không quá thích nói chuyện, toàn bộ quá trình hoá trang đều không nói một lời, mà Hoàng Phủ Từ Y đã hợp tác với cô từ sớm, rất tin nhiệm tay nghề của cô, từ đầu đến cuối không có một chút hoài nghi.

Hoàng Phủ Từ Y đứng lên, lẳng lặng nhìn mình trong gương, một lát sau, vừa lòng cười.

Studio, đạo diễn Tần thất thần cắt một màn diễn, bàn tay vung lên, liền cho mọi người nghỉ ngơi ba mươi phút, chính ông lại rất mơ màng, cũng không muốn lãng phí thời gian với các diễn viên toàn bộ đoàn phim.

"Làm sao vậy đạo diễn Tần, ông đang lo lắng cái gì sao?" Phó đạo diễn Phùng Đào dùng ngữ khí trêu ghẹo quan tâm nói, hai người là bạn nói khó, cho nên có thể hiểu lẫn nhau.

"Phong Hoa." Tần Ân chỉ nói hai chữ, Phùng Đào biết ý của ông, cười nói:

"Đừng quá lo lắng, tôi thấy nha đầu tới lần này không tồi, gương mặt kia, dùng "Phong Hoa Tuyệt Đại" để hình dung, cũng không tính là quá mức."

"Gương mặt không thành vấn đề, nhưng dáng múa và kỹ thuật diễn thì sao?" Tần Ân liếc Phùng Đào một cái, ông cũng không tin người này không biết ông đang lo lắng cái gì.

"Thật sự không được thì đổi, múa không tốt thì không múa, kỹ thuật diễn không được thì không cần diễn, tôi chỉ chụp nguyên khuôn mặt cô ấy, dù sao nhân vật này quan trọng nhất chính là vẻ đẹp kinh diễm kiều mị, cũng không cần diễn viên phải làm cái gì, ông nói là.....!" Phùng Đào đang nói đột nhiên im bặt, đôi mắt nhìn thẳng không chớp.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

"Ánh mắt này của cậu là sao đây, gặp quỷ à?" Tần Ân nhìn thấy ánh mắt Phùng Đào không đúng, tuy ghét bỏ nhưng đồng thời cũng xoay người nhìn theo ánh mắt của Phùng Đào, sau đó đôi mắt ông ta cũng thay đổi, hơn nữa không chỉ có thay đổi bình thường mà còn là lấp lánh tỏa sáng, giống như là nhìn thấy tiểu kê từ chôn, cái kia nói là thêm nhỏ dãi cũng không sai.

"Sách, hoàn mỹ!" Tần Ân đã không nhớ rõ chính mình đã bao nhiêu lâu chưa từng dùng qua từ hoàn mỹ này, đặc biệt lại dùng để hình dung một diễn viên đang vào vai nhân vật, nhưng ngay sau đó Tần Ân liền nổi lên lo lắng, tạo hình của Hoàng Phủ Từ Y xuất sắc bao nhiêu, ông lại càng hy vọng khi diễn Hoàng Phủ Từ Y có thể ưu tú bấy nhiêu, nếu không thì quá đáng tiếc rồi.

Lúc này Hoàng Phủ Từ Y đang mặc một bộ hán phục có đủ các màu sắc của cầu vồng, yêu dã diễm lệ, phía trên được điểm xuyết bằng hoa mẫu đơn đỏ rực, trong diễm lệ lại lộ ra một chút thanh nhã, hơn nữa giữa mày tô một chút màu son, cực kỳ giống tiên tử và yêu tinh kết hợp, nhất tần nhất tiểu trung, Phong Hoa xuất hiện, nháy mắt liền mê hoặc tất cả mọi người ở đây.

"Đạo diễn Tần, bây giờ tôi có thể bắt đầu diễn thử chứ?" Dù sao cũng chỉ khiêu vũ, sau đó là diễn một màn đấu súng, đạo diễn cũng yêu cầu diễn thử.

"Tốt, bây giờ bắt đầu!" Tần Ân cũng rất chờ mong, thậm chí yên lặng cầu nguyện trong lòng.

Hoàng Phủ Từ Y cũng không có thay đổi chỗ đứng, gập đầu, ngay sau đó trực tiếp đứng diễn tại chỗ, dải lụa trong tay vung ra, cả người xoay tròn, dáng người phiêu dật như là bay múa giữa không trung, linh động mềm nhẹ, nắn diệu xoay chuyển, lại xứng với màu đỏ rực mẫu đơn cùng với màu sắc long lầy của bộ trang phục, cực kỳ giống hoa tiên từ hạ phẩm, cũng như là một đóa hoa mẫu đơn nở rộ, không gì sánh kịp, hoa lệ lại khí phách!

Tần Ân thật muốn kêu lên một tiếng tốt, rồi lại sợ quấy nhiễu Hoàng Phủ Từ Y biểu diễn, chỉ có thể yên lặng hưng phấn, ánh mắt càng thêm lóe sáng.

Mà sau khi Hoàng Phủ Từ Y xoay không biết bao nhiêu vòng, động tác đột nhiên thay đổi, đá ra một chân, cả người ngã xuống, nhưng còn chưa tới mặt đất, hai dải lụa lấy độ cong vô cùng hoàn lướt qua, cả người xoay tròn một vòng, sau đó một vòng lại một vòng, bao bọc toàn bộ bản thân, cho đến khi động tác lại thay đổi lần nữa, dải lụa tung ra, động tác khiêu vũ đột nhiên dừng lại!

Khi Hoàng Phủ Từ Y ngã xuống, trong ánh mắt lộ ra biểu tình không thể tin tưởng, thần sắc lại giống như muốn nói quả nhiên là như thế, trong đó mang

theo một chút đau đớn thống khổ, cũng mang theo một chút giải thoát rộng mở, không muốn buông tha, cũng không cam lòng, nhưng càng nhiều hơn là quyến luyến và thoải mái, quyến luyến sân khấu của cô, cũng quyến luyến quốc gia của cô, nhưng sinh tử có mệnh, tuy rằng có tiếc nuối, nhưng vẫn có thể thân nhiên đối mặt với cái chết của chính mình như cũ, bởi vì thời điểm cô lựa chọn làm việc cho quốc gia, cũng chính là thời điểm cô giao sinh mạng mình ra, không còn để ý đến nữa, đã sớm đoán trước ngày này rồi sẽ tới!

"Tốt, thật sự rất tốt, chính là cô ấy, bây giờ liền ký hợp đồng!" Tần Ân nhìn đến đây, đã hưng phấn không thể kiềm chế được, nhất quyết chọn ra Hoàng Phủ Từ Y, hơn nữa nói: "Thần thái của cô như vậy thật tốt, điệu nhảy cũng rất tốt, ánh mắt lại càng không còn gì để chê, dù sao cũng chính là cảnh quay này, cô không cần thay quần áo, tôi sẽ kêu người bố trí bối cảnh thật tốt, chúng ta quay trước cảnh này!"

Đạo diễn ở phim trường đó chính là nhân vật nói một không hai, đặc biệt là đạo diễn tâm cơ như Tần Ân, ra lệnh một tiếng, toàn bộ đoàn phim bắt đầu làm việc.

Hoàng Phủ Từ Y và An Tuệ thương lượng một chút, 《 "Cửu Tiêu Ván Đình" 》 thử vai vào giờ ngo, còn khoảng bốn tiếng nữa, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chắc là tới kịp, cho nên cũng không có cự tuyệt, An Tuệ đi ký hợp đồng với Tần Ân, tiền catse không cao, chỉ có mười vạn, nhưng diễn xuất diễn không nhiều lắm, cho nên vẫn có lời, dù gì Hoàng Phủ Từ Y vẫn còn là một người mới, tiền catse từ tất cả những vai diễn nhỏ trước kia gộp lại cũng không nhiều bằng vai diễn này.

"Chị, uống miếng nước đi." Trợ lý Tiểu Đình chạy lại đây, đưa cho Hoàng Phủ Từ Y một chai nước, Hoàng Phủ Từ Y uống một ngụm, chuyên viên trang điểm Văn Từ liền lại đây cho dặm lại lớp trang điểm, cô vốn không cần phí chút tâm tư nào đã coi hành động của cô là tốt.

Hoàng Phủ Từ Y không cảm thấy có cái gì, bởi vì kiếp trước của cô như thế, hướng chỉ đối với cô mà nói, có người chăm sóc với không có người chăm sóc, cũng không có khác nhau quá lớn, đối với những việc này, cô cũng không bắt bẻ.

Nhưng một màn này đối với trong mắt người ngoài, mỗi người sẽ có cách nhìn nhận khác nhau.

"Kia là chuyên viên trang điểm tự mang đi? Hiện tại một người mới cũng có chuyên viên trang điểm riêng, tám tác....."

"Người này nào phải người mới, chính là một đường đại gia, chẳng qua cũng chỉ như thế."

"Đây là người mới của Giả Trí Sở Hoàng? Đầu nói đãi ngộ của Giải Trí Sở Hoàng rất tốt, xem ra thật sự như thế."

"Cô đừng có nhìn vẻ bề ngoài mà nói mò, người mới mà có thể có đãi ngộ tốt thế này nhất định là có hậu đài, cô cho rằng mỗi người trong công ty đều như thế sao, nhưng nói đi cũng phải nói lại, Giải Trí Sở Hoàng có đãi ngộ không tồi, nhưng ký hợp đồng yêu cầu cũng cao, căn bản người bình thường không vào được."

"Hậu trường? Có thể có hậu trường gì? Không phải là....."

Sẽ là cái gì? Không phải phú nhị đại, thì là có kim chủ, hậu trường của giới giải trí, đều là như vậy, mọi người cô nhìn tôi, tôi nhìn cô, đều lộ ra vẻ mặt chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời, như là đặc vụ chấp đầu, quá buồn cười.

Tuy An Tuệ không có nghe được mọi người nghị luận, nhưng nhìn biểu tình của những người đó, là có thể đoán ra một vài chuyện, mày nhử lại, nhắc nhở bên tai Hoàng Phủ Từ Y: "Không cần để ý tới những lời nghị luận của mấy người này, đơn giản chính là hâm mộ hoặc ghen ghét em thôi."

"Vâng." Hoàng Phủ Từ Y hiểu rõ ý của An Tuệ, bây giờ cô có được đãi ngộ như vậy, không bị người đồ kị mới là việc lạ.

Tổ đạo cụ tổ thực hiện mau chuẩn bị tốt, Tần Ân ra lệnh một tiếng, Hoàng Phủ Từ Y bắt đầu quay chụp, một màn diễn này yêu cầu hơn hai mươi diễn viên phối hợp, vai chính, vai phụ, còn có diễn viên quần chúng, sau khi mỗi người đã vào vị trí của mình, Hoàng Phủ Từ Y liền quay thử cảnh diễn vừa rồi càng thêm hoàn mỹ, mà thêm một lần, Hoàng Phủ Từ Y biểu hiện càng thêm xuất sắc.

"Rất tốt, qua, lại thêm mấy hiệu ứng nữa là xong rồi." Tần Ân rất là hưng phấn, sau khi thêm hiệu ứng xong, liền nói với Hoàng Phủ Từ Y: "Không tồi, thực sự không tồi, một người mới mà có thực lực biểu hiện ra tốt như vậy, thật sự không tồi, nếu về sau có cơ hội, nhất định phải hợp tác một lần nữa."

Được đạo diễn lớn mời như thế làm người xung quanh đều lộ ra vẻ mặt ghen ghét, nhưng thật ra bản thân Hoàng Phủ Từ Y vẫn bình tĩnh thong dong như cũ, cười nhạt, sau khi nói xong lời cảm ơn liền đi tẩy trang.

Giữa trưa cô ăn cơm ở một nhà hàng nhỏ đơn giản, buổi chiều đoàn người rời đi thử vai của đoàn làm phim 《 "Cửu Tiêu Ván Đình" 》， đạo diễn của《 "Cửu Tiêu Ván Đình" 》 gọi là Mã Thành Thiên, là một đạo diễn từ phim truyền hình liên tục chiến đấu ở các chiến trường điện ảnh, thành danh đã lâu, rất có địa vị ở trong giới điện ảnh, chẳng qua ông càng giỏi về quay chụp phim thương mại, tuy rằng không cao, nhưng lại bảo đảm phòng bán vé, thực sự rất được đại chúng và nhà đầu tư hoan nghênh, lúc này《 "Cửu Tiêu Ván Đình" 》， cũng là từ quyền tiểu thuyết đứng đầu cái biên mà thành, tuy rằng vừa mới mới bắt đầu quay chụp, cũng đã rất được chờ mong.

"Đạo diễn Mã, đây là Hoàng Phủ Từ Y, thế nào, ông thấy có phù hợp với hình tượng tiên tử lạnh lùng hay không?" Bởi vì kịch bản huyền huyền, yêu cầu là phải tóc dài, cho nên vì tránh phiền toái, Hoàng Phủ Từ Y mang tóc giả qua đây, lại còn thay một thân váy lụa màu trắng, nhìn qua rất có cảm giác dục tiên dục tử.

Đôi mắt Mã Thành Thiên sáng lên, trình độ này so với Tần Ân thì chỉ có hơn chứ không kém, nếu không sao mà nói bây giờ là một thế giới chỉ nhìn gương mặt, Hoàng Phủ Từ Y chỉ bằng một gương mặt, là đủ để hạ gục một đồng diễn viên, đặc biệt là loại nhân vật chỉ cần dựa vào gương mặt để kiếm cơm như thế này.

"Xinh đẹp! Là cô ấy, An Tuệ, lần này cô giới thiệu cho tôi một diễn viên không tồi." Mã Thành Thiên quay chụp phim thương mại, ở trên phương diện kỹ thuật diễn yêu cầu cũng không có cao như Tần Ân, cho nên thời điểm nhìn thấy Hoàng Phủ Từ Y, ngay cả thử vai cũng miễn, cuối cùng ông tìm không thấy người nào xinh đẹp hơn người đã được chọn này.

"Cảm ơn khích lệ, vẫn là đạo diễn Mã tình mắt, khi nào Từ Y tiến vào tổ làm phim thì được? Cô ấy chỉ có ba cảnh quay, tốt nhất là quay xong trong ngày." An Tuệ cười, đứng lúc hỏi.

"Ba cảnh?" Ánh mắt Mã Thành Thiên nhìn Hoàng Phủ Từ Y nghiêm túc, sau đó vô cùng quyết đoán nói: "Ba cảnh quá ít, bây giờ tôi đi liên hệ biên kịch, để ông ấy lập tức sửa chữa kịch bản, ít nhất phải tăng đến bảy tám cảnh, nếu không lãng phí khuôn mặt này!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

Một câu nói của Mã Thành Thiên, Hoàng Phủ Từ Ý có thêm mấy cảnh, An Tuệ tính toán lịch trình của Hoàng Phủ Từ Y, miễn cưỡng đủ dùng, nên cũng không cự tuyệt, giao hẹn ngày mai kí hợp đồng, sẽ cùng Hoàng Phủ Từ Ý ra về.

"Cửu Tiêu Vấn Đình" yêu cầu tám bốn năm ngày, "Vui Mừng Tiêu Dao Du" thì khoảng mười ngày, nhưng mà bởi vì có công ty đầu tư, có thể nói đạo diễn làm mấy cảnh khác trước, sau khi "Cửu Tiêu Vấn Đình" quay xong thì vào là được." Trên đường trở về, An Tuệ tươi cười sắp xếp.

"Không cần thử vai?" Hoàng Phủ Từ Y tưởng rằng phải thử vai thì mới có thể chọn diễn viên.

"Không cần, bộ phim truyền hình này không phải là tác phẩm lớn, ngày hôm qua chị và đạo diễn nói chuyện, đưa ảnh chụp của em, đạo diễn không nói hai lời liền đồng ý." Sở dĩ bây giờ An Tuệ mới nói là do lưu giữ lại một nhân vật cho Hoàng Phủ Từ Y, lỡ như Hoàng Phủ Từ Y không đậu thử vai, thì có thể lấy tin mừng này trấn an cô, không nghĩ đến cả hai nhân vật đều dễ dàng cầm tới tay, thật là làm cô vui mừng.

An Tuệ tưởng đơn giản nhưng trên thực tế để lấy được hai nhân vật này Hoàng Phủ Từ Y đã trả giá rất lớn để mua được điệu "Phong Hoa", Hoàng Phủ Từ Y phải tiêu phí đến hai mươi vạn giá trị nhân khí, hôm nay mới có được biểu hiện làm người vừa ý.

Về đến nhà Hoàng Phủ Từ Y, An Tuệ cùng hai trợ lý theo cô đi vào.

"Cho Tiểu Đình ở lại đây đi, có thể chăm sóc em bất cứ lúc nào." An Tuệ đề nghị, diện tích biệt thự này rất rộng, phòng cũng nhiều, Hoàng Phủ Từ Y ở một mình, cũng quá lạnh lẽo.

"Được, lầu một, phòng nào cũng được." Hoàng Phủ Từ Y sáng khoái đáp ứng, thuận tiện nói: "Nếu Tiểu Lý đồng ý, cũng có thể ở lại đây, lầu một có tới bốn gian phòng ngủ, cũng đủ ở."

Biệt thự có ba tầng lầu, lầu một có bốn phòng ngủ cho khách cùng phòng bếp và nhà ăn, lầu hai có ba phòng ngủ chính, lầu ba thì hai phòng cho khách và một phòng thể hình, Hoàng Phủ Từ Y ở lầu hai, ngày thường chỉ có hai người giúp việc ở phòng ngủ lầu một, trước khi trọng sinh, hai trợ lý của cô cũng ở chỗ này, cho nên cô rất vui vẻ đáp ứng.

Buổi tối, bởi vì chuyên gia dinh dưỡng cũng chính là đầu bếp không có ở đây, mà Đinh Thu Đình và Lý Đông Đông đều trở về thu dọn hành lý, nên biệt thự chỉ còn lại Hoàng Phủ Từ Y, đương nhiên còn có Tiểu Ngao O, nhưng cơm chiều cũng không có ai làm, Hoàng Phủ Từ Y liền gọi điện thoại cho tiệm ăn giao cơm tới.

Hai món ăn, một món canh, một chén cơm cùng một phần đồ ngọt trắng miệng, Hoàng Phủ Từ Y chụp lại, trực tiếp đăng lên Weibo cùng lời nhắn: "Cơm hộp của Sở tiên sinh thật ngon, ăn hoài không chán."

Vừa đăng lên, bình luận phía dưới liền xuất hiện.

"Sở tiên sinh là ai? Là tên của nhà hàng nào? Tại sao là chưa nghe nói qua, tôi cũng muốn đi ném thử a."

"Nữ thần thích ăn, nhân gia cũng thích, cầu địa chỉ!"

"Sở tiên sinh? Khụ khụ, tha thứ tư tưởng tà ác của ta, có cảm giác đây không phải tên cửa hàng, là tên cá nhân a...."

"Trên lầu, cùng ý kiến nha."

Lúc này, trên Weibo của Hoàng Phủ Từ Y cũng đã có hơn bốn mươi vạn fan, hơn nữa đều là fan mới gia nhập gần đây, cho nên biểu hiện vô cùng sinh động, nhắm vào Sở tiên sinh, thảo luận vô cùng vui vẻ.

Mà Hoàng Phủ Từ Ý cũng phát hiện, khi cô đăng lên Weibo, giá trị nhân khí của hệ thống cũng tăng nhanh, ngày hôm qua giá trị nhân khí chỉ còn lại số lẻ, bây giờ đã gần mười vạn, xem ra vẫn nên tuyên truyền nhiều một chút, nâng giá trị tích cực của fan.

Trên thực tế, tích cực đâu chỉ có fan, còn có cả bản thân Sở tiên sinh.

Khi Sở Ngao Du thấy được ai đó đặc biệt nhắc nhở chính mình thì bản thân đang ăn cơm chiều, trên bàn cơm chỉ có hai người, ngồi đối diện với anh là một nhóc con, cũng chính là em trai năm tuổi Sở Ninh Chi, mà cha anh đưa mẹ đi nước ngoài phỏng vấn, ngay cả hai ông bà cũng đang đi du lịch nước ngoài, cho nên bây giờ trong nhà chỉ còn lại hai người bọn họ.

Thời điểm tiếng nhắc nhở vang lên, Sở Ngao Du liền cầm di động lên xem, mà bánh bao nhỏ ngồi đối diện anh lộ ra một chút tò mò, giống như nhìn không rõ, người anh trai luôn bình tĩnh trầm ổn, sao lại lộ ra vẻ mặt như vậy, có chuyện lớn gì xảy ra sao?

Sở Ngao Du nhanh chóng nhìn thấy bài đăng của Hoàng Phủ Từ Ý, ba chữ Sở tiên sinh làm tim anh đập nhanh bảy tám lần, thậm chí chớp tai cũng đỏ ửng, anh không biết vì sao Từ Ý lại đăng như vậy lên Weibo, anh cảm thấy có một thứ gì đó không thể kiểm soát, có lẽ anh có thể lớn mặt một chút, làm càn một chút, ra khỏi nhà giam do chính mình khắc họa, tuy rằng vẫn không dám si tâm vọng tưởng tới cô, nhưng ít ra cũng có thể làm bạn cùng cô!

Đầu tiên Sở Ngao Du dùng Weibo "Cửu cửu quy y" bình luận: "Y Y thích, nhất định Sở tiên sinh rất vui về!" Dù mang theo ngữ khí có chút "lưu manh", cực kỳ giống bình luận của một fan nữ nhưng lại mang theo một tia kiêu ngạo.

Lúc sau, Sở Ngao Du lại đổi tên thành Sở Ngao Du, bình luận vào Weibo của Hoàng Phủ Từ Ý "Cửu cửu quy y", nỗ lực biểu đạt sự tán thành của mình với bình luận này, nếu bị Hoàng Phủ Từ Ý nhìn thấy, nhất định sẽ cảm thấy Sở tiên sinh vì được nhắc đến mà sung sướng bất tận rồi.

Mấy ngày kế tiếp, Hoàng Phủ Từ Ý bắt đầu quay "Cửu Tiêu Vấn Đình", đồng thời kịch bản của "Lan Lăng Thiên Hạ" cũng đưa tới, hơn nữa vẫn là hai cái kịch bản mới, Hoàng Phủ Từ Ý nhìn, nhưng thật ra đối với vị biên kịch Doãn Trình này có nhiều sự tán thành.

"Lan Lăng Thiên Hạ" vốn nam chính làm chủ, nữ chính là bình hoa, nữ phụ chết thảm, nhưng lại sửa thành nữ chính làm chủ, lại còn viết ra hai loại phong cách, thứ nhất làm hình tượng nữ chính càng thêm hoàn mỹ, tình cảm cũng trở nên phức tạp, hình tượng nhân vật cũng no đủ hơn, trực tiếp đem suất diễn của nữ chính hợp với nữ phụ ngang bằng với nam chính. Thứ hai còn lại là để cho nữ chính thay thế một số cảnh diễn của nam chính, không chỉ áp chế nữ phụ không còn cảm giác tồn tại, mà còn biến nam chủ thành phụ trợ, cuối cùng nữ chính trở thành đế vương, đè toàn bộ cốt trên người nữ chính. Nói là sửa chữa nhưng trên thực tế nói rằng viết lại cũng không sai.

"Cái này, giả thiết nữ đế, đề tài dễ dàng." Đương nhiên lại càng thêm phù hợp yêu cầu của cô, cô rất thích khí phách của nhân vật này, cho nên ở hai cái kịch bản cô không do dự liền chọn cái này.

"Nhưng chẳng qua thời gian có chút không kịp, chờ quay xong "Cửu Thiên Vấn Đình" và "Vui Mừng Tiêu Dao Du, "Quá Yêu" cũng bắt đầu quay, em tính quay "Quá Yêu" trước hay là quay cái này trước?" An Tuệ có chút do dự, hai cái kịch bản đều quan trọng nhưng Từ Ý thì chỉ có một, thế nên muốn phân cái trước cái sau.

"Hai bộ này đều là của công ty đầu tư?" Hoàng Phủ Từ Ý nghi hỏi.

"Đúng vậy." "Quá yêu" quá phổ thông, lúc biên kịch mang kịch bản tới tìm công ty, công ty cũng không muốn quay, nếu không phải là Hoàng Phủ Từ Ý muốn thì đã bị công ty cho rút, mà "Lăng Lan Thiên Hạ" tốt hơn một chút, biên kịch cũng có chút danh tiếng, nhưng khi Hoàng Phủ Từ Ý yêu cầu sửa chữa kịch bản, công ty mua lại, hơn nữa đồng ý toàn bộ quay chụp, mà tất cả đều là vì Hoàng Phủ Từ Ý.

"Vậy thì hai đoàn phim cùng nhau chuẩn bị, tốt nhất là cùng một nơi, bộ nào chuẩn bị xong trước, thì quay cái đó trước, nếu cần thiết cũng có thể diễn song song hai bộ." Hoàng Phủ Từ Ý ngữ khí kiên quyết nói.

Muốn nổi tiếng, tất nhiên phải có trả giá, đối với cô mà nói thời gian là sinh mệnh, không thể lãng phí.

"Diễn song song? Đối với em mà nói là quá mức vất vả?" An Tuệ nhún mày, không tán thành quyết định của Hoàng Phủ Từ Ý.

"Có được đương nhiên sẽ có mất, chị An chị đi sắp xếp đi, em sẽ tự chăm sóc tốt cho mình."

"Được" An Tuệ đáp ứng, quyết định thông báo chuyện này cho thiếu gia, Hoàng Phủ Từ Ý như vậy là liều mạng, thật sự làm người khác có chút lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

An Tuệ có số điện thoại riêng của Sở Ngao Du, đây là đặc quyền ưu đãi dành cho người đại diện của Hoàng Phủ Từ Ý. Cô nói chuyện của Hoàng Phủ Từ Ý cho Sở Ngao Du xong, Sở Ngao Du liền trầm mặc.

Một hồi lâu sau, Sở Ngao Dư mới nói: "Cô ấy muốn làm cái gì, thì giúp cô ấy làm cái đó, nhưng cần sắp xếp thời gian hợp lý, không thể quá mệt, bên phía đoàn phim, tôi sẽ nói lại sau."

An Tuệ bắt đầu đi lắc đầu, thực sự việc mình lên cáo trạng này đúng là chả có ích gì, thiếu gia để ý Hoàng Phủ Từ Y, chỉ là loại để ý này hoàn toàn bất đồng với cô, cũng không phải can thiệp, mà là dung túng.

Cảnh diễn cuối của Hoàng Phủ Từ Y trong "Cửu Tiêu Ván Đình" là cảnh quay bị đánh ở trên vách núi, vì để có hiệu ứng chân thật, toàn bộ đoàn phim đều đến Kinh Giao để quay chụp, Hoàng Phủ Từ Y mặc một bộ váy lụa màu tuyết trắng, đứng ở đỉnh núi, giống như một tiên tử.

"Chỉ chụp hai tám dùng hậu kỳ sân khấu." Mã Thành Thiên cố ý nói cho nhiếp ảnh gia một câu, sau đó mới bắt đầu cảnh quay chụp này.

Cảnh quay bắt đầu, đó là cảnh quay đánh nhau, nhưng do hạn chế của huyền huyền, cho nên cũng không cần diễn viên có kỹ năng đánh nhau, chỉ cần làm mấy động tác là xong, nhưng ngay cả như vậy, giữa các diễn viên, vẫn là Hoàng Phủ Từ Y diễn đẹp nhất, ngay cả ánh mắt của nam chính Tiết Thần nhìn Hoàng Phủ Từ Y có chút không thích hợp.

"Cát! Tiết Thần, ánh mắt của cậu không đúng rồi, lúc này ánh mắt của cậu không chỉ có yêu say đắm, còn có vội vàng cùng lo lắng, trước mắt là sống chết, nào có nhiều nữ nhi tình trường như vậy!" Mã Thành Thiên cầm loa hô lớn, trong giọng nói có ý tứ hận sắt không thành thép.

Tiết Thần không được tự nhiên toét miệng, bắt đầu đi nói: "Sắc đẹp hại người, không phải tôi đây bị mỹ nữ làm hoa mắt sao?"

Mọi người cười to, ngay cả Mã Thành Thiên cũng bắt đầu đi cong cong khóe miệng, thật ra loại cảnh tượng này cũng không phải lần đầu tiên xuất hiện, lực sát thương của mỹ nhân cũng không giống nhau, cũng không có việc gì, ai mà không muốn nhìn nhie.

"Không cần dùng mồm mép lừa người, chuyên tâm đi, làm lại một lần nữa!"

Cảnh đánh nhau bắt đầu, Tiết Thần vào vai nam chủ Huyền Tử Đạo, che chở cho mối tình đầu Vũ Vận do Hoàng Phủ Từ Y đóng vai, bị kẻ địch bức ép tới gần Huyền Nhai, hai người càng lúc càng vô lực phản kích, bị buộc đi vào rồi bị nhốt bên trong, mà ngay lúc này, kẻ địch lại tấn công lần nữa, Hoàng Phủ Từ Y đóng vai Vũ Vận, dứt khoát ra quyết định cuối cùng, nàng muốn cùng kẻ địch đồng quy vu tận!

Ánh mắt Vũ Vận ngày thường bình tĩnh đậm đặc, giống như tiên tử cao cao tại thượng, không nhiễm một chút phàm trần thế tục, nhưng lúc này trong ánh mắt Vũ Vận lại không có một tia âm áp, dường như nàng liếc mắt, nhìn nam chủ lưu luyến, sau đó liền dùng pháp lực toàn thân để tự nổ, đánh hai tên địch đến trọng thương, rồi chính mình cũng ngã xuống dưới huyền nhai vạn trượng, bạch y xuất trần, tóc dài phiêu phiêu, một cảnh kia quay từ trên không trung, trở thành cảnh thê mỹ nhất trong bộ phim.

"Tốt. Cát!" Mã Thành Thiên cao giọng hô một câu, ngay sau đó lại nói: "Từ Y, chúc mừng cô a, phần diễn của cô đóng máy rồi."

Sau khi biên kịch sửa chữa, Hoàng Phủ Từ Y đóng vai mối tình đầu của nam chủ, từ bốn năm cảnh quay tăng tới mười mấy cảnh, Hoàng Phủ Từ Y quay liên tiếp năm ngày, mới đưa tất cả cảnh quay xong.

"Cám ơn đạo diễn, cám ơn mọi người, các vị vất vả rồi." Hoàng Phủ Từ Y cũng không có khiêm tốn, khom lưng cảm ơn, chỉ khẽ gật đầu với mọi người, nhưng ngay cả như vậy, vẫn làm người ta cảm thấy vô cùng vui mừng, thậm chí còn có một vài kích động nho nhỏ.

"Để chúc mừng Từ Y đóng máy, cũng để cảm tạ mọi người mấy ngày nay vất vả, buổi tối tôi mời, cùng nhau liên hoan, thế nào?" Nam chính Tiết Thần vừa lúc chen vào nói, đưa ra lý do không gọi là quá phận, cũng xem như lời mời vô cùng hợp lý. Tiết Thần, nghệ sĩ tuyến đầu trong nước, là người có nhan sắc cao lại có thực lực cấp ảnh đế, đồng thời cũng là nhất ca của Đại Tinh Giải Trí, rất có nhân mạch giới giải trí, có bốn năm ngàn vạn fan trung thành.

"Được, đi liên hoan, mọi người cùng nhau đi, ai cũng không được không đi." Mã Thành Thiên cũng phụ họa nói, gần đây đóng phim rất hài lòng, làm mọi người thả lỏng một chút cũng tốt, hơn nữa ông cũng nhìn ra tâm tư của Tiết Thần, hai người xem như bàn bè tốt, giúp đỡ một chút cũng đúng.

Tâm tư của Tiết Thần là gì, đoán chừng rất nhiều người đã nhìn ra, chính là "Yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu", từ khi Hoàng Phủ Từ Y xuất hiện, ánh mắt của Tiết Thần vẫn luôn vây quanh chuyển động của Hoàng Phủ Từ Y, cứ có mắt, là nhìn rõ Tiết đại ảnh đế.

Tuy nhiên, lại có người ngoại lệ, đó chính là đương sự Hoàng Phủ Từ Y, cô giống như không có nhận thấy được ý của Tiết Thần, vẫn vẻ mặt thản nhiên như cũ. Nhưng đối với đề nghị liên hoan, cô không có cự tuyệt, cũng không có nhiều vui thích, trực tiếp dẫn trợ lý đi thay quần áo, sau đó ở trên xe chờ đoàn phim cùng đi.

Trên xe của Hoàng Phủ Từ Y, có một người tài xế, bảo vệ, một người đại diện, hai trợ lý, một chuyên viên trang điểm, thêm Hoàng Phủ Từ Y, tổng cộng bảy người, cũng may đã xếp xe đủ lớn, nếu không thì ngồi không nổi, mà đội ngũ của Hoàng Phủ Từ Y không chỉ như vậy, theo sau còn có một chiếc xe, trên xe có ba bảo vệ, bảo vệ Hoàng Phủ Từ Y không rời.

"Lão đại, cô thật muốn đi tham gia liên hoan, tôi xem Tiết Thần kia dụng tâm kín đáo, lão đại phải thật cẩn thận." Đinh Thu Đình luôn luôn linh động, đương nhiên hiểu rõ tâm tư của Tiết Thần.

An Tuệ lúc này cũng hơi nhíu mày, gật đầu tán đồng nói: "Đúng là phải chú ý một chút."

Tuy rằng cô cũng không biết quan hệ giữa thiếu gia với Từ Y là gì, nhưng tâm tư của thiếu gia đối Từ Y, cô lại có điều suy nghĩ, hành động của thiếu gia, thật sự là quá mức ái muội, cho nên cô cũng không hy vọng Từ Y và Tiết Thần có tiếp xúc gì, đương nhiên, cô cũng sẽ không công khai phản đối, cô

biết rất rõ thân phận của mình, về việc của Hoàng Phủ Từ Y, cô cũng không có quyền phản đối.

"Cứ như vậy đi", Hoàng Phủ Từ Y tùy ý đáp một tiếng, căn bản không có đề ở trong lòng, nhưng mà không phải đối với lời của Đinh Thu Đình và An Tuệ, mà là đối với Tiết Thần, dù người nọ có tâm tư đối với mình hay không, mình lại không có gì gọi là tâm tư, một khi đã như vậy, người nọ có tâm tư gì, quan hệ gì với cô đâu?

An Tuệ thấy biểu cảm thần nhiên của Hoàng Phủ Từ Y căn bản là không nhìn ra cái gì, trong lòng khó chịu, chỉ có thể đánh bạo, gửi cho thiếu gia nhà mình một tin nhắn: "Thiếu gia, tình địch của anh xuất hiện, đề nghị chú ý!"

Thời điểm Sở Ngao Dư nhận được này tin nhắn, thần sắc trên mặt thay đổi, nhưng mau chóng khôi phục bình tĩnh, lạnh mặt nói: "Đừng cho bất kì ai làm tổn thương cô ấy, trừ việc đó ra, cũng không cần can thiệp vào bất kỳ quyết định gì của cô ấy."

Biết là có tình địch xuất hiện, anh cũng làm gì được đâu, anh cũng chỉ âm thầm yêu thôi, ngay cả dùng khí thổ lộ cũng không có, huống chi có tư cách tranh giành thuộc về cô, mà Từ Y là cô gái tốt như vậy, sớm muộn cũng có một ngày sẽ tìm được hạnh phúc thuộc về mình.

An Tuệ nhận được tin nhắn, có chút bất ngờ, việc đóng phim, thiếu gia chọn dung túng Từ Y, cô còn có thể lý giải, bây giờ ngay cả người theo đuổi cũng xông ra, thiếu gia có thể lựa chọn dung túng Từ Y, chẳng lẽ quan hệ giữa hai người này, không phải như mình tưởng tượng?

Thế nhưng An Tuệ mau chóng nghĩ tới một vấn đề, tuy thiếu gia là thiếu gia Sở gia, nhưng người có tàn tật, cũng không thể phủ nhận, chẳng lẽ bởi vì điểm này, cho nên thiếu gia và Từ Y mới không thể ở bên nhau?

Nếu thật sự như vậy, đối với thiếu gia nhà cô mà nói, có chút không công bằng.

An Tuệ nhìn Hoàng Phủ Từ Y cách đó không xa, vẻ mặt có chút ngưng trọng, đương nhiên cảm thấy bản thân mình nên làm chút gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Buổi tối liên hoan, toàn bộ đoàn phim gồm 60 người cùng đi ăn buffet BBQ và hải sản, mỗi người hai trăm đồng, phân thành cấp bậc, mọi người ai cũng tương đối hài lòng.

Đạo diễn và diễn viên chính ngồi một bàn, trước mắt Hoàng Phủ Từ Y cũng được xem như nhân vật đứng thứ năm thứ sáu, theo lý mà nói hẳn là phải ngồi bàn thứ hai, nhưng chỉ một câu của đạo diễn Mã, liền sắp xếp cô ở bàn đầu, hơn nữa lại là vị trí bên cạnh Tiết Thần.

Hoàng Phủ Từ Y nhượng mảy, thần nhiên ngồi xuống, không chút ngượng ngùng nhưng cũng không nhiệt tình, làm người khác không nhìn ra vui buồn trên mặt cô.

Tiết Thần tự mình mời Hoàng Phủ Từ Y một ly rượu vang đỏ, nói: "Uống một chút rượu đi, hải sản nướng cũng vừa chín."

"Cám ơn." Hoàng Phủ Từ Y tận mắt nhìn thấy rượu vang rót từ trong bình ra, cũng xác nhận An Tuệ và bảo vệ đều ở đây, cho nên cũng không sợ Tiết Thần làm cái gì, cầm lấy ly rượu nhấp một ngụm, chỉ là hương vị có chút miễn cưỡng.

Mà ngay lúc này, nữ chính Thẩm Thu Hàm ngồi bên cạnh đạo diễn đột nhiên mở miệng nói: "Mỹ nhân cùng chúng ta có đãi ngộ không giống nhau, có ảnh đế tự mình rót rượu, không biết hương vị như thế nào, nói cho mọi người nghe một chút?"

Giọng điệu Thẩm Thu Hàm có vẻ khó chịu, ánh mắt nhìn Hoàng Phủ Từ Y cũng không tốt, chẳng qua chỉ có chút cố kỵ, cũng không nói gì quá đáng, chỉ châm chọc Hoàng Phủ Từ Y một câu mà thôi.

Hoàng Phủ Từ Y kinh thường liếc mắt nhìn cô ta một c, sau đó bưng ly rượu lên nhấp một ngụm, thần nhiên nói: "Tuy hương vị không tốt lắm, nhưng tư vị được người khác đổ kỵ lại không tồi."

Hoàng Phủ Từ Y không phải kiểu người biết nhẫn nhịn, càng không phải loại người bị khi dễ cũng không biết phản kháng, cô vô tư cũng không phải là không quan tâm tranh chấp, mà là vô tư tùy ý làm bậy!

Có lẽ là chỉ số thông minh quá cao, cho nên rất nhiều chuyện đều có thể nhìn nhận rõ ràng, nên cũng không để ở trong lòng, muốn làm gì thì làm cái đó vô cùng tùy hứng, giống như là bây giờ, đối mặt với nhân vật ảnh hậu, bị châm chọc thì trả lại tất cả!

Thẩm Thu Hàm giận đến xanh mặt, ánh mắt nhìn Hoàng Phủ Từ Y là không thể nào, giống như căn bản không thể tin, một tân binh vừa mới vào nghề lại dám nói chuyện với cô ta như vậy, đây là không muốn lần lộn ở giới giải trí nữa sao?

"Cô!" Thẩm Thu Hàm đang muốn nổi giận, nhưng lại bị Tiết Thần cắt ngang.

Tiết Thần đột nhiên cười nói: "Rượu ở đây có kém chút, không xứng với các người đẹp, lần sau tôi mời, nhất định mời các người đẹp uống rượu thật ngon."

Lúc này Mã Thành Thiên cũng chen vào nói: "Tiết Thần cậu cũng không thể nặng bên này nhẹ bên kia, chỉ mời người đẹp không mời ông bạn già tôi."

"Ha ha ha, được được, đều mời đều mời, chờ sau khi chúng ta đóng máy, tiệc đóng máy tôi sẽ mời tất cả mọi người, so với hôm nay nhất định phong phú hơn."

Tiết Thần thoải mái nở nụ cười, miễn cưỡng xem như hòa hoãn không khí, tuy rằng Thẩm Thu Hàm còn có bất mãn, cũng không thể không cho Tiết Thần và Mã Thành Thiên mặt mũi, mà Hoàng Phủ Từ Y, chỉ động khốc miệng, nở nụ cười nhẹ nhàng, giống như căn bản không để chuyện này ở trong lòng, cho dù chuyện phát triển như thế nào, cô cũng không thêm để ý.

Liên hoan kết thúc, Tiết Thần chủ động muốn đưa Hoàng Phủ Từ Y về nhà, Hoàng Phủ Từ Y chỉ chỉ An Tuệ, ý rất rõ ràng: "Lần trước, không phải tôi đã nói rõ với anh rồi à."

Tiết Thần không từ bỏ, hôm nay anh ta đã là có chủ ý, đương nhiên không có khả năng từ bỏ đơn giản như thế.

Từ lúc anh ta nhìn thấy Hoàng Phủ Từ Y, đã bị vẻ đẹp của Hoàng Phủ Từ Y làm cho kinh diễm rồi, sau đó hai người cùng nhau đóng phim, loại kinh diễm liền biến thành thích, thậm chí trong thời gian mấy ngày gần gũi, đã khiến cho anh ta có chút mất hồn mất vía, trong lòng trong đầu luôn nhớ đến cô, cuối cùng cũng không nhẫn nại nữa.

Lúc này Tiết Thần cùng Hoàng Phủ Từ Y còn trong đại sảnh nhà hàng, những người khác đều đi rồi, An Tuệ và trợ lý chờ ở một bên, cũng không có tiến lên quấy rầy. "Anh muốn nói gì?" Hoàng Phủ Từ Y không có kiêng dè vấn đề này, mà trực tiếp hỏi.

Tiết Thần nhìn xung quanh, nhũ mày có chút không hài lòng, kiên trì nói: "Đổi nơi khác đi, cùng đi uống ly cà phê được không?"

"Thời gian đã muộn, nếu anh không nói, tôi xin về trước." Hoàng Phủ Từ Y lắc đầu, kỳ thật không cần hỏi cô cũng đoán ra đại khái đối phương muốn nói cái gì, mà chỉ cho đối phương một cơ hội mở miệng, chẳng qua muốn chính thức cự tuyệt đối phương mà thôi, cho nên nếu người này không muốn nói, vậy quên đi, dù sao cô cũng không quá thích nghe.

Tiết Thần có chút gấp gáp, anh ta uống một ít rượu, cảm xúc có chút kích động, nhìn thấy Hoàng Phủ Từ Y định đi, liền vươn tay, giống như muốn giữ Hoàng Phủ Từ Y lại, nhưng lại bị Hoàng Phủ Từ Y linh hoạt tránh thoát, cùng lúc đó, An Tuệ cũng đã đi tới.

"Tiết anh để, tôi thấy anh uống say rồi, có cần kêu xe đưa anh trở về không?" An Tuệ hỏi.

Sắc mặt Tiết Thần hơi đổi, lại không muốn từ bỏ, sửa sang lại sắc mặt, giọng điệu nghiêm túc nói: "Từ Y, tôi thích cô, tuy rằng chúng ta chỉ mới biết nhau có mấy ngày, nhưng tôi thật sự thích cô, cho nên, cô có muốn quen tôi không? Nghiêm túc quen nhau!"

Hoàng Phủ Từ Y chớp mắt, không lộ một chút kích động nào, bình tĩnh trả lời: "Không muốn." Cự tuyệt một cách dứt khoát.

Sắc mặt Tiết Thần lại thay đổi, anh ta đường đường là một anh đế, bị cự tuyệt dứt khoát như thế, thật đúng là có chút không cam lòng, lại hỏi: "Tại sao?"

Anh ta không cảm thấy mình có chỗ nào không tốt, hơn nữa anh ta thực sự thích Hoàng Phủ Từ Y.

"Nếu tôi thật sự muốn tìm một người bạn trai, thì tất nhiên sẽ tìm một người yêu tôi nhất, người đó không phải anh." Hoàng Phủ Từ Y trả lời không chút do dự, về tình yêu, cô cũng không đòi hỏi quá nhiều, nhưng ngẫu nhiên vài lần, liền đủ để cho cô rõ ràng suy nghĩ của mình, giữa yêu và được yêu chân thành, cô sẽ không chút do dự lựa chọn người sau.

Mà bây giờ, sau khi nói những lời này, trong đầu Hoàng Phủ Từ Y cũng hiện ra một bóng dáng, nếu thật sự muốn tìm một người yêu yêu cô nhất để làm bạn cả đời, thì người kia là lựa chọn tốt nhất.

"Không phải tôi? Vậy là ai? Cô có bạn trai?" Tiết Thần phản ứng nhanh, có chút không hài lòng, hơn nữa lúc này anh ta càng không phục.

"Có hay không là chuyện của tôi, trời đã tối, vẫn nên về nhà sớm chút."

Nên nói đã nói, Hoàng Phủ Từ Y cũng không nhiều lời, sau khi để lại những lời này, liền trực tiếp ra khỏi nhà hàng.

Vốn chuyện này đến đây là kết thúc, cho dù là Hoàng Phủ Từ Y hay là Tiết Thần, đều sẽ không công khai chuyện này, nhưng trong đêm, một công ty báo chí có danh tiếng đột nhiên công bố một loạt ảnh chụp, mà nhân vật chính trên ảnh là hai người Hoàng Phủ Từ Y và Tiết Thần.

Đêm qua rõ ràng là đoàn phim liên hoan, nhưng những ảnh chụp lại chỉ có hai người Hoàng Phủ Từ Y và Tiết Thần, hình Tiết Thần rót rượu mời Hoàng Phủ Từ Y, hai người cùng nhau nói chuyện, còn có hình đứng ở trong đại sảnh không biết đang nói gì, mỗi một tấm vừa nhìn vào đều có thể làm mọi người sinh ra một ít liên tưởng ái muội.

Sau khi một loạt hình ảnh được công bố, toàn bộ internet đều bùng nổ, đặc biệt là weibo của Tiết Thần và Hoàng Phủ Từ Y, tràn ngập các loại bình luận không mấy tốt đẹp.

"Ô ô, Tiết ảnh đế muốn kết thúc cuộc sống độc thân sao, cảm giác sẽ không bao giờ yêu!"

"Lão công phải gả cho người ta, hic hic!"

"Cô gái kia là ai a? Là phụ nữ à?"

"Cô gái xinh đẹp, nhưng cũng không xứng với Tiết ảnh đế của chúng ta, kiên quyết không ủng hộ!"

"Kỳ thật nhìn cũng là rất xứng, đây là người mới của《 "Thiện hành thiên hạ" 》, một thời gian trước cũng rất hot, hai người ở bên nhau cũng không tồi."

Đây là phía Tiết Thần, tuy rằng phần lớn các fan tỏ vẻ không vui, chẳng qua cũng miễn cưỡng có thể tiếp nhận, ít nhất không nhiều người mắng Tiết Thần, nhưng bên Hoàng Phủ Từ Y lại rất thê thảm...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

"Cô không xứng với Tiết ảnh đế nhà tôi, muốn lãng xê cũng phải có mức độ chứ!"

"Một nghệ sĩ nhỏ cũng muốn lấy ảnh đế nhà tôi để lãng xê, quả thật quá vô si!"

"Ảnh đế nhà tôi không thích tiểu minh tinh chỉ có mặt đâu, nhất định là paparazzi viết bậy!"

"Cô đừng nghĩ đến việc dựa vào Thần Thần nhà tôi để nổi danh, Thần Thần nhà tôi bằng thanh ngọc khiết, nhất định sẽ không thích loại người như cô đâu!"

Fan nào tàn của Tiết Thần xuất hiện trên Weibo của Hoàng Phủ Từ Y ngăn cản những ác ý chửi rủa, còn lại cũng đều dùng ngôn ngữ thập phần ghét bỏ, phần lớn mọi người đều cảm thấy Hoàng Phủ Từ Y tạo scandal.

Lúc ban đầu, mấy chục vạn fan của Hoàng Phủ Từ Y còn ngỡ ngác, không biết chuyện gì đã xảy ra, cho nên bị mắng đến nghẹn khuất, nhưng sau đó bọn họ phản ứng lại, cũng hiểu rõ ngọn nguồn mọi chuyện, lúc này fan Hoàng Phủ Từ Y cũng bắt đầu chiến đấu.

"Ở đâu xuất hiện một tên đàn ông dám mơ tưởng đến đệ hạ nhà tôi, quả thực tội không thể tha, người đâu lập tức lôi anh ta ra ngoài chém!"

"Mặc dù Tiết ảnh đế rất đẹp trai, nhưng mà lấy giá trị nhan sắc của đệ hạ nhà chúng tôi mà nói, rõ ràng đệ hạ nhà chúng tôi bị thiệt nhiều hơn."

"Nếu lấy tuổi để nói, thì người chịu thiệt cũng là đệ hạ nhà chúng tôi, ày, không xứng không xứng!"

"Từ trên ảnh chụp, vẻ mặt của đệ hạ rất lạnh lùng mà, mà Tiết ảnh đế vẫn cố ý xum xoe, đúng là phi gian tức đạo!"

"Chỉ có tôi chú ý tới tư thế uống rượu của đệ hạ vô cùng mê người thôi sao? Ôi cái ngón tay nhỏ dài ngọc ngà đang cầm chén rượu kia, ô ô, làm tôi muốn biến thành chén rượu để đệ hạ nắm trong tay!"

"Tôi còn muốn biến thành rượu vang đỏ để đệ hạ uống vào bụng!"

"Lại bị vẻ mặt soái của đệ hạ mê hoặc, tôi cảm thấy mình muốn cong rồi, cường điệu một câu thì là, tôi có thực sự là nam như trong giấy khai sinh không...."

"Lâu trên, anh là một người đàn ông, đệ hạ là nữ, còn cong cái gì mà cong, tôi đây bị cong mới đúng, giới tính của tôi là nữ!"

"Khụ khụ, đột nhiên có suy nghĩ, phải chăng đệ hạ có năng lực bẻ cong thành thẳng?"

"Ê ê ê, mấy người lâu trên kia, mấy người nói đủ chưa, bây giờ không phải thảo luận chuyện của đệ hạ và Tiết ảnh đế sao? Những fan nào tàn đó còn đang mắng đệ hạ của chúng ta kia kia!"

"Có gì để thảo luận, bất luận có phải lãng xê hay không đều không sao cả, dù sao giá trị nhan sắc của đệ hạ nhà chúng ta xưng bá toàn vũ trụ, có hot hay không tôi đều thích!"

"Trên lầu, anh là antifan sao? Antifan cao cấp à?"

"Nhân danh chính nghĩa, tôi chính là fan nào tàn của đệ hạ, đệ hạ làm gì cũng đúng, không làm gì cũng đúng!"

Fan của Hoàng Phủ Từ Y trò chuyện rất lâu, bất kể nói gì, cuối cùng đều dẫn về giá trị nhan sắc của Hoàng Phủ Từ Y, không chỉ fan còn một ít lý trí, ngay cả những người có ý tới mắng chửi fan của Tiết Thần, cũng đều hết chỗ nói, sau đó không biết từ khi nào, tiết tấu của những người mắng chửi cũng bị trật đi.

"Trời! Tiểu tình tình này cũng chỉ có mặt là nhìn được."

"Đúng vậy, nhìn kỹ mà nói, đúng là khá xinh đẹp, miễn cưỡng xứng với Tiết ảnh đế của chúng ta."

"Người đẹp cần nổi tiếng, lăng xê đều không sợ bị mắng, Tiết ảnh đế không nên bị khuôn mặt kia mê hoặc!"

"Làm sao đây, tôi rất muốn chuyển từ antifan sang fan!"

"Kỳ thật cẩn thận ngắm lại, Tiết ảnh đế rất có ánh mắt nhìn người, mỹ nữ được người yêu thích như vậy, nếu là tôi, tôi cũng nguyện ý rót rượu cho."

"Ban đầu tôi là fan nữ của Tiết ảnh đế, nhưng sau khi nhìn thấy bệ hạ, tôi quyết định phải làm fan nữ của bệ hạ! Bệ hạ vạn tuế, bệ hạ thật sự quá soái, soái siêu cấp vũ trụ, so với Tiết ảnh đế còn soái hơn!"

Quả nhiên, fan là một quần thể không đáng tin cậy, chỉ cần một ít công phu thôi thì trong chớp mắt, fan mình liền biến thành fan của người khác, nếu như để Tiết Thần biết được, không biết có thương tâm khổ sở hay không nữa. Đường đường là một ảnh đế lại bị một nữ nghệ sĩ đoạt đi fan nữ, nói ra đúng là có chút mất mặt.

Hoàng Phủ Từ Y bị điện thoại đánh thức, sau đó nhấc máy, An Tuệ ở đầu dây bên kia, liền nói chuyện này cho cô biết, sau đó hỏi Hoàng Phủ Từ Y làm gì bây giờ, hay là nhân cơ hội lăng xê một chút, hoặc là lập tức làm sáng tỏ lời đồn?

Hoàng Phủ Từ Y nghĩ một chút, rồi nói chuyện này để tự cô giải quyết, rồi cúp máy, sau đó liền đăng một dòng status lên Weibo

"Không được mê luyện khuôn mặt của trẫm, phẩm vị của trẫm rất cao."

Hoàng Phủ Từ Y vừa đăng status, các fan liền im lặng vài giây, có rất nhiều người không hiểu rõ ý của thần tượng, cũng có rất nhiều người không dám xác định, còn có rất nhiều người bị da mặt dày của thần tượng dọa sợ!

"Không hổ là Ngô Hoàng bệ hạ, trình độ tự luyện quả nhiên không phải người bình thường có được, tiểu nhân xin bái phục!"

"Phẩm vị cũng rất cao? Ý của bệ hạ chính là mình không được đề Tiết ảnh đế sao? Khụ khụ, tha thứ cho năng lực lý giải của tôi, tôi chỉ có thể lý giải đến trình độ này thôi."

"Lâu trên, tôi cảm thấy năng lực lý giải của anh không tồi đâu, rất có sáng tạo."

"Tiểu nhân rất mê luyện khuôn mặt của ngài, ngài nói xem bây giờ phải sao?"

"Ảnh đế không đủ trình độ lọt vào phẩm vị của ngài, thế ngài muốn cái gì, chẳng lẽ cần các vị ở câu lạc bộ Thần cấp hay sao?" Câu lạc bộ Thần cấp thực chất là câu lạc bộ danh nhân, muốn trở thành thành viên của câu lạc bộ, thì người đó phải có lực ảnh hưởng siêu cao.

"Cô đang ghét bỏ Tiết ảnh đế nhà chúng tôi sao? Sao cô có thể như vậy, cô đúng là một tra nữ mà."

"Thì ra không phải một mình tôi cảm thấy ảnh đế bị ghét bỏ....."

"Quả nhiên đủ khí phách, không hổ là bệ hạ nhà tôi!"

"Không đúng, không đúng, sao các người đều đoán như vậy? Chẳng lẽ không thể coi trọng ảnh đế nhà tôi, cho nên mới nói phẩm vị của mình đủ cao sao?" Fan của Tiết ảnh đế nhanh chóng đáp trả, dựa vào cái gì mà nói Tiết ảnh đế nhà tôi không đủ phẩm vị, khi cần thiết thì coi trọng, rồi sau đó lại nói phẩm vị không đủ cao sao?

Nhất thời, hướng gió trận chiến đã thay đổi, đặc biệt là những fan của Tiết Thần, ban đầu cảm thấy Hoàng Phủ Từ Y muốn trèo cao để lăng xê, bây giờ biến thành nếu Hoàng Phủ Từ Y không thích Tiết Thần, là không đúng, làm những antifan vốn định nhân cơ hội bôi nhọ Hoàng Phủ Từ Y một phen, đều có chút hận rên sắt không thành thép.

Không trách quân bạn lớn mạnh, chỉ trách quân bạn quá ngu xuẩn, những lời lẽ này ở rất nhiều thời điểm đều có chỗ áp dụng, nhưng mà chuyện này lại không có kết thúc ở đây, có rất nhiều fan của Tiết Thần kêu gào trên weibo của Hoàng Phủ Từ Y, thậm chí hy vọng Tiết Thần và Hoàng Phủ Từ Y có thể ra mặt giải thích, cuối cùng quan hệ hai người là gì?

Mà cùng lúc đó, Sở Ngao Dư cũng thấy được bức ảnh kia, vẻ mặt thay đổi, ý lạnh quanh người giống như thực chất, khiến trợ lý đứng ở trước mặt anh run lên.

"Yêu cầu tôi đi giải quyết sao?" An Trạch Thụy dò hỏi.

"Ý của Từ Y là gì?" Tuy Sở Ngao Dư không cao vui, nhưng khi nhắc tới Hoàng Phủ Từ Y, giọng nói vẫn mềm mại hai phần

"Hoàng Phủ tiểu thư nói để cô ấy giải quyết, ngài cũng thấy rồi đấy, cô ấy đăng một bài trên Weibo, tuy rằng hiệu quả rất tốt, nhưng lại không đem mặt trái của tin tức áp xuống." An Trạch Thụy ngay thẳng nói.

Sở Ngao Dư lạnh mặt nghĩ, ngữ khí mang theo áp lực nói: "Vậy thì cứ nghe cô ấy đi. Cô ấy yêu cầu mấy người làm cái gì, thì mấy người làm cái đó."

Tuy rằng anh không để ý tới những tin tức như vậy, có điều anh có năng lực làm tin tức lập tức biến mất, nhưng anh tôn trọng ý muốn của Từ Y, cũng sẽ không vì status kia của Từ Y mà biểu đạt ý kiến của mình. Nếu can thiệp vào, thì anh nghĩ cũng không tốt cho Từ Y, cũng như không tôn trọng cô ấy, huống hồ anh tin tưởng Từ Y, nếu Từ Y làm như vậy, nhất định là có lý do của mình.

Vậy thì vì sao Hoàng Phủ Từ Y vì làm như vậy? Trên thực tế nguyên nhân cũng rất đơn giản, chính là vì để PR, bởi vì cô phát hiện, tuy rằng có không ít người mắng cô, nhưng bắt luận thế nào lượng người vào Weibo của cô, vẫn được hệ thống tính "giá trị nhân khí".

Thế giới giải trí quá hỗn loạn, và cô cũng hiểu rõ quy tắc trong giải trí này, tai tiếng, lãng xê, đều có thể thượng vị, làm một minh tinh, không phải sợ có người mắng mình, mà là sợ không có người biết tới mình!

Mà đối với Hoàng Phủ Từ Y mà nói, cô không sợ bị người ta mắng, bởi vì cô tin tưởng thực lực của chính mình, rồi sẽ có một ngày, cô sẽ dùng thực lực của bản thân để chứng minh tất cả!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

Sau khi Hoàng Phủ Từ Y quay xong "Cửu Tiêu Vãn Đình", chỉ nghỉ ngơi một ngày, rồi đến đoàn phim "Tiêu Dao Vui Mừng", cô mặc một bộ đồ cổ trang, muốn đóng vai nữ giả nam trang, quay chụp cũng mười mấy cảnh, đạo diễn quay mấy cảnh của cô cùng một lúc, thời gian dự tính khoảng ba bốn ngày.

Sau khi Hoàng Phủ Từ Y đến đoàn phim, chào hỏi đạo diễn xong, liền thay đổi trang phục diễn, một lát sau, một công tử nhẹ nhàng tiêu soái từ phòng hóa trang bước ra.

"Đẹp trai!" Đạo diễn của "Tiêu Giao Vui Mừng" - Hường Bân là một đạo diễn có danh tiếng, đặc biệt am hiểu quay phim truyền hình cổ trang, là người hài hước dí dỏm, khiến cho người khác dễ ở chung.

Sau khi Hường Bân khen Hoàng Phủ Từ Y một câu, không biết nghĩ đến cái gì, lại nhủ mày nói: "Đẹp trai như vậy, nhưng tôi muốn thiên kim thổ phi nữ giả nam trang, chứ không phải là thiếu niên, hình tượng này của cô thì không quá phù hợp với kịch bản."

Hường Bân nói chọc cười không ít người, Hoàng Phủ Từ Y nhướn mày, trong nháy mắt vẻ mặt có chút biến hóa, sau đó đổi giọng nói: "Bây giờ thì sao?"

Phim thiên kim giả thổ phi, thuộc về thể loại có chút điều ngoa cùng tính cách hào sảng, tự nhiên không thể giống thiếu niên, nhiều lắm là giống công tử kiêu ngạo, cho nên đầu tiên khí chất Hoàng Phủ Từ Y phải lạnh nhạt, nhất định phải thay đổi.

Ánh mắt Hường Bân sáng lên, cuối cùng vừa lòng nói: "Đúng, chính là như vậy, mọi người vào vị trí của mình, đều chuẩn bị tốt, bắt đầu quay!"

Hôm nay quay cảnh thiên kim nữ giả nam trang rời nhà trốn đi, sau đó thấy nữ chính bị khi dễ, tuy thiên kim thổ phi là thổ phi nhưng lại rất thích gặp chuyện bất bình ra tay tương trợ, nhìn thấy chuyện bất bình liền nhảy ra.

"Ban ngày ban mặt mà bọn người dám ức hiếp lương dân, còn không mau dừng tay!" Lòng Hoàng Phủ Từ Y đầy căm phẫn, nói lời kịch, trong lòng cảm thấy mình có chút ngốc.

"U, đây là tiểu bạch kiểm từ đâu đến, cũng dám quản chuyện của ta, không muốn sống nữa có phải hay không?" Đóng vai lưu manh là mấy người diễn viên đầu gấu, mấy lời kịch này cũng giống mấy người đầu gấu, nên sau khi nói xong mấy người đồng thời cùng vây Hoàng Phủ Từ Y lại

Tất nhiên thiên kim thổ phi có công phu quyền cước nhưng mà ẩu đả với một đám người này thì sẽ yếu thế hơn, cuối cùng bị nữ chính lôi kéo chạy khỏi vòng vây.

"Chạy, chạy cái gì? Tiểu gia không sợ người xấu!" Hoàng Phủ Từ Y một bên chạy, một bên mạnh miệng kêu, bộ dáng kia nhìn rất thú vị.

"Người có ngốc hay không, biết rõ đánh không lại mà còn tới, không chạy chờ chết à?" Diễn viên đóng vai chính là Khương Nhiên, nhỏ hơn hai tuổi so với Hoàng Phủ Từ Y, xuất thân ngôi sao nhí, kỹ thuật diễn không tồi.

"Cô, cô lấy oán trả ơn!" Thiên kim thổ phi tức giận, rõ ràng là cô cứu người, như thế nào lại bị nói là váng đầu!.

"Đánh rắm, lão tử mà cần người cứu, ta cứu người từ người còn được!" Bản thân nữ chính là một tên côn đồ, tuy rằng ngôn ngữ thô lỗ, nhưng rất giăng nghĩa khí, lúc này vẫn kéo thiên kim thổ phi chạy.

"Cô, cô..." Thiên kim thổ phi khó thở, lời nói cũng không nói được đầy đủ.

Màn diễn này quay hai lần, đạo diễn cũng vừa lòng cho qua, đồng thời không bần xỉn mà khen ngợi: "Biểu hiện không tồi, cố gắng phát huy."

Hoàng Phủ Từ Y vốn là người lãnh đạm, tuy rằng phong cách thay đổi, nhưng bộ dạng hoạt bát thì chưa được, lúc đầu An Tuệ và đạo diễn tương đối lo lắng, lại không nghĩ đến, Hoàng Phủ Từ Y diễn rất tốt, có thể mua tốt "Phong Hoa Tuyết Đại", cũng có thể diễn tiên từ thoát tục, càng có thể diễn thiên kim thổ phi hoạt bát, quả thật như là bảo tàng, đều chưa đựng sự kinh ngạc khắp nơi.

"Vui Mừng Tiêu Dao Du" Tổng cộng quay năm ngày, tại ngày đóng máy diễn xuất của Hoàng Phủ Từ Y, hệ thống "Giá trị nhân khí" của cô đã tích lũy đến tám mươi ngàn, mà vì tích lũy "Giá trị nhân khí" cô đối với kỹ năng thư lại động tâm, cũng không tiếc sử dụng nhiều chút, mà loại này lại không thể sử dụng nhiều, làm cô có chút ghen.

Hoàng Phủ Từ Y vẫn là người có chút tùy hứng, muốn làm cái gì thì làm cái đó, sẽ không ủy khuất chính mình, nhưng lúc này, vì trả nợ, cô lại phải nhịn một thời gian.

"Lăng Lan Thiên Hạ" đã chuẩn bị xong, đạo diễn là Tiêu Tinh, nam chính là Tô Thụy Lâm, nam phụ là Thích Bạch, nữ phụ là Quách Ái, thế nào, vừa lòng không?" An Tuệ thời điểm giới thiệu diễn viên, giọng nói rất tự tin, giống như Hoàng Phủ Từ Y sẽ vừa lòng.

Tiêu Tinh, là nữ đạo diễn trong nước, đoạt được nhiều giải thưởng, cũng là đại diện cho quay cổ trang, rất có tài, nâng đỡ rất nhiều người mới.

Tô Thụy Lâm, là diễn viên trong nước, nhiều lần đạt cúp ảnh đế cũng là diễn viên tốt, có thực lực, fan cũng nhiều, khi anh tới đóng phim nào đó thì lượng rating bảo đảm.

Mà nam phụ Thích Bạch và nữ phụ Quách Ái, cũng đều là nghệ sĩ đang nổi, tuy rằng không phải top đầu nhưng mà cũng đứng hạng thứ hai, tương lai cũng rất tốt.

Mà có thể đưa những người này đến đoàn phim, bộ phim này rất định sẽ hot, cũng không trách An Tuệ tự tin như thế.

"Cám ơn." Nghe đến mấy tên này, Hoàng Phủ Từ Y thật ngoài ý muốn, bởi vì những tên này cô đã nghe qua, thậm chí cũng từng hợp tác qua, lúc đó cô chỉ là vai quần chúng, lại là vai thi thể, đối với vai diễn nữ chính này, thật là có sự khác biệt lớn.

"Đừng khách khí, cũng không phải chị khổ cực kiếm được mỗi này." An Tuệ chớp mắt với Hoàng Phủ Từ Y, chỉ nói điều nên nói.

Hoàng Phủ Từ Y lập tức hiểu ý của An Tuệ, cười nói: "Nhưng cũng vất vả cho chị, nếu đoạn phim đã chuẩn bị xong vậy thì khai máy đi."

"Được, chị đi liên hệ với đạo diễn, sau khi xong thì sẽ nói cho em, mấy ngày nay không có việc, em về nghỉ ngơi đi."

"Được."

An Tuệ đi rồi, Hoàng Phủ Từ Y cầm lấy điện thoại, gọi trực tiếp cho Sở Ngao Du, mà điện thoại vang lên một tiếng thì có người nhận.

"Từ Y?" Ngữ khí của Sở Ngao Du mang theo sự kìm nén, vui mừng và chờ mong.

"Buổi tối có thời gian không, cùng nhau ăn một bữa cơm?" Giọng nói của Hoàng Phủ Từ Y giống như nói chuyện với bạn, không có khách sáo.

Sở Ngao Du ngây ngốc trong nháy mắt, nhưng cũng may trải qua hai lần trước, lúc này phản ứng cực mau: "Được, muốn ăn gì?"

Hoàng Phủ Từ Y nghĩ một lúc, lúc này cũng không nghĩ ra được, liền hỏi: "Anh muốn ăn gì?"

Sở Ngao Du ngần người, anh muốn ăn cái gì? Anh đâu muốn ăn cái gì, thân thể anh không tốt, mỗi ngày chỉ có thể ăn thanh đạm, căn bản không phù hợp với khẩu vị của Hoàng Phủ Từ Y.

"Ăn món cay Tứ Xuyên?" Từ Y thích món cay Tứ Xuyên, Sở Ngao Du trầm nghĩ.

Hoàng Phủ Từ Y nhướng mày, nhấn mạnh nói: "Em hỏi anh thích ăn gì, chứ có hỏi em thích ăn gì đâu."

Lúc này Sở Ngao Du có chút khó xử, chính mình thích ăn cái gì, ngay cả anh cũng không biết "Anh ăn gì cũng được, không có kén ăn."

"Không kén ăn, dễ nuôi nhĩ." Hoàng Phủ Từ Y trêu một câu, nhưng lời này nghe vào trong tai Sở Ngao Du, liền có chút không tự nhiên, hai bên tai đều đỏ, dễ nuôi, thật dễ làm cho người ta suy nghĩ bậy bạ...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 33: Xe lăn không tồi

Cuối cùng nơi ăn cơm vẫn do Sở Ngao Dư chọn, Hoàng Phủ Từ Y chưa từng nghe nói đến, nên Sở Ngao Dư tự mình tới đón cô.

"Hoàng Phủ tiểu thư, mời." An Trạch Thuỵ phụ trách mở cửa xe, Sở Ngao Dư tuy rằng ngồi ở trong xe, ánh mắt nóng bỏng lại nhìn bên ngoài, hận không thể tự mình đi ra đón chào.

Hoàng Phủ Từ Y ngồi vào trong xe. Chiếc xe này so với chiếc xe của cô còn lớn hơn gấp 2 lần, có TV có tủ lạnh, quả thực như là một căn phòng nhỏ, bố trí xa hoa lại có không khí, sofa ghế dựa hình tròn, nhìn qua vô cùng thoải mái.

Hoàng Phủ Từ Y tìm một vị trí thoải mái đi vào, bộ dạng rất tùy ý, cũng không câu nệ cẩn trọng.

Sở Ngao Dư vẫn ngồi ở trên xe lăn như cũ, vừa lúc Hoàng Phủ Từ Y ngồi đối diện, nhìn thấy bộ dạng tự tại như thế của cô, trong ánh mắt cũng nhiễm ý cười, đồng thời cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói với chính mình không cần quá khẩn trương, Từ Y xem mình là bạn, bản thân mình cũng không nên biểu hiện quá mức kỳ quái, bằng không sẽ bị Từ Y hoài nghi.

Tốt rồi, đã đến lúc này rồi, Sở Ngao Dư còn ở đây tự lừa mình dối người. Có lẽ Hoàng Phủ Từ Y cũng xem anh như một người bạn, nhưng loại biểu hiện quá mức để ý này của anh, sao có thể giấu qua mắt được Hoàng Phủ Từ Y, cô cũng không ngốc.

"Có muốn uống chút gì không?" Sở Ngao Dư ở trước mặt Hoàng Phủ Từ Y, đầu óc luôn có chút tri độn, nghĩ đi nghĩ lại, mới chủ động hỏi ra một câu như vậy.

"Không cần, chiếc xe này của anh thật sự không tồi." Hoàng Phủ Từ Y lắc lắc đầu, thuận tiện khen một câu.

Mắt Sở Ngao Dư sáng rực lên, lập tức nói: "Em thích sao? Vậy tặng cho em." Đồ Từ Y thích, đương nhiên đều phải đưa đến trước mặt Từ Y, căn bản không cần suy xét.

Anh Trạch Thuỵ đang ngồi trên ghế phụ, nghe thấy thiếu gia nhà mình nói xong, từ khoe mắt đến khoe miệng đều giật giật, bộ dạng này của thiếu gia nhà anh ta, thật sự là quá ngốc mà. Hoàng Phủ Từ Y cũng sững sốt một chút, bất quá ngay sau đó lại nghĩ tới đủ loại tình cảnh đã từng trải qua, cũng không cảm thấy kỳ quái nữa, cự tuyệt nói: "Không cần, xe công ty an bài cũng thực không tồi, càng phù hợp với tôi hơn chiếc này."

Bị cự tuyệt, Sở Ngao Dư có chút khổ sở, khoe mắt rũ xuống, thoát nhìn như là có điều bị uỷ khuất. Nhưng mà nhắc tới công ty, anh bỗng nghĩ tới một sự kiện, "Em phải chú ý thân thể, không cần quá mệt nhọc."

Hoàng Phủ Từ Y liếc mắt một cái nhìn Sở Ngao Dư, cười hỏi: "Như thế nào, chị An cáo trạng với anh sao?"

Sắc mặt Sở Ngao Dư khẽ thay đổi, lập tức giải thích nói: "Cô ấy chỉ là lo lắng cho em." Anh thế nhưng không nghĩ đến sẽ làm Từ Y hiểu lầm mình giám thị cô!

"Anh thì sao, anh cũng lo lắng tôi?" Hoàng Phủ Từ Y vẻ mặt nghiêng ngả hỏi.

Sở Ngao Dư muốn nói anh đương nhiên lo lắng, nhưng nhìn biểu tình thâm ý kia của Hoàng Phủ Từ Y, lại không có cách nào đem câu này nói ra khỏi miệng, chỉ sợ Từ Y nếu biết tâm ý của mình, sẽ hiểu lầm anh.

"Sao lại không nói lời nào? Vấn đề này khó trả lời như vậy sao?" Hoàng Phủ Từ Y bấm riết không tha hỏi, có điều ngữ khí thực tùy ý, như là chỉ đang nói chuyện thời tiết, làm Sở Ngao Dư cảm thấy, bản thân anh có phải hay không quá mức khẩn trương.

"Đương nhiên lo lắng, chúng ta.....là bạn bè mà?" Câu cuối cùng, ngữ khí Sở Ngao Dư cũng có chút không dám khẳng định, chẳng qua ý chờ mong trong đó lại rất rõ ràng, có thể cùng làm bạn bè Từ Y, đã khiến anh cảm thấy là chuyện cực kỳ vui vẻ.

"Đương nhiên." Hoàng Phủ Từ Y khẽ cười, nhìn qua cũng không có phản ứng đặc biệt gì, nhưng trong lòng lại nói thầm, người đàn ông này thật sự có chút chất phác, một chút ý chủ động cũng không có, thật muốn cẩn thận làm bạn bè với cô, cuối cùng không tự tin đến mức nào?

"Làm bạn bè của nhau, lo lắng cho sức khoẻ của em, cũng thực bình thường mà." Sở Ngao Dư nhẹ nhàng thở ra, cảm thấy chính mình đã tìm được một lý do tốt.

Hoàng Phủ Từ Y chỉ cười không nói, người đàn ông này giấu đầu lòi đuôi, thật sự cho rằng cô cũng không biết gì sao?

Sở Ngao Dư "bị cười" lại có chút khẩn trương, Từ Y có ý gì? Là cam chịu, nhưng vẫn không tin lời anh nói?

"Anh đoán vì sao tôi lại tìm anh ăn cơm?" Hoàng Phủ Từ Y không có tiếp tục cái chủ đề bạn bè kia, mà đột nhiên đổi đề tài.

Vì sao? Sở Ngao Dư không biết, lúc Từ Y hẹn anh, tự nhiên như là hẹn bạn lâu năm ăn cơm, lúc nào cho anh cơ hội dò hỏi.

"Vi sao?" Sở Ngao Dư hỏi theo ý Hoàng Phủ Từ Y, kỳ thật anh cũng rất muốn biết đáp án, nhưng nếu Từ Y không đề cập tới, anh căn bản là ngưng ngưng không dám hỏi, hoặc cũng là sợ nếu chính mình hỏi ra, ngược lại về sau sẽ không còn khả năng cùng nhau ăn cơm được nữa.

"Hiện tạo xem như là để cảm tạ đi, việc ở đoàn phim, anh cũng lo lắng rồi." Hoàng Phủ Từ Y thấp phần thản nhiên nói, cô xem như luôn thiếu nợ người đàn ông này, tuy rằng đều là người đàn ông này tự nguyện.

Sở Ngao Dư nghe được dạng đáp án này, vừa yên tâm nhưng cũng có chút thất vọng, nghĩ Từ Y cùng mình ăn cơm không phải bởi vì chuyện công việc thì tốt rồi. Nhưng mà thật nhanh lại thay đổi chủ ý, kỳ thật chuyện công cũng thật tốt, nếu chuyện công có thể khiến anh và Từ Y có nhiều cơ hội tiếp xúc hơn, anh thật nguyện ý mỗi ngày đều giúp đỡ Từ Y xử lý những công việc đó.

"Đây là anh nên làm, không có gì." Sở Ngao Dư thu hồi tâm tư phức tạp, ngữ khí nghiêm túc giải thích, kỳ thật đối với anh mà nói, có thể giúp đỡ Từ Y làm việc, anh cũng đã rất vui vẻ, cũng không cần Từ Y cảm ơn.

"Nên làm thôi....." Hoàng Phủ Từ Y khẽ lặp lại bốn chữ này một lần, ý vị sâu xa, không đợi Sở Ngao Dư hỏi cái gì, lại nói tiếp: "Một khi đã như thế, vậy cũng không cần tìm nguyên nhân gì nữa, cùng nhau ăn một bữa cơm, vui vẻ là được."

Hoàng Phủ Từ Y cũng không phải loại người thích nói kiểu chuyện buồn nôn này, những vấn đề gì mà nên làm hay phải cảm ơn này, nói ra rồi tức là xong rồi, dừng lại tại đây thôi.

Sở Ngao Dư không nói gì thêm, lại vui vẻ nghe Hoàng Phủ Từ Y nói, kỳ thật anh ở trước mặt Hoàng Phủ Từ Y đã tính là nói nhiều lắm rồi. Như bình thường, có lẽ cả ngày cũng chỉ nói được ba đến năm câu.

Chặng đường kế tiếp, Hoàng Phủ Từ Y không nói gì nữa, Sở Ngao Dư muốn nói lại không biết nên nói cái gì, đặc biệt là sau khi Hoàng Phủ Từ Y nhắm mắt nghỉ ngơi, càng cố gắng duy trì trạng thái này. Chẳng qua chẳng sợ như thế, Sở Ngao Dư cũng rất vui vẻ, có thể lẳng lặng mà nhìn Từ Y như vậy, vẫn luôn là việc khiến anh vui vẻ nhất.

Đại khái nửa giờ sau, đã tới nhà hàng Càn Nguyên rồi. Đây là một nhà hàng rất nổi tiếng trong giới thượng lưu, vị trí có chút hẻo lánh. Trong bãi đỗ xe lại dừng thêm một chiếc siêu xe. Đây là nơi chỉ có tiền chưa chắc đã vào được, không phải hội viên thì không tiếp đãi.

An Trạch Thụy mở cửa xe cho hai người, Sở Ngao Dư tự mình điều khiển xe lăn ra ngoài. Xe lăn này được thiết kế chế tạo phần công nghệ cao, động tác xuống xe còn nhanh nhẹn hơn so với Hoàng Phủ Từ Y, Hoàng Phủ Từ Y nhìn thấy thật rất vị, cảm thấy khi nào mình lười nhác có thể lấy một cái xe lăn ngồi chơi, liền nói: "Xe lăn không tồi, khi nào đưa cho tôi một cái, tôi cũng muốn loại có thể lên xuống xe như thế này."

Hoàng Phủ Từ Y cũng không thấy ngại. Sở Ngao Dư lại sùng sốt một chút, cảm giác không còn tự ti, có chút bất đắc dĩ nói: "Được, ngày mai để cho Trạch Thụy mang tới cho em."

"Vây cảm ơn." Hoàng Phủ Từ Y nói xong mới nhớ tới, không thể đòi đồ gì của người khác không công, chẳng qua trong lúc nhất thời cô cũng không nghĩ ra là đưa cái gì đáp lễ thì mới tốt, chỉ có thể trở về ngắm nghĩ lại một lần.

An Trạch Thụy ở bên nghe hai người nói chuyện, khoe miệng lại giật giật, đòi thiếu gia nhà mình cho xe lăn, rốt cuộc là việc mà người vô tâm vô phể đến mức nào mới có thể làm được đây?!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

An Trạch Thụy vốn định đẩy Sở Ngao Dư đi, nhưng Hoàng Phủ Từ Y đã giành trước một bước. Động tác đẩy xe lăn tự nhiên của cô như là đã sớm làm quen qua vô số lần.

Nhìn bóng dáng hai người ở bên nhau, An Trạch Thụy đẩy mắt kính, cảm thấy sự tồn tại của bản thân mình thật dư thừa. Chẳng lẽ mình đang làm cái bóng đèn đặc biệt trong truyền thuyết? Không tốt, không tốt.

"Thiếu gia, Hoàng Phủ tiểu thư. Tôi còn có việc muốn xử lý, không quấy rầy hai vị dùng cơm."

Sở Ngao Dư lạnh lùng liếc An Trạch Thụy một cái, hơi gật đầu. Trong ánh mắt hiện lên một chút hài lòng mà Hoàng Phủ Từ Y cũng mỉm cười, không nói gì thêm.

Quầy tiếp khách có thiếu nữ rất đẹp, thân mặc một chiếc sườn xám Thanh Hoa, vô cùng khí chất, cực kỳ giống tiểu thư khuê các cổ đại.

"Sở tiên sinh, ngài đã lâu không tới, đại thiếu gia cũng nhớ nhung." Một trong hai thiếu nữ lên tiếng, nhìn Sở Ngao Dư cười nhạt. Hiển nhiên có quen biết với anh.

"Ừ." Sờ Ngao Dư lãnh đạm nói. Thiếu nữ cũng không ngại, nhưng lại nhìn trộm anh và Hoàng Phủ Từ Y, mang chút vẻ mặt hâm mộ. Lúc này bỗng xuất hiện hai người, nhiệt tình hô: "Sờ thiếu, hoan nghênh tới đây. Tôi đã cố ý để lại cho ngài một bình rượu ngon, nhất định lần này phải uống ít nhất hai ly mới được."

Người đó cười ha ha nói xong, quét mắt nhìn Hoàng Phủ Từ Y, ánh mắt sáng lên nhưng biết điều che dấu, vẫn cười đánh giá: "Không hổ là Sờ thiếu, mỹ nhân bên người đúng là cao cấp nhất."

Lời này miễn cưỡng có thể xem như một câu khen tặng, chỉ là với Hoàng Phủ Từ Y mà nói, có chút ý tứ hạ thấp. Chẳng qua, cô không quá để tâm nhưng Sờ Ngao Dư lại đặc biệt không cao hứng.

Biểu cảm anh lúc ấy, gần như là đóng băng. Ánh mắt nhìn người nọ tràn ngập hàn ý khiến hắn ta sợ tới mức toàn thân run rẩy, lập tức ngừng cười lại.

"Sờ, Sờ thiếu..." Người nọ cũng có hiểu lời vừa rồi của chính mình. Thế nhưng dưới áp lực kia lại không nói nổi một câu hoàn chỉnh.

"Cút!" Cuối cùng Sờ Ngao Dư đã nói chuyện, chỉ quát lớn chứa đựng sự tức giận khiến người kia cảm miệng chạy lấy người.

Anh ta vừa chạy đi, người còn lại đành phải phụ trách nốt công việc, "Nhị thiếu không có ý gì, Sờ thiếu đừng nóng giận. Đại thiếu gia sắp tới, nhất định sẽ cho ngài lời giải thích."

"Ừ." Sờ Ngao Dư cũng lười so đo chấp nhặt chuyện ngu xuẩn như vậy. Nếu người nọ không bắt kính với Từ Y thì anh cũng ngại mở miệng.

Hoàng Phủ Từ Y và Sờ Ngao Dư được đưa tới phòng riêng, trà xanh cũng đã pha xong, với cô gái đẹp như hoa. Cô kính trang hoàng làm lòng người có cảm giác hơi thờ cô xura.

"Không tồi." Hoàng Phủ Từ Y đánh giá đúng trọng tâm.

"Em thích? Sau này sẽ thường xuyên đến." Tuy không phải khen anh nhưng tâm trạng Sờ Ngao Dư vô cùng tốt. Nơi anh chọn, Từ Y hài lòng là được rồi.

"Được."

Thực đơn ở đây là những lá bài gỗ đặt trên khay. Cô gái đứng bên cạnh bưng khay bài được viết bằng cổ văn phồn thể, còn dùng bút lông viết. Đường nét so với chữ Khải càng khiến người tôi thoải mái.

"Muốn ăn cái gì?" Sờ Ngao Dư hỏi.

"Anh chọn đi, anh chọn được hơn." Đây không phải lần đầu tiên hai người cùng ăn cơm nên Hoàng Phủ Từ Y đều giao nhiệm vụ cho Sờ Ngao Dư.

Việc này làm Sờ Ngao Dư có một loại dự cảm. Chắc chắn về sau đồ ăn gì đó đều là mình chọn lựa mà loại dự cảm này cũng khiến tim anh đập thình thịch, mừng thầm không thôi.

Hai người, Sờ Ngao Dư chọn bốn món mặn một món ngọt, đều là khẩu vị ưa thích của Hoàng Phủ Từ Y. Cuối cùng dừng lại ở rượu, hơi do dự, anh hỏi: "Em uống gì? Nước xoài có được không?"

Hoàng Phủ Từ Y nghĩ một chút, hứng thú hỏi: "Rượu trắng ở đây ngon không?"

"Ừ, nơi này vốn là trang trại rượu, vẫn còn ít rượu ngon từ xưa, em muốn thử?" Sờ Ngao Dư lập tức hiểu ý cô.

"Đương nhiên." Hoàng Phủ Từ Y không quá kén chọn, hương vị phù hợp là được. Mà rượu cũng như thế, chưa bao giờ hạn chế loại nào.

"Vậy uống một chút rượu Thanh Liên đi. Anh đã uống qua, hương vị không tệ." Ngược lại với cô, khẩu vị của anh rất nhẹ, thậm chí có hơi hướng kén ăn. Bình thường rất ít uống rượu, có thể nhớ được rượu Thanh Liên là bởi chúng có mùi khá thanh đạm, hợp với phụ nữ nên anh nghĩ Từ Y sẽ thích.

Bởi vì đã đắc tội với Sờ Ngao Dư, nhà hàng này của đại thiếu dặn dò kỹ lưỡng. Đồ ăn lần lượt mang lên, hơn nữa trang trí đặc biệt hoa mỹ, càng giống như là tác phẩm nghệ thuật.

"Thật xinh đẹp." Hoàng Phủ Từ Y khen một câu. Đột nhiên nghĩ ra gì đó, lấy điện thoại di động ra chụp ảnh, hỏi Sờ Ngao Dư: "Một bữa cơm này nhiều tiền không?"

Anh nghĩ nghĩ, bản thân cũng không rõ ràng lắm. Liền ấn nút trên bàn, nhân viên nhanh chóng đi tới. nhỏ giọng: "Sờ thiếu, ngài có gì phân phó?"

"Bữa cơm này bao nhiêu tiền?" Rõ ràng cô gái sừng sốt nhưng vẫn trả lời: "Đồ ăn hết 23.000 nhân dân tệ cộng với 88.000 nhân dân tệ. Ngài được chiết khấu 60 phần trăm cho nên tổng cộng là 66.600 nhân dân tệ."

Sờ Ngao Dư nhìn Hoàng Phủ Từ Y như là đang hỏi, "Em còn gì muốn biết gì không?"

Cô lấy ra một tấm thẻ, trực tiếp đưa cho người phụ vụ, nói: "Tôi thanh toán."

Nhân viên càng sững sốt, Sở thiếu đưa mỹ nhân đi ăn lại để người tôi trả tiền? Nghĩ thế nào đều lạ lùng, cô cũng không dám, nhìn Sở Ngao Dư dò hỏi.

Sở Ngao Dư cũng ngạc nhiên, nhưng vẫn bình tĩnh trả lời: "Tùy Hoàng Phủ tiểu thư đi."

Nhân viên cảm thê đi ngay, Hoàng Phủ Từ Y cũng chụp ảnh xong, cập nhật trạng thái trên Weibo, ghi: "Mời bạn ăn cơm, đồ ăn nhẹ nhàng, không quá đắt ~"

Trong nháy mắt lúc cô mới đăng xong, di động đối phương vang lên, hơn nữa chuông đặc biệt, là đoạn kịch Hoàng Phủ Từ Y từng nói...

Cô ngây ngẩn cả người, nhìn Sở Ngao Dư. Thấy mặt anh có chút đỏ? A, cực kì thú vị.

"Anh, anh này thật là, ha ha ha...." Hoàng Phủ Từ Y cẩn thận suy nghĩ, không nhịn được cười tươi, vô cùng vui sướng.

Cô biết Sở Ngao Dư vì cô làm rất nhiều việc, cũng biết trong lòng anh có mình nhưng trên thực tế, mỗi lần tiếp xúc cùng anh ấy cô đều phát hiện mình cảm nhận chưa đủ. Hoặc nói, sức tưởng tượng không đủ phong phú. Bởi, việc người đàn ông này làm, so với cô nghĩ, hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35

"Tiếng chuông di động thực đặc biệt, anh không nhìn xem là chuyện gì sao?"

Hoàng Phủ Từ Y cười xong liền dừng về mặt cười như không cười nói, về mặt kia nhìn thế nào cũng giống như là đang trêu chọc Sở Ngao Dư, mà bây giờ Hoàng Phủ Từ Y còn không có nghĩ đến, âm thanh đặc biệt này là bởi vì cô cập nhật Weibo.

Lý trí nói cho Sở Ngao Dư biết anh không nên xem Weibo của Hoàng Phủ Từ Y lúc này, nhưng ngón tay lại không chịu khống chế, thậm chí là gấp không chờ nổi, click mở di động.

Từ Y đã cập nhật cái gì? Là ảnh chụp mỹ thực sao? Sẽ viết những gì? Có phải lại dùng ngữ khí quen thuộc gọi anh một tiếng Sở tiên sinh hay không?

Giữa Sở Ngao Dư và Hoàng Phủ Từ Y, kỳ thật có một khoảng cách, nếu thực sự muốn che giấu, Hoàng Phủ Từ Y cũng không thể nhìn thấy nội dung trên điện thoại, chỉ là đầu óc Sở Ngao Dư lúc này có chút chậm chạp, click mở di động xong, mới đột nhiên phản ứng lại, muốn lấy di động đi thì đã bị Hoàng Phủ Từ Y thấy được một cái thông báo, thông báo thuộc về giao diện Weibo.

"Nhắc nhở Weibo? Chẳng lẽ anh chú ý Weibo của em?"

Hoàng Phủ Từ Y là người thông minh cỡ nào, gần như lập tức suy nghĩ mấu chốt cẩn thận, trên thực tế vừa rồi lúc di động Sở Ngao Dư vang lên, cô cũng đã có dự cảm này, tiếng chuông kia thực sự quá trùng hợp.

Sắc mặt Sở Ngao Dư càng đỏ, thậm chí cả cổ đều đỏ, cả người giống như bị nấu chín, ngồi ở bên kia không biết nên giải thích như thế nào.

"Ha ha ha....." Hoàng Phủ Từ Y cười rất vui sướng, về mặt của anh thật quá thú vị, so với cái người lúc này mắng người ta "cút" đi quả thực như hai người khác nhau, ngược lại, cũng thật là đáng yêu.

Kỳ thật cá tính của Hoàng Phủ Từ Y, cũng là có chút tương phản, như là về mặt đậm nhạt bán manh ở trên Weibo, dùng ngữ khí vô cùng nghiêm túc nói chính mình không muốn thanh toán, đây không phải tương phản thì là cái gì, thời điểm cô còn đang chê cười Sở Ngao Dư, trên mạng cũng xuất hiện một đoàn fan chê cười cô.

"Bệ hạ không được trả tiền, cảm giác đang thương ~"

"Bệ hạ mời tôi ăn cơm đi, nhất định tôi không để cô trả tiền."

"Không trả cũng được, mang bệ hạ đến đó rửa chén đi, ha ha ha....."

"Nếu bệ hạ không rửa chén, có thể cho bệ hạ đi hát rong, ô ô, bệ hạ đáng thương."

"Bệ hạ còn có thể vẽ tranh, mang bệ hạ đi vẽ tranh cho khách."

"Giá trị nhan sắc của bệ hạ cao, có thể tiếp khách và lên sân khấu, wow, nhất định sẽ có rất nhiều người đi."

"Bệ hạ ăn cơm ở đâu, gia đi trả tiền cho bệ hạ!"

"Đám trên kia, các người chính là antifan trong truyền thuyết sao?"

"Antifan của bộ hạ không gọi là antifan, nên gọi là phản quân, sao các người có thể cho bộ hạ đi hát rong rửa chén, tôi nghĩ là nên cho bộ hạ đi bán vé cửa tiệm cơm, chúng ta tổ chức đoàn thể tham quan, đến lúc đó cùng nhau chuộc thân cho bộ hạ, ha ha ha ha ~~~"

Hoàng Phủ Từ Y không biết chính mình đang bị các fan đàn chào, còn ở đây trêu đùa Sở Ngao Dư, "Anh đã theo dõi em rồi, vậy nick anh là gì, em cũng quan tâm một chút."

quan tâm? Sở Ngao Dư nghĩ đến trước tiên, nick nhỏ của mình, tuyệt đối không thể bại lộ, nếu không nhất định sẽ bị Từ Y cho là biến thái, cho nên chỉ có thể giao ra nick lớn, chẳng qua Từ Y theo dõi anh, giấu lại có chút kích động!

"Chính là tên của anh." Sở Ngao Dư nghĩ mình rất ít khi sử dụng nick lớn, quyết định trở về phải sửa sang lại một chút cho tốt, ít nhất không để Từ Y cảm thấy mình có vẻ quá mức khô khan không thú vị, miễn bị Từ Y ghét bỏ.

Hoàng Phủ Từ Y lập tức mở di động, ở trên giao diện Weibo tìm kiếm được Weibo của Sở Ngao Dư, dứt khoát ấn vào theo dõi, mà lúc này Sở Ngao Dư cũng lên lút nhìn Weibo của Hoàng Phủ Từ Y, về mặt rất chi là rối bời.

Từ Y muốn mời mình ăn cơm, quan ăn là do mình tìm, rượu và đồ ăn cũng để cho mình chọn, nhưng tiền cơm có chỗ mắc, Từ Y nói cô không muốn trả.....

Tuy Sở Ngao Dư biết lời này của Từ Y chính là một câu vui đùa, bởi vì Từ Y cũng không thiếu tiền, cô cũng có nguồn thu vào và ra của mình, nếu không cũng không có khả năng một lần sẽ trả hết hơn ngàn vạn tiền mua biệt thự, nhưng vẫn cảm thấy là lạ, có loại ảo giác mình đã hồ Từ Y, vô cùng xấu hổ.

Sở Ngao Dư nghĩ một lúc, trước tiên đổi theo dõi Hoàng Phủ Từ Y thành theo dõi đặc biệt, sau đó cẩn thận hỏi: "

Anh có thể trao đổi với em trên Weibo hay không?"

Kỳ thật cho dù là đàn ông hay phụ nữ, đối với người mình thiết tình yêu thích, chỉ sợ người ta không thích, nhưng chỉ cần đối phương không có làm ra chuyện tổn thương mình, lại còn luôn chăm sóc mình, vì mình mà suy nghĩ, tôn trọng ý nguyện của mình, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có một ít cảm xúc khác nhau, có thể là cảm động, có thể là áy náy.

Hoàng Phủ Từ Y biết Sở Ngao Dư thích mình, cũng biết Sở Ngao Dư thích mình có bao nhiêu cẩn thận cùng để ý, thậm chí có thể coi như là hèn mọn và yếu đuối, nhưng thời điểm Sở Ngao Dư thật cẩn thận hỏi cô có thể cùng mình trao đổi trên Weibo hay không, lòng cô vẫn xoắn lại một chút, có loại cảm giác chua xót.

"Đương nhiên có thể." Anh có thể làm nhiều chuyện như vậy, bây giờ chỉ là hy vọng có thể trao đổi ở trên Weibo, có gì không thể!

Hoàng Phủ Từ Y đáp ứng vô cùng dễ dàng, chẳng sợ chuyện này sẽ có khả năng khiến cho mọi người ngờ vực, cô cũng không có một chút xiú do dự gì hết.

Khoé miệng Sở Ngao Dư cong lên, cười vô cùng trầm ổn, chỉ là nhanh chóng thu hồi bộ mặt tươi cười này, mặt ửng đỏ, cúi đầu, nghiêm túc đùa nghịch di động của mình, đầu tiên là nhấn nút like cho Weibo mà Hoàng Phủ Từ Y mới cập nhật, sau đó lại chuyển qua cập nhật Weibo của mình: "Kỳ thật bạn của cô ấy rất muốn trả tiền, chỉ là tốc độ trả không nhanh bằng!"

Sở Ngao Dư dùng Weibo lớn của mình để gửi bài, mà cái chức vụ nghề nghiệp chứng thực Weibo này của anh là tổng tài tập đoàn Đại Sở, tuy rằng ngày thường chỉ biết gửi cho một vài công ty và tin tức về phương diện tài chính và kinh tế, nhưng fan vẫn nhiều hơn bốn năm trăm vạn, cho nên bài cập nhật Weibo của Sở Ngao Dư, nhanh chóng khiến một vài fan chú ý.

"Sở tổng bị trộm tài khoản ư?"

"Đây chính là bài weibo Sở Tổng đăng sao? Thực sự khiến người ta kinh ngạc"

"Sở tổng thần bí cũng có bạn sao? Đặc biệt rất muốn nhìn ảnh chụp của Sở tổng, thế nhưng tôi chưa bao giờ thấy ảnh chụp Sở tổng, thật sự là không hợp theo quy cách!"

"Đây chính là Sở tổng chỉ nghe tới tên, không thấy người, luôn luôn thần bí ư, bây giờ muốn ra ngoài ánh sáng sao?"

"Thì ra Sở tổng cũng sẽ ra ngoài ăn cơm, nói đi, rốt cuộc là ai đã ăn cơm cùng Sở tổng?"

"Khiếp sợ, mới so bài cập nhật Weibo của Sở tổng, đối tượng là một vị minh tinh, hơn nữa lại là một vị nữ minh tinh xinh đẹp, chẳng lẽ lại có một người đàn ông độc thân hoàng kim của giới thương nhân chúng ta muốn trở thành con rể của giới giải trí ư?"

"Từ xưa anh hùng khó qua ải mỹ nhân, Đại Sở tổng của chúng ta cũng luân hãm, ài!"

Mà bởi vì Sở Ngao Dư đăng Weibo, dưới Weibo của Hoàng Phủ Từ Y cũng có rất nhiều người đặc biệt nhấn lại.

"Mỹ nữ, rốt cuộc cô và Sở tổng của chúng tôi có quan hệ gì?"

"Từ Weibo của Sở Đại tổng tài bỏ qua đây, vốn muốn biết được bạn của Sở tổng là ai, không nghĩ tới thế lại nhìn thấy một vị mỹ nữ, ai, lại là một tổng tài luân hãm."

"Đây giống ăn com chỗ nào, rõ ràng là đang rải thức ăn cho chó! Ô ô ô, nhân gia không muốn ăn đâu?"

Những fan của Sở Ngao Dư bỏ qua đây, nhanh chóng bị fan của Hoàng Phủ Từ Y chú ý tới, sau đó theo manh mối mà tìm, các fan của Hoàng Phủ Từ Y, cũng kết bè kết đội đi vây xem Weibo của Sở Ngao Dư.

"Hoá ra ngài và bệ hạ nhà chúng tôi ăn com, sao ngài lại nhẫn tâm để bệ hạ nhà chúng tôi trả tiền chứ? Không thấy bệ hạ nhà chúng tôi sắp phải bán thân ư!"

"Sở tổng? Chẳng lẽ ngài chính là Sở tiên sinh trong miệng bệ hạ nhà chúng tôi sao? Oa, cuối cùng phát hiện gian tình!"

"Người lầu trên có ngốc hay không, bệ hạ sắp bị người ta đoạt đi rồi, cô còn ở chỗ đó oa oa, sao cô không khóc vậy!"

"Hu hu, muốn khóc quá, lại bị một chậu thức ăn cho chó làm nghẹn!"

"Bệ hạ là của chúng tôi, ngài đừng nghĩ cướp! Ngay cả tiền cũng do bệ hạ nhà tôi trả, nhất định không phải tình yêu chân chính!"

Đám fan kêu gào ở dưới Weibo của Sở Ngao Dư xong, lại bỏ về Weibo Hoàng Phủ Từ Y khóc lóc kể lể.

"Bệ hạ, người đừng có bị sói xám ngậm đi, người là bệ hạ của chúng tôi!"

"Bệ hạ, người còn trẻ, không nên nghĩ quẩn trong lòng!"

"Sở tiên sinh gì đó, nhất định không phải người tốt, nếu không sao có thể để cho người đi trả tiền!"

"Bệ hạ, người không có tiền trả, có thể để Sở tiên sinh kia lại gán nợ, chúng tôi sẽ không đau lòng!"

"Cực tuyệt thức ăn cho chó, ẩm thực khỏe mạnh!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

Trên mạng, fan hai nhà thảo luận vô cùng vui sướng, nhưng cũng không thiếu một vài lời nói trái chiều dư luận, thậm chí còn có người hoài nghi, Hoàng Phủ Từ Y này đến mười phần là có khả năng đang được kim chủ bao dưỡng, nhưng mà cũng may Hoàng Phủ Từ Y giải thích bữa com này là do cô mời, tuy rằng không chứng minh được cái gì, nhưng cũng có thể để cho mấy người nói cô đang bị bao dưỡng kia có chút cổ kị, hơn nữa cũng có thể để cho các fan phản đối lại vấn đề kia càng đúng tình hợp lý.

Mà ở trên mạng, mọi người tùy ý làm loạn đến tận trời xanh, trong một căn phòng nho nhỏ nào đó lại vô cùng yên tĩnh, Hoàng Phủ Từ Y vui đầu ăn còn Sở Ngao Dư cứ ăn một miếng lại liếc mắt nhìn trộm Hoàng Phủ Từ Y một cái, bất tri bất giác đã ăn nhiều hơn so với ngày thường.

Một chai rượu nhỏ, một mình Hoàng Phủ Từ Y uống sạch hai phần ba, ăn xong bữa com này, sắc mặt cũng đã trở nên có chút ửng đỏ, cuối cùng sau khi cô đã ăn uống no đủ, mới có chút chưa đã thêm nói: "Hương vị không tồi, sau này lại đến nếm thử."

Còn có sau này? Ánh mắt Sở Ngao Dư sáng lên, lập tức gạt đầu phụ họa nói: "Đúng vậy, đồ ăn ở đây không tồi."

Nhưng mà vào đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên, Sở Ngao Dư nhú mày, không vui nhìn qua, mà người ở ngoài cửa cũng không chờ người trong phòng đồng ý, liền vác theo một khuôn mặt đẹp trai ngả ngón, cười ha hả đi đến.

"Ngao Dư, nghe nói cậu và một vị tiểu thư xinh đẹp ăn com ở đây, không ngại để tôi qua đây xem chứ?" Người tiến vào ngữ khí phong lưu, cực kỳ giống như một hoa tâm công tử bất cần đời.

Nguyên Chước Dương, Nguyên đại thiếu gia, đồng thời cũng là ông chủ của nhà hàng Càn Nguyên, vị nhị thiếu gia ngu xuẩn mà Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư gặp ở cửa khi này chính là em trai cùng cha khác mẹ của người này.

"Đề ý." Sở Ngao Dư xụ mặt nói, đến một chút mặt mũi của Nguyên Chước Dương cũng không muốn cho.

Nguyên Chước Dương cũng không ngại, khẽ cười, quay đầu nhìn về phía Hoàng Phủ Từ Y, bắt đầu tự chủ động giới thiệu: "Tôi là Nguyên Chước Dương, ông chủ của nhà hàng Càn Nguyên, không biết bữa com này Hoàng Phủ tiểu thư có vừa lòng hay không?"

"Không tồi." Hoàng Phủ Từ Y bình tĩnh trả lời, cả người từ trên xuống dưới mang theo hơi thở có chút bất đồng, vốn là nhẹ nhàng tùy ý, ngay khi Nguyên Chước Dương xuất hiện lại biến thành lạnh lùng yên tĩnh.

Ánh mắt Nguyên Chước Dương lóe lên, nhìn phản ứng này của Hoàng Phủ Từ Y, có chút bất ngờ, trước khi vào đây, anh ta cũng đã điều tra rõ thân phận của Hoàng Phủ Từ Y, cứ cho rằng một tiểu minh tinh vừa mới ra mắt, hẳn là phải cố gắng tạo ra những mối quan hệ thật tốt, không nghĩ tới cô lại là một người đẹp lạnh lùng, một thân khí chất lạnh lùng kia rất giống Sở Ngao Dư đến mười phần, cũng khó trách Sở Ngao Dư coi trọng một người phụ nữ như vậy.

"Khụ khụ, hai người, chỉ cần một l núi băng là đủ rồi, tại sao nhất định phải là hai người bên nhau, cứ như thế này thì trong nhà sẽ không cần phải mở điều hòa." Nguyên Chước Dương m có chút khoa trương, không hỏi đã tự ngồi xuống nói.

Sở Ngao Dư nhú mày, cũng không thích cái cảm giác bị quấy rầy này, cũng chẳng sợ chuyện đối phương miễn cưỡng cũng được xem như là bạn.

Sở gia và Nguyên gia cũng được coi như thế giao, Sở Ngao Dư và Nguyên Chước Dương cũng là bạn bè cùng nhau lớn lên, tuy rằng đôi lúc quan hệ giữa hai người khó tránh khỏi liên quan một chút đến lợi ích cá nhân, nhưng phần lớn thời gian, Sở Ngao Dư vẫn ở chúng được với Nguyên Chước Dương, chẳng qua thời điểm giống như bây giờ, hiển nhiên không nằm trong phạm vi thời gian kia.

Người này ngày thường nhìn cũng rất khôn khéo, tại sao bây giờ cứ nhất quyết làm bóng đèn vậy, thật sự là không cảm thấy chính mình đang bị người khác coi là không khí sao? Sở Ngao Dư ghét bỏ nghĩ.

"Từ Y, chúng ta đi nhé?" Sở Ngao Dư trực tiếp xem nhẹ Nguyên Chước Dương, quay sang hỏi Hoàng Phủ Từ Y.

"Vâng." Dù sao ăn no rồi, cũng nên đi.

"Ai ai ai, tại sao hai người nói đi là đi vậy, hai người định đi đâu, thật không biết nghĩ cho người khác chút nào, tôi từ ngàn dặm xa xôi chạy tới, thế nào thì cũng nên ngồi lại uống cùng nhau chén trà chứ?" Giương mặt của Nguyên Chước Dương hiện lên một tia khổ sở, cũng không cần hình tượng, đáng thương nói.

Sở Ngao Dư không nói chuyện, mà dùng ánh mắt nhìn về phía Hoàng Phủ Từ Y đo hỏi, ý tứ rõ ràng là để Hoàng Phủ Từ Y làm chủ, Nguyên Chước Dương nhướng mày, cũng nhìn theo ánh mắt Sở Ngao Dư.

"Tôi còn về xem kịch bản, hôm khác uống đi." Hoàng Phủ Từ Y dứt khoát cự tuyệt, có lẽ Nguyên Chước Dương là bạn của Sở Ngao Dư, nhưng lại không phải là bạn của cô, mà lúc này, cô cũng không có ý muốn tiến vào vòng xã giao của Sở Ngao Dư.

"Được rồi, để anh đưa em về." Không đợi Nguyên Chước Dương khuyên, Sở Ngao Dư đồng ý nói.

Hoàng Phủ Từ Y cười cười, đứng dậy đi tới phía sau Sở Ngao Dư, đẩy xe lăn của anh đi thẳng ra phía ngoài, Nguyên Chước Dương còn muốn nói gì đó, lại nhìn thấy ánh mắt cảnh cáo của Sở Ngao Dư, chỉ có thể bất đắc dĩ nói: "Để tôi tiễn hai người, lần này đi mất công rồi."

Nguyên Chước Dương nói tiễn, thì trực tiếp đưa hai người ra xe, nhìn thân ảnh chiếc xe đi xa, thần sắc trở nên cổ quái, lập tức lấy di động ra, ở trong một nhóm WeChat nào đó, gửi lên một tin nhắn.

"Một cái thái dương": "Các người thử đoán xem một cái núi băng đi chung với một cái núi băng thì sẽ thành cái gì?"

Xích cam vàng lục lam từ: "Thì thành hai cái?"

Đông Phương: "Núi băng mà cậu nói chính là Ngao Dư?"

"Một cái thái dương": "Hôm nay tôi nhìn thấy Ngao Dư và một cô gái lạnh lùng tới nhà hàng của tôi ăn cơm, hai người hẹn hò, cô gái nhỏ kia so với Ngao Dư còn muốn cao ngạo hơn, tầm tặc!"

Đông Phương: "Ngao Dư, chúc mừng!"

Xích cam vàng lục lam từ: "Thật sự có thể cứ nói chúc mừng như vậy sao? Tuy rằng mỗi lần Đông Phương đều nói đúng, nhưng tôi vẫn cảm thấy lần này không có khả năng! Núi băng làm sao có thể có tình yêu!"

"Một cái thái dương": "Ai ư, cái gì tôi cũng chưa nói, là các người nói đó nha!"

Đông Phương: "Ngao Dư ở đâu, để cho Ngao Dư nói."

"Một cái thái dương": "Người ta kia đã đưa cô gái nhỏ của người ta về nhà rồi, làm gì còn thời gian mà nói chuyện với chúng ta!"

Đậu Đậu: "Các người không cần nói bậy, Dư ca ca không phải người như vậy!"

"Một cái thái dương": "....."

Đông Phương: "....."

Xích cam vàng lục lam từ: "....."

Trong nhóm Webchat này của Sở Ngao Dư có hơn hai mươi người, mỗi một người ở trong này đều có gia thế bất phàm, giữa những người này tuy rằng không có khả năng đều là bằng hữu, lại cũng đều là những người có mặt mũi, có điều tuy rằng chỉ có hơn hai mươi người, nhưng cũng vẫn có phân cao thấp, mà Sở Ngao Dư lại là một trong những người có tiếng nói nhất ở đây, nguyên nhân thứ nhất là vì gia thế, nhưng chủ yếu vẫn là bởi vì năng lực của bản thân Sở Ngao Dư, anh chỉ cần cái thân phận là tổng tài của tập đoàn Đại Sở, cũng đã đủ để những người này trở thành cận vệ.

Mà trên đường trở về, đại khái là do vừa ăn cơm no, Hoàng Phủ Từ Y không có hứng thú nói gì, chỉ là lười biếng nằm ở trên sofa, Sở Ngao Dư thấy cô không nói lời nào, cũng không mở miệng quấy rầy, chỉ lẳng lặng mà nhìn cô, nghĩ nếu có thể cứ như vậy nhìn cả đời cũng tốt lắm rồi.

Chỉ là loại cảm giác tốt đẹp này cũng không kéo dài được lâu lắm, sắc mặt Sở Ngao Dư liền đột nhiên thay đổi, đau nhức quen thuộc kéo đến, toàn thân đều như là bị gặm cắn, trong nháy mắt mồ hôi lạnh đã toát ra toàn thân.

Không, không thể phát ra âm thanh, cũng không thể khiến cho Từ Y chú ý, anh tuyệt đối không muốn cho Từ Y biết tật xấu của chính mình, chết cũng không muốn!

Cái này đại khái là khi Sở Ngao Dư ở trước mặt Hoàng Phủ Từ Y vẫn còn sót lại một loại kiên trì không nhiều lắm, không muốn để cho Từ Y nhìn thấy mặt khiếm khuyết của bản thân, không muốn để cho Từ Y biết thân thể rách nát của chính mình, nói ngắn gọn, chính là không muốn để cho Từ Y nhìn thấy chính mình chật vật không thể chịu nổi, bằng không, có lẽ ngay cả dũng khí để trở thành bạn bè với Từ Y cũng sẽ biến mất.

Vì vậy trong nháy mắt, Sở Ngao Dư vừa kinh vừa sợ, lại thậm chí bởi vậy mà còn sinh ra một loại oán hận, tại sao chính mình sinh đã tàn tật, nếu như bản thân khỏe mạnh một chút, nếu như chính mình hoàn mỹ một chút, có phải sẽ có thể có được càng nhiều dũng khí để đứng ở bên cạnh Từ Y hay không!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37

Toàn thân Sở Ngao Dư đau nhức, lại chịu đựng không phát ra âm thanh, trong đầu thoáng hiện lên bóng dáng của Hoàng Phủ Từ Y, ánh mắt cũng nhìn chăm chăm vào cô, mà không biết sự tồn tại của Hoàng Phủ Từ Y thật thần kỳ, toàn thân vẫn là đau đớn đến chết lặng, nhưng Sở Ngao Dư lại cảm thấy không hề đau đến như vậy.

Nhưng vào lúc này, Hoàng Phủ Từ Y lại đột nhiên mở mắt.

[Giá trị nổi tiếng của Ký chủ đạt đến một trăm vạn điểm, hệ thống tuyên bố thăng lên nhiệm vụ cấp ba, nhiệm vụ cấp ba là hôn mê người có hảo cảm cực tốt với mình, sau khi hôn mê liền có thể hoàn thành nhiệm vụ, chúc ký chủ may mắn!] Âm thanh máy móc vang lên, bất tri bất giác, giá trị nổi tiếng của cô vậy mà đã đạt tới trăm vạn, mà có thể trong khoảng thời gian ngắn đạt được nhiều như vậy, chỉ có thể là bài đăng kia trên Weibo, cùng với sự cổ động của Sở Ngao Dư, tuyệt đối có thể nói là không làm gì nữa.

Chỉ là hôn mê người có hảo cảm cực tốt với mình? Đây rốt cuộc là nhiệm vụ quái quỷ gì vậy! Hệ thống, người thật sự là hệ thống giao dịch, chứ không phải là Lão hệ thống Hồng Nương Nguyệt đây chứ?

Hoàng Phủ Từ Y dùng ánh mắt quý dị nhìn về phía Sở Ngao Dư, lại phát hiện Sở Ngao Dư rất không bình thường, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh đầy đầu, rõ ràng là biểu tình cố gắng nhẫn nhịn.

"Anh làm sao vậy?" Hoàng Phủ Từ Y nhíu mày, quan tâm hỏi.

Sở Ngao Dư muốn nói mình không sao, nhưng căn bản lại không thể nói, cũng sợ một khi mở miệng, thì không thể nhịn lại tiếng hô đau đớn, cho nên chỉ có thể dùng hết toàn lực lắc lắc đầu, muốn tỏ vẻ không có việc gì, chỉ là động tác kia càng làm Hoàng Phủ Từ Y thêm nghi ngờ.

"Mặt cũng trắng thành như vậy rồi, còn nói không có việc gì!" Mày Hoàng Phủ Từ Y hơi nhíu mày biến thành nhíu chặt, mà lúc này An Trạch Thụy ngồi trên ghế phụ cũng đột nhiên quay đầu lại, giọng điệu vội vàng mà lo lắng: "Thiếu gia, ngài....."

"Câm miệng!" Sở Ngao Dư thấp giọng gầm lên, không muốn An Trạch Thụy nhiều lời chút nào, chỉ là hai chữ này lại dùng hết toàn bộ sức lực của Sở Ngao Dư, làm hần nhẹn không được cong eo xuống, đau đến hít thở không thông.

Nhưng ngay cả như vậy, hần vẫn nhìn Hoàng Phủ Từ Y, trong ánh mắt ngoại trừ thống khổ không thể che giấu, còn có cả an ủi và một tia khủng hoảng, an ủi là vì hần không muốn Từ Y lo lắng cho hần, mà khủng hoảng lại là sợ hãi Từ Y biết được bệnh của hần, nếu Từ Y biết được hần là một người có thể chết bất cứ lúc nào.....

Không! Hần không thể cho Từ Y biết!

"Tôi, tôi không có việc gì....." Tín niệm có thể mang đến dũng khí cho người khác, kiên quyết không cho Từ Y biết, cũng làm Sở Ngao Dư có thêm sức lực, nỗ lực nói ra câu an ủi.

Hoàng Phủ Từ Y không có khả năng bị thuyết phục bởi một lời an ủi như thế, đầu tiên cô lo lắng liếc mắt nhìn Sở Ngao Dư một cái, sau đó nhìn về phía An Trạch Thụy, lạnh giọng hỏi: "Anh biết anh ấy bị sao không? Là cần uống thuốc hay là đến bệnh viện? Không nên chậm trễ."

Hoàng Phủ Từ Y là một người mười phần thông tuệ, cô biết Sở Ngao Dư không muốn nói, liền lập tức hướng về phía An Trạch Thụy dò hỏi, đồng thời cũng nhìn phản ứng của An Trạch Thụy mà xác định một số việc.

An Trạch Thụy biết tình huống thân thể của Sở Ngao Dư, tuy rằng lo lắng, nhưng cũng không phải là vô cùng cấp bách, đại khái là bởi vì trước kia cũng từng phát sinh sự việc này, mà không uống thuốc cũng không đưa đi bệnh viện, đại khái là bởi vì chúng đều có hiệu quả cực kì nhỏ, thậm chí là không có hiệu quả gì.

Tiếp tục suy đoán, làm Hoàng Phủ Từ Y nghĩ tới tình huống thân thể của Sở Ngao Dư, thông qua hệ thống cô đã tra xét tư liệu, gen Sở Ngao Dư khuyết tật bẩm sinh, mà loại gen khuyết tật này có nhiều khuyết điểm, như toàn thân sẽ thường xuyên đau nhức, sau khi bị thương da rất khó lành lại, các cơ quan của cơ thể thoái hóa nghiêm trọng, đều không thể tiếp thu trị liệu.

Mà An Trạch Thụy nào dám nói tình huống của Sở Ngao Dư, chỉ có thể uyển chuyển giải thích: "Không có vấn đề gì lớn, chút nữa là hết, cô đừng gấp."

Chút nữa liền hết? Đau thành như vậy mà còn muốn nhịn? Hoàng Phủ Từ Y nhìn về phía Sở Ngao Dư, Sở Ngao Dư vẫn đang nhìn cô như cũ, chỉ là ánh mắt có điểm tan rã, cả người thoạt nhìn rất suy yếu, như là bị hung hăng chà đạp, lộ ra một tia dụ hoặc.

Khụ khụ, đang suy nghĩ cái gì đâu! Hoàng Phủ Từ Y vội vàng tiến lại gần, động tác nhẹ nhàng đỡ Sở Ngao Dư, thấp giọng bên tai: "Nếu đau quá thì kêu lên, không có việc gì, tôi ở chỗ này bởi anh, được không?"

Hoàng Phủ Từ Y trời sinh lạnh lùng, nhưng lúc này lại cực kì ôn nhu, thời điểm thì thầm bên tai Sở Ngao Dư giống như là tinh nhân lăm lăm, làm toàn thân Sở Ngao Dư tê rần, sắc mặt tái nhợt nháy mắt phiếm hồng, tim đập ngày càng nhanh.

Một bên toàn thân đau nhức, một bên động tâm, có thể nói lúc này Sở Ngao Dư vừa nóng vừa lạnh, quá mức chịu đựng, cả người đều choáng váng, ngốc ngốc nhìn Hoàng Phủ Từ Y, ngay cả đau đớn cũng quên mất.

Mà lúc này Hoàng Phủ Từ Y nhìn khuôn mặt tuần tú phiếm hồng của Sở Ngao Dư, lại nhìn đôi môi tái nhợt của hắn, đột nhiên liền có một cảm giác bị dụ hoặc, và lúc đó, tiểu ngao ô cũng biến thành hư ảnh xong ra, ở bên tai cô nói: "Hôn hắn, mau hôn hắn, hôn hắn, chủ nhân chỉ cần hôn hắn nhiệm vụ liền hoàn thành....."

Hoàng Phủ Từ Y có chút mất khống chế, chậm rãi cúi người qua, ở trong ánh nhìn ngốc ngốc của Sở Ngao Dư, nhẹ nhàng mà hôn trên môi hắn!

"Ngao ô ô ô!" Tiểu ngao ô vui sướng kêu lên, Hoàng Phủ Từ Y bỗng nhiên bừng tỉnh, nhìn khuôn mặt tuần tú gần trong gang tấc, khó được cũng có chút thẹn thùng, mặc dù trong lòng có chút không được tự nhiên nhưng trên mặt lại rất bình tĩnh, ngay cả động tác lui về phía sau cũng không chút hoang mang, thoạt nhìn một chút khác thường cũng không có, tựa như người vừa này không phải là cô.

Vốn dĩ Sở Ngao Dư có chút choáng váng, bây giờ đột nhiên bị hôn một cái, trực tiếp việc này thành ảo giác, hung hăng nhắm hai mắt lại, hơn nữa ngày cũng không có ý tứ mở! Nếu còn chưa tỉnh, vậy tiếp tục ngủ đi!

[Ký chủ đã hôn môi người có hảo cảm cực tốt với mình, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ cấp ba, hệ thống đang thăng cấp, mời ký chủ kiên nhẫn chờ đợi.]

Âm thanh của hệ thống vang lên trong đầu Hoàng Phủ Từ Y, Hoàng Phủ Từ Y lại không có hứng thú để ý tới, mà là nhìn chằm chằm đàn ông trước mặt, sau đó vươn tay chọc chọc vào má lúng đồng tiền trên khuôn mặt đàn ông.

"Uy, đây là ngủ rồi? Còn đau hay hết đau rồi?" Hoàng Phủ Từ Y quan tâm hỏi, trực tiếp sự việc vừa nãy lờ qua đi.

Lông mi Sở Ngao Dư giật giật, nhưng vẫn không có ý tứ mở mắt, Hoàng Phủ Từ Y nhìn, đột nhiên cảm thấy rất muốn cười, lại chọc chọc má lúng đồng tiền, cười nói: "Ha ha a, có phải hết đau rồi hay không? Nếu không tỉnh, tôi sẽ cho anh đến bệnh viện nha."

Sở Ngao Dư tỉnh, biết chính mình hình như không phải đang nằm mơ, nhưng như cũ không thể xác định, nụ hôn lúc này có phải ảo giác của chính mình hay không, cho nên chỉ ngốc ngốc nhìn Hoàng Phủ Từ Y, một lúc lâu sau mới lúng ta lúng túng hỏi: "Vừa rồi cô, cô làm cái gì?"

".....Như vậy?" Hoàng Phủ Từ Y nghĩ nghĩ, lại duỗi tay ra tiếp tục chọc chọc má lúng đồng tiền trên mặt Sở Ngao Dư, dùng hành động thực tế trả lời, đương nhiên, không phải là đáp an Sở Ngao Dư muốn, nhưng mà bị chọc mặt này giờ, lúc này Sở Ngao Dư mới phản ứng, sắc mặt ngày càng đỏ.

"Tôi, cô....." Sở Ngao Dư căn bản không biết nên nói như thế nào, lòng tràn đầy nghi vấn, đều bị một loại cảm xúc ngượng ngùng chiếm cứ, hơn nữa, hắn kì thật cũng không quá sinh hỏi, cảm thấy yếu đuối, làm sao Từ Y sẽ hôn mình đây, nhất định là ảo giác của chính mình, nếu hỏi ra chỉ là chọc người ta chê cười thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

"Còn đau không?" Hoàng Phủ Từ Y không muốn nhắc lại chuyện vừa rồi, cho nên trực tiếp chặn lời Sở Ngao Dư, chuyển đề tài.

Sở Ngao Dư ngẩn người, ngây ngốc lắc đầu, thời điểm đau đớn nhất đã qua, giờ chút đau đớn này không đáng kể chút nào.

"Anh thường xuyên bị đau như vậy sao?" Hoàng Phủ Từ Y tiếp tục hỏi, đau như vậy, nếu như là bị thường xuyên... Hoàng Phủ Từ Y nhìn Sở Ngao Dư, trong mắt hiện lên một tia thương tiếc.

Trước khi trọng sinh, cô đã từng nhìn thấy người này học máu đến hôn mê ở trước mặt mình, bây giờ lại nhìn thấy đáng vẻ đau đến nỗi người đỏ đầy mồ hôi của anh, chuyện này làm cho cô không tự chủ được mà sinh ra một tia thương tiếc đối với người đàn ông này, thậm chí muốn ôm hân một cái, an ủi hân một chút.

"Không sao, anh không có việc gì, không cần lo lắng." Sở Ngao Dư không có ý lộ ra mặt thảm hại để nhận được sự thương cảm của Hoàng Phủ Từ Y, cho nên cho dù vô cùng mệt mỏi, vẫn nở nụ cười. Chỉ là anh vốn không thích cười, nên khi nở ra nụ cười này, thực sự trông rất cổ quái.

Cánh tay trắng nõn của Hoàng Phủ Từ Y đặt lên mặt Sở Ngao Dư, cô nhấn mũi nói: "Không muốn cười thì đừng cười, nhìn rất xấu."

Sắc mặt Sở Ngao Dư cứng đờ, bởi vì lần đầu tiên nghe thấy từ "Xấu" mà có chút tự ti, nhưng ngay sau đó lực chú ý lại đặt ở đôi tay trắng nõn ấm áp kia.....

Từ Y chạm vào mặt anh..... Từ Y chạm vào mặt anh..... Từ Y chạm vào mặt anh!

Chuyện quan trọng như vậy, Sở Ngao Dư suy nghĩ những ba lần, nhưng dù đầu óc có suy nghĩ cẩn thận đến thế nào cũng không hiểu sao Từ Y lại che mặt anh lại.

"Bộ dạng ngốc như thế này, lại đang suy nghĩ cái gì đây?" Hoàng Phủ Từ Y đột nhiên sát lại gần, đồng thời cũng buông tay xuống, như là muốn gần gũi quan sát Sở Ngao Dư, lại dọa Sở Ngao Dư muốn trốn ra phía sau theo phản xạ, chỉ là anh đang ngồi ở trên xe lăn, cũng không có chỗ để trốn, chỉ có thể cúi đầu thẳng lưng, tùy ý để Hoàng Phủ Từ Y đánh giá anh.

"Không suy nghĩ cái gì cả, cô mau ngồi hân hoi, đây là trong xe đấy." Sở Ngao Dư cục cằn nói, nhưng hiển nhiên không có gì tác dụng.

Hoàng Phủ Từ Y nhướn mày, không những không lui lại, ngược lại còn tiến lên hai phân, khoảng cách giữa hai người rất gần, thậm chí còn có thể cảm nhận được hô hấp của đối phương, mà động tác này của Hoàng Phủ Từ Y, nhìn thế nào cũng giống đang dụ hoặc con nhà lành.

"Trẻ con nói dối sẽ bị sói ăn đó, anh thật không ngoan nha." Hoàng Phủ Từ Y tươi cười làm ra vẻ mặt suy ngẫm, giọng điệu hài hước trêu chọc nói.

Lúc này đây Sở Ngao Dư không chỉ đỏ mặt, ngay cả cổ cũng một mảng hồng, cả người như là muốn bốc hỏa, căn bản không biết nên đáp lời như thế nào.

Hoàng Phủ Từ Y nhìn đáng vẻ Sở Ngao Dư chân tay luống cuống mà thấy thỏa mãn, lúc này mới lui trở về, tiếp tục trêu chọc nói: "Bộ dạng của anh lúc đỏ mặt thật ra rất thú vị, trông hơi ngốc."

Sở Ngao Dư đỏ mặt, liên tục muốn Hoàng Phủ Từ Y xuống xe, mà suốt đường đi, Hoàng Phủ Từ Y vẫn luôn dùng ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Sở Ngao Dư, nhìn đến nỗi toàn thân Sở Ngao Dư đều cảm thấy không được tự nhiên, tay chân cũng không biết nên đặt ở chỗ nào.

"Bữa tối thực sự rất vui vẻ, lần sau gặp lại." Hoàng Phủ Từ Y chủ động cáo biệt nói.

"Được, lần sau gặp lại."

Được Sở Ngao Dư đồng ý, Hoàng Phủ Từ Y cười, sau đó dứt khoát đi vào phòng, mà Sở Ngao Dư vẫn luôn nhìn bóng dáng của cô, cho đến lúc nó biến mất mới lưu luyến thu hồi ánh mắt.

Về tới nhà, việc đầu tiên Hoàng Phủ Từ Y làm chính là xem xét thông báo của hệ thống, hệ thống lại lần nữa thăng cấp, cũng không biết sẽ xuất hiện cái thứ gì tốt.

Sủng vật được thăng cấp lên cấp 3: Sủng vật cấp 2 thăng cấp lên sủng vật cấp 3. Ghi chú: Sủng vật cấp 3 tinh thông nhiều loại thú ngữ.

Bút máy trí năng: Có chức năng của bút máy trí năng, nhưng có thể tự động viết lặp lại. Ghi chú: Rất thích hợp khi dùng để ký tên.

Dược tề Trò Đùa Dại: Thời gian liên tục trong mười phút, hiệu quả tùy trường hợp. Ghi chú: Công dụng làm chảy nước mắt, bật cười, rét run, nóng lên, có mùi thú, phát ngứa, chân tay cứng đờ.

Được tề Mỹ nhan: Tăng giá trị nhan sắc của người sử dụng lên 1%.

Được tề Mỹ thanh: Tăng bây giờ của người sử dụng lên 1%.

Được tề Mỹ thể: Tăng vóc dáng của người sử dụng lên 1%.

Quyền hạn Thương Thành Trung thăng cấp 3, có thêm sáu vật phẩm, mà giá bán mỗi vật phẩm đều là một trăm vạn "Giá trị nổi tiếng", rất sang quý.

"Vật phẩm quyền hạn cấp 1 có giá bán là một vạn "Giá trị nổi tiếng", quyền hạn cấp 2 là mười vạn "Giá trị nổi tiếng", quyền hạn cấp 3 là một trăm vạn "Giá trị nổi tiếng", cấp 4 có phải là một ngàn vạn "Giá trị nổi tiếng" không?" Hoàng Phủ Từ Y hỏi, giá bán vật phẩm Thương Thành Trung trong hệ thống có "Giá trị nổi tiếng" tương đương với cấp bậc của nó, đại khái là một loại quy luật của hệ thống.

"Đúng vậy, cấp 4 cần một ngàn vạn "Giá trị nổi tiếng", cấp 5 cần một trăm triệu, cấp 6 cần năm trăm triệu, cấp 7 cần 1 tỷ, cấp 8 cần 5 tỷ, cấp 9 cần 10 tỷ." Tiểu ngao ô phe phẩy cái đuôi trả lời, dù là vấn đề cực nhỏ nó cũng hiểu biết rất rõ ràng.

"Nếu đạt tới cấp bậc kia, có thể có được thuốc trị liệu cho Sở Ngao Dư không?" Đây mới là chuyện Hoàng Phủ Từ Y quan tâm nhất, đặc biệt là thời điểm nhìn thấy những loại được tề đó xuất hiện.

"Thực ra có thể dùng chức năng tìm kiếm của hệ thống để điều tra, chỉ cần một vạn "Giá trị nổi tiếng" thôi." Tiểu ngao ô tỏ vẻ thứ cô nên biết thì nó biết, không nên biết đến tuyệt đối không biết.

Hoàng Phủ Từ Y quét 1 cái liếc mắt lên người tiểu ngao ô, cũng không tiếp tục so đo với nó, lập tức dùng chức năng tìm kiếm điều tra, mà câu trả lời hệ thống đưa ra, cũng làm Hoàng Phủ Từ Y tương đối vừa lòng.

Thời điểm quyền hạn trong hệ thống đạt tới cấp 5, sẽ xuất hiện một thứ gọi là thương phẩm "được tề sinh mệnh", loại được tề này có thể tăng thể chất của người sử dụng lên 1%, tuy rằng đối với chứng bệnh của Sở Ngao Dư mà nói, chỉ như muối bỏ biển, nhưng vẫn có tác dụng nhất định.

Mà thời điểm quyền hạn trong hệ thống đạt tới cấp 6, chắc sẽ xuất hiện công năng chữa trị gen, có thể một lần trị tận gốc gen khuyết tật của Sở Ngao Dư, đây cũng là phương pháp giải quyết khiến cho cô vừa lòng, chỉ là thương phẩm cấp 6 cần năm trăm triệu "Giá trị nổi tiếng", mà bây giờ cô chỉ có một trăm vạn, cần phải cố gắng một đoạn thời gian khá dài mới có thể đạt được.

Sau khi Hoàng Phủ Từ Y xác nhận được tin tức này, liền dùng vật phẩm cấp 2 mua sắm công năng để thăng cấp sủng vật cấp 2, chủ động giúp tiểu ngao ô tăng cấp, vì đây là chuyện cô đã hứa với tiểu ngao ô.

Cả người Tiểu ngao ô chột lóe, từ sủng vật cấp 1 thăng lên cấp 2, toàn thân đều trở nên vui sướng.

"Chủ nhân chủ nhân, người ta lên cấp 2 rồi, chủ nhân thật tốt a, người ta thích chủ nhân nhất!" Tiểu ngao ô đứng ở bên chân Hoàng Phủ Từ Y, ra sức phe phẩy cái đuôi, vui vẻ đến nỗi muốn bay lên tới, sau đó một hồi biến lớn, một hồi thu nhỏ, chơi vô cùng vui vẻ, mà biến lớn biến nhỏ, cũng là kỹ năng mà sủng vật cấp 2 có, chẳng qua cũng chỉ có thể khiến bản thân to gấp mười lần trong 1 khoảng thời gian, cũng không phải vô hạn.

"Tự mình đi chơi đi, đừng có quấy rầy ta đọc kịch bản." Hoàng Phủ Từ Y ghét bỏ phát phát tay, nhưng trong ánh mắt lại mang theo một ý cười, cô căn bản không thích có người âm ỉ, cho nên cũng không có ý nghĩ muốn nuôi sủng vật, nhưng bây giờ có tiểu ngao ô ở bên người, lại cảm thấy rất thú vị.

"Ngao ô ô, người ta vui vẻ lắm đây ~"

Mà trong lúc tiểu ngao ô vui sướng, không khí ở chỗ Sở Ngao Dư, lại có vẻ vô cùng quỷ dị.

"Rốt cuộc Từ Y có thích mình hay không?" Cả một buổi tối, trong đầu Sở Ngao Dư đều nghĩ đến chuyện này, vẫn luôn nghĩ đến tận khi hân mơn màng đi vào giấc ngủ, sau đó hân bỗng nhiên bừng tỉnh suy nghĩ, chuyện này suy nghĩ thật cẩn thận, một hồi cảm thấy là chính mình sinh ảo giác, một hồi lại cảm thấy rất chân thật, cả người rơi vào trạng thái rối rắm.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trung Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

Hai ngày sau khi Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư cùng đăng bài lên Weibo, đề tài hai người cùng dùng cơm lại lên bảng hot search. Tên hai người đặt song song với nhau, một chút dư thừa cũng không có, khiến nhiều người tò mò nhấn vào xem. Đây cũng là lần đầu tiên Hoàng Phủ Từ Y nằm trong top hot search.

Hôm nay Hoàng Phủ Từ Y được nghỉ, nên cũng có nhiều thời gian lên Weibo, lượng fan của cô trên Weibo tăng với tốc độ vô cùng nhanh, từ tối hôm qua đến bây giờ, đã vượt qua năm mươi vạn, đang tiến thẳng đến 60 vạn, hơn nữa còn tăng với tốc độ cực nhanh.

Ngày lúc này, An Tuệ cũng gọi điện thoại tới.

"Scandal của cô và Sở tổng, có cần công ty áp xuống không?" giọng điệu An Tuệ hơi bất đắc dĩ, trên thực tế ngày hôm qua cô đã biết tin này, chỉ là nhìn hai người ở bên vui vẻ như vậy, cô can thiệp vào cũng không tốt, cho nên mới án binh bất động chờ tới bây giờ, chỉ là đề tài càng ngày càng hot, lại không thể chỉ ngồi nhìn như thế.

"Không cần." Cô đăng Weibo, cũng có nghĩa là cô đồng ý tương tác với Sở Ngao Dư, cho nên có kết quả gì, cô cũng đoán trước được ít nhiều, không cần giải thích gì hết.

"Vậy ý cô là gì?" An Tuệ có chút không xác định hỏi.

"Thuận theo tự nhiên đi, tôi có thể dùng thực lực nói chuyện, cũng có thể dựa vào lảng xê để nổi danh, huống chi cái này cũng không coi là lảng xê gì, tôi và Sở tổng vốn là bạn, chị chú ý hướng phát triển của dư luận một chút, chỉ cần không quá mất không chế là được."

Quan hệ giữa cô và Sở Ngao Dư, cô chưa bao giờ nghĩ tới chuyện muốn giấu diếm, hơn nữa cũng cảm thấy không có cái gì cần che giấu.

"Được, tôi cho người đi làm ngay." An Tuệ nghe được lời này thật ra có chút yên tâm, kỳ thật đối với cô mà nói, nghệ sĩ dựa vào scandal để nổi danh thật sự là chuyện hết sức bình thường, nếu không phải có Sở thiếu làm chủ, lại có ý tưởng của Từ Y, cô đã sớm buông tay rồi.

Sau đó hai người lại nói đến nghi thức khởi quay "Lăng Lan Thiên Hạ", ý của đạo diễn Tiểu Tinh là không phô trương, Hoàng Phủ Từ Y cũng không có ý kiến, cho nên liền quyết định không mời phóng viên, thời gian bấm máy thì quyết định vào ngày 28, cũng chính là ba ngày sau.

"Cô có thể nghỉ ngơi mấy ngày, thả lỏng thật tốt đi." Tuy rằng thời gian An Tuệ tiếp xúc với Hoàng Phủ Từ Y không dài, nhưng lại cảm thấy Hoàng Phủ Từ Y có chút liều mạng quá, nhận liền tiếp nhiều vai như vậy, vẫn nên nghỉ ngơi thật tốt.

Mà trên thực tế, bản thân Hoàng Phủ Từ Y lại không muốn nghỉ ngơi, bây giờ cô đang vất óc tìm cách để kiếm nhiều điểm "Giá trị nổi tiếng", làm gì được nghỉ ngơi, có điều bây giờ cô chỉ có chút tiếng tăm, nơi chịu mời cô không nhiều lắm, hơn nữa nếu là có mời, cũng đều bị cô và An Tuệ churong mất, hơn nữa An Tuệ đặc biệt muốn cho cô nghỉ ngơi, căn bản là sẽ không suy xét cho cô tiếp tục làm việc.

"An tỳ, tôi muốn nhận thêm một ít việc nữa, bận rộn như bây giờ tôi rất thích." Hoàng Phủ Từ Y nghiêm túc nói.

An Tuệ có chút đau đầu, nghệ sĩ nhà người khác muốn nghỉ ngơi cũng khó, nghệ sĩ nhà cô thì lại không muốn nghỉ ngơi?

"Chỉ nghỉ có hai ngày thôi, cô muốn làm việc lắm à?" An Tuệ bất đắc dĩ nói.

Hoàng Phủ Từ Y cười cười, "Tôi không thấy mệt, cần gì phải nghỉ ngơi một hai ngày."

Tuy rằng liên tiếp quay phim gần nửa tháng, nhưng trên thực tế cô thật sự không mệt, vai diễn của cô ở đó thật ra cũng chỉ là một nhân vật khách mời nhỏ thôi, làm sao mà mệt được.

"Được, nếu như cô thật sự muốn làm, tôi thật ra có một đề nghị, hai ngày trước chương trình "Cùng ăn nào" đã gửi thư mời, hy vọng cô có thể làm khách mời tham gia, đây là một chương trình âm thực phát sóng trực tiếp, 9 giờ rưỡi tối mỗi tuần phát một lần, lượt view không tồi, cô muốn suy xét một chút không?"

Bởi vì "Thiên hành thiên hạ", Hoàng Phủ Từ Y cũng đã nhận một ít lời mời tham gia gameshow, chỉ là An Tuệ không muốn làm Hoàng Phủ Từ Y trở thành minh tinh tổng hợp, lúc này mới không đồng ý.

"Đối với khách mời thì yêu cầu làm gì?" Hoàng Phủ Từ Y nghĩ nghĩ, lại không có ấn tượng lớn đối với chương trình này.

"Ăn một số thứ, tổ tiết mục mỗi kỳ đều sẽ mời các đầu bếp nổi tiếng tham gia chương trình, sau đó mời một số minh tinh ăn thử, có thể quảng cáo cho nhà hàng, lại có thể hấp dẫn một số người xem tham ăn, rất có ý nghĩa." An Tuệ kỳ thật cũng không quá rõ, có điều ngẫu nhiên xem qua hai kỳ, cảm thấy là một tiết mục rất nhẹ nhàng, lúc này mới giới thiệu cho Hoàng Phủ Từ Y, chủ yếu vẫn là sợ cô mệt.

"Tốt, vậy tham gia đi." Dù sao cũng nhàn rồi, tìm một chương trình giải trí để tham gia, còn có thể tăng thêm tần suất xuất hiện trước mặt khán giả, khá tốt.

Trưa hôm đó, An Trạch Thụy đưa tới một chiếc xe lăn thiết kế công nghệ cao cho Hoàng Phủ Từ Y, giống cái của Sở Ngao Dư đang dùng như đúc, nhân tiện còn gửi thêm một ít thức ăn. Hoàng Phủ Từ Y vui vẻ nhận lấy. Sau khi tiễn An Trạch Thụy đi, cô liền gửi một tin nhắn cho Sở Ngao Dư: "Đã nhận được quà rồi, cảm ơn."

Mà Sở Ngao Dư cũng nhắn lại rất nhanh: "Không cần khách khí, em thích là tốt rồi."

Chỉ cần là Từ Y thích, chỉ cần là anh có, anh đều nguyện ý đưa đến trước mặt cô.

Một ngày sau, Hoàng Phủ Từ Y liền đi tham gia tiết mục "Cùng ăn nào". Tiết mục này là do đài CCTV chế tác, địa điểm thu hình cũng ở CCTV. Lúc Hoàng Phủ Từ Y đến, đã có hai vị khách quý tới rồi.

Tiết mục này mỗi một kỳ đều sẽ mời hai vị đầu bếp và bốn vị khách quý. Hoàng Phủ Từ Y nhìn hai vị trước tới kia, một người có chút ấn tượng, một người còn lại thì chưa từng thấy qua.

"Hoàng Phủ Từ Y? Thật sự là cô sao, tôi là Thạch Hiểu, rất vui được gặp cô." Hoàng Phủ Từ Y không quen biết người đàn ông này, về mặt anh ta sáng ngời, cười với cô, chào hỏi với Hoàng Phủ Từ Y như rất quen thuộc.

"Chào anh." Mặc dù người đối diện rất nhiệt tình, Hoàng Phủ Từ Y lại có vẻ lạnh nhạt hơn nhiều, hai chữ "Chào anh" này cũng được nói bình bình đạm đạm, làm người ta cảm thấy rất có khoảng cách.

Sắc mặt Thạch Hiểu cứng đờ, nhưng rất nhanh lại cười nói: "Tốt tốt tốt, tôi là fan của cô đấy, cô có thể ký tên cho tôi không?"

Hoàng Phủ Từ Y nhìn Thạch Hiểu, đôi mắt nheo lại, sau đó ngay khi đối phương đang chờ cô trả lời, cô liền tìm thẳng đến vị trí của mình rồi ngồi xuống, một chút ý nghĩ để ý tới người này cũng không có.

Một người nhiệt tình tiếp cận cô không rõ mục đích, cô cũng lười ứng phó.

"Khụ khụ, ngại quá, Từ Y mệt mỏi rồi, lát nữa còn phải tham gia chương trình, anh cũng nghỉ ngơi một chút đi." An Tuệ đứng lúc đứng ra giảng hòa, miễn cưỡng cho Thạch Hiểu một bậc thang đi xuống.

"A a a, đúng rồi đúng rồi, mệt mỏi thì phải nghỉ ngơi, nghỉ ngơi cho tốt." Trong ánh mắt Thạch Hiểu hiện lên một tia âm u, nhưng trên mặt lại cười hi hi phụ họa nói, chỉ là trên mặt vẫn vô cùng xấu hổ và ủy khuất rất rõ ràng, làm người khác nhìn vào cảm thấy rất đáng thương. Có điều, thấy anh ta là người thật đáng thương, thật ra cũng không có nhiều người, rốt cuộc ở giới giải trí hỗn loạn này, người thực sự ngây ngô khờ khạo cũng không có nhiều.

Có điều, những người bất bình thay Thạch Hiểu này, cũng không có bao nhiêu cảm tình đối với Hoàng Phủ Từ Y. Ít nhất là vị minh tinh thứ hai tới trước tên là Thẩm Kiều Kiều kia, mới vậy mà đã bất mãn mở miệng: "Kiều ngạo cái gì mà kiều ngạo, thật sự cho rằng có Sở tổng để dựa vào, thì có thể không để ai vào mắt sao?!"

Đúng vậy, có Sở tổng để dựa vào. Bây giờ chỉ cần là người trong giới giải trí có tin tức tương đối linh thông, phần lớn đều đã biết một tin đồn, đó chính là nghệ sĩ mới nổi Hoàng Phủ Từ Y, cùng với tổng tài tập đoàn Đại Sở, Sở Ngao Dư, là loại quan hệ có thể cùng nhau ăn cơm, quan hệ thân đến nỗi có thể cùng nhau ăn cơm là quan hệ gì, vậy thì phải nhân giả kiến nhân, trí giả kiến trí*. (*Cùng một vấn đề, mỗi người có cách nhìn nhận đánh giá khác nhau)

Tổng tài tập đoàn Đại Sở - Sở Ngao Dư, có thể nói là một nhân vật rất thần bí. Chỉ cần là người có chút quan tâm tới thời sự, phần lớn đều biết đến sự tồn tại của nhân vật này, nhưng cho dù là tin tức tài chính - kinh tế, hay talkshow, hoặc là phỏng vấn của báo chí, đều không có hình ảnh chính diện của anh ta, đến cả một tấm ảnh chụp cũng không có, có thể nói là cực kỳ thần bí.

Mà lúc này đây, trên Weibo, vị tổng tài thần bí này lại vô cùng đột nhiên tương tác với một tiểu minh tinh mới debut, hơn nữa giọng điệu rất quen thuộc. Chuyện này ngay lập tức làm cho mọi người không thể không nghĩ đến một ít liên tưởng không tốt lắm. Đặc biệt là một số người trong giới giải trí, lúc nhìn thấy Hoàng Phủ Từ Y, khó tránh khỏi cảm giác có chút bất đồng, có người muốn nịnh nọt lấy lòng, cũng có người nói móc châm chọc, tóm lại là không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 40

Âm thanh của Thẩm Kiều Kiều không lớn, nhưng vì đây là ở trong phòng đọc sách, mà người nói chỉ có mình cô ta cho nên mọi người xung quanh đều nghe thấy, tuy không nói tên người đó ra, nhưng mọi người đều biết người được nhắc tới là ai, nhưng Hoàng Phủ Từ Y không muốn chấp vặt cho nên cũng mặc kệ.

"Đúng vậy, đúng là tưởng có người chống lưng thì muốn làm gì thì làm, không để người khác trong mắt sao? Trong cái giới giải trí này, tốt nhất là nên yên lặng mở to mắt mà nhìn cho rõ, tránh đắc tội với người không đáng đắc tội." Người nói những lời này là An Tuệ, công việc của cô là chăm sóc tốt cho Hoàng Phủ Từ Y, làm sao có thể yên lặng nghe người khác soi mói cô như vậy chứ.

Còn về Hoàng Phủ Từ Y, cô cúi đầu nhìn kịch bản, không hề để tâm chút nào đến người kia, Tiểu Đình mang tới cho cô một ly nước ấm, để ở bên cạnh cô, tư thế này làm cô có cảm giác mình là nhân vật có tầm cỡ lớn.

Thẩm Kiều Kiều không vừa mắt Hoàng Phủ Từ Y, nhưng với An Tuệ thì có vài phần cổ kị, những lời cô ta vừa nói, cũng là lời nói lúc kích động thôi, bây giờ bị người ta nói lại như thế, lại có chút lo lắng. Hoàng Phủ Từ Y có Sở Ngao Dư làm chỗ dựa, mà ngọn núi đó, cô ta cũng không dám đắc tội.

"Hứ!" Có chết cũng chết trong vinh quang, cho dù trong lòng cô ta có sợ hơn nữa, cô ta cũng phải làm.

Lúc đó, vị khách quý cuối cùng cũng đã tới, hơn nữa còn vừa gặp Hoàng Phủ Từ Y không lâu trước đó, là người đóng "Thiện hạnh thiên hạ" cùng cô —

Tự Hạo Dương

Tự Hạo Dương mặt không cảm xúc bước vào, lúc nhìn thấy Hoàng Phủ Tử Y thì cũng giật mình, nên bước qua bên đó, nhìn như kiểu muốn chào hỏi, nhưng cuối cùng chỉ gật đầu, nhìn thấy cô cũng gật đầu đáp lại, anh ta nhanh chóng tìm một chỗ trống ngồi xuống, vẫn đơn điệu và cô độc như vậy, đến cả hai vị khách quý ngồi gần, anh cũng không muốn chào hỏi.

Vậy mà không lâu trước đây còn muốn lôi kéo làm quen với cô, bây giờ như vậy cô cũng không hiểu anh ta là người như thế nào, dù sao hai người cũng khác nhau, thân phận của anh ta trong giới giải trí được bảo mật kĩ càng, cho nên cũng không có ai dám đến nhìn bọ người này cả.

Sau khi bốn vị khách mời đã tới, người MC béo tròn kia đi ra sân khấu, cầm lấy mic giới thiệu cho mọi người những tiết mục hôm nay, những tiết mục cũng đơn giản, chẳng qua cũng chỉ là ăn, những món ăn này sẽ do hai vị đầu bếp nấu, rồi để các vị khách mời thử, sau khi thử thì cho điểm, cuộc thi có ba phần, trước khi công bố kết quả, những vị khách mời phải chọn đội, sau đó đoán xem ai là người chiến thắng, đoán đúng sẽ được thưởng thức món ăn, đoán sai thì phải lên làm đồ ăn cùng với đầu bếp.

Quy định cũng đơn giản, khách mời đều thể hiện là họ đã hiểu rõ, người MC béo kia lại bổ sung thêm một câu nữa: "Sau mỗi vòng thi có một phần biểu diễn tài năng, các vị ở đây, ai có hứng thú có thể chuẩn bị rồi lên biểu diễn."

Tiết mục này là một phần cố định trong chương trình, trước khi tới đây, những vị khách đều được biết, cho nên không bất ngờ lắm, chỉ là loại biểu diễn này cũng phải đi cướp, là để thể bây giờ năng khách mời, hay là dựa vào may mắn của họ.

Những vị khách tham gia tiết mục này không được trả nhiều tiền lắm, cho nên mọi người đều vì vui là chính, mà hơn nữa tham gia chương trình này, họ cũng được quay phim miễn phí cho nên cũng thích, mỗi lần có những loại tiết mục như thế này, mọi người đều nhiệt tình nhận lời, bởi vì cơ hội chỉ có ba lần, cho dù mỗi người có một lần, thì cũng còn dư ra một người, hưởng hỏ, có người còn có thể có hai đến ba lần lên sân khấu, chỉ cần da mặt khách mời đây một chút thì không biết chừng có thể chiếm tất cả cơ hội.

"Chào mọi người, tôi là Bàn Bàn, chào mừng đến với "Cùng ăn nào!"

"Chào mọi người tôi là Phi Phi, chào mừng đến với "Cùng ăn nào!"

Sau khi người MC lên làm nóng sân khấu, thì xuất hiện hai vị đầu bếp, một người là đầu bếp của nhà hàng Hải Yến, một người là đầu bếp của quán ăn Hương Phiêu, khi hai người đứng cùng với nhau làm cho mọi người nghĩ đến một thành phố ---- Hợp Phi!

Tuy hai người cũng không phải béo như thế, nhưng họ một người béo hơn một người, cho nên gây ra trò cười cho không ít người.

"Ha Ha Ha, hai vị đều là những đầu bếp giỏi, tôi cảm thấy cái danh hiệu Bàn Bàn và Phi Phi nên đặt cho hai người mới đúng." Vị MC kia đùa giỡn với hai người đầu bếp, đây gọi là hiệu quả của chương trình, nhưng xem ra khi đứng cạnh người MC kia thì hai người đầu bếp này còn thon gọn chán.

Sau đó là đến lượt khách mời lên sân khấu, khi bốn người họ và lên, thì khán giả ở dưới bắt đầu hưởng ứng.

"Tự Hạo là nhất, chỉ thắng không thua!" Đây là fan của Tự Hạo Dương, kể cả biệt hiệu cũng sớm chuẩn bị.

"Kiều Kiều, Kiều Kiều, chúng tôi yêu cô!" Đây là fan của cô ta, tuy số lượng có đông hơn một chút, nhưng nhịp điệu lại không đều nên khí thế không mạnh.

Thạch Hiểu là người mới, cho nên không có fan, chỉ có thể ngáy ngốc đứng đó.

"Thuận theo Cửu Cửu, thống nhất thiên hạ!"

"Bệ hạ, chúng tôi là vợ bé của ngài!"

Đến fan của Hoàng Phủ Tử Y thì bốn phía đều vang lên tiếng vỗ tay, mà khi hô khẩu hiệu ra thì làm cho những người khác bật cười.

Có một người đang uống nước, nghe được như thế thì bị sặc, "Đây là tà giáo sao, không sợ ta cho một mồi lửa à?"

Lượt view của cô tăng cao như vậy cũng bởi vì bộ phim "Thiên hành thiên hạ" được phát sóng, còn có sự giúp đỡ của Sở Ngao Dư, cho nên sau khi chương trình quyết định khách mời xong, sẽ làm cho fan của các nghệ sĩ chú ý, cho nên dù fan của cô không nhiều, nhưng người tới đông, tạo ra hiệu ứng âm thanh lẫn át của fan của Thẩm Kiều Kiều.

Lúc đó, bởi vì đang phát sóng trực tiếp, cho nên sắc đẹp của cô, đã thu hút không biết bao nhiêu khán giả.

Hôm nay cô mặc một chiếc váy tím nhạt liền thân, phối hợp thêm một đôi guốc mười phân, vừa ưu nhã vừa xinh đẹp, ngoại trừ dung nhan của cô, thì cơ thể của cô cũng cao một mét bảy lăm, đi thêm đôi guốc cao đó, không những làm cho ai kia cảm thấy áp lực, mà đến cả hai người đàn ông kia cũng không cao hơn cô là bao, đẹp nhất là cô, nữ miều nhất là cô, không muốn thu hút sự chú ý của mọi người cũng khó.

"Đẹp trai quá, còn đẹp hơn idol nhà tôi nữa."

"Đây là ai vậy, ma nơ canh sao? Đến cả Thẩm Kiều Kiều cũng không bằng cô ấy."

"Trong lòng Kiều Kiều chắc khó chịu lắm."

"Đứng cao hơn nam thần nhà tôi, còn đẹp trai hơn anh ấy, Tự Tự đừng khóc, tiểu thái dương vẫn yêu cậu." Tiểu thái dương là tên fan của Tự Hạo Dương.

"Đứng là bệ hạ nhà ta, nhìn dáng vẻ ấy đi, quá cool."

"Bệ hạ, hậu cung của ngài còn thiếu người không? Là nam, học vấn cao, biết làm ấm giường, ngài chọn cái nào?"

.....

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41

"Bệ hạ? Tiểu Y Y, các fan ở ngoài là kêu em sao?" Về mặt Bàn Bàn tò mò nhìn Hoàng Phủ Từ Y, giống như muốn nhìn ra xung hô này từ đâu đến.

"Đương nhiên phải!" Hoàng Phủ Từ Y còn không có trả lời, các fan liền hô lên, một chút cũng không luống cuống.

Hoàng Phủ Từ Y hướng về phía fan vẫy tay, lại vang lên lần hô nữa, nhột nhột gật đầu "Đại khái bởi vì họ của tôi, bọn họ xưng như vậy."

"Đúng vậy!"

"Không phải!"

Lúc này rất nhiều fan không quá ăn ý, nhưng mà phản đối xuất hiện nhiều hơn.

Hoàng Phủ Từ Y nhướn mày, không biết bao nhiêu lần cảm thấy fan nhà mình quá sốt ruột, mạch não so với người bình thường luôn không giống nhau, căn bản không cho thần tượng là cô đây mặt mũi, quả thực giống một đám antifan.

Phản ứng của Fan như thế, đại đa số là tò mò và buồn cười, Bàn Bàn vừa cười vừa nói: "Những fan nói không phải, mọi người nói là tại sao?"

Bàn Bàn vừa dứt lời, lập tức có hai fan đứng lên, dáng vẻ có chuyện muốn nói, mà Hoàng Phủ Từ Y có dự cảm, khi fan nhà mình trả lời, nhất định không phải như mong muốn của cô.

"Bệ hạ nhà chúng tôi lợi hại nhất không phải là dòng họ, mà là nhan sắc, giá trị là đẹp nhất có hiểu không? Bệ hạ của chúng tôi đẹp nhất!" Sau khi fan nhận được microphone của trợ lý, lập tức giải thích, còn có dáng vẻ vinh dự, giống như sắc đẹp của bản thân mình mà kiêu ngạo vậy.

Hoàng Phủ Từ Y chớp chớp mắt, có ý định che mặt đi luôn!

Mà một fan khác cũng muốn giải thích, chủ động đoạt microphone, liền dùng giọng điệu khinh bỉ nói: "Bệ hạ nhà tôi mới không dựa vào nhan sắc, bệ hạ nhà tôi là rất nỗ lực, cô gắng mặc áo bảo!"

Lúc này đây, Hoàng Phủ Từ Y khoe miệng giật giật, tuy rằng đối phương là có ý tốt nhưng mà cô nghe lại cảm thấy chua xót! Có gắng mặc áo bảo? Rốt cuộc là cái quỷ gì chứ!

"Xi! Ha ha ha...." Một tràng cười to, hai fan nhỏ tuổi này, thật sự là quá khôi hài.

Cùng lúc đó, trên mạng thảo luận vô cùng sôi nổi.

"Che mặt, thật mất mặt fan, nhất định không phải fan Tiểu Cửu Cửu của chúng ta, chắc chắn là antifan, chắc chắn vậy!"

"Ha ha ha, lúc này mà tính diện tích bóng ma tâm lý của Bệ hạ, nhất định là rất lớn!"

"Antifan antifan, vì ghét quá nên thành yêu, à không, vì yêu quá nên ghét."

Khán giả cười, các bạn cũng cười, vì dung mạo Hoàng Phủ Từ Y rất đẹp, lại bị fan chọc cười, trong lúc này, TV và trên mạng, khắp nơi đều là thảo luận về Hoàng Phủ Từ Y, và lượng fan trên Weibo cũng tăng lên, đương nhiên cũng đồng thời tăng trên hệ thống "Giá trị nổi tiếng".

Hoàng Phủ Từ Y nhe mặt "Giá trị nổi tiếng" nên cũng không so đo với antifan kia.

Thật ra Hoàng Phủ Từ Y không tức giận, cô cảm thấy fan nhà mình với fan nhà khác có chút khác nhau, cảm giác rất cổ quái, ánh mắt cô lưu chuyển

trong không gian, lại thấy một bóng dáng quen thuộc!

Sao anh lại ở chỗ này? Hoàng Phủ Từ Y nghĩ đến theo phản xạ, nhưng sau đó liền có đáp án, người này ngoại trừ đến xem cô, còn có nguyên nhân nào khác đây.

Thời điểm Hoàng Phủ Từ Y nhìn thấy Sở Ngao Dư, Sở Ngao Dư cũng đang nhìn Hoàng Phủ Từ Y, chỉ là đôi mắt lạnh lùng mang theo ý cười kia, lúc này lại có chút chột dạ luống cuống.

Liệu Từ Y có thể cảm thấy mình không nên tới hay không? Sở Ngao Dư có chút lo lắng nghĩ, nhưng ngay sau đó, loại lo lắng này lại được trấn an.

Hoàng Phủ Từ Y nháy mắt với Sở Ngao Dư, như là giống như chào hỏi với anh, không có một chút đáng về tức giận, làm cho Sở Ngao Dư không chỉ an tâm mà còn lập tức đỏ mặt, yên lặng suy nghĩ, đáng về kia của Từ Y, thật sự là thật sự là.... Quá làm cho người ta có thể dùng từ ngữ hình dung! Sở Ngao Dư vươn tay, làm biểu tình ôm lấy tim mình.

Hoàng Phủ Từ Y thấy một màn như vậy, thật sự nhìn không được, đứng ở trên đài cười, cười rất sáng lạn, bị camera quay được, cùng lúc đó, làm vô số người xem kinh ngạc.

"Không không chế nổi mà chảy máu mũi rồi, mẹ, con muốn gọi điện thoại cấp cứu!"

"Cười đến mức như vậy, nhất định không phải là người!"

Tiết mục tiếp tục, hai vị đầu bếp so tài, món ăn tứ nhất là bít tết bò tiêu đen, hai vị đầu bếp mau chóng làm xong, sau đó mời khách quý bình luận, Hoàng Phủ Từ Y cầm chiếc đĩa, vô cùng ưu nhã ăn hai miếng, sau đó cho hai vị đầu bếp một người sáu điểm một người năm điểm.

Lúc bốn vị khách quý chấm điểm, là từng người viết vào bảng khác nhau, Hoàng Phủ Từ Y cũng không nghĩ nhiều, đến lúc từng người giơ bảng ra không khỏi nhướng mày.

Thẩm Kiều Kiều là ghi chín điểm và chín điểm, Thạch Hiểu cũng chín điểm và tám điểm, Tụ Hạo Dương cũng cho tám điểm và bảy điểm, chỉ có Hoàng Phủ Từ Y là sáu điểm và năm điểm.

"Tiểu Y Y cho điểm thấp nhất, có thể nói nguyên nhân không?" Bàn Bàn giống như tò mò hỏi, nhưng trên thực tế, nhưng trên thực tế, khách cho điểm, là tự mình cho, nhưng mà khách không khiêm tốn hoặc không có đánh giá đúng thì..

"Tôi đã nếm qua nhiều món, sẽ hay so sánh với nhau, tự nhiên sẽ nhận thấy sự chênh lệch." Hoàng Phủ Từ Y nói sự thật, một chút cũng không sợ phiền phức, có điều vẫn bổ sung một câu: "Tôi là người tham ăn, rất thích món ăn ngon."

Được mời lên đây tham gia làm đầu bếp, đều là đầu bếp tay nghề không tệ, nhưng lại không thể nào là những người đứng đầu, cho nên Hoàng Phủ Từ Y dựa theo việc này mà cho điểm số, không có chút nào kỳ quái, dù sao tay nghề của hai vị đầu bếp này, còn không tốt bằng tay nghề đầu bếp ở quán cơm cạnh nhà nàng đâu.

Nghĩ đến quán cơm gần nhà kia, ánh mắt Hoàng Phủ Từ Y liền quét thật nhanh về phía người xem, liếc mắt nhìn Sở Ngao Dư một cái.

Liền ngo, quét về phía thính phòng, và Sở Ngao Dư liếc mắt một cái.

Có lẽ là thật lâu không có người trả lời ngay thẳng như vậy, người dẫn chương trình sùng sốt vài giây, sau đó thần sắc cổ quái nói: "Vậy cô nhất định đã từng ăn rất nhiều món ngon, ha ha, có cơ hội chúng ta cùng đi ăn nha, tôi cũng rất thích thức ăn ngon."

Hoàng Phủ Từ Y chỉ cười không nói, chuyện này coi như qua, chẳng qua là đối với người xem, có chút tranh luận, có người cảm thấy Hoàng Phủ Từ Y quá kiêu ngạo, có người khen Hoàng Phủ Từ Y quá mức ngay thẳng, đương nhiên cũng có người thương thức Hoàng Phủ Từ Y, cảm thấy Hoàng Phủ Từ Y là người ngay thẳng.

Lần ti thí đầu tiên coi như kết thúc, sau đó là khách quý biểu diễn, mỗi người đều có một cái chuông, muốn biểu diễn thì ấn chuông là được, Hoàng Phủ Từ Y nghĩ, nên cự tuyệt vòng này, mà Tụ Hạo Dương cũng không biết nghĩ gì, cũng không động, Thẩm Kiều Kiều và Thạch Hiểu đồng thời ấn xuống, cuối cùng Thạch Hiểu thắng.

Thạch Hiểu hát một bài, là một bài kinh điển, anh ta hát rất hay, chắc luyện tập cũng đã lâu, được rất nhiều người hưởng ứng, mọi người cũng bắt đầu chú ý đến người đàn ông này.

Khuôn mặt Thạch Hiểu hơi giống tiểu bạch kiểm, thuộc về kiểu tương đối được hoan nghênh, nếu ngày thường, nhất định sẽ được mọi người chú ý đến, nhưng mà hôm nay ai khiến anh ta xui xẻo tham gia chung một tiết mục với Hoàng Phủ Từ Y, nháy mắt đã bị hạ thấp xuống, ngay cả đường sống cũng không có.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42

Món của trận tỷ thí thứ hai nhóm đầu bếp làm là thịt kho tàu, sở dĩ tiết mục "Cùng ăn nào" này được hoan nghênh, chính là bởi vì nó có không khí thân thiết bình dân của nó. Tuy rằng các nhóm đầu bếp đang thi đấu, nhưng đồng thời cũng là đang giao lưu học tập trù nghệ lẫn nhau. Chỉ cần đủ chú tâm, một số người xem yêu thích nấu ăn, cũng có thể học được không ít phương pháp hữu dụng từ chương trình.

Ăn thử mấy miếng thịt kho tàu, Hoàng Phủ Từ Y vẫn chỉ cho sáu hoặc năm điểm như cũ. Trên thực tế, Hoàng Phủ Từ Y cũng không cảm thấy cô cho điểm quá thấp, chỉ là thực sự câu toàn thôi. Nhưng đối với những người đang xem, điểm này thực sự rất thấp, cho nên có một vài người xem đã bắt đầu kêu oan giúp nhóm đầu bếp.

Kỳ thật tâm tình của hai vị đầu bếp cũng không vui vẻ cho lắm. Một tiểu minh tinh không biết từ nơi nào tới, không chỉ kén ăn, miệng lại rất độc, cho bọn họ điểm thấp như vậy, ngấm lại cũng cảm thấy sốt ruột.

Đợt tỷ thí thứ hai kết thúc, lại đến phân đoạn khách quý biểu diễn, lúc này đây bốn vị khách quý chỉ có Thẩm Kiều Kiều ấn chuông trả lời, tuy rằng không hề có cơ hội cho việc tranh cướp gì xảy ra, nhưng cảm giác bây giờ rất là xấu hổ.

"Cầu được biết diện tích bóng ma tâm lý của Kiều Kiều!"

"Kiều Kiều không khóc, tổ tiết mục quá xấu tính rồi, rõ ràng là cố ý bắt nạt chị ấy nha."

"Ha ha ha, quá khôi hài."

Sắc mặt Thẩm Kiều Kiều cũng có chút khó coi, những người khác không tranh, cô lại một mình một người tự tranh, còn tranh đến hưng phấn như vậy, nhìn thế nào cũng có vẻ rất ngu xuẩn.

Có điều, may mà Thẩm Kiều Kiều cũng là đã chuẩn bị trước khi đến, lấy đàn violon sớm đã chuẩn bị tốt ra, kéo một khúc nhạc cho mọi người cùng nghe, trình độ không quá đặc sắc, nhưng đối với người bình thường mà nói, đã là rất khó có được, nên đã nhận được không ít tiếng vỗ tay của mọi người. Đánh giá trên mạng thậm chí đã xếp cô vào hàng ngũ minh tinh tài mạo song toàn, đương nhiên trong chuyện này cũng không thiếu được công của đội ngũ lăng xê.

Trận tỷ thí thứ ba là làm do nhóm đầu bếp tự do phát huy, hai vị đầu bếp cũng xuất ra bản lĩnh sở trường của mình. Hoắc sư phó làm thịt cua viên đầu su từ* (*Ở Trung Quốc, thịt viên lớn thường được gọi là đầu su từ, có kích thước từ 5 cm - 10 cm), Chu sư phó làm cá hoa quả phúc thọ, đều là những món chính rất nổi tiếng, khán giả xem đến nước miếng cũng sắp chảy ra.

Mà lúc này đây, rốt cuộc Hoàng Phủ Từ Y cũng cho điểm cao thêm được một phần, Hoắc sư phó bảy điểm, Chu sư phó sáu điểm, làm tâm tình hai vị sư phó đều tốt lên không ít.

"Đây là phân đoạn khách quý biểu diễn cuối cùng, bốn vị khách quý cũng không nên lại khiêm nhường nha." MC cười nói, trong lòng lại có chút lo lắng nhỏ, chỉ sợ lúc này bốn vị khách quý đều không ai ấn chuông trả lời, đến lúc đó không biết tổ tiết mục có thể xấu hổ đến mức nào.

Cũng may cục diện xấu hổ đó cũng không phát sinh, Hoàng Phủ Từ Y không nhanh không chậm ấn chuông trả lời, ba vị còn lại cũng không ai tranh với cô. Cục diện thoát nhìn rất giống với vòng trước, nhưng cảm giác lại rất bất đồng, ngay cả khán giả cũng phát hiện ra.

"Tuy rằng đều là cục diện không có người tranh đoạt, nhưng Thẩm Kiều Kiều ra sức ấn một cái so sánh với Hoàng Phủ Từ Y không kiêu ngạo không siểm nịnh, thật đúng là..... Thẩm không nở nhin?"

"Ha ha ha, diện tích bóng ma tâm lý trong lòng Kiều Kiều nhất định bây giờ còn lớn hơn trước nữa, bệ hạ nhà ta thực quá đáng yêu đến mức khiến người ta tức giận mà, không tốt, không tốt đâu nha."

"Ai nha, rốt cuộc cũng đến phiên bệ hạ nhà ta biểu diễn, mọi mắt mong chờ!"

"Bệ hạ, ngài muốn biểu diễn cái gì? Là vẽ tranh sao?"

Khán giả vẫn vô cùng chờ mong phần biểu diễn của Hoàng Phủ Từ Y, nhất thời trong khung bình luận đều là thảo luận về Hoàng Phủ Từ Y.

"Tiểu Y Y, xem ra các vị khán giả đều rất mong chờ màn biểu diễn của cô, rốt cuộc cô muốn biểu diễn cái gì vậy?" MC cười hỏi.

Tuy rằng đối xứng hô Tiểu Y Y có chút dị ứng, nhưng Hoàng Phủ Từ Y vẫn thật bình tĩnh trả lời nói: "Múa."

Vì nhân khí, Hoàng Phủ Từ Y cũng thật liều mạng, hôm qua cô vô cùng hào sảng tiêu phí hai mươi vạn "Giá trị nổi tiếng", dùng mười vạn để mua kỹ năng vũ đạo sơ cấp, mười vạn dùng để ở trong "Không gian ảo" luyện tập vũ đạo.

"A, Tiểu Y Y còn biết múa? Thật ngẫu nha, tôi rất chờ mong, có phải mọi người cũng rất mong chờ hay không?" MC ra vẻ vô cùng kinh ngạc dò hỏi người xem, người xem cũng rất nể tình mà đáp lời anh ta.

Hoàng Phủ Từ Y vô cùng tùy ý chọn một đoạn nhạc, sau đó liền đi tới một bên sân khấu. Lúc mọi người đang nghỉ hoặc không biết cô muốn làm cái gì, thì thấy cô cời giày ra, một đôi chân nhỏ nhắn trần trụi trắng nõn, bình tĩnh đi tới trung tâm sân khấu.

"Chân bệ hạ thật nhỏ quá đi, muốn sờ thử quá....."

"Chân bệ hạ có phải rất mát không, khi đập lên người tôi chắc là cảm xúc rất tốt?"

"Các người sao lại có thể nói như vậy, tôi thật muốn nói bệ hạ đuổi hết tất cả các người ra khỏi hậu cung, chỉ chừa lại một mình tôi, mỗi ngày rửa chân cho bệ hạ!"

Khúc nhạc múa đầy kích động đột nhiên vang lên, Hoàng Phủ Từ Y lập tức nhảy lên theo tiếng nhạc, trước hết chỉ là những bước lướt chân đơn giản, cùng với vài động tác tay, nhưng rất nhanh sau đó liền thay đổi tiết tấu, dứt khoát lưu loát chuyển tay ra phía sau rồi chống ngược lên, theo sau đó là một cú lộn ngược ra sau, sau đó lại bắt đầu xoay chuyển tiếp.....

Khán giả xem đến hoa cả mắt, ngay cả vỗ tay cũng quên mất.

"Bệ hạ..... Đây là muốn theo tiết tấu ở trên trời sao?!"

"Tôi cảm thấy sắp tới chắc lại có một số lượng lớn nghệ sĩ không có cơm ăn!"

"Bệ hạ, từ nay về sau chị chính là sinh mệnh của em, em chỉ thích một mình chị!"

Theo động tác của Hoàng Phủ Từ Y, fan trên Weibo của cô cùng "Giá trị nổi tiếng" đều đang điên cuồng tăng lên, thậm chí còn liên quan đến ratings của tiết mục "Cùng ăn nào" này, cũng tăng thêm rất nhiều, làm đạo diễn phía sau màn vô cùng vui vẻ.

Một điệu múa này kết thúc, Hoàng Phủ Từ Y nhẹ nhàng xoa xoa trên đầu chính mình, nở một nụ cười tươi tắn với màn ảnh khiến cho sức sống bắn ra bốn phía.

"A a a! Chân trời góc bể, khắp thiên hạ này, chỉ có bệ hạ chị là đẹp trai nhất!" Các fan ở hiện trường đều có chút mất khống chế, điên cuồng gọi tên Hoàng Phủ Từ Y giống như sói tru.

Lúc kết thúc, Hoàng Phủ Từ Y còn chưa kịp rời đi, liền bị một đám fan vây quanh.

"Bệ hạ, ký tên cho chúng em đi, chúng em là fan nào tàn của chị."

"Nữ thần, em rất thích chị, có thể ký tên cho em không?"

Một đám fan vây quanh Hoàng Phủ Từ Y kêu gọi, Hoàng Phủ Từ Y cười cười, nói: "Đừng chen lấn, từng người từng người thôi."

Hoàng Phủ Từ Y ước chừng phải ký tên tới hơn 50 lần, mới có thể đi ra khỏi vòng vây, nhìn khắp nơi, đã không còn thấy thân ảnh của Sở Ngao Dư, ngay cả các vị khách quý cũng đã rời đi từ lúc nào.

"Từ Y, Sở tổng chờ em ở bên ngoài, nói là nếu em muốn gặp anh ấy, anh ấy sẽ chờ, không muốn gặp, thì anh ấy trở về ngay." An Tuệ thấp bầy giờ bên tai Hoàng Phủ Từ Y, giọng điệu đặc biệt quái dị, đại khái là vì không cách nào hiểu được thái độ của Sở Ngao Dư, bây giờ không tránh khỏi có chút khiếm nhường.

"Được, tôi đang đói bụng, vừa lúc có thể ăn một bữa khuya." Biết người kia không đi, Hoàng Phủ Từ Y âm thầm cảm thấy vui vẻ.

Khi Hoàng Phủ Từ Y đi theo An Tuệ tới bãi đỗ xe, xe của Sở Ngao Dư xe đã chờ ở nơi đó, cô cũng không đợi người mở cửa, đã trực tiếp đi tới, sau đó nói với An Tuệ và Tiểu Đình: "Hai người đều trở về nghỉ ngơi đi, ngày mai lại đến tìm tôi." Ngày mai "Lăng Lan Thiên Hạ" bấm máy, cô cũng phải đi đến đoàn phim bắt đầu đóng phim.

Đuổi đám người An Tuệ đi xong, lúc này Hoàng Phủ Từ Y mới nhìn về phía Sở Ngao Dư, mắt mang ý cười nói: "Cùng đi ăn bữa khuya được không?"

"Được." Ý cười trong mắt Sở Ngao Dư so với Hoàng Phủ Từ Y càng nhiều hơn, đối với lời mời của Hoàng Phủ Từ Y, căn bản là nửa chữ "không" cũng không có.

Mà ngay lúc Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư đi ăn khuya, trên mạng lại xuất hiện một ít công kích đối với Hoàng Phủ Từ Y.

Vì sao người mới mà lại chơi bài lớn như vậy, là năng lực siêu quần, hay là bối cảnh kinh người?

Người mới mà dám chơi lớn như thế, rốt cuộc là phải có bối cảnh như thế nào?

Giới giải trí sa đoạ, kim chủ mới của bình hoa xinh đẹp mới nổi lên này là ai?

Người mới, nổi tiếng, bối cảnh, kim chủ, một loạt từ ngữ đều có huyền cơ, tức khắc khiến cho không ít người chú ý. Mà trong hình của bài đăng này, Hoàng Phủ Từ Y dẫn theo người đại diện, trợ lý, cùng với chuyên viên trang điểm và vệ sĩ, thật đúng là rất có tư thế của một nhân vật lớn.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 43

"Một tiểu minh tinh chỉ dựa vào lăng xê và đại gia bao nuôi để nổi danh thì có cái gì mà xem? Thật không thú vị."

"Hóa ra là có kim chủ nha, trách không được đột nhiên một đường nổi lên, hóa ra là có người bao dưỡng."

"Bây giờ minh tinh nghệ sĩ người ta đều dựa vào khuôn mặt kiếm com, cũng không biết có thể trụ được mấy năm."

Các topic bình luận về Hoàng Phủ Từ Y càng ngày càng nhiều, rất nhiều người qua đường không rõ đều bị lôi vào. Dựa vào lăng xê, dựa vào đại gia, dựa vào mặt mũi cũng trở thành nguyên nhân khiến cô đứng đầu tâm bão chỉ trích.

Trước hết, An Tuệ đi thu nhập tin tức, vừa thấy tình huống này liền biết có người muốn bôi nhọ Hoàng Phủ Từ Y. Rồi lập tức phái người điều tra, đồng thời gọi điện thông báo cho Hoàng Phủ Từ Y.

"... Từ Y, cô và Sở tổng ở bên nhau thì nhất định phải có một ít tâm tư, ngàn vạn lần đừng để phóng viên chụp được." An Tuệ tóm tắt giản lược tình huống, không yên tâm dặn dặn dò.

Hoàng Phủ Từ Y liếc mắt nhìn Sở Ngao Dư một cái, chậm rì rì hỏi:

"Chụp được thì sao chứ?"

An Tuệ bất đắc dĩ nhoen miệng cười, cô biết Từ Y sẽ không chịu ngoan ngoãn nghe lời. Người này có vẻ lý trí lạnh nhạt nhưng tính tình lại vô cùng quật cường, hơn nữa luôn kiên quyết giữ ý mình. Nếu là có chủ ý gì, căn bản là người khác không thể thay đổi.

"Vây, cô nói xem, bây giờ phải làm sao?" An Tuệ lại bất đắc dĩ hỏi.

"Những người đang cố bôi nhọ tôi chỉ càng khiến thêm nhiều người biết tôi là ai. Tôi có nhan sắc, có thực lực, có bối cảnh vững chắc, không hề sợ bị điên cuồng bôi nhọ như thế!" Mới như này đã là gì, cũng đã có rất nhiều minh tinh vì muốn nổi tiếng mà tự bôi nhọ mình, tự tạo scandal, cô lại sợ quá rồi!

Hoàng Phủ Từ Y vẫn luôn cảm thấy bản thân mình là một người rất tinh táo và lý trí, nhưng thực tế, cô có sự tinh táo và lý trí, nhưng cô cũng có mặt điên cuồng và cố chấp, hay tự cao tự đại coi trời bằng vung, cô cũng có, hơn nữa còn thường xuyên thể hiện ra.

".... Có nhiều con đường có thể đi, vì sao hết lần này tới lần khác em lại lựa chọn con đường không ổn định nhất này?" Sau khi An Tuệ và Hoàng Phủ Từ Y thực sự tiếp xúc với nhau thì phát hiện hiểu biết của chính mình về người ta đều sai cả. Đặc biệt ở vấn đề trên, Hoàng Phủ Từ Y không sợ hãi chút nào thật sự đã làm cho trái tim cô tan nát.

"Muốn đi đường tắt, tất nhiên phải chấp nhận rất nhiều vấn đề mà đường tắt này mang tới. Như là muốn đến được đích, bắt buộc phải bỏ ra sự nỗ lực tương xứng." Mà cô vì muốn thật nhanh trả nợ và chữa khỏi bệnh của Sở Ngao Dư lại không thể đi đường tắt được.

An Tuệ trầm mặc một lát, sau đó nói: "Được, ý của em chị hiểu được. Chị sẽ đi sắp xếp ổn thỏa. Người kia muốn bôi nhọ em, chị tuyệt đối sẽ không bỏ qua!"

"Đương nhiên là như thế, cảm ơn chị An."

Hoàng Phủ Từ Y vừa lòng cúp điện thoại thì lập tức nghe được giọng điệu mang theo lo lắng của Sở Ngao Dư: "Đã xảy ra chuyện gì?"

"Bọn họ nói anh là kim chủ của tôi. Cho nên, anh mời tôi ăn khuya đi nào." Hoàng Phủ Từ Y cũng không dấu giếm, ngược lại còn có tâm tình trêu chọc Sở Ngao Dư một câu, như là không hề để mấy lời bàn tán này trong lòng chút nào.

Dư luận là một loại vũ khí sắc bén nhưng thương tổn lại do bản thân người nhận. Tâm tính Hoàng Phủ Từ Y đặc biệt kiên định, căn bản không sợ. Thậm chí còn coi đây như là trò cười để xem.

Chỉ là, Sở Ngao Dư khác cô, nghe lời tường thuật lại của Hoàng Phủ Từ Y, lập tức nhú chặt chân mày, giọng điệu nghiêm nghị nói: "Sao bọn họ lại có thể nói lung tung như thế? Anh lập tức cho người xử lý!"

Thật ra, chuyện những tin đồn này lan tràn, Sở Ngao Dư biết là rồi cũng sẽ đến. Hơn nữa rất muốn xử lý giúp cô, nhưng vừa rồi khi An Tuệ gọi điện, Hoàng Phủ Từ Y lại muốn thuận theo tự nhiên, không cần can thiệp quá sâu làm gì. Anh vẫn một mực im lặng quan sát mọi chuyện, có điều hình như những lời đồn này đã bắt đầu ảnh hưởng đến danh dự của Từ Y, làm sao anh có thể tiếp tục ngồi yên?

Hoàng Phủ Từ Y đặt tay lên cổ tay của anh, xúc cảm ấm áp mềm mại làm toàn thân Sở Ngao Dư cứng đờ, không thể động đậy.

"Đừng nóng giận, không đáng." Hoàng Phủ Từ Y trấn an, hiển nhiên là vô cùng có tác dụng. Ít nhất thì trong nháy mắt tức giận trong lòng anh đã biến mất.

"Vây... vậy em cũng đừng giận dữ." Sở Ngao Dư suy nghĩ hồi lâu mới thốt ra được những lời này. Anh cảm thấy Từ Y chính là hiền lành quá mức, nếu là anh... trong ánh mắt Sở Ngao Dư bỗng hiện lên một tia hung hăng lạnh lẽo. Hôm nay anh chỉ đeo một cái mặt nạ che nửa mặt, dường như che đi một phần càng làm anh trở nên tuấn mỹ thần bí. Hoàng Phủ Từ Y thu hẹp khoảng cách giữa hai người, ngắm nhìn anh, đột nhiên cảm thấy mặt nạ vô cùng chướng mắt; vẻ đẹp hơn người như thế, thật sự không nên có bất cứ thứ gì che lại.

Bàn tay trắng nõn giơ lên, vào lúc Sở Ngao Dư không kịp phản ứng, Hoàng Phủ Từ Y liền tháo mặt nạ của anh ra. Dưới mí mắt của anh có một vết thương cũ thâm tím khiến con người chịu một ít ảnh hưởng nhưng nếu nói không thể nhận ra người thì lại không đến nỗi nào. Hơn nữa nhìn kỹ sẽ có hương vị rần rờ của đàn ông, làm anh càng thêm đẹp trai.

"Nếu chỉ ảnh hưởng nho nhỏ, cần gì phải mang cái mặt nạ này làm gì? Không sợ phiền toái nha?" Hoàng Phủ Từ Y đậm mặc nói, tựa hồ cho rằng Sở Ngao Dư đang làm quá.

Lúc này toàn thân anh lại một lần nữa cứng đờ, thậm chí còn không dám nhìn về phía cô. Sợ rằng mình sẽ nhận ra sự chán ghét và phản cảm trong ánh mắt của đối phương.

Mà lúc này, Hoàng Phủ Từ Y nói một câu, khiến cho Sở Ngao Dư ngẩng phắt đầu lên, vô cùng ngạc nhiên vui mừng hỏi: "Thật vậy sao? Ảnh hưởng không lớn? Không khó coi thật sao?"

Hoàng Phủ Từ Y không trả lời, dùng ngón tay chạm nhẹ vào vết sẹo, vuốt ve vài cái, lúc này thật nghiêm túc nói: "Không khó coi mà, anh đã rất đẹp rồi."

Sở Ngao Dư đỏ mặt, đẹp cái gì chứ, thật là làm người ta không thể tự nhiên nói chuyện nữa.

"Em, em không chán ghét là được rồi." Sở Ngao Dư lại tiếp tục nghẹn họng, rất lâu rất lâu mới nói được một câu. Rất có dáng vẻ của cô vợ nhỏ chịu ầm ức, ngay tức khắc liền chọc cười Hoàng Phủ Từ Y.

Người này, người này sao mà đáng yêu như vậy ché! Hoàng Phủ Từ Y một bên sờ sờ đầu của anh, một bên nhin cười khen ngoan.

"Tôi không hề ghét, về sau đừng đeo mặt nạ nữa nhé."

"Được." Đến tận mãi sau này, Sở Ngao Dư cũng không còn mang theo mặt nạ nữa. Người anh đặt trong lòng đã không thêm để ý đến thì anh còn cần quan tâm làm gì.

Bởi vì là ăn khuya, nên hai người cũng không kén chọn nhà hàng gì đó. Chỉ tùy tiện tìm một tiệm cơm nhỏ khá vắng vẻ, lại tùy tiện gọi đồ ăn, cùng nhau vui vẻ ăn. Sau đó Sở Ngao Dư mới đưa Hoàng Phủ Từ Y về nhà.

"Ngày mai em còn phải đi đóng phim, đừng để bị mệt, tự chăm sóc thật tốt bản thân."

Lúc tạm biệt, Sở Ngao Dư hơi có chút lo lắng nói.

"Ừ." Hoàng Phủ Từ Y gật nhẹ đầu, sau đó trầm ngâm nói: "Nếu anh không yên tâm, lúc nào đến thăm tôi cũng được."

Sở Ngao Dư lập tức hiện lên vẻ mặt thoáng vui vẻ kinh ngạc, nhưng sau đó lại lo lắng hơn: "Tôi đến, nhớ lại làm em dính vào phiền phức?" Tuy rằng anh luôn cố gắng giảm thiểu sự tồn tại của mình, nhưng nếu xuất hiện quá thường xuyên vẫn sẽ khiến người khác chú ý. Bản thân anh hẳn là không sợ phiền nhưng lại ngại tổn hại đến tiếng tăm Từ Y.

"Tôi không quan tâm dư luận, anh để ý sao?" Hoàng Phủ Từ Y hỏi ngược lại, giọng điệu rất tự tin.

"....Tốt, ngày mai nhất định đến thăm em!" Được rồi, chỉ cần Từ Y mặc kệ, anh cũng lười để tâm.

Mấy ngày nay trước khi đi ngủ, Hoàng Phủ Từ Y đều có thói quen lướt Weibo. Lúc này lượng fan theo dõi của cô đã vượt mốc 1 triệu. Tốc độ tăng vô cùng nhanh chóng, chỉ là phía dưới phần bình luận khiến trong lòng có chút phiền chán; không biết từ đâu xuất hiện thủy quân và antifan náo loạn trên Weibo của cô. Có điều fan của cô cũng không phải hiền lành ăn chay, phát hiện có anti liền kéo sang đánh cho bầm dập, xem như là thực lực hai bên ngang nhau.

Đối với kết quả bây giờ, Hoàng Phủ Từ Y hoàn toàn có thể chấp nhận được, có tranh luận mới có truyền thông, cô không sợ bị bôi nhọ.

Sau khi hoàn thành xong nhiệm vụ lướt Weibo, Hoàng Phủ Từ Y lại nhìn hệ thống của mình, mục "giá trị nổi tiếng" đã chạm tới 1 triệu 600 nghìn. Hơn nữa, mỗi giây đều tiếp tục tăng lên vài giá trị làm Hoàng Phủ Từ Y rất hài lòng, thoải mái ngáp một cái rồi thỏa mãn đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 44

Sáng sớm ngày hai mươi tám. Hoàng Phủ Từ Y được An Tuệ dắt tới tổ đạo diễn, hôm nay là ngày "Lăng Lan thiên hạ" bấm máy, tuy cũng không có ý nghĩa gì lớn, nhưng cũng rất quan trọng, đạo diễn Tiêu Tinh, nam chính Tô Thụy Lâm, nam phụ Thích Bạch, nữ phụ Quách Ái và những diễn viên khác đã tới từ sớm.

Lần tiến vào tổ đạo diễn này của Hoàng Phủ Từ Y, có hai người trợ lý và người chăm sóc đã được bố trí cơ bản, thợ hóa trang và bảo vệ đều là bố trí đặc biệt, đi theo còn có một thợ quay phim, một đoàn người nối nhau tiến vào, không muốn thu hút sự chú ý của người khác cũng khó.

"Đây là Hoàng Phủ Từ Y sao? Đúng là khí thế của người nổi tiếng, quả thật không phải giả."

"Nhìn điệu bộ đi, chỗ nào giống người mới chứ, đúng là nhìn còn hơn nhân vật lớn."

"Có kim chủ đúng là có khác nhĩ."

"Nhưng nói đi cũng phải nói lại, Hoàng Phủ Từ Y quá đẹp, mỹ nhân trong giới showbit có ai đẹp hơn cô ta được chứ."

Thành viên của đội quay phim bàn luận sôi nổi, những tin đồn gần đây, mọi người đều biết cả, bình luận về Hoàng Phủ Từ Y có quá nhiều loại, trên mạng cũng như thế.

Chín giờ mười lăm, buổi bấm máy bắt đầu, đạo diễn dẫn mọi người lên tháp hương, sau khi tháp hương thì quay lại nói với mọi người: "bởi vì thời gian gấp rút, nên thời gian cho chúng ta giao lưu không đủ, trước khi quay phim, sẽ có nhiều vấn đề, tôi hi vọng mọi người có thể cùng cố gắng, nhanh chóng tạo ra một bộ phim kinh điển, sẽ không để lại tiếc nuối cho mọi người."

Mọi người sáng khoái nói đồng ý, nhưng suy nghĩ của mỗi người lại không giống nhau, dường như là có vài người dùng ánh mắt không vui nhìn Hoàng Phủ Từ Y, cũng không biết là đang nghĩ gì.

"Mọi người đi trang điểm đi, nửa tiếng sau bắt đầu quay phim." đạo diễn hạ lệnh, mọi người đều nhanh chóng rời đi.

"Lăng Lan thiên hạ" là phim cổ trang, Hoàng Phủ Từ Y giả thành Triệu Lâm Lang, vốn dĩ là con gái của gia đình nhà tướng, nhưng người này bị ám hại, nên bị biến thành dân thường, nàng vô tình gặp nam chính khi còn nhỏ, hai người thành thanh mai trúc mã, cùng nhau lớn lên, nhưng thế sự đảo lộn, nam chính bị ép, bắt buộc trở thành người dẫn đầu cuộc khởi nghĩa, nữ chính thông tuệ mọi thứ, sau khi đọc xong binh pháp, thì luôn sát cánh bên nam chính, trở thành quân sư cho chàng, khí thế của nam chính càng ngày càng tăng, chiếm được rất nhiều địa bàn, nên bị triều đình chú ý, lúc chuẩn bị xuất binh giao chiến thì mẹ nữ chính tìm tới nói cho nàng một bí mật.

Nữ chính tuy là con của tướng quân, nhưng có máu mủ của hoàng tộc, bởi vì mẹ của nữ chính là hậu nhân của hoàng tộc, cho nên mẹ ruột của nữ chính mong nàng có thể bỏ nam chính mà quy phục triều đình, hơn nữa có thể báo cho triều đình những tin tức của nam chính.

Nữ chính nghe được yêu cầu của mẹ ruột, vừa bức tức vừa kinh ngạc, lập tức từ chối, nhưng cha của nam chính cũng tới để khuyên, còn nói với nữ chính, hoàng thượng đang đe dọa nhà ông ngoại nam chính, nếu nữ chính không phục, mạng cả nhà khó giữ.

Một bên là tình thân một bên là tình yêu, nữ chính lâm vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan, sau đó miễn cưỡng, tạm thời thỏa hiệp, đúng lúc này nam phụ là hoàng tử xuất trận, vừa gặp nữ chính thì đã yêu, âm thầm giúp đỡ nữ chính rất nhiều, trong tình huống bất ngờ ngoài ý muốn bị nam chính bắt gặp, nên nữ chính bị hiểu lầm.

Nam chính nghĩ nữ chính đã thay lòng, mượn rượu giải sầu thì gặp nữ phụ, nữ phụ ôn hòa ngọt ngào, giống kiểu con gái nhà lành ngoan ngoãn nhu thuận, nếu so sánh với sự cường thế của nữ chính thì khác nhau một trời một vực, nên làm cho nam chính nhất thời bị mê hoặc, tuy chưa từng thích nữ phụ, nhưng không từ chối sự gần gũi của nữ phụ, khi nữ chính biết thế thì vô cùng đau lòng.

Nữ chính phải gánh trên lưng tính mạng của gia tộc, bị áp lực dồn nén, còn bị nam chính hiểu lầm, vốn dĩ chỉ là giả phản bội, nên tin tức truyền đi cũng không có nhiều tác dụng, nhưng khi thấy cảnh ấy thì nữ chính tức giận, kích động gửi cho triều đình một cơ mật rất quan trọng, chỉ là tin tức vừa truyền đi, thì nữ chính đã hối hận rồi, cười ngửa đuổi theo, nửa đường thì bị nữ phụ ngăn cản, thì mới biết, nữ phụ cũng là gián điệp do hoàng thượng phái tới.

Nữ chính không những không lấy lại được tin tức, còn bị thương nặng, không thể không giấu đi vết thương của mình, mà lúc nàng đang dưỡng thương, thì nam chính xuất quân, hoàng thượng vốn biết kế hoạch của nam chính, cho nên hấn bị đàn áp, nam chính vừa ngạc nhiên vừa tức giận, tuy là không muốn tin, nhưng vẫn phải tin, thế là hạ lệnh bắt bằng được nữ chính.

Lúc nữ chính bị bắt, thương thế chưa hồi phục, nam chính tức giận hạ chỉ, nữ chính trăm miệng cũng không giải thích được, cho dù nói ra sự thật cũng không có ai tin nàng, lúc này nữ phụ mang lương thảo tới cho nam chính, giúp cho quân đội của hấn trị thương.

Nam chính rất thất vọng về nữ chính, nhưng vẫn không tin nữ chính là nội gián, chỉ là bị ép, cho nên không thể không nhốt nữ chính lại, tuy là giam giữ nhưng cũng là bảo vệ, nữ phụ mua chuộc người canh ngục, trực tiếp dùng hình với nữ chính, còn nói là do nam chính hạ lệnh, nữ chính tuy có nghi ngờ những vẫn đau lòng.

Mà lúc này, nam phụ mang theo ám vệ xuất quân, đến giải cứu nữ chính, nam chính biết vậy lập tức đuổi theo, trong quá trình truy đuổi, nam chính có bắn một mũi tên cảnh cáo nữ chính, nhưng ngoài ý muốn lại trúng nữ chính, cũng cắt đứt tình cảm của hai người từ đây.

Nữ chính bị thương nặng, sau khi tỉnh dậy thì đã chết tâm, thề là sẽ không yêu ai nữa, không những muốn báo thù nam chính, còn muốn phá hoại quốc gia này, nàng hận nam chính tuyệt tình, căng hận triều đình đuổi cùng giết tận, làm hai người chỉ có thể trở thành kẻ địch của nhau!

Sau cùng, nữ chính dẫn một đội quân của triều đình, tiêu diệt thế lực nam chính, sau đó lại mang quân trở lại, diệt trừ toàn bộ triều đình, vô số người thành oan hồn dưới những trận mưa tên, cuối cùng, nữ chính đăng cơ trở thành nữ hoàng của cả một nước.

Tất cả mọi thứ đã chuẩn bị xong xuôi, diễn viên, hóa trang, cũng đã dần tới.

Nam chính Tô Thụy Lâm mặc một bộ đồ giáp dày và nặng, đây là tạo hình cho anh ta khi xông pha ra trận, khí thế hiên ngang sừng sững.

Nam phụ mặc một bộ đồ của thái tử, toàn thân toát lên màu vàng nhạt, đây là tạo hình ấn tượng nhất trong bộ phim, thân phận tôn quý, ảm áp nhả nhận.

Nữ phụ Quách Ái mặc một bộ sa y màu đỏ, đây là hình tượng quyến rũ nhất trong phim, cũng là tạo hình cho lần đầu xuất trận, yếu điệu thực nữ, như hồ ly tinh chuyển thế, mang đầy sự mê hoặc.

"Ừ, đều tốt rồi, bây giờ đến Từ Y, cô ấy cần mặc long bào, hóa trang cũng phải tỉ mỉ hơn, chắc là đợi một chút nữa, các anh cứ quay đơn trước đi." Đạo diễn nhìn đồng hồ, nói với mọi người.

Bởi vì là nữ hoàng, cho nên trang điểm cho Hoàng Phủ Từ Y phải rất cẩn trọng, mặc trên người cô là một bộ long bào nhiều tầng, cao quý, khí chất uy nghi, chỉ là một bộ long bào mà tốn hơn năm mươi vạn tiền thuê, phải lợi dụng quan hệ mới có thể mượn từ bảo tàng ra, thật đúng là long bào, mặc cũng tốn sức.

Nam chính Tô Thụy Lâm xem ra là một người ôn hòa, hay cười nói, sau đó rủ thợ quay phim đi chỗ khác.

Thích Bạch có vẻ trầm mặc hơn, không nói năng gì, đi theo sau Tô Thụy Lâm, còn Quách Ái thì đảo mắt, có chút đố kỵ, đứng đó nhìn Hoàng Phủ Từ Y, muốn xem cô đẹp hơn cô ta ở điểm nào.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45

Hoàng Phủ Từ Y đẹp ở chỗ nào, thật ra nhiều người cũng đang mong đợi, bao gồm cả đạo diễn và biên kịch, đều đợi Hoàng Phủ Từ Y xuất hiện, cho nên lúc cô bước ra, mọi người đều đổ dồn ánh mắt về cô.

La lên thất thanh đầu tiên là đám người đang đứng bên cửa phòng hóa trang, sau đó lan truyền đi, từng đám từng đám, sau đó mọi người yên tĩnh lại, trở mắt nhìn bộ đồ đang mặc trên người Hoàng Phủ Từ Y, ánh mắt ngập tràn kinh sợ.

Đẹp, đẹp đến mức cao quý, đẹp đến nỗi khó diễn tả, đẹp không gì sánh bằng!

Hoàng Phủ Từ Y vừa xuất hiện, giống như hoàng thượng cao cao tại thượng, mỗi bước cô đi, khí thế tăng thêm một phần, trong ánh mắt lưu chuyển, như nhìn xuống vạn dân, làm cho người khác sợ hãi kính trọng.

Thợ quay phim đã chuẩn bị từ trước, quay lại cảnh này, cũng quay lại cảnh mọi người kinh sợ.

"Tốt, rất tốt!" vị nữ đạo diễn vui mừng vỗ tay, khuôn mặt mang theo sự kích động, đứng bên cạnh biên tập cười tươi rói, đúng là nhân vật dưới ngòi bút của mình, nên cô có cảm giác thật sống động.

Tối đó, một tấm hình nhóm được tung lên trang chủ của weibo, sau đó được fan của Tô Thụy Lâm, Thích Bạch, Quách Ái và Hoàng Phủ Từ Y vào xem, sau đó còn có weibo của giải trí Đại Tinh và giải trí Sở Hoàng truyền tải, trong phút chốc hấp dẫn dân mạng.

"Lão Tô nhà tôi đẹp quá, thời trang mới cho phim "Lăng Lan thiên hạ" sao? Nhất định là đi xem ngắm nghía xung quanh thôi.

"Bạch Bạch đẹp hơn, lần này diễn thái tử, nhưng trông vẫn mỹ lệ."

"Ái Ái nữ thần thật yêu nghiệt, làm người ta chảy nước miếng."

Người nhận được chú ý nhiều nhất, cũng sẽ là người có tên tuổi nhất, nhưng rất nhanh, sự chú ý của dân mạng đã chuyển lên Hoàng Phủ Từ Y.

"Đây là ai? Tôi muốn biết đây là ai? Phong thái quá tự tin!"

"Mẹ hỏi tôi sao lại quỳ đê đánh chữ, tôi nói tôi gặp được bệ hạ thật sự!"

"Bệ hạ nhà chúng ta thành hoàng đế thật rồi? AAAAAA, đạo diễn thật có mắt nhìn, cho cô một like!"

"Hôm qua tôi còn lo antifan sẽ ảnh hưởng tới sự nghiệp bệ hạ nhà tôi, bây giờ nhìn thấy bệ hạ nhà tôi đã được thành hoàng đế, cuối cùng có thể an tâm rồi!"

"Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

"Đột nhiên đồng cảm với các bạn antifan, các bạn có lợi hại hơn nữa, cũng không địch lại nổi gương mặt ma mị của bệ hạ nhà tôi."

"Xin quý xuống, bệ hạ vạn phúc."

Fan của Tô Thụy Lân hơn bốn ngàn vạn người, Thích Bạch và Quách Ái khoảng ngàn vạn, fan của Hoàng Phủ Từ Y ít nhất, nhưng mới qua một tối đã có hơn hai trăm ngàn vạn người rồi.

Hiệu quả của bộ phim không chỉ dừng lại ở đó, sang ngày thứ hai, cái tên Hoàng Phủ Từ Y đã trở thành cái tên nóng nhất, được tìm kiếm nhiều nhất trên weibo.

"Chủ nhân, chủ nhân, giá trị nổi tiếng của ngài tăng lên cao quá, có cần suy nghĩ đi đến trung tâm thương mại không?" Tiểu Ngao Ô nhảy nhót trước mặt Hoàng Phủ Từ Y

"Không cần." Hoàng Phủ Từ Y đang đánh răng, mặt lộ rõ vẻ từ chối.

"Sao vậy ạ?" Tiểu Ngao Ô bày ra vẻ mặt đau khổ.

"Nghèo," Hôm nay cô tỉnh lại thì phát hiện, mình có khoảng hơn hai trăm sáu mươi vạn, một tối thôi mà đã tăng một trăm vạn, tốc độ này nhanh quá, nhưng tốc độ này không ổn định.

Hơn nữa cô còn đang gánh trên lưng một khoản nợ, không thể lãng phí như thế được.

Tiếp tục quay, Hoàng Phủ Từ Y đang nằm dựa lưng nghỉ ngơi, thì nhận được tin nhắn của Sở Ngao Dư: "Chụp rất đẹp, cố lên (mặt cười)."

Nhắn tin như kiểu thiếu nữ như này làm cô cảm thấy rất buồn cười, trả lời anh: "Được rồi, tôi sẽ."

Sau khi Sở Ngao Dư gửi tin nhắn đi thì hồi hộp chờ đợi, không buông điện thoại xuống, sợ là bỏ lỡ câu trả lời của Hoàng Phủ Từ Y, thực ra sau khi coi tâm hình vào hôm qua, anh rất muốn liên lạc với cô, nhưng sợ làm phiền đến Từ Y, cho nên mới do dự đến hôm nay, tích góp tất cả dũng khí gửi đi tin nhắn kia.

Sở Ngao Dư nghĩ một hồi, mới căng thẳng trả lời lại: "Quay phim mệt mỏi, chú ý sức khỏe, có muốn ăn gì không, tôi mang qua cho."

"Không cần, tôi có mang đầu bếp theo, không thiếu đồ ăn đâu." Tuy là đi Bắc Kinh quay phim, nhưng Hoàng Phủ Từ Y vẫn mang theo đầu bếp cho đoàn diễn, một ngày ba bữa của cô đều là người đầu bếp danh tiếng này làm, rất hợp khẩu vị của cô.

"À, vậy được rồi." Sở Ngao Dư lại nghĩ ngợi rồi mới nói, Hoàng Phủ Từ Y nhìn một cái, cũng không trả lời lại, thuận tay để điện thoại sang một bên, tiếp tục quay.

Bữa trưa, An Tuệ lại mang đến cho cô một tin tức.

"Những antifan bám lấy cô đều là Thẩm Kiều Kiều sắp xếp, chắc là do cô ta đố kỵ với em, nhưng đám "thủy quân" kia, lại là do Tôn Nhã Đình đẩy, em còn nhớ người này không? Là người đồng cung với em trong "Lăng lan thiên hạ", cô ta muốn nhân cơ hội này cho em một vố, hai người cùng thời mà, em mà hot lên thì cô ta không có đất diễn." An Tuệ điều tra hai ngày nay, không những tra được Thẩm Kiều Kiều, còn tra được Tôn Nhã Đình, còn có mấy tiểu minh tinh không có danh tiếng nữa, đều không phải thứ tốt đẹp gì.

"Bọn họ có chuyện mờ ám gì không chị?" Mặc dù xuất hiện cái tên ngoài dự đoán, nhưng Hoàng Phủ Từ Y cũng không hề cảm thấy kinh ngạc, kiếp trước cũng là như thế, người hot lên thì ít, người ám hại thì nhiều, nhưng không vượt qua được thử thách thì sao có thể thành người tài, con đường cô đi, không biết có bao nhiêu người đố kỵ muốn hại cô nữa, chuyện âm thầm đánh lén sau lưng cô thế này, có thể nói là không đếm được hết.

Mắt An Tuệ sáng lên, nhanh chóng hỏi lại: "Em muốn gây ông đập lưng ông sao?"

"Đúng là như thế." Tuy là cô không muốn để ý những thứ đó, nhưng cũng không thích bị người ta nói ra nói vào như vậy, tự nhiên sẽ muốn báo thù bọn họ.

Nói đến báo thù, Hoàng Phủ Từ Y cô lại nhớ đến ba người đã hại cô ở kiếp trước, xui là không có thời gian tìm bọn họ, nhưng cũng không thể bỏ qua cho bọn họ như vậy được, nói chung là thù này phải báo.

Tối đó, tin tức Thẩm Kiều Kiều đánh người được phát tán trên nhiều trang mạng lớn, đoạn clip rất mờ, nhưng có thể thấy rõ là đáng về cô ta hơn nữa cô ta còn đang đánh người, không giống với đáng về hiền lương thực đức thường ngày, làm cho dân mạng hiểu rõ con người cô ta, làm sao có thể hãm hại người này chứ.

"Cái tát đó tôi nhìn còn thấy đau, trợ lý bây giờ thật không dễ làm, đi theo loại phụ nữ độc ác như thế, phải chịu bao nhiêu khổ chứ."

"Thật làm người ta khó ưa mà, vậy mà tôi còn thích cô ta, lập tức bỏ follow đây, về sau không muốn gặp loại người này nữa."

Dân mạng mỗi người một câu, đến cả fan của cô ta cũng không có mấy người ủng hộ, còn có nhiều người muốn cô ta giải nghệ đi, làm những hợp đồng của cô ta với mấy công ty lớn đều bị cắt, giờ cô ta không dám ra cửa nữa, nhà cô ta bị một đám kí giả vây quanh, giải thích thế nào cũng vô dụng, công ty cũng hết cách, chỉ có thể cho cô ta tạm nghỉ một khoảng thời gian, đợi chuyện này lắng xuống, rồi tính tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Bốn bộ phim cùng lên sàn

"Nếu triều đình bắt nân, vậy thì diệt cái triều đình này đi!"

"Lăng Lan, cuộc đời này có nàng là đủ rồi!"

"Ok, qua, mọi người nghỉ ngơi ăn cơm đi, chiều chúng ta lại tiếp tục." Tiêu đạo diễn vừa lòng nhìn màn ảnh, rốt cuộc cũng cho phép mọi người đi ăn cơm.

Trợ lý Tiểu Đình sớm đã bày đồ ăn ra, bốn món một canh, còn chưa mở hộp, đã có rất nhiều ánh mắt hâm mộ bắn lại đây, Lý Đông Đông ở một bên bê ghế dựa ra cho Hoàng Phủ Từ Y, sau khi Hoàng Phủ Từ Y ngồi xuống, lại lấy bình giữ nhiệt đổ một chén canh ra, phục vụ vô cùng vẹn toàn, so sánh với cơm hộp của mọi người, đúng là sự phân biệt rõ ràng giữa quý tộc và ăn mày.

Cảnh này cũng không phải là lần đầu tiên, trên thực tế rất nhiều người muốn hỏi Hoàng Phủ Từ Y rằng: làm ra điệu bộ như vậy, không sợ bị người khác oán hận sao?

Hoàng Phủ Từ Y sợ sao? Tất nhiên là không rồi, cô căn bản là không thèm nhìn đến xung quanh, cô cảm thấy cũng chỉ là một bữa cơm thôi, có gì mà phải ghen ghét, bữa cơm này cũng đâu phải là mấy người bọn họ ăn không nổi, mà cô có năng lực cho bản thân ăn tốt hơn một chút, thì tại sao phải ăn giống mọi người, loại chuyện mua chuộc lòng người nhưng phải ủy khuất bản thân này, trừ phi tất yếu, bằng không Hoàng Phủ Từ Y cô nhất định không làm.

Mà cho dù có ghen ghét đi chăng nữa thì bọn họ cũng đã quen rồi, cũng như Hoàng Phủ Từ Y nói vậy, chỉ là một bữa cơm thôi, đâu phải bọn họ không mua nổi! Chỉ là..... đồ ăn trong đó sao lại thơm đến vậy chứ, không được ăn cũng có chút không cam lòng a!

"Khụ khụ, Từ Y này, mấy món kia cô mua ở chỗ nào vậy, mùi vị thật không tồi nha?" Tô Thụy Lân bê hộp cơm của mình, cười tủm tỉm đi tới, ý đồ cực kì rõ ràng.

"Đầu bếp nhà tôi làm, nếu anh thích thì cùng ăn đi." Kỳ thật Hoàng Phủ Từ Y cũng không phải vô tình cho lắm, nếu người nào có thiện chí kết giao với cô, cô vẫn sẽ dùng sự thân thiện mà đối đãi lại.

"Được, vậy tôi đây cũng không khách khí nữa nha." ánh mắt Tô Thụy Lân sáng lên, lập tức ôm hộp cơm ngồi xuống, nhìn bộ dạng cao hứng, hiển nhiên cũng là một kẻ tham ăn.

Kỳ thật rất nhiều người muốn đi đến đó, chỉ là bọn họ không có dũng khí như Tô ảnh đế, càng không có thân phận như Tô ảnh đế, làm sao dám đi qua, qua đó để người ta cười vào mặt sao.

Chỉ là bữa cơm này còn chưa ăn xong, hình ảnh Hoàng Phủ Từ Y và Tô Thụy Lân cùng ăn cơm, đã bị truyền đi khắp nơi trên mạng, sau tai tiếng Hoàng Phủ Từ Y chảnh chọe nay lại xuất hiện Hoàng Phủ Từ Y thích ôm đùi to, rồi lại có tin đồn Hoàng Phủ Từ Y và Tô Thụy Lân phim giả tình thật, thật sự là làm cho người ta cảm giác rất bất lực.

"Mỗi ngày đều có tin đồn của bộ hạ nhà tôi, rốt cuộc là bộ hạ nhà tôi số đỏ đến cỡ nào a?"

"Bộ hạ là dựa vào giá trị nhan sắc mà ăn cơm, căn bản là không cần tai tiếng!"

"Sao mỗi ngày đều là Hoàng Phủ Từ Y, Hoàng Phủ Từ Y là ai thế?"

"Sở tổng tài cùng Tô ảnh đế, bộ hạ rốt cuộc muốn chọn ai đây? Rối rắm quá!"

"Hậu cung của bộ hạ lại thêm một người, để cho bộ hạ khai chi tán điệp!"

"Minh tinh đúng là chỉ cần có nhan sắc thì có thể nổi tiếng!"

"Có nhan sắc là đủ rồi!"

"Có nhan sắc là đủ rồi +1!"

Trên mạng không phải không có ám chiều, mà là rất nhiều ám chiều, nhưng fan của Hoàng Phủ Từ Y không hề sợ hãi, một câu "Có nhan sắc là đủ rồi", đủ để tiêu diệt tất cả những ý kiến trái chiều, đối với fan chân chính mà nói, giá trị nhan sắc là chính nghĩa, còn lại tất cả đều không đáng một đồng.

Mà chính ngay lúc này, không biết có phải là muốn tăng thêm độ hot hay không, bên phía trang chủ của "Cửu tiêu văn đỉnh" cũng phát ra một loạt ảnh chụp, một trong số đó chính là ảnh Hoàng Phủ Từ Y một thân váy trắng, dáng vẻ tràn ngập tiên khí, nháy mắt đã kinh diễm vô số người.

"Đây là bệ hạ nhà chúng ta ư? Chớp mắt một cái đã biến thành tiên tử rồi? Không cần phải nhanh như vậy chứ."

"Tôi vốn cho rằng hình tượng hoàng đế bệ hạ đã đủ cao, nhưng bây giờ nhìn thấy hình tượng tiên khí này, quả thực là không thua kém a."

"Mẹ tôi hỏi tôi vì sao lại quý lạy máy tính, tôi nói với bà ấy rằng tôi đang khấn xin tiên nữ ban cho tôi một vị bệ hạ!"

"Sau yêu diễm, sau hoàng đế, lại đây một bệ hạ phiên bản tiên tử, thật sự rất muốn biết, bệ hạ còn sẽ có dạng hình tượng như thế nào, có phải hay không đồng dạng với "Phong Hoa Tuyết Đại"."

"Cửu Tiêu Văn Đỉnh" bây giờ đúng là rất hot, trong nháy mắt đã thu hút rất nhiều người, sau đó "Vui về tiêu dao" cũng học theo, bắt đầu phát ra một loạt ảnh hậu trường, Hoàng Phủ Từ Y mặc một bộ đồ đồ thẩm oai hùng cười ngửa, lại một lần nữa trở thành chủ đề của cộng đồng mạng.

"Đây hẳn là hình tượng thiên kim ngạo kiều đi? Đúng không đúng không, bệ hạ nhà chúng ta rốt cuộc là chụp bao nhiêu bộ phim a, quả thực là không cần phải như vậy đâu."

"Màn hình của tôi hơn 1 năm nay chưa lau, bây giờ thì sạch từng mảng một, *liếm, liếm*."

"Sao bệ hạ nhà tôi lại đẹp tới vậy chứ, cho dù là phim truyền hình hay là điện ảnh, tôi đều sẽ ghi tận từng hình ảnh, nhất quyết duy trì bệ hạ!"

"Bệ hạ quả thực là không ở yên một chỗ, nếu còn có đoàn phim nào bạo chiếu, tôi cũng không cảm thấy làm lạ một chút nào đâu."

Rốt cuộc còn có đoàn phim nào bạo chiếu nữa hay không? Đương nhiên là còn a! Đoàn phim "Phong Hoa Tuyết Đại" tỏ vẻ, bản thân cũng phải bắt kịp phong trào, tuyệt đối không thể lạc hậu quá nhiều, lập tức liền tuôn ra một tổ ảnh chụp, trong đó có một tấm chụp lúc Hoàng Phủ Từ Y đang đứng khiêu vũ, đẹp đến mức khiến người ta khó thở.

"Liên tiếp bốn đoàn phim đều có bệ hạ, bệ hạ đây là muốn lên trời sao?"

"Liên tiếp nhìn ảnh chụp của bệ hạ nhiều như vậy, tôi cảm thấy có chút choáng váng rồi, yêu cầu bệ hạ tha mạng cho kẻ hèn này."

"Hậu cung của bệ hạ còn thiếu người không? Thêm một cái nữa đi, tôi sẽ liếm bình luôn!"

"Sở tổng tài và Tô ảnh đế tính cái gì, bệ hạ nhà tôi mới chân chính là tuyệt sắc nha, ai cũng không xứng với bệ hạ nhà tôi!"

Bốn đoàn phim cùng nhau tuyên truyền, cộng với sự chia sẻ liên tục của nhân viên trong đoàn, số lượng fan trên weibo của Hoàng Phủ Từ Y, lập tức tăng từ hai trăm vạn lên tới năm trăm vạn, hơn nữa con số này còn liên tục tăng, trong lúc nhất thời, giống như toàn bộ internet, đều trở thành thiên hạ của Hoàng Phủ Từ Y, cái tên Hoàng Phủ Từ Y, cũng lần thứ ba bò lên trên bảng xếp hạng hot, hơn nữa trong thời gian ngắn liền leo đến hạng 1!

Mà bốn bộ phim, cũng bởi vì số đo của Hoàng Phủ Từ Y, không chỉ là số đo mà còn lẳng lẳng hình thành một tiểu đoàn nhỏ, cư dân mạng đã biết cái này, rất nhanh sẽ biết cái khác, lần này cả bốn bộ phim đều tuyên truyền hình ảnh, khiến người ta không khỏi choáng ngợp, trong lén lút còn liên hệ một phen, xác định kế hoạch tuyên truyền, đồng thời cũng xem trọng Hoàng Phủ Từ Y, vì cô ấy cũng giúp đỡ tuyên truyền không ít.

"Từ Y, cô đúng là phúc tinh của đoàn phim chúng ta." Tiêu đạo diễn nói với Hoàng Phủ Từ Y, có thể nói là càng xem càng vừa lòng, lớn lên xinh đẹp không nói đi, kỹ thuật diễn cũng rất tốt, hơn nữa vận khí cũng cao, bà đã quay phim nhiều năm như vậy rồi, nhưng vẫn là lần đầu tiên gặp trường hợp thế này.

"Đều là trùng hợp mà thôi." Bản thân Hoàng Phủ Từ Y cũng không tin được là có sự trùng hợp đến như vậy.

"Bởi vì là trùng hợp nên mới nói cô chính là phúc tinh a." Nếu là cố tình tính kế, đó chính là đầu óc tốt, sau đó không đợi Hoàng Phủ Từ Y phản bác, Tiêu Tinh lại nói: "Phân đoạn của cô ở đây cũng chỉ còn mấy ngày nữa là kết thúc, đến lúc đó sẽ cho cô tự do hai ngày, cũng để nghỉ ngơi cho tốt một chút."

"Được, cảm ơn Tiêu đạo diễn." Một bộ phim truyền hình không có khả năng đều quay ở studio, sau khi quay xong phân cảnh ở đây, bọn họ sẽ phải đi cao nguyên chụp ngoại cảnh, nhưng được đến tận 2 ngày nghỉ, cô phải làm gì bây giờ? Hay là rủ người đàn ông kia đi ăn tối, nói là sẽ đến thăm, cuối cùng lại không đến, không biết là có bận gì hay không.

.....

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Anh cũng khá tốt

Ngay tại thời điểm Hoàng Phủ Từ Y nghĩ rằng mình bị Sở Ngao Dư lừa rồi thì Sở Ngao Dư đang trên đường đi đến đoàn phim, kỳ thật anh đã sớm muốn đến thăm đoàn phim, chỉ là anh sợ mất mặt, nhưng nhìn thấy hình ảnh Hoàng Phủ Từ Y và Tô Thụy Lân ăn cơm chung với nhau, anh liền có chút đứng ngồi không yên.

Cái tên Tô Thụy Lân này từ chỗ nào chui ra vậy? Còn dám cùng ăn cơm với Từ Y? Coi cái mặt tươi cười kia kìa, hừ, đúng là quá khó coi!

"Thiếu gia, tới rồi." An Trạch Thụy nói khi xe dừng ở bên ngoài đoàn phim.

"Cậu mang theo đồ vào bên trong chào hỏi đi, nếu Từ Y hỏi đến tôi, cậu cứ nói là tôi ở bên ngoài này." Sở Ngao Dư nghĩ nghĩ, vẫn là không xuống xe, tuy rằng đã anh sớm không còn ngại việc bị người khác nhìn thấy mình ngồi trên xe lăn, nhưng anh không hy vọng hình ảnh bản thân tàn tật như này đứng bên cạnh cô, như vậy sẽ khiến người khác lấy cớ khinh thường Từ Y.

Sở Ngao Dư cố kỵ rất nhiều, cũng không phải là do anh đa tâm, anh từ nhỏ đã đi đứng không tốt, cũng từng gặp rất nhiều ánh mắt đồng tình của người khác, tuy nói rằng thế giới này bình đẳng, nhưng chung quy cũng chỉ là một câu nói suông mà thôi.

An Trạch Thụy đi vào, dùng danh nghĩa của công ty giải trí Sở Hoàng, mang đồ đến chia cho mọi người, Hoàng Phủ Từ Y nhìn nhìn anh, chủ động hỏi: "Anh ấy không tới sao?"

"Thiếu gia đang ở trên xe." An Trạch Thụy cũng không có nói nhiều, ý tứ của thiếu gia rất rõ ràng, Hoàng Phủ tiểu thư có nguyện ý đi ra gặp thiếu gia hay không là tùy thuộc vào cô ấy, cho nên anh cũng sẽ không làm phiền.

Hoàng Phủ Từ Y nhướng mày, nghĩ đến nguyên nhân Sở Ngao Dư không tiến vào, gần đây tai tiếng của cô tương đối nhiều, phỏng chừng Sở Ngao Dư sợ sẽ gây phiền toái cho cô.

"Tôi còn có cảnh phải quay nên sẽ không ra gặp anh ấy." Hoàng Phủ Từ Y nghĩ nghĩ, cũng không đi ra ngoài, có điều rất nhanh lại nói tiếp: "Mấy ngày nữa tôi được nghỉ, sẽ tìm anh ấy đi ăn cơm."

Nghe xong nửa câu đầu, An Trạch Thụy vẫn là có chút thất vọng, thiếu gia vì đến đây thăm cô ấy mà đã dành hơn nửa giờ để chọn quần áo, nếu không thấy được người, thật sự là có chút bi thảm, nhưng nghe nửa câu sau, An Trạch Thụy liền an tâm.

"Được, tôi sẽ về chuyển lời lại cho thiếu gia."

Sở Ngao Dư ngồi ở trong xe, thoạt nhìn mặt không biểu tình, nhưng trên thực tế trong lòng lại thấp thỏm, vẫn luôn nghĩ Từ Y có đến gặp mình hay không, nếu tới rồi thì hai người bọn họ phải nói gì, nhưng chờ mãi, lại chỉ chờ được một mình An Trạch Thụy trở về khiến anh không khỏi lộ ra chút thất vọng.

"Khụ, thiếu gia, Hoàng Phủ tiểu thư đang đóng phim, cô ấy nói là mấy ngày nữa khi được nghỉ ngơi sẽ mời ngài đi ăn cơm." An Trạch Thụy thật sự là có chút không thể tiếp nhận nỗi ánh mắt kia của thiếu gia nhà mình, nên còn chưa lên xe, đã lập tức báo cáo.

Ánh mắt Sở Ngao Dư sáng lên, thần sắc thất vọng nhảy mắt biến mất không thấy nữa, tốc độ biến sắc kia, làm An Trạch Thụy có chút không nỡ nhìn thẳng, thiếu gia rốt cuộc là thích Hoàng Phủ tiểu thư tới mức nào a.

Lại qua thêm năm ngày, suất diễn của Hoàng Phủ Từ Y ở chỗ này cũng kết thúc, Tiêu đạo diễn liền cho cô thả cửa hai ngày, mà lúc này, fan Weibo Hoàng Phủ Từ Y đã gần bảy trăm vạn, hệ thống "giá trị nổi tiếng" đã đột phá tám trăm vạn, theo Hoàng Phủ Từ Y phỏng đoán, có thể không lâu nữa sẽ có thể đạt đến một trăm vạn, thỏa mãn yêu cầu lên cấp bốn của "giá trị nổi tiếng".

"Tôi được nghỉ, có muốn cùng nhau ăn một bữa cơm không?" Hoàng Phủ Từ Y ngồi sô pha trong phòng khách sạn, bên cạnh là trợ lý vừa mới thu dọn tốt hành lý, còn chưa về nhà, liền gọi điện thoại cho Sở Ngao Dư.

Mà Sở Ngao Dư thì sao, từ khi biết Hoàng Phủ Từ Y khi được nghỉ ngơi sẽ cùng anh đi ăn cơm, anh liền chờ đợi cuộc điện thoại này, dần dần liền hình thành thói quen xem điện thoại, thời điểm ăn cơm cũng xem, đi họp cũng xem, thời điểm ngồi xe cũng xem, lúc này người cũng nhìn chăm chăm điện thoại, khiến cho mọi người xung quanh đều chú ý đến điện thoại anh, vô cùng tò mò muốn biết, cái điện thoại này có gì không đúng.

Mà thời điểm Hoàng Phủ Từ Y gọi điện thoại tới, Sở Ngao Dư đang mở cuộc họp, bởi vì một bên công ty cung ứng hàng hóa ở nước ngoài xảy ra vấn đề, Sở Ngao Dư triệu tập hết đám người liên quan đến mở cuộc họp, gấp đến mức trễ cả giờ tan tầm, lúc này mới tìm ra phương pháp xử lý tốt, điện thoại Sở Ngao Dư vang lên, sau đó mọi người liền thấy bộ dáng tổng tài thay đổi trong chớp mắt.

Kỳ thật biểu tình Sở Ngao Dư biến hóa cũng không phải vô cùng rõ ràng, nhưng ánh mắt lại từ lạnh nhạt nghiêm túc trở nên nhu hòa, hơi thở quanh thân cũng là như thế, làm cho những nhà quản trị cấp cao trong công ty đã có tiếp xúc với anh, rất dễ dàng liền cảm nhận được khác biệt.

"Được, muốn ăn cái gì?" Sở Ngao Dư trực tiếp làm lơ mọi người ở đây, ôn nhu dò hỏi.

"Ăn lẩu đi, thèm cay quá, đã lâu rồi không được ăn."

"Được, đi Đình Phúc Nguyên ăn đi, lẩu cay ở đó bán đúng chất nhất." Từ khi Sở Ngao Dư biết Hoàng Phủ Từ Y sẽ đến tìm mình đi ăn, thì anh liền sai cấp dưới đi điều tra các tiệm com lớn bé ở Kinh thị, chỉ cần là có chút đặc sắc, tay nghề không tồi, đều được anh ghi tạc trong đầu.

"Được, bây giờ là 5 giờ rồi, 6 giờ đi có được không?" Đình Phúc Nguyên cô đã từng đến rồi, quả thật là không tồi.

"Được." Lời của Từ Y thì sao có thể sai được.

Sau khi ngắt điện thoại, ánh mắt Sở Ngao Dư đảo qua, những người đang ngây ngốc kia cũng thoáng giật mình, thần sắc cổ quái dời tầm mắt, lại nhìn không nhìn nhìn lại, một bụng khiếp sợ và tò mò, nhưng không có ai dám dò hỏi.

"Tan họp." Sở Ngao Dư cũng không nói lời vô nghĩa, lãnh khốc lưu lại hai chữ, liền dẫn đầu đi ra khỏi phòng họp, Từ Y còn đang đợi anh đó.

Sở Ngao Dư đặt phòng xong, khi Hoàng phủ Từ Y đến anh cũng không lộ diện, mà là để An Trạch Thụy đi đón cô.

"Đã gọi món chưa?" Hoàng Phủ Từ Y mới vừa ngồi xuống, liền vô cùng quen thuộc hỏi, một chút lời khách khí cũng không có.

"Gọi rồi, em nhìn lại một chút xem, không thích thì đổi món khác." Cũng đã có hai lần kinh nghiệm rồi nên Sở Ngao Dư cũng không ngồi ngây ngốc chờ cô, mà là đưa menu những món đã gọi đến trước mặt cô.

Hoàng Phủ Từ Y nhìn lướt qua, liền phát hiện đều là những món mà cô thích, vừa lòng gật gật đầu, trực tiếp đưa cho người phục vụ ở một bên, "Cứ như vậy đi, nhanh một chút, đói quá."

"Đói bụng sao? Tôi có nhờ người mua ít điểm tâm của Phẩm Thánh Trai, em ăn trước hai cái đi." Sở Ngao Dư lấy hộp bánh đã chuẩn bị tốt ra, bên trong có hai phần điểm tâm, chỉ mới nhìn bên ngoài đã khiến cho người ta thèm ăn.

Hoàng Phủ Từ Y cũng không khách khí, cầm lấy ăn luôn, ở trong lòng, đối với việc săn sóc của Sở Ngao Dư, cũng càng thấy hài lòng, người này cho dù là ở phương diện nào, đều rất hợp với phong cách ăn uống của cô, không nói đến việc biết trước mọi chuyện đời trước, cho dù trước khi trọng sinh cô gặp người này, cô cũng sẽ nguyện ý làm bạn với đối phương, thậm chí cũng có khả năng càng thêm thân mật.

"Ngao Dư....." sau khi Hoàng Phủ Từ Y ăn xong một miếng điểm tâm, giọng điệu nhẹ nhàng gọi một tiếng, cảm giác rất tùy ý.

Lúc này Sở Ngao Dư đang châm trà cho cô, sợ cô ăn điểm tâm sẽ nghẹn, nghe cô kêu tên mình, liền ngừng đầu nhìn cô, trong ánh mắt mang theo một tia dò hỏi.

"Anh cũng khá tốt." Hoàng Phủ Từ Y cười nói, giọng điệu có chút nghiêm túc, cũng có chút tùy ý, tựa như là cảm khái, lại như là thuận miệng nói một câu, làm người ta không thể xác định được ý tứ của cô.

Nhưng chỉ bốn chữ đơn giản này lại làm Sở Ngao Dư không được tự nhiên đỏ chóp tai, thậm chí không tự chủ được nở nụ cười, lộ ra hai cái lúm đồng tiền tròn tròn trên má, khiến dung nhan tuấn mỹ kia, tăng thêm chút cảm giác ngổ ngáo, vừa soái lại vừa đáng yêu.

.....

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Khiêu vũ ở Dịch Ba

Hoàng Phủ Từ Y nhanh tay cầm lấy di động chụp lấy hình dáng lúc này của Sở Ngao Dư, lưu lại hình ảnh vừa soái vừa đáng yêu kia.

Sở Ngao Dư có chút không đỡ kịp, nhìn nhìn di động, lại nhìn nhìn Hoàng Phủ Từ Y, tự hỏi: "Sao lại chụp ảnh tôi?"

"Anh cũng có thể chụp tôi mà." Hoàng Phủ Từ Y nói xong, lại thuận tay cầm miếng điểm tâm lên ăn.

Ánh mắt Sở Ngao Dư lại sáng lên, có một loại cảm giác nóng lòng muốn thử dâng lên, anh vốn có rất nhiều hình chụp của Hoàng Phủ Từ Y, nhưng không có tấm nào là do anh tự tay chụp cho cô cả.....

"Thật sự có thể chụp sao?" Trước giờ chỉ cần là vấn đề có liên quan đến Từ Y, Sở Ngao Dư luôn biểu hiện rất thận trọng.

"Có cần tôi tạo dáng cho anh không?" Hoàng Phủ Từ Y quơ quơ điểm tâm trong tay, tay kia lại dơ lên tạo thành chữ V.

Sở Ngao Dur nhanh chóng chụp một tấm cho Hoàng Phủ Từ Y, đầu óc còn có chút không phản ứng kịp, Từ Y, đối xử với anh có phải là quá tốt rồi hay không?

Đồ ăn được dọn lên rất nhanh chóng, Hoàng Phủ Từ Y cũng không cần người khác hỗ trợ, tự mình bê đĩa thịt lên cho vào nồi lẩu: "Đã ăn lẩu thì phải ăn cho cay, nếu anh không biết ăn cay thì đúng là lỗ nặng đó."

Tuy rằng hai người mới cùng nhau ăn vài bữa cơm, nhưng Hoàng Phủ Từ Y cũng có chút hiểu biết đối với khẩu vị của Sở Ngao Dur, người này khẩu vị thanh đạm, rất ít ăn đồ cay mặn, lượng cơm cũng không lớn, cái này thì cũng không khác cô mấy, nhưng cô nghĩ đến có thể là vì nguyên nhân thân thể anh, cũng không biết gien này rốt cuộc là chuyện như thế nào, người đang tốt đẹp lại bị tra tấn thành như vậy, khiến người ta thật bức bối.

".....Tôi có thể ăn một chút." Sở Ngao Dur nói như vậy chỉ là không muốn khiến Hoàng Phủ Từ Y mất hứng, trên thực tế sức ăn của anh bình thường rất yếu, hương vị cũng thanh đạm, nếu không phải vì bồi Từ Y, có lẽ cả đời này anh cũng sẽ không ăn lẩu cay.

"Đừng miễn cưỡng." Hoàng Phủ Từ Y không nói gì nữa, cười cười, liền dùng sức ăn, Sở Ngao Dur cũng không miễn cưỡng, anh chỉ ăn hai ba miếng, sau đó liền ngồi húp canh.

Dùng xong cơm chiều, cũng đã gần 8 giờ tối, Sở Ngao Dur muốn đưa Hoàng Phủ Từ Y về nhà, Hoàng Phủ Từ Y lại không muốn trở về, cô đã gấp gáp một mối hơn một tháng rồi, bây giờ được nghỉ ngơi, liền muốn thả lỏng một hồi.

"Tôi muốn đi quán bar ngồi một chút, anh đi không?" Hoàng Phủ Từ Y hỏi.

Quán bar? Tròn đầu Sở Ngao Dur lập tức dần hiện ra từng cảnh tượng, dưới ánh đèn mờ ảo, hai người bọn họ ngồi cạnh nhau, nhâm nhi vài ly rượu, kể một ít chuyện hằng ngày, vừa vui vẻ lại vừa có thể kéo gần khoảng cách.

"Được!" Đừng nói là đi bar ngồi, cho dù có ngồi bên đường cái, Sở Ngao Dur cũng sẽ không nói câu không được.

Nhưng nơi trong tưởng tượng của Sở Ngao Dur hoàn toàn khác với nơi bọn họ sắp đến, hay nói đúng hơn là Dịch Ba, vừa mới đi đến cửa, âm thanh ồn ào của nhạc liền tràn ra.

Thời điểm chỉ có hai người bọn họ, Hoàng Phủ Từ Y đã quen việc chủ động đẩy Sở Ngao Dur, nhưng mà việc đẩy xe lăn đến Dịch Ba chơi, vẫn khiến cho không ít người chú ý, cũng may là ánh đèn lò mờ, Hoàng Phủ Từ Y lại hơi cúi đầu, lúc này mới không bị nhận ra.

"Chưa đến bao giờ đi?" Bởi vì âm nhạc quá lớn, cho nên lời này Hoàng Phủ Từ Y là dán vào bên tai Sở Ngao Dur nói, khí nóng khi nói chuyện phả ra, đều dừng ở lỗ tai Sở Ngao Dur, bây giờ anh lập tức đỏ bừng, hơn nữa toàn thân đều đã tê rần, căn bản không chú ý tới lời nói của Hoàng Phủ Từ Y.

Cũng may Hoàng Phủ Từ Y cũng không chờ anh đáp lời, đã đưa anh đến một phòng nhỏ, cuối cùng cũng an tĩnh được một chút, lúc gọi đồ uống, Hoàng Phủ Từ Y hỏi anh: "Uống chút rượu không?"

Sở Ngao Dur lộ ra một tia cười khổ, với thân thể này của anh làm sao có thể uống rượu, cho dù có uống cũng chỉ có thể uống một chút rượu vang đỏ, hoặc là loại rượu thanh đạm như rượu Thanh Liên, mà nghĩ đến rượu Thanh Liên, Sở Ngao Dur liền đột nhiên nhớ tới chuyện phát sinh lần trước, bệnh của anh phát tác, trong mơ mơ màng màng, anh cảm thấy Hoàng Phủ Từ Y đã hôn anh, nhưng chuyện này làm sao có thể chứ!

"Rượu vang đỏ được không?" Anh tự nhủ bản thân không được suy nghĩ bậy bạ, Sở Ngao Dur hỏi dò, anh đã chuẩn bị tốt tâm lý rồi, nếu Từ Y cự tuyệt, thì đành liều mình vậy.

"Được, nước sôi để nguội cũng được." Cô suýt chút quên mất từ lượng của người này không được tốt. Lúc này trên người Hoàng Phủ Từ Y mang theo một chút cảm giác biếng nhác tiêu sái.

Hai người gọi một chai rượu vang đỏ, mặc kệ đám người âm ỉ bên ngoài, hai người an tĩnh hưởng thụ sự yên tĩnh trong căn phòng nhỏ, cảm giác đúng là rất khác lạ.

"Em muốn lên khiêu vũ không?" Chú ý tới Hoàng Phủ Từ Y luôn nhìn về hướng sân khấu, Sở Ngao Dur thấy vậy, không nhịn được hỏi.

"Anh muốn nhìn sao?" Hoàng Phủ Từ Y không đáp hỏi lại.

Muốn nhìn sao? Đương nhiên là muốn, nhưng cũng có chút không muốn. Lúc Hoàng Phủ Từ Y biểu diễn tiết mục ở trên phố, Sở Ngao Dur đương nhiên là có xem qua, lúc ấy Từ Y, phong tình mãnh liệt bắn ra bốn phía, tràn đầy sức sống, làm tâm Sở Ngao Dur cũng nhảy lên theo, chỉ là, Từ Y tốt đẹp như vậy, lại bị nhiều người thấy được như thế, nếu có thể, anh thật sự chỉ muốn giấu cô đi, không để cho bất kì ai nhìn thấy Từ Y của anh xuất sắc như vậy.

"Muốn." Giọng điệu của Sở Ngao Dur cực kì khẳng định nói, nhìn vào ánh mắt Hoàng Phủ Từ Y, lộ ra một tia chờ mong vô cùng rõ ràng.

Hoàng Phủ Từ Y uống một hơi hết ly rượu vang đỏ, bước về phía trước, gần như là kề mặt Sở Ngao Dur nói: "Như anh mong muốn."

Hoàng Phủ Từ Y đứng dậy đi đến sân khấu, thời điểm lúc ban đầu cũng không có người chú ý tới cô, nhưng dần dần, người chú ý tới cô càng ngày càng nhiều, vũ công trên sân khấu, cũng bởi vì sự xuất hiện của cô, mà không có chút dặt dưng vờ, cho đến cuối cùng, chỉ còn lại có một mình cô! Dáng múa của Hoàng Phủ Từ Y, khi thì vũ mị quyến rũ, khi thì mạnh mẽ cuồng nhiệt, hơi thở quanh thân liên tục biến đổi, một người một sân khấu, lại khiến người ta cảm thấy khác biệt, nhưng cho dù là ở hình thái nào cô cũng khiến mọi người ở đây lóa mắt.

"Thật ngẫu, là người chuyên nghiệp sao?"

"Nhảy hay quá, tôi nhất định phải quay lại để về nhà học theo a."

"Cái gì? Sao nhìn thấy quen quen vậy ta?"

"A! Hoàng Phủ Từ Y! Cô ấy là Hoàng Phủ Từ Y đó!"

"Hoàng Phủ Từ Y? Bệ hạ? Sao có thể! Cô ấy sao có thể sẽ đến loại địa phương này khiêu vũ chứ?"

Hoàng Phủ Từ Y bây giờ cũng thuộc loại nghệ sĩ có chút danh tiếng, mấy trăm vạn fan, ở chỗ này rêu rao, bị nhận ra thật sự là hết sức bình thường, đặc biệt là nơi này còn có không ít fan trung thành của cô đâu, sau khi nhận ra cô liền lấy điện thoại nhanh chóng quay clip lại.

Sau đó không lâu, ảnh chụp cùng video Hoàng Phủ Từ Y ở Địch Ba khiêu vũ, đã bị người truyền tới trên mạng, sau đó một truyền mười mười truyền trăm, rất nhanh đã khiến cho cộng đồng mạng chú ý.

Cuối cùng Hoàng Phủ Từ Y bước xuống sân khấu trong tiếng hò hét của fan, còn có người muốn tiến lên xin ký tên, cũng bị cô lảng tránh, nương theo ánh sáng mờ ảo của Địch Ba, cô nhanh chóng quay về phòng nhỏ.

"Thế nào, đẹp không?" Hoàng Phủ Từ Y lau mồ hôi trên trán, vô cùng khoái trí hỏi.

"Đẹp." Sở Ngao Dư nhìn Hoàng Phủ Từ Y, đôi mắt lấp lánh tỏa sáng, đáy mắt là hâm mộ và yêu say đắm căn bản không thể che dấu, Từ Y của anh, cho dù là là khi nào, cũng là đẹp nhất.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Em thích anh

Sáng sớm hôm sau, Hoàng Phủ Từ Y bị âm thanh câu hệ thống đánh thức.

"Giá trị nổi tiếng của ký chủ đã đạt tới một ngàn vạn điểm, hệ thống tuyên bố nhiệm vụ đã lên cấp 4, ký chủ phải làm nhiệm vụ thăng cấp bằng cách nói "em thích anh" với người mình mà tín nhiệm nhất, sau khi nói thì có thể hoàn thành nhiệm vụ, chúc ký chủ may mắn!"

"..." Mới sáng sớm đã nghe thấy tin dữ như vậy, trong nháy mắt Hoàng Phủ Từ Y liền thanh tỉnh.

Hệ thống giao nhiệm vụ, nhiệm vụ cấp 3 là hôn người mà mình thấy có ấn tượng tốt, nhiệm vụ cấp 4 là thổ lộ với người mà mình tín nhiệm nhất, Hoàng Phủ Từ Y đột nhiên cảm thấy cái hệ thống này không chỉ biết nhìn người, mà còn biết đào hố người ta, mỗi nhiệm vụ đều mang theo mùi vị ám khí, vừa khiến người ta vừa dở khóc dở cười, lại không thể cự tuyệt.

Mà liên quan đến cái người gọi là tín nhiệm nhất, trong suy nghĩ của Hoàng Phủ Từ Y liền hiện ra một người, chỉ là, muốn nói câu "Em thích anh" với anh ta, có phải là hơi đột ngột quá hay không, ít nhất bây giờ thì cô không có loại tâm tư này, mặc dù tất cả hướng đi của cô đều hướng đến phương diện này!

Không sai, mặc dù Hoàng Phủ Từ Y không có nói rõ, nhưng cô hiểu rõ, quan hệ giữa cô và Sở Ngao Dư đang ở trong giai đoạn nảy sinh tình cảm, bởi vì đủ loại kinh nghiệm lúc trước khi trùng sinh, lại vì đủ loại nhận biết sau khi trọng sinh, cho nên cô vô cùng tín nhiệm Sở Ngao Dư, đồng thời cũng biết rõ tình cảm của Sở Ngao Dư nói với mình, cho nên cô cũng không kiềm chế được mà sinh ra một loại tình cảm thân thuộc, mà bản thân cô cũng không cảm thấy bài xích hay chán ghét nên cũng chủ động cùng Sở Ngao Dư tiếp xúc.

Loại tiếp xúc này là thăm dò, cũng là lớp nền cho tình cảm, nếu như người đàn ông này thật sự phù hợp với cô, thì cô cũng không ngại loại tiếp xúc này biến thành việc chân chính ở cùng một chỗ, cùng nhau phát triển tình cảm, để cho vừa lòng ước nguyện của người đàn ông kia, cũng là tìm cho bản thân cô một người để yêu thương, nhưng loại tình cảm này cũng cần phải từ từ phát triển, dù là cô rất hài lòng với Sở Ngao Dư, nhưng cô vẫn chưa có ý định thổ lộ ngay bây giờ, cho nên xuất hiện loại nhiệm vụ như thế này, khiến cô cảm thấy có chút khó xử.

"Chủ nhân, ngài còn muốn ngăn người đến chừng nào a, nói một câu "em thích anh" bộ khó đến như vậy sao?" Giọng nói dễ thương của tiểu Ngao Ô xuất hiện, nhưng nghe xong thì lại khiến người ta muốn đá nó một phát, đúng là không ở trong chăn thì làm sao biết chăn có rắn, không biết là ngốc thật hay là do bản chất xấu tính nữa!

Hoàng Phủ Từ Y ghét bỏ nhìn tiểu Ngao Ô một chút, giọng nói lạnh lẽo: "Còn nói nhảm nữa thì ta sẽ không cho nhóc thăng cấp." Cô đã đáp ứng Tiểu Ngao Ô, mỗi lần cô thăng cấp thì sẽ giúp nó thăng một cấp.

"Nhưng mà chủ nhân không làm nhiệm vụ thì cũng không giúp người ta thăng cấp được mà." Cho nên nó mới gấp gáp như vậy!

Đúng vậy, nếu như không hoàn thành nhiệm vụ thì không có cách nào thăng cấp, cho nên cho dù là cô xoắn xuyết cỡ nào, chỉ cần cô không muốn chết, chỉ cần cô muốn khôi phục sức khỏe cho Sở Ngao Dư, chỉ cần làm đại cho xong nhiệm vụ thôi mà, cô không nên xoắn xuyết nữa!

Sau khi suy nghĩ rõ ràng, Hoàng Phủ Từ Y ngay cả mặt cũng không rửa, liền gọi một cuộc điện thoại cho Sở Ngao Dư, bây giờ mới chỉ có 5 giờ 15 sáng.

Thời điểm điện thoại vang lên, Sở Ngao Dư vẫn còn đang ngủ, giữa đêm hôm qua, anh lại bị phát bệnh, sau cơn đau đầu, anh mới chậm rãi thiếp đi, nhưng khi anh nghe thấy âm báo đặc thù của điện thoại, trong nháy mắt anh lại không hề do dự mà tiếp điện thoại, giọng nói có chút ngạc nhiên hỏi: "Từ Y?"

"Em thích anh, chúng ta ở cùng một chỗ đi." Hoàng Phủ Từ Y vào thẳng vấn đề, không một chút vòng vo, đồng thời còn tăng thêm một câu để tăng mức độ rung động. Nếu đã quyết định muốn hoàn thành nhiệm vụ, thì quyết định mọi chuyện luôn, cũng đâu có gì ghê gớm!

Hoàng Phủ Từ Y luôn thẳng thắn mà làm việc, quả quyết lại dứt khoát, khi thì lý trí, khi thì xúc động, cho nên cho dù là quyết định gì, đều không đáng kinh ngạc, đương nhiên, chuyện này đối với cô là chuyện liên quan đến tình cảm của mình...

Sở Ngao Dư nghĩ mình đã ngủ đến ngây người rồi, anh hoài nghi mình đã nghe nhầm rồi, cũng có thể là anh vẫn đang nằm mơ, anh nghĩ là ai đó đang trêu đùa anh, tóm lại anh không cho là thật.

"Anh có nghe thấy không?" Rất lâu không nhận được câu trả lời, Hoàng Phủ Từ Y đành phải lên tiếng hỏi.

"Không có!" Không biết xuất phát từ nguyên nhân nào, sau khi Sở Ngao Dư trầm mặt trong giây lát, liền trả lời như vậy.

"..." Hoàng Phủ Từ Y có chút yên lặng theo, cũng có chút dờ khóc dờ cười, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì bây giờ.

Sở Ngao Dư giống như đã nhận ra được bầu không khí cổ quái, biết lời nói của mình không đúng, có chút do dự, nghiêm mặt nói: "Anh còn chưa tỉnh ngủ, gặp lại sau!" Sau đó dùng mười phần dũng khí, lần đầu tiên chủ động đập máy Hoàng Phủ Từ Y.

Hoàng Phủ Từ Y lần này đúng là bó tay rồi, tay cầm điện thoại có chút ngây ngốc, liền bị Tiểu Ngao Ô nhanh tay lẹ mắt chụp lại, giấu trong túi riêng.

Mà ở bên Sở Ngao Dư lúc này, sau khi cúp điện thoại, đầu tiên rất nghiêm túc xác nhận lại tên của cuộc gọi lúc nãy, sau đó bỗng nhiên nhắm mắt lại, làm ra một bộ dáng ngủ say, dùng hành động chứng minh là mình vẫn chưa tỉnh ngủ, tất cả chuyện phát sinh lúc này đều chỉ là mộng mà thôi, tuyệt đối không nên coi là thật!

Có một thành ngữ gọi là "bịt tai trộm chuông", mà bây giờ việc Sở Ngao Dư làm đại khái cũng là nhắm mắt giả vờ ngủ, lừa được người khác chứ không lừa được bản thân anh.

"Ký chủ đã nói biểu lộ với người mà mình tín nhiệm nhất, chúc mừng kí chủ đã hoàn thành nhiệm vụ cấp bốn, hệ thống đang thăng cấp bên trong, xin kí chủ kiên nhẫn chờ đợi."

Hệ thống cập nhập, mà lần này, cực kì vượt ngoài dự liệu của Hoàng Phủ Từ Y, bây giờ còn xuất hiện một cái công năng nghịch thiên hơn cái trước.

Công năng thăng cấp thú cưng. Ghi chú: Thú cưng cấp bốn có thể đào thương bắt nhập.

Công năng khu mua sắm ảo: Mời kí chủ bước vào tiến hành giao dịch, phí giao dịch một lần là một ngàn vạn nhân khí. Ghi chú: Sóng điện não của kí chủ tiến vào thương thuyết, thời gian bên ngoài tạm dừng.

Công năng không gian lưu trữ: Mỗi mét vuông giá một ngàn vạn nhân khí. Ghi chú: không thể chứa đựng vật sống, bên trong không gian sẽ không bị ảnh hưởng bởi thời gian.

Thuốc ngủ trang: Gương mặt sẽ được sửa đổi 50%, thời gian tác dụng là 1 giờ. Ghi chú: Người dùng có thể tự điều chỉnh dung mạo.

Thuốc nói thật: Khiến người dùng phải trả lời thành thật một vấn đề. Ghi chú: Người dùng chỉ có thể trả lời có hoặc không.

Thuốc làm lành vết thương: Trong nháy mắt vết thương sẽ lành lại.

Ba loại công năng, ba loại thuốc, quyền hạn của cấp bốn quả thực là khiến cho cô được mở rộng tầm mắt, nhất là khu mua sắm ảo và không gian lưu trữ, nếu đúng như là cô nghĩ thì chuyện này không khác gì so với việc làm trái ý trời cho lắm.

"Chủ nhân, chủ nhân, ngài có muốn thăng cấp cho người ta không? Người ta sẽ có quà cho chủ nhân nha." Tiểu Ngao Ô vui sướng chạy tới, lén lút nói, trực giác mách bảo cho Hoàng Phủ Từ Y rằng món quà này khẳng định không phải là thứ gì tốt.

Hoàng Phủ Từ Y nhũn mảy, cũng không hỏi là quà gì, cực kì dứt khoát thăng cấp cho Tiểu Ngao Ô, mới đây giá trị nổi tiếng vẫn còn là một ngàn vạn, nhưng trong chớp mắt liền mất đi một trăm vạn, mà Tiểu Ngao Ô thì được thăng lên đến cấp ba, đồng thời có thể nhìn thấy đủ loại kĩ năng của thú cưng.

Tiểu Ngao Ô vui vẻ nhảy nhót khắp nơi, nhảy một hồi lâu liền nhảy đến trước mặt Hoàng Phủ Từ Y, kêu một tiếng, sau đó trước mặt Hoàng Phủ Từ Y liền xuất hiện một luồng sáng mờ ảo, một lát sau, tám ảnh mà Hoàng Phủ Từ Y nhìn điện thoại ngắn người liền xuất hiện trước mắt cô.

"Chủ nhân, chủ nhân, đây là lễ vật người ta tặng cho người á, đây là lần đầu tiên người ngây ngốc đến vậy, ngây ngây ngô ngô, thật đáng yêu nha!"

"Tiểu Ngao Ô..." Giọng nói của Hoàng Phủ Từ Y cực kỳ ôn nhu.

"Dạ?" Tiểu Ngao Ô nghiêng đầu, gương mặt ngây thơ.

"Qua đây, xem xem ta có đánh chết người hay không!"

"...."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Trung tâm thương mại ảo

Sau khi Hoàng Phủ Từ Y dọa Tiểu Ngao Ô xong, liền bắt đầu nghiên cứu các công năng và hàng hóa mới trong trung tâm mua sắm ảo, chỉ là những thứ công năng và hàng hóa này đều chỉ giới thiệu rất vắn tắt, nên nhất thời cô cũng không hiểu cho lắm.

"Trung tâm mua sắm ảo rốt cuộc là cái gì đây?" Hoàng Phủ Từ Y nghĩ nghĩ, sau đó quyết định hỏi Tiểu Ngao Ô một chút.

Tiểu Ngao Ô vốn dĩ đang cụp tai giả bộ đáng thương, nhưng nghe thấy chủ nhân hỏi mình thì lập tức tung tăng, giọng điệu vui vẻ nói: "Thì chính là nơi mua sắm ảo a, giống như một không gian mô phỏng vậy, sóng điện não của chủ nhân có thể đến đó, sau đó thì giao dịch với những ký chủ khác.

"Những ký chủ khác?" Hoàng Phủ Từ Y vẫn luôn không rõ ràng việc hệ thống này có từ đâu, bây giờ nghe được vẫn còn có những ký chủ khác tồn tại, cô không khỏi hỏi một câu.

"Đúng vậy, bọn họ cũng có hệ thống, chỉ là không hoàn toàn giống với chủ nhân, những ký chủ đó hẳn là không cùng một với khu với chủ nhân!" Tiểu Ngao Ô tiếp tục giải thích.

"Không cùng vị trí? Vậy bọn họ ở đâu?" Hoàng Phủ Từ Y mờ mịt hỏi.

"Cái này thì người ta cũng không rõ lắm, nếu chủ nhân muốn biết thì có thể vào khu mua sắm ảo để dạo chơi, rất thú vị nha." Tiểu Ngao Ô lắc lắc cái đầu nhỏ, có chút trông mong.

"Có thu phí không?" Hoàng Phủ Từ Y hỏi theo phản xạ, ngàn vạn nhân khí thu thập không dễ chút nào, cô cũng không muốn tùy ý lãng phí, nhưng quả thật cũng rất hiếm kỳ.

"Chỉ là dạo chơi thì sẽ không thu phí a, nhưng nếu có giao dịch thì phải mất một ngàn vạn giá trị nổi tiếng để làm phí giao dịch." Bây giờ đương nhiên biết tính tình của chủ nhân mình thuộc dạng hẹp hòi nên cũng không lấy làm lạ khi cô hỏi như vậy.

Thời điểm Hoàng Phủ Từ Y tiến vào khu mua sắm ảo, cảm giác giống như đang ở trong không gian mô phỏng vậy, trong nháy mắt liền tiến vào một thế giới khác, cảm giác lại cực kỳ chân thật, khiến Hoàng Phủ Từ Y không khỏi nghĩ tới game 3D online, nếu như lợi dụng kĩ thuật này, chế tạo một bộ trò chơi tin tức, đoán chừng cả thế giới sẽ điên cuồng lên mất.

Sở dĩ Hoàng Phủ Từ Y kiếm được nhiều tiền như vậy đều là bởi vì cô và vài tên đồng bọn mở một công ty game online, đồng thời chế tạo ra một trò chơi được rất nhiều người ưa thích (Hành khúc mặt thể), trò chơi này đã vận hành khoảng năm sáu năm rồi, mọi người trong công ty đang một mực nghiên cứu kĩ thuật mới cho trò chơi, mà những thứ như bây giờ cô nhìn thấy chính là mơ ước của rất nhiều thành viên trong công ty và cả những con mọt game kia nữa.

"Gào, hừ, người mới à, lại còn là một con chó con nhìn trông thật ngu xuẩn." Giọng nói phát ra từ một con hổ lớn trắng như tuyết, giọng điệu vô lại hết sức rõ ràng.

"Meow, sao lại là chó, thật là đáng ghét!" Một con mèo bằng rối cao ngạo liếc nhìn Tiểu Ngao Ô một chút, giọng điệu mang theo ghét bỏ.

"Ngao ô ô, chó thì làm sao, bộ là mèo thì ngon à, người là đang kì thị chủng tộc hả?" Người phản bác là một con sói đen khổng lồ, bộ dáng nhìn mười phần mạnh mẽ, nhưng trong khí chất cũng lộ ra chút vẻ ngốc nghếch.

Hoàng Phủ Từ Y dẫn theo Tiểu Ngao Ô đứng cách đám động vật không xa khoe miệng hơi giật giật, cảm giác như mình đang lạc vào khu vui chơi của yêu quái vậy.

"Ngao ô, chào mọi người, ta là thú cưng hệ thống, mọi người cũng vậy sao?" Tiểu Ngao Ô thật đúng là diễn hình của đũa ngọc trong sáng, một chút cũng không cảm thấy người ta đang ghét bỏ mình, còn cực kì vui vẻ chạy lại gần.

"Ha ha ha, ta là Đại Ngao Ô, chúng ta là một đội a." Sói đen cực kì vui vẻ, đuôi móng vuốt to lớn ra, liền gầy gầy Tiểu Ngao Ô đến gần mình.

"Ta là đại meo ô, khu nguyên thủy." Hồ trắng tự giới thiệu mình, thuận tiện còn giới thiệu thể giới mà nó đang sống nữa.

"Hừ, ta là tiểu meo ô, khu mặt thể." Con mèo rồi cực kì kiêu ngạo chảnh chọe nhưng cũng chủ động giới thiệu bản thân, cảm giác đúng là rất đáng yêu. (Tsundere :))

"Ha ha, ta ở khu các vì sao, còn ngươi?" Sói đen bổ sung một câu với tiểu Ngao Ô.

"Ta ở khu hiện đại."

Hoàng Phủ Từ Y nhìn đến đây, đã hiểu rất nhiều thứ trong đầu, những động vật này đều là thú cưng hệ thống, mà lại đến từ các không gian khác nhau, nhưng trong đó cũng liên hệ rất chặt chẽ, bằng không thì tên cũng sẽ không có tương tự như vậy, cũng không biết là dạng liên hệ gì, là cùng người chế tạo, hay là có cùng mục đích?

"Đây là khu thương mại ảo, có đồ gì để bán không?" Hoàng Phủ Từ Y nhìn một vòng, chỉ thấy có mấy gian hàng đơn sơ, trên sân khấu cũng có chút gì đó, nhưng nếu nói là trung tâm thương mại thì không đúng, cảm giác giống như họp chợ hơn, thật sự có chút nằm ngoài dự liệu của cô, quả thực hơi không xứng tầm với hệ thống cao cao tại thượng kia.

"Chủ nhân của bọn ta đều không đi cùng, nhưng bọn họ có để lại chút đồ vật thích hợp để trao đổi, nếu như cô muốn, bọn ta sẽ lập tức đi gọi chủ nhân đến." Đại Ngao Ô có thể là vì xuất hiện sự của Tiểu Ngao Ô nên cũng rất thân thiện với Hoàng Phủ Từ Y, chủ động giới thiệu với cô.

"Cảm ơn."

Hoàng Phủ Từ Y nhìn về hướng gian hàng, tổng cộng có ba gian hàng trưng bày đồ vật, mà theo như chủng loại của những đồ vật này, có thể dễ dàng phân biệt được không gian mà những gian hàng này xuất hiện.

Bày biện trái cây, rau xanh và quả đá thô, còn có da lông, răng thú, hẳn là của của con hồ trắng Đại Meo Ô rồi, dù sao thì những đồ vật này nhìn cũng rất là nguyên thủy.

Mà chỗ trưng bày đồ vật có chút tiên tiến, hẳn là của sói đen đại Ngao Ô rồi, cũng không biết những thứ này dùng để làm gì, nếu có thể dùng được thì quả thực là một giao dịch không tồi đâu.

Mà gian hàng thứ ba hẳn là từ thời mặt thể rồi, phía trên bày biện đủ loại bảo thạch sắc màu, cũng không biết có tác dụng gì, nhưng nhìn rất đẹp, trừ cái đó ra, còn có một số súng ống và dao kiếm, cảm giác có chút thua kém về mặt công nghệ so với gian hàng của sói đen, hơn nữa còn lộ ra sát khí nồng đậm, khiến cho người ta vừa nhìn liền biết, đồ vật này nhất định đến từ một thể giới tràn đầy máu tanh.

"Những thứ này giao dịch thế nào đây?" Hoàng Phủ Từ Y nhìn trên dưới các lại hàng, có chút không chắc chắn hỏi.

Tiểu Ngao Ô lập tức chạy đến giải đáp: "Lấy vật đổi vật thôi, chỉ cần người cùng đối phương xác nhận đồ vật thì có thể giao dịch rồi, nhưng mà hai bên đều phải giao nộp phí giao dịch theo quy định, ở chỗ của chủ nhân là một ngàn vạn nhân khí a."

"Giao dịch này có hạn chế số lượng không?" Nếu như chỉ giao dịch một ít trái cây liền phải mất một ngàn vạn giá trị nổi tiếng thì cái hệ thống này cũng quá biết cách đào hố rồi.

"Không, nhưng điều kiện tiên quyết là không gian tư nhân của người có đủ sức chứa nổi hàng hóa a, bên phía đối phương cũng cần như thế."

"Không gian tư nhân là gì?" Cô không nhớ là cô có cái gì gọi là không gian tư nhân.

"Chính là không gian lưu trữ ấy, một ngàn vạn giá trị nổi tiếng có thể mua được một mét vuông không gian tư nhân, chỉ cần hai bên đều có đủ không gian thì bao nhiêu hàng hóa cũng được." Tiểu Ngao Ô tiếp tục giải thích.

Mà đối với vấn đề này, Hoàng Phủ Từ Y không khỏi có chút cảm giác bất đắc dĩ, một ngàn vạn giá trị nổi tiếng... bây giờ một mét vuông cô cũng không có, tất nhiên không thể tiến hành giao dịch,

"Ta out đây, ngươi ở đây chơi đi." Mắt không thấy tâm không phiền, đã không mua nổi, vậy thì cô cũng không cần phải ở đây nhìn ngắm làm gì, vẫn là nên nghĩ một chút biện pháp làm sao tăng giá trị nổi tiếng của mình thì tốt hơn!

...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Anh chết chắc rồi đó

Đây sẽ là chương kỉ niệm truyện được 1K lượt xem nha mn. Mong mọi người ủng hộ con trẻ

Sau khi nghỉ ngơi hai ngày, Hoàng Phủ Từ Y cùng với đoàn quay phim đến khu vực cao nguyên quay ngoại cảnh, khi ngồi trên máy bay, vẫn bị tiếp viên hàng không nhận ra, kí tên, chụp ảnh, rất có dáng điệu của một minh tinh nổi tiếng, tuy tác phẩm truyền hình điện ảnh của cô còn chưa lên sóng bộ nào, nhưng lại sánh với độ nóng của các nghệ sĩ tuyến hai ba.

Sau khi xuống máy bay thì bắt đầu ngồi xe, hai tiếng sau mới tới địa điểm quay, đạo diễn cho mọi người nghỉ nửa ngày, Hoàng Phủ Từ Y và trợ lý mới bắt đầu thu dọn hành lý, thì nhận được điện thoại của Sở Ngao Dư.

"Đã đến chưa? Có chỗ nào không quen không?" Sở Ngao Dư quan tâm hỏi, giọng nói có chút trầm ấm, gần như cũng thêm phần dịu dàng.

Đây là lần đầu tiên Sở Ngao Dư và Hoàng Phủ Từ Y liên lạc với nhau sau màn tỏ tình kì trước, có thể nói là Sở Ngao Dư đã lấy hết dũng khí, mới dám gọi cho cô.

Hoàng Phủ Từ Y ở bên điện thoại nhũn mày một cái, đột nhiên cảm thấy người đàn ông này cũng rất có bản lĩnh giả khờ, cô đã hôn anh ta, người đàn ông này có thể xem như là không có gì xảy ra, cô nói thích anh ta, người đàn ông này cũng có thể xem như là không có gì xảy ra, cũng không biết là đang nghĩ gì nữa, nếu không phải là cô biết đối phương thích cô thật, chắc là còn tưởng đối phương đang dùng cách này để từ chối cô đấy!

"Em tưởng là anh bị hù chạy mất rồi đó!" Sở Ngao Dư muốn xem như chưa có chuyện gì xảy ra, nhưng cô lại không muốn.

Sở Ngao Dư bị ghen một cái, đột nhiên không biết nên phản ứng như thế nào, Từ Y có ý gì, hù anh lúc nào, chẳng lẽ đang ám chỉ chuyện bữa sáng hôm đó?

"Từ Y, em đang nói gì thế? Sở Ngao Dư không dám đoán tâm tư của Hoàng Phủ Từ Y, chỉ có thể thận trọng mà hỏi.

"Em đang nói gì anh thật sự không biết sao?" Chẳng lẽ hôm đó cô tỏ tình không có chút trọng lượng gì đối với anh ta ư? Nói cho qua là cho qua? Đúng là trò cười!

Hoàng Phủ Từ Y cũng là một người nóng tính, khó lắm cả hai đời mới dám tỏ tình một lần, lại bị đối phương cúp máy, tuy cô không nói ra, nhưng trong lòng lại đầy hỏa khí, đang đợi người này tự dâng tới cửa rồi bùng phát.

Sở Ngao Dư im lặng một lúc, mới dò hỏi: "Em đang nói..... chuyện buổi sáng hôm đó?" Lẽ nào chuyện bữa sáng hôm đó không phải là hoang tưởng của mình? Được thôi, dù cho đã qua hai ngày, Sở Ngao Dư cũng không dám chắc chắn là chuyện ngày hôm đó đã thực sự xảy ra, thậm chí là có chút đần độn mà tự thôi miên mình, nghĩ đó là một giấc mơ mà mình đã thấy khi ngủ chưa tỉnh.

"Chẳng lẽ là cái gì?" Hoàng Phủ Từ Y hỏi ngược lại, trong giọng điệu có mang chút không vui.

Tay của Sở Ngao Dư run lên, đột nhiên có chút nhát, Từ Y đang tức giận sao? Có phải hôm đó anh không nên tắt máy của Từ Y không! Sở Ngao Dư về mặt đau khổ mà nghĩ.

"Xin lỗi, hôm đó, anh, quá bất ngờ." Sở Ngao Dư lắp bắp giải thích, biểu cảm vô cùng rầu rĩ.

"Sau đó thì?" Bất ngờ? Lúc cô bị cúp điện thoại, cũng cảm thấy rất bất ngờ, hừ!

Sau đó thì? Sau đó thì chúng ta không thể bỏ qua chuyện này sao! Sở Ngao Dư tiếp tục rầu rĩ ở trong lòng. Thực tế là cho đến bây giờ, Sở Ngao Dư không hề tin Từ Y thích anh đâu, cho nên anh vốn không muốn đối diện với chuyện này, hướng hồ chí, dù cho Từ Y thích anh thật, anh cũng không thể ở cùng với cô!

Nghĩ đến đây, trên mặt của Sở Ngao Dư vô cùng đau khổ, với cơ thể tàn tạ này của anh, dung mạo xấu xí, có tư cách gì được Từ Y thích!

"Từ Y, đừng đùa với anh nữa, em ở Cao Nguyên quay phim, nhất định phải chăm sóc mình thật tốt, anh còn chút việc, đi làm trước đây, tạm biệt!" Tay của Sở Ngao Dư run rẩy cúp điện thoại, sau đó nhắm chặt đôi mắt, giấu toàn bộ đau khổ trong lòng.

Bất kể là Từ Y nghiêm túc, hay là đùa giỡn, hoặc là có mục đích gì khác, anh cũng chỉ có thể xem là một trò đùa, bởi vì anh không có tư cách cho là thật!

Hoàng Phủ Từ Y lại một lần nữa bị cúp máy trước, cô có chút ngơ người nhìn vào điện thoại, mãi lâu sau mới hừ một tiếng, gương mặt thẹn quá hoá giận!

"Ngu xuẩn! Đần độn! Đại ngốc! Dám cúp máy của tôi, anh chết chắc rồi đó!" Hiếm khi thấy được Hoàng Phủ Từ Y mất đi sự bình tĩnh ngày thường như lúc này, vừa oán giận mắng người đàn ông, vừa kiêu ngạo mà quyết định, cô sẽ không nói với người đàn ông đó những lời yêu thích gì nữa, cô phải để người đàn ông đó tự động nói với cô, và xin cô nói ra!

Hoàng Phủ Từ Y nghĩ như thế, hình như là cảm thấy chưa đủ hả giận, lấy điện thoại đăng weibo: "Dám cúp máy của tôi, anh chết chắc rồi đó!"

Phong cách weibo của Hoàng Phủ Từ Y thay đổi liên tục, có khi lạnh lùng khiến người ta phải ngước nhìn, có khi lại rất gần gũi, như bài weibo này, sau khi dân mạng thấy, đều cười ồ lên.

"Ha ha ha, Bệ Hạ đã chịu sự đả kích gì vậy, có người dám cúp máy của Bệ Hạ, mau mang ra ngoài trăm!"

"Lúc trước luôn cảm thấy Bệ Hạ rất lạnh lùng, bây giờ cảm thấy Bệ Hạ rất có thuộc tính gây cười, rõ ràng là một dòng weibo buồn bực như vậy, nhưng tôi lại bị chọc cười rồi đó."

"Bệ Hạ dễ thương quá ~"

"Chẳng lẽ chỉ có tôi muốn biết, rốt cuộc là ai đã cúp máy của Bệ Hạ nhà chúng ta sao?"

"Người trên lầu, không phải một mình bạn, tôi cũng rất muốn biết, là nam hay là nữ vậy?"

Cùng lúc đó, đương nhiên Sở Ngao Dư cũng đã thấy bài weibo này, biểu cảm trên mặt thay đổi liên tục, người ta gọi đó là đặc sắc.

Anh đúng là đã chọc giận Từ Y? Có khi nào Từ Y sẽ không nghe điện thoại của anh nữa không! Trong lòng của Sở Ngao Dư vô cùng khủng hoảng, kiểm chế không được nữa, lấy điện thoại lên gọi cho Hoàng Phủ Từ Y.

Hoàng Phủ Từ Y nhìn vào thông báo cuộc gọi đến, sau khi hứ một tiếng, liền hung dữ tắt máy, khi bốn tiểu thư tò mò, anh dám cúp máy của bốn tiểu thư, khi bốn tiểu thư cho anh cơ hội giải thích, anh lại dám cúp máy của bốn tiểu thư, bây giờ biết gọi đến rồi sao, hứ, bốn tiểu thư không muốn nghe, cho anh sốt ruột chết luôn!

Hoàng Phủ Từ Y muốn Sở Ngao Dư sốt ruột chết, trên thực tế, Sở Ngao Dư cũng suýt nữa bị sốt ruột chết, điện thoại trên tay không ngừng gọi cho Hoàng Phủ Từ Y, chỉ là mỗi tiếng chuông qua đi, vẫn không được bắt máy, sự lo lắng và sốt ruột trong lòng, thấp thỏm và không yên, với sự khủng hoảng và tuyệt vọng, gần như khiến Sở Ngao Dư không thể chịu đựng được nữa!

Chịu đựng sự dày dò của căn bệnh nhiều năm nay, bất luận có đau khổ đến mấy cũng đều kiên trì, Sở Ngao Dư chưa bao giờ cảm thấy mình là một con người yếu ớt, yếu ớt tới nỗi một cú điện thoại, dày vò anh tới nỗi muốn sống muốn chết, so với cảm giác phát bệnh còn đau khổ hơn nữa.

Một lần không bắt, hai lần, ba lần,..... Ngay lúc Sở Ngao Dư đang ngày càng tuyệt vọng, tưởng Từ Y sẽ không nghe điện thoại của mình nữa, cuộc gọi đột nhiên thần kì được thông qua!

"Có việc?" Giọng nói lạnh lùng của Hoàng Phủ Từ Y vang lên, giọng điệu vô cùng lạnh nhạt, như đang nói chuyện với một người lạ, chẳng có chút gần gũi và thân thiết như trước nữa, khiến niềm vui mà Sở Ngao Dư mới nảy sinh, ngay lập tức biến thành sự khủng hoảng cực lớn.

"Từ Y, xin lỗi, em, em đừng giận, em đừng giận được không?" Trong đầu của Sở Ngao Dư lúc này, đã có chút không được tỉnh táo, chỉ có thể vội giải thích, đáng thương mà xin lỗi, thậm chí còn thấp hèn cầu xin.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Em không giận

Hoàng Phủ Từ Y bị giọng nói tràn đầy cảm xúc tiêu cực này chấn động, sau đó mới chợt hiểu, hành vi không nghe điện thoại của mình, hình như đã tạo ra một tổn thương vô cùng nghiêm trọng cho người đàn ông này.

"..... Em không giận." Cho dù là giận, cũng vì lời nói đầy khản cầu đó mà tan biến không thấy nữa.

Chỉ là, cách giải thích bình thản như vậy, căn bản không thể khiến Sở Ngao Dư an tâm, thậm chí anh còn cảm thấy, sở dĩ Từ Y nói không giận, là vì muốn cắt đứt qua lại với anh, chỉ có không để ý nữa, mới không tức giận, Từ Y đã tuyệt vọng một cách triệt để với anh rồi sao?

"Từ Y, xin lỗi, xin lỗi, em tha thứ cho anh được không, anh sẽ không cúp máy của em nữa, em tha thứ cho anh đi, sau này, em nói cái gì thì là cái đấy, anh đều nghe em, sẽ không chọc em giận nữa, có được không,....." Sở Ngao Dư dùng giọng nói đầy tuyệt vọng, hết lần này tới lần khác lặp lại những lời này, sự bình tĩnh và lý trí lúc trước, sự lạnh lùng và mạnh mẽ lúc trước, đều biến mất trước mặt của Hoàng Phủ Từ Y.

Hoàng Phủ Từ Y im lặng nghe giọng nói trong điện thoại, tràn đầy ý vị thấp hèn, yếu kém, cầu xin, khi cô cảm thấy kinh ngạc, cũng chợt bừng tỉnh, trò đùa tức giận của mình, đã khiến cho Sở Ngao Dư đã phải chịu tổn thương như thế nào.

Cũng chính vào lúc này, Hoàng Phủ Từ Y chợt nhận thức được, tình cảm của Sở Ngao Dư đối với mình, ngoài tình yêu quá mức cố chấp ra, hình như còn có những thứ khác, một lời nói, một cử chỉ, một hành động của cô, gần như là đều có thể làm ảnh hưởng tới Sở Ngao Dư, cô thậm chí cảm thấy, dù cho yêu cầu của cô có quá đáng hơn nữa, Sở Ngao Dư cũng sẽ cố gắng hết sức làm cho cô, dù cho cô muốn mạng sống của anh, anh cũng sẽ cho cô không hề do dự!

Nghĩ tới đây, Hoàng Phủ Từ Y cũng bị cách nghĩ của mình làm cho kinh ngạc, nhưng cô liền lắc đầu, xóa đi những cách nghĩ không nên có này, bắt luận Sở Ngao Dư có tình cảm gì đối với mình, cô cũng không nên dùng loại tình cảm đó làm tổn thương anh, người đàn ông này, dưới vẻ ngoài mạnh mẽ, nhưng lại có một trái tim yếu ớt, nhưng trái tim này chỉ vì cô mà mở ra, phạm là cô có chút lương tâm, đều không nên làm tổn thương người đàn ông này.

"Ngao Dư....." Hoàng Phủ Từ Y nhẹ nhàng gọi một tiếng, sợ Sở Ngao Dư sẽ bị dọa.

Lời của Sở Ngao Dư cũng đã dừng lại, thần sắc lại có chút hoảng hốt, bất an mà bóp điện thoại, mới thận trọng mà trả lời: "Anh ở đây, em muốn nói gì?"

"Em phải ở đây quay phim khoảng nửa tháng, quay xong sẽ về tìm anh đi chơi." Về việc tỏ tình với cúp điện thoại, qua rồi thì cho qua đi, thực ra cô cũng không giận lắm, chỉ là cảm thấy có chút mới mẻ mà thôi, dù sao cô cũng chưa từng nghĩ đến Sở Ngao Dư lại có phản ứng như vậy, người đàn ông này chắc cũng bị dọa đến đờ người rồi.

"A, được, được." Chủ đề nói chuyện thay đổi quá nhanh, nhất thời Sở Ngao Dư chưa phản ứng kịp.

"Anh cũng chăm sóc tốt cho mình, lúc ăn cơm thì ăn nhiều một chút, đừng có quá kén ăn." Hoàng Phủ Từ Y rất ít khi quan tâm người khác, những lời nói này, cũng là học theo phim mà nói, không thật tâm cho lắm.

Sau khi kết thúc cuộc gọi, Hoàng Phủ Từ Y vứt điện thoại, nằm lên giường, con mắt có chút vô hồn nhìn lên đỉnh lều, cảm thấy mình đã làm một người phụ nữ xấu, nhưng cũng may là loại xấu biết kịp thời sửa đổi, không có xấu đến triệt để.

Còn bên Sở Ngao Dư thì anh đối mặt với điện thoại cười hồi lâu, nghĩ rằng Từ Y đúng là một người khoan hồng độ lượng, chu đáo tỉ mỉ, không chỉ không hề giận mình, mà còn quan tâm đến mình, đúng là không có người nào tốt hơn Từ Y nữa.

Hoàng Phủ Từ Y đến Cao Nguyên vào ngày 8 tháng 9, ngày 9 tháng 9 là sinh nhật của cô, nhưng mà cô đã quên mất, có điều Sở Ngao Dư sớm đã chuẩn bị quà sinh nhật, chỉ là tặng hay không tặng, điều này có chút làm khó anh.

Nếu như có thể, Sở Ngao Dư muốn đích thân đến đó chúc mừng sinh nhật cho cô, nhưng anh cũng không dám tới đó, cảm thấy quá đường đột, cũng sợ làm Từ Y hiểu lầm, chỉ là đợi nhiều năm như vậy, chuẩn bị nhiều món quà sinh nhật như vậy, những món quà lúc trước đều thông qua những phương thức khác gửi đi, chỉ là lần này, anh có cơ hội tặng trực tiếp cho Từ Y, anh cũng không cam tâm từ bỏ như vậy.

Trên thực tế, Sở Ngao Dư đã tặng quà cho Hoàng Phủ Từ Y rất nhiều năm, một bản vẽ, một cuốn sách, một máy vi tính, một sợi dây chuyền..... Gần như quà sinh nhật của mỗi năm đều không có thiếu, chỉ là những món quà này, có cái Hoàng Phủ Từ Y đã cất lấy, có cái xem là vật lạ ném đi mất, cô thậm chí cũng không biết đây là món quà mà người khác cố ý tặng cho cô, cho nên Sở Ngao Dư rất muốn, đích thân tặng món quà này đến tay của Hoàng Phủ Từ Y.

Lần này Sở Ngao Dư chuẩn bị một tập album, sưu tầm hết tất cả những vai diễn mà Hoàng Phủ Từ Y đã từng đóng, lại phối thêm các thông tin như thời gian, tên phim, thiết kế rất là đẹp, vừa đẹp vừa có giá trị kỉ niệm, có thể nói là tràn đầy thành ý, Sở Ngao Dư mất một khoảng thời gian mới chuẩn bị xong, đợi lúc Từ Y mừng sinh nhật thì gửi đi.

"Cậu chủ, máy bay đã chuẩn bị xong, cậu có thể xuất phát bất kì lúc nào." Trong lúc Sở Ngao Dư rầu rĩ, An Trạch Thụy đi vào báo cáo.

Sở Ngao Dư rất muốn phản bác một câu, ai kêu cậu chuẩn bị máy bay, nhưng lúc mở miệng lại nói: "Được, lập tức đi ngay!" Đúng lúc có thể xin lỗi ngay ở trước mặt Từ Y, quả là thuận tiện mạng theo, sẽ không có vẻ là quá đường đột.

Khi Sở Ngao Dư ngồi máy bay tư nhân đến Cao Nguyên, đã là lúc nửa đêm, anh cũng không hề làm phiền Hoàng Phủ Từ Y, chỉ kêu người sắp xếp để ở cùng chung một khách sạn, và chờ đợi ngày hôm sau đến.

Ngày hôm sau, đoàn quay phim đã chuẩn bị xong, các diễn viên phải bắt đầu quay, ăn qua mì trường thọ mà An Tuệ chuẩn bị, Hoàng Phủ Từ Y đã đến trường quay từ sớm, thay một bộ chiến giáp màu bạc trắng, tư thế hiên ngang, tuấn mỹ phi phàm, quả là giống một nữ chiến thần, mới xuất hiện, đã làm chấn động tất cả mọi người ở đó, gồm cả Sở Ngao Dư đang âm thầm dõi theo cô.

Đoàn quay phim ở Cao Nguyên đều quay những cảnh đánh trận, những cảnh diễn này, Hoàng Phủ Từ Y đều cần phải mặc áo giáp, đạo diễn vốn còn lo lắng Hoàng Phủ Từ Y sẽ không quen, không ngờ hiệu quả lúc mặc ra lại tốt đến thế, lập tức bảo người chụp rất nhiều tấm hình, chuẩn bị dùng để tuyên truyền, Hoàng Phủ Từ Y bây giờ, đã đảm đương đại diện nhan sắc của đoàn phim, các loại tuyên truyền đều vây quanh cô ấy mà tiến hành.

"Không tệ, có điều cô xác định là muốn tự mình ra trận, cười ngơ có nguy hiểm đấy, nếu không phải rất thuần thực, vẫn nên để cho thể thân lên đi." Đạo diễn Tiêu có chút không an tâm mà khuyên, đây không phải là lần đầu tiên cô ấy nói những lời này rồi.

"Không sao, chị yên tâm đi." Hoàng Phủ Từ Y lại một lần nữa từ chối, vốn dĩ cô biết cười ngơ, và lại vì cảnh diễn này, đã dùng đi 100 ngàn mức nhân khí để mua sách nhập môn về kỹ thuật cười ngơ, và dùng đi 100 ngàn mức nhân khí, luyện tập một tiếng đồng hồ ở không gian ảo, bây giờ vô cùng tự tin rồi.

"Vậy được, cô nhớ cẩn thận chút."

"Đổi chiến Cao Nguyên, cảnh đầu tiên, tất cả diễn viên mau vào vị trí....."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Món quà sinh nhật

Bắt đầu quay, Hoàng Phủ Từ Y xoay người lên ngựa, động tác vô cùng nhanh nhẹn tự nhiên, rồi sau đó phóng ngựa lao đi, như một tướng quân chân chính vậy, mang theo khí thế vô cùng mạnh mẽ, không hề chùn bước mà xông tới trận địa của quân địch, đồng thời cũng xông tới người mà cô đã từng yêu.

Khi buổi trưa nghỉ ngơi, Hoàng Phủ Từ Y mệt đến nỗi không muốn nói chuyện nữa, ngồi trên chiếc ghế mà Tiểu Đình đã chuẩn bị sẵn, chỉ ăn có mấy miếng, liền bỏ đĩa xuống. Tiểu Đình khuyên nhủ, cô cũng không có khẩu vị gì, nghỉ ngơi một hồi, lại đi quay tiếp, mãi cho đến trời tối, mới kết thúc cảnh quay của ngày hôm nay.

"Từ Y, trông em mệt như vậy, hôm nay không phiền em nữa, em đi về nghỉ ngơi đi, nếu có thời gian, nhớ cảm ơn các fan trên mạng, rất nhiều người chúc em sinh nhật vui vẻ đó." An Tuệ vốn có chuẩn bị một buổi tiệc sinh nhật cho Hoàng Phủ Từ Y, nhưng sau khi nhận được thông báo của trợ lý An, thì chỉ có thể tìm một cái cớ để từ chối.

"Dạ được." Hoàng Phủ Từ Y cũng không muốn nhúc nhích, bây giờ cô chỉ muốn tắm rửa, sau đó ngủ một giấc ngon, còn về vấn đề sinh nhật, nếu không phải mọi người xung quanh còn nhớ, chắc cô cũng không nhớ đến.

Từ khi bố mẹ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, đối với việc chúc mừng sinh nhật mình cô cũng không mong đợi gì nhiều, dù cho sau này khi đến sinh nhật cô cũng nhận được một số món quà, nhưng không cảm thấy có gì vui mừng, thậm chí không chỉ có sinh nhật, cả những ngày lễ khác cũng như vậy, không có người cùng cô ăn mừng, ngày lễ còn có ý nghĩa gì nữa.

Hoàng Phủ Từ Y không ăn cơm, đi thẳng về phòng, An Tuệ nói là sẽ đưa cơm cho cô, cô liền đi tắm, đúng lúc khi tắm ra, chuông cửa reo lên, Hoàng Phủ Từ Y cũng không để ý gì, cứ mặc áo ngủ như thế, ra mở cửa phòng khách sạn.

Áo ngủ của Hoàng Phủ Từ Y, là một chiếc đầm dây ngắn, mặc trên người của cô, sang trọng và quý phái, trong cái thân bí lộ một chút gợi cảm, giống như yêu tinh trong bóng đêm, tràn đầy hơi thở mê hoặc.

Cái mà Sở Ngao Dư trông thấy chính là Hoàng Phủ Từ Y như vậy, sau đó anh liền ngẩng người ra.

Khi Hoàng Phủ Từ Y thấy Sở Ngao Dư thì có chút bất ngờ, nhưng cũng không bất ngờ lắm, giật mình mà hỏi: "Em tưởng là nửa tháng sau chúng ta mới gặp mặt, không ngờ sớm như vậy đã gặp rồi, có muốn vào trong không?"

"A?" Sở Ngao Dư ngạc nhiên lên tiếng, thực tế là không hề nghe ra Hoàng Phủ Từ Y nói gì.

Hoàng Phủ Từ Y nheo mắt lại, giọng điệu có chút nguy hiểm mà nói: "Còn chưa nhìn đủ sao? Hay là nhìn đến đờ luôn rồi?"

Sở Ngao Dư nghe thấy những lời này, mới chợt có phản ứng, sau đó cả khuôn mặt đều đỏ lên, con mắt cũng rời khỏi người Hoàng Phủ Từ Y, vội nghiêng đầu giải thích: "Em đừng có hiểu lầm, anh..... anh....."

Sở Ngao Dư muốn nói là mình không thấy gì cả, nhưng thực tế là anh đã thấy, và lại còn thấy rất là rõ, đồng thời còn ghi sâu cảnh này trong tim, cho nên anh căn bản không thể nói ra lời nói dối rõ ràng như vậy.

"Vào đây nói đi." Hoàng Phủ Từ Y né sang một bên, sắc mặt vô cùng thản nhiên, còn Sở Ngao Dư thì có chút do dự, lắp bắp mà nói: "Em, em không đi thay đồ sao?"

Hoàng Phủ Từ Y cảm thấy người đàn ông này có chút ngốc, nếu như đổi là cô, nhất định sẽ xem cho đủ vốn, sẽ không hỏi câu ngu ngốc như vậy, đúng là kém thông minh."

Hoàng Phủ Từ Y cảm thấy nói không bằng làm cho nhanh, trực tiếp đi ra đằng sau Sở Ngao Dư, đẩy chiếc xe lăn của anh vào phòng, sau đó ầm một tiếng đóng cửa lại.

"Anh đến làm gì?" Hoàng Phủ Từ Y đẩy chiếc xe lăn của Sở Ngao Dư đến đối diện với chiếc ghế sofa, còn mình thì ngồi lên sofa, tương ngồi có chút tùy ý, cảm giác là bất cứ lúc nào cũng có thể bị lộ hàng.

Sở Ngao Dư căn bản là không dám nhìn Hoàng Phủ Từ Y, nghe được lời này mới kịp có phản ứng, đưa món quà trong tay ra, lắp bắp mà nói: "Sinh nhật vui vẻ."

Hoàng Phủ Từ Y cũng không hề từ chối, nhận lấy luôn, đó là một chiếc hộp hình vuông, hơi nặng, không biết là đựng gì bên trong, "Em có thể mở ra xem không?"

"Đương nhiên." Giọng điệu của Sở Ngao Dư có chút mong đợi.

Trong chiếc hộp có đựng hai quyển album, một lớn một nhỏ, Hoàng Phủ Từ Y xem cuốn nhỏ trước, phát hiện đều là ảnh sinh hoạt của mình, gồm cả ở tiệm com lần trước, tấm mà Sở Ngao Dư chụp.

"Chụp lên cũng không ít nhỉ." Sau khi xem qua, Hoàng Phủ Từ Y tựa như cười như không mà nói.

Sở Ngao Dư làm sao có thể nhận lấy sự hoài nghi như vậy, lập tức giải thích: "Không có chụp lên, rất nhiều là của An Tuệ đưa, thật đấy."

Hoàng Phủ Từ Y cười, không nói gì thêm mà bắt đầu xem quyển album lớn.....

Vai diễn đầu tiên mà Hoàng Phủ Từ Y đóng, là một người ăn xin, thật ra lúc đó người phụ trách tuyển chọn diễn viên quần chúng Tiểu Đầu Đầu, rất bất ngờ về cô, muốn tiến cử cô cho phổ đạo diễn, nhưng lại bị cô từ chối, khi cô quyết định trở thành một diễn viên, đã lên sẵn kế hoạch, phải bắt đầu diễn những vai đơn giản, vừa học, vừa tích lũy kinh nghiệm, vốn không muốn dựa vào khuôn mặt để lên ngôi, tám ảnh đầu tiên của quyển album này, chính là người ăn xin mà cô đã đóng.

Sau vai diễn người ăn xin, cô cũng đóng rất nhiều vai diễn, nha hoàn, cung nữ, người qua đường a b c d, có lộ diện, không có lộ diện, có lời thoại, không có lời thoại, tất cả đều được sưu tập vào cuốn album này, cô xem từng trang một, không phải xem những tấm hình, mà là những hồi ức tràn đầy, cùng với tâm ý của Sở Ngao Dư.

"Cảm ơn anh." Cuối cùng Hoàng Phủ Từ Y cũng xem hết cả quyển album, dùng giọng điệu vô cùng nghiêm túc mà nói với Sở Ngao Dư.

"Em thích là được." Ánh mắt của Sở Ngao Dư lóe lên nụ cười vui mừng, chỉ cần Từ Y thích là được.

Vào lúc này, tiếng chuông cửa lại reo lên, Hoàng Phủ Từ Y đứng dậy muốn đi mở cửa, Sở Ngao Dư chợt nghĩ ra cái gì, lập tức ngăn cản: "Anh đi mở cửa, em đi thay áo!"

Hoàng Phủ Từ Y nhũn mảy một cái, không từ chối, nhưng cũng không hề đi thay quần áo, chỉ là lấy thêm chiếc áo khoác của đồ ngủ, trùm kín lại một chút.

Lần này là An Tuệ đến, đi theo còn có An Trạch Thụy, hai người đều là đưa com đến cho Hoàng Phủ Từ Y, còn mang theo một cái bánh kem hình trái tim vô cùng tinh xảo, sau khi hai người sắp xếp xong những món ăn này, liền rời khỏi phòng.

"Anh cũng chưa ăn com?" Nhìn những món ăn trước mặt, có lẽ là phần ăn của ba bốn người, một mình Hoàng Phủ Từ Y nhất định sẽ ăn không hết.

"Ừ, hôm nay là sinh nhật của em, ăn miếng bánh kem trước không?" Thật ra Sở Ngao Dư có chút không được tự nhiên, sự tồn tại của Hoàng Phủ Từ Y đúng là vô cùng mãnh liệt, nhất là khi Hoàng Phủ Từ Y đang mặc áo ngủ, mắt của anh cũng không dám tùy ý nhúc nhích, sợ là nhìn thấy những cái mà mình không nên thấy, nhưng trong đầu cứ đang phát lại cảnh lúc gõ cửa, muốn quên đi cũng quên không được.

"Cùng ăn đi." Hoàng Phủ Từ Y nói xong muốn đi cắt bánh kem.

"Không cần chăm nắn sao?" Sở Ngao Dư có chút sốt ruột, Từ Y còn chưa cầu nguyện nữa.

Hoàng Phủ Từ Y cười, trực tiếp cầm dao cắt bánh kem, nói: "Nếu như em muốn cái gì, em sẽ tự mình cố gắng, không cần phải cầu nguyện."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Tử Y dễ thương

Sau khi Sở Ngao Dư nghe được câu trả lời như vậy rõ ràng là có chút ngẩn người ra, kiểu lý luận này anh mới lần đầu tiên nghe thấy, cũng chưa từng nghĩ qua, Từ Y lại có suy nghĩ như vậy, độc lập tự tin đến nỗi khiến người ta có chút đau lòng.

Hoàng Phủ Từ Y cắt xong miếng bánh kem đầu tiên liền đưa cho Sở Ngao Dư, sau đó mới cắt cho mình một miếng, vừa muốn bỏ vào miệng, đột nhiên nghĩ tới lời của An Tuệ, liền lấy điện thoại ra chụp một tấm hình của bánh kem, trực tiếp đăng lên weibo, và để lại dòng chữ: "Thực ăn mua bên ngoài hôm nay là một chiếc bánh kem, mùi vị không tệ."

Hôm nay là sinh nhật của Hoàng Phủ Từ Y, trên weibo cũng có ghi chép, rất nhiều fan đã chúc phúc Hoàng Phủ Từ Y, nhưng mấy người fan này đợi hết nguyên ngày, cuối cùng cũng đợi được sự hồi âm của Hoàng Phủ Từ Y, lập tức ló đầu ra.

"Hôm nay là sinh nhật của Bộ Hạ, tuy đã có bánh kem, nhưng vẫn cảm thấy có chút đơn giản đấy!"

"Nghe nói Bộ Hạ quay phim vô cùng vất vả, cả sinh nhật cũng không có ăn mừng, có chút thảm đấy~"

"Chỉ có tôi cảm thấy mấy chữ thức ăn mua bên ngoài có chút quen sao ấy, hình như từng thấy ở chỗ nào rồi đó?"

"A a a, mọi người nhìn kỹ đi, chỗ ly nước phản quang, có phải đang có người ngồi đó, xem ra hình như là một người đàn ông đó, a a a a!"

"Đàn ông? Trong phòng của Bộ Hạ có đàn ông? Là ai, ra ngoài lấy giấy đánh chết!"

"Luôn cảm thấy tấm ảnh này với câu nói này có hàm ý vô cùng....."

"Xin cho tôi suy đoán một cách yếu ớt, thức ăn mua bên ngoài là cho Sở tiên sinh giao tới chăng?"

"Tôi cũng xin suy đoán một cách yếu ớt, cái bóng đó có phải là giám đốc Sở trong truyền thuyết không?"

"Bạn trai tin đồn của Bộ Hạ, chẳng lẽ là thật?"

"Ồi, lại thêm mối tình vì một tấm ảnh mà bị lộ ra, Bộ Hạ đúng là không cẩn thận chút nào!"

"Bộ Hạ, người đang khoe tình yêu một cách uyển chuyển sao? Người ta không muốn biết chút nào!"

Đều nói ánh mắt của quần chúng sắc bén, trí tuệ của dân chúng là vô hạn, một tấm hình, một câu nói, dưới tình huống Hoàng Phủ Từ Y còn chưa đoán ra được, thì đã tiết lộ ra phần nửa sự thật rồi, nếu như Hoàng Phủ Từ Y biết được, cũng nhất định sẽ âm thầm cho đám thích tám chuyện này một cái like, đây đúng là một đám đoán đầu trúng đó mà.

Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư im lặng ăn bánh kem, sau khi ăn xong một miếng, đang suy nghĩ xem có nên ăn thêm miếng nữa không, thì An Tuệ gọi điện thoại đến.

"Từ Y, chuyện em với cậu Sở, là có ý, hay là ngoài ý muốn?" An Tuệ có chút đau đầu mà hỏi, tin đồn của Từ Y với cậu Sở mới được ép xuống, bây giờ lại lại ra chuyện tám hình, đúng là đủ khiến người ta đau đầu mà.

"Chỉ có ý gì?" Hoàng Phủ Từ Y còn chưa biết đang xảy ra chuyện gì.

"Weibo của em, tấm hình mới đăng cách đây không lâu, em tự xem đi." Giọng của An Tuệ có chút than vãn, bây giờ cô cũng không biết phải làm sao.

Sau khi Hoàng Phủ Từ Y cúp máy, liền lên weibo xem, lúc đầu cũng không cảm thấy có chỗ nào không đúng, nhưng khi thấy bình luận của cư dân mạng, biết chỗ nào không đúng rồi, nhưng điều này cũng khiến cô vô cùng rối rắm, dù sao lỗi sai cơ bản như vậy, hình như là lần đầu tiên cô phạm.

"Sao vậy?" Sở Ngao Dư nhìn Hoàng Phủ Từ Y, luôn cảm thấy biểu cảm của Hoàng Phủ Từ Y không được bình thường.

"Anh và em lại có tin đồn rồi." Đây cũng không biết là lần thứ mấy nữa, cư dân mạng luôn có thể suy đoán, hoặc là tưởng tượng ra, từ những manh mối rất nhỏ, thậm chí có những cái cả cô cũng không biết, nhưng lại không thể phủ nhận, giống như quan hệ giữa cô với Sở Ngao Dư, đến lúc này, muốn giải thích cũng giải thích không rõ nữa.

Lại? Sắc mặt của Sở Ngao Dư hơi biến đổi một chút, giọng điệu có chút lạnh mà nói: "Anh sẽ cho người đi xử lý!" Sở Ngao Dư lúc này, mới giống y như người không chể cả tập đoàn Đại Sở, rất mạnh mẽ, tồn tại như một đế vương vậy.

"Không cần đâu, cũng không phải là lần đầu nữa, đối với em không có ảnh hưởng gì." Thật ra nói không có ảnh hưởng là không chuẩn xác lắm, ít hay nhiều cũng sẽ có ảnh hưởng, có rất nhiều fan vì Sở Ngao Dư mới theo dõi cô, cũng có một số fan, vì tin đồn này mà không thích cô, chỉ là tăng tăng giảm giảm, fan vốn thiếu định tính, nên không cho đây là chuyện gì lớn, và lại tin đồn như vậy, khiến càng nhiều người biết được sự tồn tại của cô, xem như lợi nhiều hơn hại rồi.

Sở Ngao Dư nhún mày, hình như còn có chút không cam lòng, anh không thích mấy người đó bàn tán về Từ Y, nhất là những người ác ý châm chọc sự tồn tại của Từ Y, thế nhưng những người nói anh và Từ Y là một cặp, lại khiến anh cảm thấy có chút phức tạp, trong thấp thòm lại có chút vui mừng, trong mong đợi có chút chua xót, rõ ràng là rất vui, nhưng không thể không nói với mình, những cái này đều là hoang tưởng, anh và Từ Y vốn không thể ở bên nhau!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55-1: Mùi vị không tệ 1 (1)

Sở Ngao Dư nói xong bắt đầu chuyển động xe lăn, Hoàng Phủ Từ Y thì có chút bất ngờ, có chút nghi ngờ mà hỏi: "Cơm còn chưa ăn xong mà, sao lại vội đi thế?"

Xe lăn của Sở Ngao Dư đang xoay đến một nửa, cũng không thể không trả lời câu hỏi của Từ Y, chỉ có thể trầm giọng, cố gắng nói với giọng điệu bình

thường: “Anh ăn no rồi, không làm phiền em nữa.”

“Ăn no rồi thì đi? Sao nghe có chút hư đấy.” Hoàng Phủ Từ Y lại cắn miếng bánh kem, vẫn cảm thấy Sở Ngao Dư có chút kỳ lạ, nói đi thì đi vốn không phải là phong cách của anh ấy, chỉ là cách nói này nghe có chút mập mờ rồi, không biết là Sở Ngao Dư đang nghĩ theo hướng nào, khiến cả con người càng trở nên không bình thường.

Tiểu huynh đệ người không thể ngừng lại chút sao? Anh chỉ muốn yên tĩnh ăn cơm cùng với Từ Y mà thôi!

Trong khi Sở Ngao Dư đang do dự xem có nên rời khỏi không, hay là quay lại, đột nhiên Hoàng Phủ Từ Y tiến lên phía trước, từ phía sau vòng lấy xe lăn của Sở Ngao Dư, như đang ôm lấy Sở Ngao Dư vậy, ở bên tai của Sở Ngao Dư khẽ nói: “Anh đang đồ mặt, đang nghĩ gì thế?”

Mặt của Sở Ngao Dư đúng là rất đỏ, cả cái cổ cũng đỏ hết nguyên một mảng, đặc biệt ở góc độ của Hoàng Phủ Từ Y mà nhìn, đôi tai đỏ ửng đó, thực sự là đỏ đến một cách rõ ràng.

Khi Sở Ngao Dư ý thức được khoảng cách của hai người, cả cơ thể đều cứng ngắc, không dám nhúc nhích tí nào, chỉ có thể lắp bắp mà nói: “Không, không có nghĩ gì, anh, anh đi đây.”

Muốn trốn, nhất định phải trốn thật xa, tuyệt đối không được để Từ Y phát hiện sự khác thường của mình, nhất là phản ứng không nên có đó, quả là thiếu tôn trọng đối với Từ Y, nếu như Từ Y phát hiện ra, có lẽ ngay cả làm bạn bạn học cũng không thể, nhất định sẽ bị Từ Y chán ghét.

Nhưng Hoàng Phủ Từ Y lại giữ lấy chiếc xe lăn, không có ý định bỏ tay ra, tiếp tục trêu chọc mà nói: “Đi gì mà đi, chẳng lẽ anh không muốn ở lại với em sao?”

Không khí mập mờ đang vây quanh hai người, nhiệt độ toàn thân của Sở Ngao Dư cũng đang tăng lên nhanh chóng, cả Hoàng Phủ Từ Y cũng có cảm giác vui sướng quá mức, kích động đến muốn làm cái gì đó.

Hoàng Phủ Từ Y hạ người xuống, cách Sở Ngao Dư gần thêm một chút, trong lúc hít thở, gần như có thể cảm nhận được mùi vị thuộc về Sở Ngao Dư, ấm áp, làm người ta yên tâm, là mùi vị khiến người ta có cảm giác muốn nhào tới ôm một cái, cảm giác vô cùng đặc biệt, khiến Hoàng Phủ Từ Y nghĩ đến lần đầu tiên hôn Sở Ngao Dư, nhẹ nhàng, mềm mại, hình như không có cảm giác gì, nhưng lại khiến người ta khắc ghi trong tim, đồng thời hoài niệm vô cùng.

“Ê .....” Hoàng Phủ Từ Y kêu lên với giọng nói có chút khàn khàn.

Sở Ngao Dư có chút do dự mà quay đầu lại, chợt lướt qua mép môi của Hoàng Phủ Từ Y, sau đó cả con người liền cứng đờ lẫn nữa, ngơ ngác nhìn Hoàng Phủ Từ Y, trong con mắt tràn đầy sự kinh ngạc, trông có vẻ ngốc nghếch lại đáng yêu.

Còn ánh mắt của Hoàng Phủ Từ Y biến sâu hơn, trong lúc Sở Ngao Dư còn đang đờ người ra, cô chợt nghiêng người về phía trước, hôn lấy đôi môi khiến mình có chút kích động này!

Ấm áp, cẩn trọng, cảm giác vô cùng đặc biệt, có chút kích thích, có chút động lòng, hôn rồi lại muốn hôn, lưu luyến quên về, khắc cốt ghi tâm! Hóa ra đây mới chính là cảm giác khi hôn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 55-2: Mùi vị không tệ 2 (2)

Lúc này Hoàng Phủ Từ Y có chút kích động, nhưng bất luận cô có kích động đến đâu, đại não lại rất tỉnh táo, nhất là thuộc về phần của lý trí, đủ để phân tích cảm giác của mình một cách thấu đáo, đồng thời khi kết thúc nụ hôn này, cô còn thể hiện ra một biểu cảm vô cùng bình tĩnh.

“Mùi vị không tệ.” Giọng của Hoàng Phủ Từ Y có chút khàn, giọng điệu lại có chút đùa giỡn, giống hệt như những người phụ nữ xấu ăn xong lau sạch, còn phải trêu đùa đối phương nữa, thật là không giống người tốt chút nào.

Cả người của Sở Ngao Dư cứng đờ, mặt đỏ ửng, bộ não đã loạn thành bột nhào, căn bản là không biết nên phản ứng như thế nào, sau một hồi lâu, chợt có một cách nghĩ: Từ Y, chính là kiếp số của anh!

“Em, sao em lại hôn anh?” Khi lần đầu tiên bị hôn ở trên xe, anh tưởng là ảo giác của mình, nhu nhược mà lựa chọn trốn tránh; tiếp theo là đến lúc Từ Y nói trong điện thoại là thích anh, anh cũng tưởng là ảo giác của mình, đồng thời cũng nhu nhược mà lựa chọn trốn tránh.

Chỉ là lần này, Từ Y nhiệt tình như lửa vậy, thân mật đến nỗi khiến tim của người ta đập nhanh, cảm giác chân thật như thế, làm sao anh có thể tiếp tục trốn tránh.

“Anh đoán thử xem?” Hoàng Phủ Từ Y vô cùng tò mò mà hỏi ngược lại, chẳng có ý cho Sở Ngao Dư một cái đáp án.

Trong lòng của Sở Ngao Dư, đồng thời tồn tại sự vui mừng và rầu rĩ, mong đợi và khủng hoảng, hỏi ra câu đó, đã lấy hết dũng khí của anh, kêu anh đoán đáp án, anh dám đoán, nhưng không có dũng khí nói ra sự suy đoán của mình!

Lẽ nào Từ Y thích anh thật? Có lẽ đây là đáp án mà Sở Ngao Dư muốn đoán ra nhất, nhưng cũng là đáp án mà anh không dám đoán ra nhất, dù sao đối với anh mà nói, Từ Y không thích anh cũng không sao, dù sao ở trong lòng của anh, Từ Y vẫn tồn tại ở trên cao, là trụ cột tinh thần của anh, là nơi chốn tình yêu của anh, anh có thể đuổi theo, có thể hướng tới, có thể mọi tình cảm đặt lên người của Từ Y, nhưng không được kỳ vọng quá mức, bởi vì anh vốn không có tư cách kỳ vọng!

Anh sẽ chết! Anh sẽ chết rất sớm! Cơ thể tàn tạ như vậy, còn có tư cách gì kỳ vọng sự yêu thích của Từ Y!

Cho nên, nếu như Từ Y thích anh thật, mới là sự đau khổ nhất của anh, muốn đáp lại, nhưng không có cách nào đáp lại, rõ ràng là yêu thương nhau, nhưng không thể ở bên nhau, thậm chí còn không thể tình yêu thương đó biểu hiện ra ngoài, và lại còn phải nhịn đau mà từ chối, còn có chuyện gì đau khổ hơn chuyện này không?

“Từ Y .....” Giọng của Sở Ngao Dư có chút run run mà gọi Hoàng Phủ Từ Y, biểu cảm đang vô cùng chịu đựng, dưới đáy mắt lại là sự bi ai và đau khổ vô tận.

“En?” Hoàng Phủ Từ Y bật ra một âm mũi, lùi nhẹ về phía sau, chừa lại một khoảng cách đủ để hai người nói chuyện.

Sở Ngao Dư muốn nói với Hoàng Phủ Từ Y, đừng làm chuyện khiến anh hiểu lầm, đừng đùa giỡn với mình, đừng xem tình cảm như là trò chơi; Cũng muốn nói với Từ Y, họ sẽ không có tương lai, dù cho anh căn bản cũng không biết Từ Y có ý đó không!

Nhưng những lời này, anh đều không thể nói ra miệng, cuối cùng chỉ có thể gãi gãi mà nói: “Thời gian không còn sớm nữa, em nghỉ sớm đi, anh đi đây.”

Trốn vậy, hỏi rõ rồi thì thế nào, dù sao cũng không có kết quả tốt, bất luận là tình cảm của Từ Y đối với anh như thế nào, hai người nhiều nhất cũng là ở quan hệ tình bạn, nếu đã như vậy, cũng không cần phải làm rõ nữa.

Lần thứ hai Sở Ngao Dư muốn rời khỏi, lần này Hoàng Phủ Từ Y không hề ngăn cản, chỉ là nói với giọng điệu nhẹ nhàng: “Chỉ cần anh đồng ý, chúng ta có thể ở bên nhau.”

Đùng một tiếng, Sở Ngao Dư cảm thấy cả thế giới lắc lư một cái, dù cho anh đang ngồi, cũng có chút không vững, rất là muốn đảo đảo một cái, cũng chính vào lúc này, trên mặt của anh cũng lóe qua thần sắc như vui như buồn, đó là biểu hiện của vui mừng và tuyệt vọng, là lúc hạnh phúc nhất, cảm nhận được mùi vị đau khổ nhất.

“Anh .....” Anh gì đây? Có lẽ cả Sở Ngao Dư, cũng không rõ là mình nên nói cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56-1: Ở bên nhau đi (1) (1)

Editor: Thùy Trang Nguyễn

Im lặng một lúc lâu, Hoàng Phủ Từ Y không tiếp tục mở miệng nữa, chỉ lẳng lẳng nhìn Sở Ngao Dư, quyền quyết định hoàn toàn giao vào tay anh. Mà sắc mặt Sở Ngao Dư lúc đỏ lúc trắng, trên trán toát ra một tầng mồ hôi mỏng, cảm giác trong lòng nghiêng trời lệch đất, trong lúc nhất thời căn bản không có cách nào mở miệng, càng không có khả năng có thể cho Hoàng Phủ Từ Y đáp án gì.

Lý trí nói cho Sở Ngao Dư biết anh nên cự tuyệt, nhưng tình cảm lại làm anh không có cách nào cự tuyệt, dù sao người phụ nữ trước mặt này chính là sự tồn tại mà anh mong chờ trong nhiều năm, thậm chí là tinh thần, là tín ngưỡng của anh, nếu như thật sự có thể ở bên nhau... Có chết anh cũng cam nguyện!

Hai luồng suy nghĩ giằng dụa không ngừng nghỉ trong đầu Sở Ngao Dư, sau cùng anh chỉ có thể thống khổ nhắm mắt lại, không đợi anh nghĩ được về sau nên làm như thế nào, thân thể liền bị một cô đau đớn xâm chiếm! Bệnh của Sở Ngao Dư lại phát tác!

"A..." Sở Ngao Dư thống khổ nhủ mày, thân thể co lại, trong nháy mắt sắc mặt trở nên trắng bệch

Hoàng Phủ Từ Y cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy dáng vẻ này của anh, lúc này cũng kịp phản ứng lại, cũng không để ý tới thứ tình cảm nam nữ này nữa, vội vàng hỏi: "Thế nào, lại đau sao?"

Sở Ngao Dư đã đau đến mức không có cách nào mở miệng nói chuyện, anh sợ nếu chính mình mở miệng sẽ nhịn không được kêu lên đau đớn, cho nên cố gắng cắn chặt hàm răng, ánh mắt nhìn Hoàng Phủ Từ Y, ánh mắt vô cùng phức tạp.

Nếu có thể, anh thật không hy vọng để cho Từ Y nhìn thấy dáng vẻ chật vật như vậy của mình, nhưng cùng lúc lại cũng nghĩ đến, Từ Y nhìn thấy liền nhìn thấy đi, nhìn thấy về sau liền sẽ rõ ràng, căn bản anh không xứng với cô, ngay cả một thân thể khỏe mạnh anh cũng không có, vậy có tư cách gì để xứng đôi với một Từ Y hoàn mỹ không có khuyết điểm như vậy, còn về chuyện ở bên nhau kia, liền xem như chưa từng nói ra đi.

Không nghe được đáp án, Hoàng Phủ Từ Y cũng không thêm đề ý, trong lúc vô tình ánh mắt đảo qua bóng dáng của Tiểu Ngao Ô, ánh mắt cô sáng lên, có chút mong đợi hỏi: "Ta có thể mua được thuốc trị liệu cho Sở Ngao Dư từ trong trung tâm thương mại của hệ thống không?"

Bây giờ Hoàng Phủ Từ Y chỉ có hơn một nghìn vạn giá trị nổi tiếng, đồng thời cũng mới chỉ tăng lên một cấp quyền hạn, cho nên một mực cũng chưa từng đi mấy quầy hàng của các ký chủ khác mua sắm đồ vật, nhưng nếu như ở mấy quầy hàng của ký chủ đó có thuốc trị bệnh cho Sở Ngao Dư, có lẽ cô cũng không cần đợi đến cấp năm hay cấp sáu mới đến trung tâm thương mại của hệ thống mua sắm.

"Chuyện này người ta cũng không rõ lắm, ngài có thể nói chuyện với mấy vị ký chủ khác, điều kiện tiên quyết để có thể thực hiện giao dịch là ngài nhất định phải mở ra chức năng không gian cất trữ, lại thêm phí giao dịch, ngài phải cần ít nhất hai ngàn vạn giá trị nổi tiếng, đương nhiên, đây là điều kiện tiên quyết để có được thuốc." Tiểu Ngao Ô không rõ ràng lắc đầu, thuận tiện còn không keo kiệt nhắc nhở Hoàng Phủ Từ Y một câu.

Hoàng Phủ Từ Y chau mày, sắc mặt không thể đẹp hơn so với Sở Ngao Dư là bao, nhưng có tức giận đến mấy cũng không thay đổi được sự thật bây giờ cô thật sự rất nghèo, giá trị nổi tiếng ời giá trị nổi tiếng, làm sao để có thể có được nhiều hơn đây?

Đại não Hoàng Phủ Từ Y vận chuyển nhanh chóng, ánh mắt lại chăm chú nhìn Sở Ngao Dư, có lo âu và bất đắc dĩ, cũng sinh ra một số ý nghĩ khác lạ. Kỳ thật nếu muốn có nhiều hơn giá trị nổi tiếng cũng không tính là chuyện quá khó khăn, ngoại trừ tác phẩm của bản thân, scandal cũng là một đường tắt thật tốt, mà trước mắt, cô liền có một chuyện rất phù hợp để tạo thành scandal.

Sau khoảng ba đến năm phút đồng hồ, Hoàng Phủ Từ Y một mực yên lặng làm bạn bên cạnh Sở Ngao Dư, cô nhẹ nhàng nắm tay Sở Ngao Dư, cùng anh vượt qua con đau không biết là lần thứ mấy, mãi đến lúc Sở Ngao Dư thở ra một hơi, giọng nói mang theo mệt mỏi mở miệng nói: "Cảm ơn, anh không sao, để em phải lo lắng."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56-2: Ở bên nhau đi (2) (2)

Dưới sự khuyên bảo của Hoàng Phủ Từ Y, Sở Ngao Dư đã không đeo mặt nạ ra ngoài nữa, cho nên lúc này hiện ra trước mặt Hoàng Phủ Từ Y, là một khuôn mặt tuấn mỹ tới cực điểm, cường ngạnh và yếu đuối cùng nhau tồn tại, mang theo một chút khí tức mâu thuẫn của bệnh tình, để cho người khác nhìn vào liền không tự chủ được sinh ra một tia thương tiếc.

"Uống nước trước đã." Hoàng Phủ Từ Y khó được khi thân mật, chủ động rót một cốc nước ấm cho Sở Ngao Dư. Sở Ngao Dư nói một tiếng cảm ơn, yên lặng uống vào, trong đầu còn đang suy nghĩ lời nói trước đây của Từ Y, ở bên nhau, ở bên nhau... Bọn họ thật có thể ở bên nhau sao?

"Chúng ta ở bên nhau đi." Ngay lúc Sở Ngao Dư còn đang suy nghĩ, Hoàng Phủ Từ Y đột nhiên mở miệng nói, dọa đến tay Sở Ngao Dư run lên, thiếu chút nữa cái cốc cũng rơi xuống đất.

Còn không đợi anh đáp lại, liền nghe Hoàng Phủ Từ Y nói: "Cứ coi như là vì tạo scandal, anh phối hợp với em một chút không được sao, không được cự tuyệt."

Giọng điệu Hoàng Phủ Từ Y vô cùng khẳng định, giống như không phải yêu cầu, không phải hỏi ý kiến, mà cảm giác có chút tự quyết định, căn bản không cho Sở Ngao Dư có cơ hội cự tuyệt, giống như cũng cảm thấy căn bản thì Sở Ngao Dư sẽ không cự tuyệt.

Loại chuyện này nếu như xảy ra với người khác, Sở Ngao Dư nhất định sẽ cảm thấy không thể hiểu, nghĩ rằng ý tưởng đó là hão huyền, làm sao anh có thể phối hợp với người bên ngoài tạo scandal, nhưng loại sự tình này lại bắt nguồn từ Hoàng Phủ Từ Y, chính là Từ Y hi vọng anh có thể phối hợp với cô tạo ra scandal, làm sao anh có thể cự tuyệt, mà có cơ này, căn bản anh cũng không muốn cự tuyệt!

"Tốt!" Nếu như thật sự ở bên nhau, vậy anh nhất định bởi vì nguyên nhân thân thể mình mà cự tuyệt, bởi vì anh không thể hại Từ Y. Nhưng nếu chỉ là phối hợp với cô giả vờ ở bên nhau, anh tự nhiên sẽ không cự tuyệt, bởi vì cho dù là giả, anh cũng vô cùng chờ mong, thậm chí là len lén vui vẻ.

Chẳng qua dù vô cùng cao hứng, Sở Ngao Dư cũng có chút băn khoăn: "Em muốn tôi phối hợp như thế nào, thật sự sẽ có lợi cho em?" Anh không muốn đi suy đoán ý tứ của Từ Y, cho nên chỉ có thể càng thêm nỗ lực chứng minh chuyện này là thật sự có lợi cho cô, bằng không, anh thật sự không cách nào nói ra chữ "Được" này.

Sở Ngao Dư bịt tai lại cúi đầu suy nghĩ, anh nói với chính mình, Từ Y nói cái gì chính là cái đó, anh không cần suy nghĩ thật giả trong đó, anh chỉ cần tin tưởng Từ Y vô điều kiện là đủ rồi.

"... Sở gia, rất lợi hại sao?" Đối mặt với nghi vấn của Sở Ngao Dư, Hoàng Phủ Từ Y nghĩ ngợi, đột nhiên hỏi một cái vấn đề có chút miễn cảm.

Sở Ngao Dư sùng sốt một chút, nhưng rất mau liền trả lời: "Đúng vậy, Sở gia là thế gia trăm năm, có rất nhiều thứ"

"Vậy thì lợi dụng quyền thế của anh, mau chóng để nhiều người hơn thích tôi đi." Hoàng Phủ Từ Y chính là kiêu ngạo, nếu chỉ là bởi vì mắc nợ chục tỷ giá trị nổi tiếng, cô tuyệt đối sẽ không đưa ra loại yêu cầu này, nhưng bây giờ chiếm cứ suy nghĩ trong lòng cô đều là bệnh tình của Sở Ngao Dư, tuy lúc ở trước mặt cô Sở Ngao Dư mới chỉ phát tác hai lần, nhưng loại đau đớn đến không cách nào giảm bớt, loại yếu ớt khiến cho người ta cảm thấy thương tiếc, vẫn là làm cô cực kỳ không thoải mái.

Theo Hoàng Phủ Từ Y, người đàn ông như Sở Ngao Dư, nên là loại người đứng trên đỉnh cao nhất của Kim Tự Tháp, có được năng lực tuyệt vời hơn người, hưởng thụ hết thảy đặc quyền, sự tôn quý, khí chất, sát phạt quyết đoán, chỉ một lời nói hay nụ cười đều định ra sinh tử của người khác, là sự tồn tại được vạn người tôn sùng mà không phải như bây giờ, luôn phải chịu đựng tra tấn của bệnh tật, suy yếu mà hèn mọn, ngay cả yêu cô cũng không dám nói ra!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57-1: Làm đến chắc chắn 1 (1)

Editor: Thùy Trang Nguyễn

Những người đã từng quen biết Hoàng Phủ Từ Y, rất nhiều người đều nói IQ của cô quá cao, EQ lại hơi thấp, nhưng trên thực tế, khi đối mặt với Sở Ngao Dư, EQ của Hoàng Phủ Từ Y nhiều khi đều vượt xa bình thường, tuy nhiên cô cũng không có khả năng thời thời khắc khắc đều biết người đàn ông này đang suy nghĩ cái gì, nhưng về lâu dài, tình cảm đối với người đàn ông này càng thêm chắc chắn, lại vô cùng chuẩn xác, chỉ cần ổn định lại tinh thần, suy nghĩ một chút là có thể đoán ra ý tứ mà người đàn ông này nói không nên lời, giống như vì cái gì mà người đàn ông này một mực cũng không tình nguyện nhận lời cô.

Mà nghe được Hoàng Phủ Từ Y nói, Sở Ngao Dư có chút ngạc nhiên, dù sao lấy sự hiểu biết của anh đối với Hoàng Phủ Từ Y, Hoàng Phủ Từ Y tuyệt đối không phải là một người chú trọng danh lợi, bằng không, lấy thiên phú của Hoàng Phủ Từ Y đã thành danh từ lâu!

Sở Ngao Dư cũng không tận lực điều tra những thứ mà Hoàng Phủ Từ Y ẩn giấu, nhưng trong bóng tối anh lại an bài không ít người chiếu cố Hoàng Phủ Từ Y, tự nhiên cũng đã biết rất nhiều tin tức liên quan tới cô. Giống như những việc Hoàng Phủ Từ Y am hiểu hội họa và máy vi tính, đều là sự tồn tại xuất chúng, nhất là kỹ thuật vi tính. Năm đó Hoàng Phủ Từ Y được đặc cách vào học tại khoa máy tính trường Đại học Trung Hoa, lúc tốt nghiệp được vô số công ty tranh dành, thậm chí còn có những cơ quan bí mật của quốc gia tìm tới cửa, nếu như Hoàng Phủ Từ Y không phải muốn tiến vào sự nghiệp diễn xuất, đoán chừng bây giờ đã sớm yên vị công tác tại một nơi bí mật nào đó rồi.

Mà một Hoàng Phủ Từ Y ưu tú như thế, vừa có dung mạo làm cho mọi người kinh diễm, nếu muốn nổi danh, muốn có được danh lợi, đối với cô mà nói thật sự là chuyện quá dễ dàng, cho nên căn bản cũng không cần chờ tới bây giờ, cũng căn bản cũng không cần dựa vào quyền thế của anh.

Như vậy, đến cùng là nguyên nhân gì khiến cho Từ Y lựa chọn như vậy? Sở Ngao Dư nghĩ tới nghĩ lui cũng không nghĩ được rõ ràng, bên trong ánh mắt có thêm một chút nghi hoặc mơ hồ.

"... Nếu như đây là việc em muốn, anh nhất định sẽ làm được." Tuy trong lòng có chỗ nghi ngờ nhưng Sở Ngao Dư cũng không hỏi ra miệng mà giọng điệu vô cùng chăm chú đồng ý với cô.

Vô luận là bởi vì cái gì, chỉ cần là Từ Y muốn, chỉ cần là mình có thể làm được, tất nhiên anh sẽ dốc toàn lực đi làm, tuyệt đối sẽ không phụ sự tín nhiệm của Từ Y!

Nghe được câu này, cuối cùng Hoàng Phủ Từ Y cũng mỉm cười, tuy nụ cười này rất nhẹ, nhưng lại lộ ra vẻ thỏa mãn, mà lúc này Hoàng Phủ Từ Y cũng nghĩ đến, lần trước chết đi, đối lấy một người như vậy cũng đáng rồi.

"Cảm ơn." Hoàng Phủ Từ Y thấp giọng nói, đồng thời trong lòng cũng suy nghĩ, Sở Ngao Dư giúp cô rất nhiều, tất nhiên cô sẽ khắc sâu trong tim, đến một thời điểm phù hợp cũng sẽ trả lại cho anh, tuyệt đối sẽ không có phụ tình ý của anh đối với mình.

Hai người giây vò một hồi lâu, thời gian đã đến đêm khuya, sáng sớm hôm sau Sở Ngao Dư còn phải ngồi máy bay trở về nên chủ động tạm biệt. Hoàng Phủ Từ Y dặn dò anh hai câu, đề anh tùy thời có thể phối hợp tuyên truyền, Sở Ngao Dư chăm chú đáp ứng, đồng thời cũng lo lắng trở về sẽ phải làm ngay một kế hoạch, nhất định phải để nhiều người thích Từ Y hơn.

Sáng sớm hôm sau, Hoàng Phủ Từ Y còn chưa tỉnh ngủ, An Tuệ đã gõ cửa phòng, đợi Từ Y mở cửa cho cô xong, lập tức bắt đầu nói: "Tám hình hôm qua, cư dân mạng thảo luận một đêm, chúc mừng cô lại lên đầu bảng tìm kiếm."

Hoàng Phủ Từ Y không nói chuyện, mà mở Weibo ra nhìn một chút, từ đêm qua đến bây giờ, Fan hâm mộ của cô đã tăng lên gần 10 vạn, tuy những Fan hâm mộ này cũng không phải tất cả đều là bởi vì ảnh chụp mà đến, nhưng nhất định là có ảnh hưởng.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 57-2: Làm đến chắc chắn 2 (2)

"Scandal cũng là một loại tuyên truyền, hiệu quả cũng không tệ." Đối với Hoàng Phủ Từ Y mà nói, kết quả như vậy, vẫn là rất hài lòng.

An Tuệ bắt đầu đi liếc mắt một cái, có chút nhút nhát mà nói: "Hiệu quả rất tốt, nhưng cứ tiếp tục như thế, cô sẽ trở thành nghệ sĩ chỉ dựa vào scandal để nổi tiếng, đến lúc đó người xem đối với cô đã có ấn tượng nhất định, rất khó để thay đổi."

Hoàng Phủ Từ Y trầm mặc trong nháy mắt, đạo lý như vậy làm sao cô lại không hiểu, nhưng muốn có được một chút tất yếu phải đánh đổi khá nhiều, không phải có chiếc bánh từ trên trời rơi xuống đều là chuyện tốt.

Lúc này, An Tuệ lại nói: "Mà cô có hiểu cô đang làm gì không, quan hệ của cô và tổng giám đốc Sở... cô biết tổng giám đốc Sở rất thích cô không?" Kỳ thật câu nói này An Tuệ đã sớm muốn hỏi, chỉ là bởi vì nhiều nguyên nhân mới do dự cho tới bây giờ.

Sở Ngao Dư có thân phận gì, không cần cô nói mọi người cũng đều hiểu, ở trong đó có dính dáng đến lợi ích và hiện thực, tuyệt đối không phải chuyện phụ nữ bình thường có thể gánh chịu nổi, mà tình cảm của Sở Ngao Dư đối với Hoàng Phủ Từ Y, cho dù không nói cũng có thể cảm giác được. Mà dưới loại tình huống này, nếu Hoàng Phủ Từ Y không trả lời cũng không sao, dù sao loại chuyện này cũng không thể miễn cưỡng, nếu thật sự ở bên nhau cũng coi như tất cả đều vui vẻ, nhưng nếu mập mờ không rõ, muốn nhờ vào mối quan hệ mập mờ giữa hai người để nhờ vào đó làm những chuyện gì...

Trái tim An Tuệ có chút buông xuống, thời gian cô tiếp xúc với Hoàng Phủ Từ Y cũng không đủ dài, hiểu biết và tín nhiệm đối với Hoàng Phủ Từ Y cũng đều có hạn, cũng khó tránh khỏi sẽ suy nghĩ cực đoan một chút, tuy nhiên cô cảm thấy Hoàng Phủ Từ Y cũng không phải là loại người tham mộ hù vinh, mượn người bên cạnh để tìm kiếm cơ hội, nhưng biết người biết mặt không biết lòng, ai biết được thế nào, huống chi thân phận của Sở Ngao Dư thật sự quá nhạy cảm, thân thể lại không tốt, người phụ nữ như Hoàng Phủ Từ Y, thật sẽ thích được người đàn ông như vậy sao?

Lời nói của An Tuệ mặc dù nói vô cùng mờ nhạt, nhưng Hoàng Phủ Từ Y rất miễn cưỡng đã nhận ra lo âu cùng nghi vấn của An Tuệ, lòng mảy mảy cô nhẹ nhàng nhíu lại một chút nhưng rất nhanh liền khôi phục dáng vẻ lạnh nhạt ngày thường, dùng giọng điệu vô cùng bình thản nói ra một câu để cho An Tuệ khiếp sợ không có gì sánh nổi "Chỉ có biết tôi và Sở Ngao Dư đã ở bên nhau không?" Mặc dù là giả vờ nhưng chuyện này thật thật giả giả, ai biết được tương lai sẽ phát triển thành cái dạng gì.

An Tuệ kinh ngạc biểu lộ rõ ràng như vậy, ánh mắt nhìn Hoàng Phủ Từ Y tràn đầy chấn động, một hồi lâu cũng chưa kịp phản ứng.

"Cô và tổng giám đốc Sở đã ở bên nhau? Chuyện này sao có thể!" An Tuệ thực sự có chút không cách nào khống chế suy nghĩ của mình, trực giác cũng cho rằng không có khả năng, nhưng lời nói vừa nói ra miệng thì lại chợt tỉnh ngộ, chuyện này có gì mà không thể đâu!

Tổng giám đốc Sở là người đàn ông lợi hại như thế nào, ngoại trừ trên thân thể có chút thiếu hụt, còn lại tất cả đều có thể khiến phụ nữ chạy theo như vịt. Mà Hoàng Phủ Từ Y thì càng không cần phải nói, chỉ riêng khuôn mặt này cũng đủ để cho tất cả đàn ông trở nên điên cuồng, hai người có thể nói là điển hình của trai tài gái sắc, coi như thật sự ở bên nhau thì có gì đáng kinh ngạc đâu.

"Hai người quyết định ở bên nhau từ lúc nào? Là bí mật, hay là muốn công khai? Chuyện quan trọng như vậy cô nên nói trước với tôi mới phải, tôi cũng có thể có chút chuẩn bị." An Tuệ không hề là người đại diện, trước hết vẫn là nghĩ tới tin tức hai người ở bên nhau sẽ sinh ra ảnh hưởng như thế nào.

"Bây giờ cô biết cũng không muộn, tới hôm qua chúng tôi mới xác định quan hệ." Mặc dù chỉ là quan hệ quen nhau giả.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hưởng Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58-1: Các loại nữ thần 1 (1)

Editor: Thùy Trang Nguyễn

Hoàng Phủ Từ Y nghĩ đến chuyện hôm qua, chỉ cảm thấy vừa buồn cười lại uly khuất, rõ ràng là người đàn ông kia cực kỳ yêu mình, chính mình lại không cảm thấy bài xích liên cho người đàn ông kia một cơ hội ở chung, nhưng người đàn ông kia lại liều chết không theo, không phải cô tìm lý do để người đàn ông kia đồng ý phối hợp cùng cô, để cho cô có loại cảm giác mất cả chì lẫn chài, chẳng lẽ không phải là Sở Ngao Dư nên theo đuổi mình sao, chính mình mới là người cự tuyệt mấy lần mới đứng chứ?

Nghĩ tới đây, Hoàng Phủ Từ Y liền yên lặng ghi lại một khoản nợ trong lòng đối với Sở Ngao Dư, đợi đến khi mình chữa khỏi cho anh, nhất định phải làm anh trả lại gấp bội, chỉ ít phải khiến anh theo đuổi mình một lần nữa, nếu không như vậy thì thật sự không thể làm dịu bớt những ám ức mà cô chịu tới

qua.

"Hôm qua?" An Tuệ sững sốt một chút, lập tức lại hỏi: "Vậy hai người định công khai hay là bí mật quen nhau?" Cái này mới là vấn đề trọng yếu nhất.

"Để mập mờ đi, không thừa nhận cũng không phủ nhận, chỉ ít hiện giai đoạn bây giờ thì như thế." Vì giá trị nổi tiếng, Hoàng Phủ Từ Y cũng liều mạng.

An Tuệ trầm tư một lát, nghĩ đến lợi hại trong đó, sau cùng thỏa hiệp nhẹ gật đầu nói: "Vậy nhất định phải nắm chắc chừng mực trong đó, miễn cho đến lúc hồng chuyện."

"Ừm, tôi hiểu." Tạo scandal là vì muốn cho chính bản thân mình hấp dẫn sự chú ý của mọi người, không phải để cho người xem chán ghét chính mình, vì vậy vẫn phải có chừng mực.

Mấy ngày tiếp theo, Hoàng Phủ Từ Y vô cùng yên lặng mà kín tiếng tiếp tục quay phim, mặc cho bên ngoài là một mảng mưa gió, cô cũng không có thời gian và ý tứ đi tìm hiểu, ngược lại để những người luôn một mực chú ý đến cô cảm thấy không thú vị, cũng đối với cô nhiều thêm một chút nỗ lực, đương nhiên vẫn là càng thêm kiêng kị, scandal của tổng giám đốc tập đoàn Đại Sở và bạn gái, chỉ cần không phải mất mặt, đoán chừng đúng là không có mấy người dám đắc tội cô.

Bởi vì kiêng kị sự tồn tại của Sở Ngao Dư, một số công ty truyền thông giải trí đều đưa tin về Hoàng Phủ Từ Y đều theo chiều hướng tốt, xem như có chút không cam lòng muốn đưa một chút mặt trái của tin tức cũng nói đến vô cùng mập mờ, không phải không dám chỉ mặt gọi tên, cũng đều dùng những từ như "Nghe nói" "Suy đoán", khiến cho sau khi người đọc xem cũng cảm thấy tê nhạt vô vị, căn bản là không làm nên chút sóng gió gì.

Mà đối với truyền thông kiêng kị, ngược lại thì cư dân mạng sinh động hơn rất nhiều, ngôn từ sử dụng cũng càng thêm kịch liệt, có chúc mừng, kinh ngạc, hiểu kỳ, không tin, khinh thường, châm chọc, các loại từ ngữ đều có. Ở weibo của Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư, không có một phút đồng hồ là yên tĩnh, mỗi ngày số người lui tới thật sự vô cùng náo nhiệt, chỉ là cư dân mạng thảo luận nhiệt liệt, hai người trong cuộc như Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư lại vô cùng kín tiếng, làm cho cư dân mạng càng ngày càng sốt ruột.

Khi giá trị nổi tiếng trong hệ thống đạt tới hai nghìn vạn, Hoàng Phủ Từ Y lại lần nữa tiến vào trung tâm mua sắm của hệ thống, liên hệ cùng với mấy vị ký chủ, hỏi thăm một chút về thuốc trị liệu.

Cũng không biết có phải hệ thống lựa chọn phương hướng có chỗ thiên vị hay không, còn lại ba vị ký chủ cũng đều là phụ nữ, hơn nữa mỗi người đều mang đặc điểm riêng, để cho người ta nhìn qua liền khó quên, đều là những người phụ nữ hết sức ưu tú.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58-2: Các loại nữ thần 2 (2)

"Tôi là chủ nhân của đại bạch hổ, Bạch U, đến từ vùng đất nguyên thủy." Một người phụ nữ mặc trang phục da hổ màu trắng tự giới thiệu, tràn ngập gọi cảm mà mê hoặc, vẻ đẹp dã tính.

"Tôi là chủ nhân của mèo con Nhiễm Ninh Kiều, đến từ đại lục mặt thế." Giọng nói Nhiễm Ninh Kiều có chút âm trầm, cả người đều lộ ra một cỗ hương máu tươi, giống như sát thần trong đêm tối, vẻ đẹp ma tính, thần bí mà tràn đầy nguy hiểm, làm cho người ta có chút kiêng kị.

"Tôi là chủ nhân của sói đen Đại Ngao Ô, Ninh Thiên Dư, đến từ đại lục tinh tế." Ninh Thiên Dư mặc một bộ quân phục màu trắng, tư thế hiên ngang, vẻ chính khí, cực kỳ giống tướng quân vì dân vì nước, cũng cực kỳ giống một thanh kiếm nhuốm máu tùy lúc có thể rút ra khỏi vỏ kiếm, đánh đâu thắng đó.

"Chào mọi người, tôi là chủ nhân của con chó nhỏ Tiểu Ngao Ô này, Hoàng Phủ Từ Y, đến từ địa cầu, rất hân hạnh được gặp các người." Địa cầu là một nơi mà hệ thống phân chia, Hoàng Phủ Từ Y cũng dựa theo như vậy mà phỏng đoán, những ký chủ còn lại đều không phải ở địa cầu, coi như có người ở địa cầu cũng không phải là ở thời đại này.

Bạch U dã tính mà tôn quý, Nhiễm Ninh Kiều lãnh khốc mà thần bí, Ninh Thiên Dư chính khí mà sắc bén, so với ba người này, Hoàng Phủ Từ Y tươi mát mà ôn hòa, lộ ra ngao khí bên trong, khiến người khác cảm thấy vừa chính vừa tà, bốn người đứng chung một chỗ, bốn loại vẻ đẹp vô cùng đặc sắc.

"Tôi muốn đổi một loại thuốc có thể cải biến gen, không biết các vị có hay không?" Hoàng Phủ Từ Y mở lời hỏi. Sau khi gặp qua mấy người kia, cô liền biết mấy người kia đều không phải là người bình thường, đã như vậy cũng không cần thiết giữ tâm tư gì, những người này có thể đều không phải dễ đối phó.

"Gen là cái gì?" Bạch U có chút không hiểu hỏi, Hoàng Phủ Từ Y mỉm cười, đột nhiên liền có cảm giác đàn gảy tai trâu, ngược lại hai vị ký chủ ở đại lục tinh tế cùng đại lục mặt thế chủ động mở miệng.

Đại lục mặt thế Nhiễm Ninh Kiều nói: "Ồ chỗ của tôi có một loại thuốc, có thể cải biến gen, làm thân thể người bình thường mạnh mẽ hơn, thậm chí có thể trở thành người dị năng, nhưng cũng không thể chữa trị hoàn toàn sự thiếu hụt của gen, nhưng loại thuốc này có tác dụng phụ rất lớn, có khả năng sẽ

mất mạng, thậm chí còn có thể biến thành người ngu ngốc, là quái vật chỉ biết ăn thịt người."

Đại lục tinh tế Ninh Thiên Dư nói: "Ở chỗ của ta cũng có một loại thuốc, có thể cải biến gen nhưng cũng chỉ có thể chữa trị một bộ phận gen, nhưng loại thuốc này cũng làm cho người biến thành dị năng, mà lại có yêu cầu tuổi tác nhất định đối với người dùng nó, tuổi tác càng cao tác dụng càng thấp, hoặc là gen không phù hợp với yêu cầu của thuốc còn sẽ xuất hiện tác dụng phụ không tốt, cho nên ở chỗ của tôi muốn dùng loại thuốc này cần phải kiểm tra và quan sát một thời gian trong bệnh viện."

Hai người vừa dứt lời, Bạch U cũng đại khái hiểu được gen là gì, mà Hoàng Phủ Từ Y lại lộ ra thần sắc thất vọng, những loại thuốc này có tác dụng phụ, làm sao cô có thể mạo hiểm để cho Sở Ngao Dư sử dụng, vạn nhất xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cô báo ân không được, ngược lại biến thành báo oán, chẳng phải là thành trò cười hay sao!

Trầm mặc một lúc lâu, Hoàng Phủ Từ Y liền biểu đạt ý tứ cự tuyệt, trong trung tâm thương mại của hệ thống sẽ xuất hiện thuốc có thể trị liệu cho Sở Ngao Dư, cô nỗ lực thêm một chút cũng được, rồi sẽ có một ngày trị tốt bệnh tình Sở Ngao Dư.

Thời gian sau đó, bốn người với khí chất khác biệt này, lại đều là những người phụ nữ phong hoa tuyết đại, nói chuyện với nhau về thể giới của mình, tâm sự những điều cần thiết, bù đắp lẫn nhau, bầu không khí vô cùng hòa hợp, làm cho Hoàng Phủ Từ Y người mới gia nhập này cũng cảm thấy rất dễ chịu. Nếu như không phải xấu hổ vì trong ví tiền trống tuếch, đồng thời trên người mang món nợ khổng lồ, tất nhiên cũng muốn chọn mua chút đồ vật, nhất là những sản phẩm công nghệ cao đến từ đại lục tinh tế, hay những động thực vật vô cùng sinh động của người đến từ vùng đất nguyên thủy.... đều làm cho Hoàng Phủ Từ Y vô cùng thêm thủng.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59-1: Tiểu phong tử 1 (1)

Editor: Thùy Trang Nguyễn

Trung tuần tháng 9, những cảnh quay trên Cao Nguyên kết thúc, Hoàng Phủ Từ Y có chút ngoài ý muốn nhận được điện thoại của đạo diễn Tân Ân, là đạo diễn của "Phong Hoa Tuyết Đại", Tân Ân tự mình gọi điện thoại tới mời Hoàng Phủ Từ Y, hi vọng cô có thể tham gia vào công tác tuyên truyền bộ điện ảnh này, tuy nhiên trong bộ phim "Phong hoa Tuyết Đại" cô chỉ có một cảnh quay, mà "Phong hoa tuyết đại" đã đến những cảnh quay cuối cùng, phần hậu kì cũng đã hoàn thành một phần ba, hoạt động tuyên truyền cũng nên bắt đầu rồi.

"Được, đây là vinh hạnh của tôi mới đúng, nếu đạo diễn có hoạt động gì sớm thông báo cho chị An là được, tôi sẽ cố gắng phối hợp." Hoàng Phủ Từ Y không chút do dự liền đồng ý, vì khiến cho càng ngày càng nhiều người biết đến mình, đến cả scandal cô cũng dám lấy ra dùng, làm gì còn để ý đến việc tham gia những hoạt động này đâu, chỉ cần có thể khiến cho cô có thêm càng nhiều giá trị nổi tiếng, thì cô sẽ không cự tuyệt.

Cùng ngày Hoàng Phủ Từ Y trở lại thành phố Bắc Kinh liền nhận được điện thoại của Sở Ngao Dư, Sở Ngao Dư mời cô cùng đi ăn tối.

Nửa tháng nay, mặc dù hai người nói là quen nhau, nhưng trên thực tế quan hệ cũng không có gì thay đổi. Hoàng Phủ Từ Y thì bận quá, mà Sở Ngao Dư thì nhận định hai người là quen nhau giả, cảm thấy mình không nên quấy rầy Hoàng Phủ Từ Y, mới luôn nhẫn nại. Lúc này người đã trở về, anh liền có chút không nhịn được, nghĩ đến ngẫu nhiên ăn một bữa cơm, xem như là bạn bè bình thường cũng hợp lý.

Mà đối với quan hệ của hai người, bên ngoài vẫn có rất nhiều suy đoán như trước, chỉ là hai người đều giữ thái độ không thừa nhận, cũng không phủ nhận, một mực không có kết luận gì, làm cho không ai có thể xác định lại không dám tùy tiện phủ định, chỉ có thể hiếu kỳ mà quan sát, thỉnh thoảng lại thảo luận một chút, làm cho cái đề tài này vẫn luôn không hạ nhiệt chút nào, rất tự nhiên mà đạt được mục đích của Hoàng Phủ Từ Y, tuy nhiên trong đó cũng không thiếu những ý kiến trái chiều, nhưng vì vậy mà mang tới hiệu quả dẫn đầu lượng tìm kiếm, làm cho Hoàng Phủ Từ Y hết sức hài lòng.

"Đi chỗ nào nháo nhiệt một chút ăn cơm đi." Nghĩ đến scandal, Hoàng Phủ Từ Y liền nghĩ đến đám fan hâm mộ trên weibo kêu trời kêu đất kia, luôn hỏi thăm quan hệ của cô với Sở Ngao Dư, có lẽ cô cũng phải nên làm gì để đáp lại, làm cho đám fan hâm mộ vui vẻ đi.

Hoàng Phủ Từ Y là một diễn viên, cũng muốn làm một diễn viên tốt, nhưng cô cũng không coi diễn viên như là một nghề nghiệp cao thượng, hoặc là nói cô cũng không coi nghề diễn viên này cố định ở một loại hình.

Hoàng Phủ Từ Y không cảm thấy dựa vào scandal để nổi tiếng thì nhất định không phải là một diễn viên tốt; cũng không thấy một diễn viên nào làm tốt tất cả mọi thứ, hoặc là cố ý trở nên hài hước, các loại hình như ngày thơ, đáng yêu.... Liền trở thành sỉ nhục của diễn viên!

Bởi vì trong nhận thức của cô, mỗi một người sẽ có một loại hình diễn viên mà mình thích, đều có giá trị tồn tại của nó, là nhan sắc, khí chất, khả năng diễn xuất, có lẽ có thể lực, tính cách, hoặc là cái gì đó khác lạ, tóm lại là đều có ý nghĩa tồn tại của nó, bất kỳ người nào cũng không thể phủ nhận điểm này, cho nên cô cũng không thêm để ý dùng một số việc làm mọi người vui vẻ, nhất là fan hâm mộ của mình.

Một người chịu đựng biết bao nhiêu vinh dự, thì phải có đầy đủ ý chí để tiếp nhận một lượng chỉ trích và áp lực tương đương, nghề diễn viên hay là ngôi sao vốn dĩ là một sự tồn tại đặc thù, bọn họ có được một số thành tựu nhất định, nhưng khi bản thân họ được vạn người chú ý tới, cũng phải hiểu rõ những gì họ có được cũng có rủi ro, bởi vì có cái gọi là có được có mất, không chịu nổi loại áp lực này, mở ra một cuộc chơi không tầm thường mà

không quen được với những quy tắc này, thì vẫn không nên tiếp tục theo nghề này mới đúng.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59-2: Tiểu phong tử 2 (2)

"... Được." Sở Ngao Dư trầm mặc trong nháy mắt, thì đã hiểu ý tứ của Hoàng Phủ Từ Y, nói thất vọng, hình như có một chút, nhưng lập tức anh đã vui vẻ trở lại, có thể làm được chút chuyện gì cho cô vẫn luôn là nguyện vọng của anh, giống như chuyện phối hợp tạo scandal này, anh càng vui vẻ chịu đựng, dù sao thì so với việc nhìn thấy scandal của Từ Y cùng với người đàn ông khác, vẫn tốt hơn nhiều.

Sau cùng hai người liền chọn một nhà hàng rất nổi tiếng với cảnh đẹp ở trên núi cao một màu xanh biếc dạt dào, phong cảnh không tẻ, đồ ăn cũng không tồi, đương nhiên đặc biệt nhất vẫn là phòng cách của nhà hàng, lãng mạn, duy mỹ, là nơi phù hợp để hẹn hò của những đôi yêu nhau, đương nhiên cũng là nơi nằm vùng tốt của những "phóng viên". Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư thậm chí không cần cố ý làm cái gì, chỉ là cùng nhau lộ mặt ở nơi đó, liền bị "phóng viên" vừa vịn ngắm đến.

Bên cạnh Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư đều dẫn theo vệ sĩ, Phóng viên vừa chụp ảnh xong, đã bị vệ sĩ bắt tại trận, nhú mặt lại liền làm ra dáng vẻ đáng thương cầu xin tha thứ: "Tôi, tôi sai rồi, tôi cũng không dám nữa, các người thả tôi ra đi!"

Tuổi tác của phóng viên tương đối nhỏ, giống như là sinh viên đại học, nói chuyện cũng lắp ba lắp bắp, thật sự rất đáng thương.

Sở Ngao Dư không nói lời nào, chỉ nhìn về phía Hoàng Phủ Từ Y, chờ cô ra quyết định, mà Hoàng Phủ Từ Y chỉ nhìn liếc nhìn người phóng viên kia một chút, lạnh nhạt hỏi: "Cậu là phóng viên nhà nào, tên là gì?"

"Tôi, tôi... Tôi có thể không nói được không?" Phóng viên nhỏ có gương mặt bánh bao bị dọa đến sắc mặt càng trắng bệch, sao người này còn nhất định phải biết công ty và tên làm gì, đây là muốn tìm mình báo thù sao? Không phải cậu không cẩn thận chỉ chụp một tấm ảnh sao, cũng chưa chụp được cái gì, chỉ là đến cùng thì người đàn ông này là ai, sao lại đi cùng với Hoàng Phủ Từ Y? Lại là người tàn tật nữa!

Phóng viên nhỏ kỳ thực thật sự có chút oan uổng, cậu cũng không phải cố ý chụp Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư, chỉ là nhìn thấy người quen, tay không nghe sai khiến đã cử động, sau đó liền biến thành cái dạng này, thật tình không phải lỗi của cậu, đều là do thói quen mà thôi!

"Cậu nói xem?" Hoàng Phủ Từ Y nhướn lông mày, vệ sĩ xung quanh liền tiến lên một bước, dọa đến phóng viên nhỏ khẽ run rẩy, lập tức liền khai: "Tôi là phóng viên của tờ báo Hoa Ảnh, gọi là Lý Thiên Phong, tất cả mọi người gọi tôi là Tiểu Phong Tử, tôi thật không phải cố ý chụp mấy người, tôi cam đoan sẽ không truyền ra ngoài, mấy người bỏ qua cho tôi đi."

Hoàng Phủ Từ Y không nói chuyện, lấy máy ảnh của Tiểu Phong Tử từ trong tay vệ sĩ, bên trong có bốn, năm tấm ảnh chụp cô và Sở Ngao Dư, chọn một chút, cô chỉ để lại một tấm đẹp nhất, chụp cô chính diện còn Sở Ngao Dư là bên sườn mặt, với lại chỉ chụp nửa người, không có chụp đến xe lăn của anh, là lúc cô xoay người nói chuyện với anh. Sau đó dưới cái nhìn đầy run sợ và soi mói của Tiểu Phong Tử, cô trả máy ảnh lại và nói: "Truyền ra cũng không có việc gì, nhưng không được viết linh tinh, biết không?"

"A?" Tiểu Phong Tử vẫn là người mới, không có hiểu rõ ý tứ của Hoàng Phủ Từ Y, đây rốt cuộc là để cậu truyền ra, hay là không truyền đây? Mà người đàn ông này đến cùng là ai, anh thật sự không biết, có thể truyền đi cái gì!

"Cậu liền gửi tấm hình này ra ngoài, viết mơ hồ chút, hiểu chưa?" Hoàng Phủ Từ Y nhẫn nại giải thích một lần, cảm thấy phóng viên bây giờ thật không chuyên nghiệp, đã không chịu được đe dọa, lại còn ngu xuẩn đến không hiểu ý tứ của cô.

"A! Đã hiểu, lập tức đã hiểu!" Nói tới chỗ này, cậu còn có cái gì không hiểu, cũng là làm cho scandal có chút mơ hồ thôi, cậu hiểu! Chỉ là, rốt cuộc thì người đàn ông này là ai!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60-1: Cầu xem người 1 (1)

Editor: Thùy Trang Nguyễn

"Cái kia..." Đầu nói lòng hiếu kỳ giết chết mèo, Tiểu Phong Tử cảm thấy chính mình sắp bị nghi vấn bức điên rồi, đánh bạo mở miệng hỏi.

"Còn muốn nói cái gì?" Hoàng Phủ Từ Y nhẹ nhàng mà hỏi, Tiểu Phong Từ rút cổ một cái, cuối cùng vẫn lấy hết dũng khí hỏi: "Vị tiên sinh này là?"

"Cậu không cần biết!" Thân phận của Sở Ngao Dư hẳn là sẽ cho hấp thụ ánh sáng, nhưng chí ít không phải bây giờ đã có thể để lộ.

Tiểu Phong từ bị giọng điệu lạnh lùng của Hoàng Phủ Từ Y dọa đến không còn dám hỏi điều gì, thu hồi máy ảnh liền chạy nhanh như một làn khói biến mất.

"Người này phù hợp sao?" Sau khi ngồi vào bàn, Sở Ngao Dư có chút không yên tâm hỏi.

"Thử một chút xem sao, vốn chính là làm việc nhỏ." Hoàng Phủ Từ Y không thêm đề ý nói, ngay sau đó liền hỏi: "Chúng ta ăn cái gì, em đói rồi."

"Vậy thì gọi món đi, ăn nhiều một chút, em gầy." Ánh mắt Sở Ngao Dư rơi trên người Hoàng Phủ Từ Y, bên trong mang theo chút đau lòng, diễn viên tuyệt đối là một nghề mà bên ngoài ngăn nắp xinh đẹp, bên trong lại vô cùng vất vả mệt nhọc, Từ Y đi ra ngoài quay phim nửa tháng về, người không chỉ có gầy đi, mà giống như còn đen hơn một chút, đương nhiên chỉ có một chút thôi, dù sao bắt lộn nhìn thế nào, vẫn đẹp nhất.

Hoàng Phủ Từ Y cũng cảm thấy mình gầy, một hơi liền gọi bốn món ăn mặn hai món canh, còn gọi thêm hai phần bánh ngọt nói: "Bánh ngọt đều là của em, anh muốn ăn thì tự mình gọi." Thật sự là quá không quan tâm rồi.

Sở Ngao Dư ngược lại rất vui vẻ, thuận tay gọi thêm một phần, sau đó để bồi bàn chóng mang thức ăn lên rồi mới lên tiếng: "Ngày mai có một buổi đấu giá từ thiện, có rất nhiều nghệ nhân đều sẽ xuất hiện, em muốn đi không?"

"Đi cùng anh sao?" Liên quan tới buổi đấu giá từ thiện, Hoàng Phủ Từ Y cũng rất quen thuộc, mỗi một năm đều có những buổi đấu giá từ thiện to nhỏ khác nhau, nhưng có thể được Sở Ngao Dư đơn độc nói ra hẳn là sẽ không phải là buổi đấu giá bình thường, chí ít không có người mời, loại ngôi sao cấp thấp như cô sẽ không vào được.

"Xem ý tứ của em, có thể đi cùng nhau cũng có thể không cần, anh có thừa thiệp mời, buổi đấu giá này là Mai phu nhân tổ chức, Mai phu nhân năm nay đã 80 tuổi, đây là buổi đấu giá cuối cùng bà tổ chức, rất nhiều người sẽ đi ủng hộ". Sở Ngao Dư giải thích, ý là hi vọng Hoàng Phủ Từ Y đi cùng, dù sao đây là một việc rất tốt để mở rộng quan hệ, thậm chí có thể nói là một lần tụ hội của giới thượng lưu, rất nhiều nhân vật nổi tiếng đều sẽ tham gia.

"Vậy thì cùng đi thôi, nhìn chút việc đời." Buổi đấu giá của Mai phu nhân, cô thật sự là chưa từng đi, nhưng Mai phu nhân này cô lại biết đến, đây là một nhà từ thiện rất có danh tiếng, người chồng đã mất của bà từng là một vị tướng quân rất nổi tiếng, mà con trai của bà bây giờ cũng vô cùng có năng lực.

Lúc này, Hoàng Phủ Từ Y cũng nghĩ đến trước khi trùng sinh, hình như An Tuệ cũng từng đưa thư mời cho cô, chỉ là lúc ấy cô chỉ chú tâm quay phim, căn bản không thích những loại xã giao như thế này, lập tức trực tiếp cự tuyệt.

Sở Ngao Dư dừng một chút, sau đó mới thận trọng gật đầu nói: "Được." Từ Y đi cùng anh đến buổi đấu giá, những ảnh hưởng mang đến tuyệt đối không phải chỉ nói đơn giản một chút như vậy, nhưng cho dù như thế nào anh đều sẽ bảo vệ tốt Từ Y, không để Từ Y phải nhận một chút thương tổn nào.

Trên thực tế những buổi đấu giá như thế này, Sở Ngao Dư sẽ không tham gia, dù sao thân thể của anh không tốt, đi lại cũng không tốt, cũng không thích xã giao, trong gia tộc cũng có thành viên chuyên môn phụ trách ngoại giao, cho nên anh mới có thể một mực bảo trì cảm giác thần bí, nhưng lần này Từ Y mở miệng, anh tự nhiên sẽ không cự tuyệt, chỉ là trong lòng của anh có chút âm thầm lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60-2: Cầu xem người 2 (2)

Thời điểm đối mặt với Hoàng Phủ Từ Y, Sở Ngao Dư luôn tự ti cùng miễn cưỡng, khó tránh khỏi sẽ có chút suy nghĩ lung tung, giống như bây giờ, anh có chút bận tâm khi đi ra ngoài cùng Từ Y, chính mình sẽ không xứng với Từ Y, thậm chí bởi vì sự tồn tại của mình mà Từ Y phải nhận các loại chế giễu...

"Từ Y..." Sở Ngao Dư do dự một lúc lâu, vẫn quyết định thẳng thắn.

"Thế nào?" Nhìn anh có chút đặc thù, em thật xác định muốn đi cùng anh sao?" Từ Y hiểu rõ hậu quả khi đi cùng anh không?

Nghe nói như thế, Hoàng Phủ Từ Y lập tức hiểu ý tứ của Sở Ngao Dư, nhẹ nhàng cười, cũng không trả lời mà hỏi lại: "Anh là bạn trai của em, chúng ta cùng đi không phải là điều đương nhiên sao?"

Cái danh bạn trai này, tuy Sở Ngao Dư biết rõ là giả, nhưng nghe vào trong tai, vẫn ngọt ngào ở trong lòng, lo lắng cũng tiêu tan đi mấy phần, thậm chí còn lộ ra nụ cười có vẻ ngốc nghếch, không kim lòng được nói thêm: "Cũng được, vậy chúng ta cùng đi." Từ Y đã không thêm đề ý, anh cần gì phải so đo!

Hai người thương lượng xong, đồ ăn cũng đã mang lên, mà trong lúc hai người đang ăn cơm, Tiểu Phong Từ sau khi xoắn xuýt xong, trên weibo của giải trí Hoa Anh, đã đăng một tấm hình.

Giải trí Hoa Ảnh là tờ báo giải trí có chút danh tiếng, chuyên môn vạch trần các tin tức bất quải của những người nổi tiếng, trong đó lấy làng giải trí làm chủ, fan theo dõi Weibo gần trăm vạn, đều là từ tổ trình thám đôi nghề mà đến, đã tạo dựng mười năm, rất có lực ảnh hưởng, cũng làm người rất yêu thích.

Mặc dù Tiểu Phong Từ chỉ là một phóng viên nhỏ mới vào nghề, nhưng cậu ta cũng không phải phóng viên bình thường, bởi vì người sáng lập nên giải trí Hóa Ảnh chính là cha của cậu. Ngay từ lúc nhỏ cậu đã dốc lòng muốn trở thành một phóng viên giải trí ưu tú, cho nên học đại học cũng là chuyên ngành truyền thông, bây giờ mặc dù chỉ mới đại học năm 3 nhưng đã bắt đầu đi thực tập, xem như dự định bồi dưỡng người nối nghiệp, cho nên cũng có quyền hạn nhất định.

Có điều trước khi đăng lên Weibo, vẫn nói cho cha cậu biết chuyện đã xảy ra, mà vị phóng viên này đã hành nghề hơn mười năm, sau khi nghiêm túc suy nghĩ liền hiểu rõ ý tứ của Hoàng Phủ Từ Y, đồng thời cũng làm ra một quyết định rất sáng suốt.

Tấm ảnh đăng trên Weibo cũng là tấm ảnh Hoàng Phủ Từ Y lưu lại, chụp chính diện mặt Hoàng Phủ Từ Y cùng với sườn mặt của Sở Ngao Dư, hai khuôn mặt tuyệt đẹp ở cùng một chỗ, hình ảnh vô cùng hài hòa, mà dòng caption thì viết: "Ngẫu nhiên gặp nữ thần bệ hạ và bạn bè ăn com bên ngoài, bệ hạ thật sự đẹp đến cực kỳ mỹ lệ, hết sức tò mò soái ca bên cạnh bệ hạ là ai, cầu xem người!"

Dòng chữ vô cùng xinh xắn, mở miệng là gọi một tiếng bệ hạ, cảm giác thật sự giống như là Fan hâm mộ, thành phần nịnh nọt đơn giản như vậy không cần nói cũng biết, đồng thời cũng làm quan hệ của Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư trở nên mơ hồ, chỉ nói là cùng với bạn bè, giống như vô ý cũng đã dẫn dắt dư luận, rất phù hợp với ý tứ của Hoàng Phủ Từ Y, cái này cũng là chỗ thông minh của lão phóng viên.

Mà đầu này Weibo mới xuất hiện không lâu, liền bị đông đảo cư dân mạng nhao nhao đăng lại, bốn chữ Hoàng Phủ Từ Y lại dùng tốc độ nhanh nhất tiếp tục trở thành chủ đề nóng, mà làm cho mọi người kinh diễm là ngoài các loại ảnh bên ngoài vô cùng kinh diễm, bị đàm luận nhiều nhất vẫn là quan hệ của cô và tổng giám đốc tập đoàn Đại Sở, Sở Ngao Dư. Mà bây giờ lại tuôn ra tấm ảnh cô đang ăn com cùng với một người đàn ông xưng là bạn bè, rất nhiều người liền suy đoán, vị tiền sinh vô cùng đẹp trai soái khí này, có phải là tổng giám đốc tiền sinh trong truyền thuyết hay không.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61-1: Kinh diễm toàn hội trường 1 (1)

Editor: Thùy Trang Nguyễn

"Tôi qua tìm kiếm ảnh chụp của tổng giám đốc tiền sinh, lại hết sức hoảng sợ phát hiện, không có một tấm nào cả, không có một tấm nào cả, không có một tấm nào cả, chuyện quan trọng phải nói ba lần!"

"Ngược lại thật ra tôi tìm được một tấm, nghe nói là chụp trong hội thảo kinh tế thế giới, chỉ có hình ảnh một bên mặt chụp từ xa, căn bản là không nhìn rõ được, phóng to đến mấy cũng không nhìn rõ, vô cùng oán niệm!"

"Tổng giám đốc Sở thật kín tiếng, đơn giản và cũng là người thích ẩn danh, vị này chắc hẳn không phải đâu?"

"Thật hy vọng vị này là tổng giám đốc Sở, rất đẹp trai, làm bạn trai của bệ hạ nhà chúng ta, miễn cưỡng thích hợp."

"Những đám fan lâu trên kia, mấy người đừng có lôi kéo Sở tổng lẫn lộn vào đây có được hay không, Sở tổng làm sao có thể thật sự ở chung một chỗ với loại ngôi sao nhỏ này, lại còn xứng với chả không? Rốt cuộc là mặt mũi lớn đến chừng nào! Đến cùng là ai không xứng với ai đây!"

"Bệ hạ vạn tuế, thỉnh an bệ hạ, cho đám antifan lui, chào Antifan, hẹn gặp lại!"

Đám fan hâm mộ lại tiếp tục thảo luận, thuận tiện cũng nhao nhao tag tài khoản của Hoàng Phủ Từ Y cùng Sở Ngao Dư, hi vọng hai người có thể ra mặt giải thích, chỉ là hai người này đang ăn com, ai cũng không có phản ứng lại đám fan hâm mộ thích náo nhiệt này, mặc cho đám fan hâm mộ này thảo luận sôi nổi. Mãi cho đến sau nửa đêm, trực tiếp làm cho chủ đề hai người cùng nhau ăn com leo lên đầu bảng tìm kiếm.

Sau khi ăn xong Sở Ngao Dư tự mình đưa Hoàng Phủ Từ Y về nhà, ước hẹn thời gian gặp mặt vào ngày mai. Mà ngày mai, 1 giờ trước buổi đấu giá từ thiện, Sở Ngao Dư liền đến trước cửa nhà Hoàng Phủ Từ Y, có điều anh cũng không xuống xe mà ngồi trong xe xem tài liệu, bên cạnh chỗ ngồi có một chồng tài liệu thật dày, nhìn vô cùng bận rộn.

An Trạch Thụy nhìn không được liếc mắt nhìn một cái, tổng giám đốc bận rộn như vậy còn nhất định phải sớm đến, lại nói đến cũng đến rồi, cũng không vào cửa, chỉ ngồi ở chỗ này xem tài liệu, cái này tính là chuyện gì đây.

Có điều khác với lo lắng của An Trạch Thụy, Hoàng Phủ Từ Y lại không cần thông báo đã biết bọn họ đến, bởi vì trong căn biệt thự này từ bên trong, ra bên ngoài, trước hay sau đều có camera mà cô lắp, coi như kỹ thuật liên quan đến máy vi tính đi, dù sao cô cũng vô cùng quen thuộc, lúc xe đến, cô lập tức nhìn thấy được.

Chỉ là nhìn thấy thì nhìn thấy, cô chỉ mới trang điểm được một nửa, tự nhiên không có khả năng ra ngoài, chỉ có thể nói với An Tuệ một tiếng, mời hai người vào.

Lúc này bên trong phòng thay đồ của Hoàng Phủ Từ Y, đội ngũ bao gồm chuyên gia tạo hình Sur Mậu, chuyên gia trang điểm Văn Từ, cả hai người đều ở đây, buổi đầu giá của Mai phu nhân này tất nhiên là cần chăm chút việc ăn mặc, có điều nguyên bản cô cũng không nghĩ tới phải long trọng như vậy, vẫn là An Tuệ suy nghĩ chu toàn, gọi người tất cả tới giúp Hoàng Phủ Từ Y sửa soạn một phen.

Khi Hoàng Phủ Từ Y chuẩn bị xong đã là chuyện nửa giờ sau, lúc này Sở Ngao Dư và An Trạch Thụy đã được mời vào đại sảnh, lúc Hoàng Phủ Từ Y đi ra, cả hai người đều cùng nhau nhìn sang, sau đó lập tức ngẩng người.

Hoàng Phủ Từ Y lăn lộn trong làng giải trí hơn một năm, nhưng cũng chưa từng tham gia bất kỳ một buổi tiệc long trọng nào cả cho nên cũng không có dịp ăn mặc trang trọng, mà cách ăn mặc ngày thường của cô cũng rất tùy ý, một chiếc áo phông và một chiếc quần bò liền có thể đi ra ngoài, xem như cô có mặc váy cũng sẽ không trang điểm, cho nên mọi người ở đây, ngoại trừ ánh trên phim, đều là lần đầu tiên nhìn thấy một Hoàng Phủ Từ Y làm người ta kinh diễm như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61-2: Kinh diễm toàn hội trường 2 (2)

Lúc này Hoàng Phủ Từ Y mặc một bộ lễ phục dạ hội màu đen, mái tóc ngắn được vén lên nghệ thuật, cả người toát ra khí chất cao quý mà thần bí, lạnh lùng mà ưu nhã, giống như công chúa trong đêm tối, tràn đầy khí tức khiến người ta không thể phản kháng mị hoặc trong đó. Đồng thời cũng khiến người ta có cảm giác muốn thân cận cũng không dám thân cận, dù là cực kỳ yêu thích cũng không dám có nửa điểm khinh nhờn.

Trái tim Sở Ngao Dư loạn nhịp, nhìn thấy Hoàng Phủ Từ Y như thế này, đột nhiên anh liền có loại hồi hận, thật sự là không muốn mang cô ra cửa, bây giờ anh đã có thể tưởng tượng được, Từ Y như thế này sẽ gây ra oanh động như thế nào!

"Như thế nào, nhìn đẹp không?" Hoàng Phủ Từ Y đi đến trước mặt Sở Ngao Dư, cúi đầu xuống hỏi, một giây trước còn giống công chúa, giờ khắc này lại có chút giống Nữ Vương. Sở Ngao Dư còn chưa nói gì, An Trạch Thụy lại bỗng nhiên lui về phía sau một bước, bởi vì động tác quá kịch liệt, còn gây ra sự chú ý của Sở Ngao Dư và Hoàng Phủ Từ Y, để cho hai người cùng nhau nhìn sang.

An Trạch Thụy đỏ mặt, lập tức liền giải thích nói: "Không có việc gì, không có việc gì, hai người đừng nhìn tôi, tôi không sao." Dù cho có chút không chịu nổi, lại coi trọng thêm vài lần, cả đời này anh liền không có khả năng tìm được vợ nữa!

Sở Ngao Dư liếc mắt nhìn An Trạch Thụy một chút, cảm thấy có chút bất đắc dĩ, giọng điệu có chút bị đè nén mà nói: "Đẹp, chính là rất đẹp, nhưng cũng quá nguy hiểm."

"Ha ha, đây coi như là khích lệ sao?" Hoàng Phủ Từ Y lập tức hiểu rõ ý tứ Sở Ngao Dư, không hề để tâm mà cười nói, bởi vì lời nói này lúc thay đồ, Sur Mậu đã nói qua, ngay cả Tiểu Đình và Tiểu Lý đều ghen đỏ mặt, làm sao chính cô lại không hiểu.

Mỹ mạo, đối với rất nhiều người không thể tự vệ mà nói đúng là một loại nguy hiểm, nhưng đối với cô mà nói... Hoàng Phủ Từ Y chậm rãi cười, chỉ là trong nụ cười ẩn giấu một chút nguy hiểm, cô không cảm thấy mỹ mạo là thứ nguy hiểm gì, nếu có người không có mắt đựng vào, cũng đừng trách cô không khách khí.

"Đi thôi, không có sẽ muộn." Hoàng Phủ Từ Y nói xong, liền chủ động đẩy xe lăn Sở Ngao Dư đi ra ngoài, động tác hết sức quen thuộc.

Mà lúc này, Hoàng Phủ Từ Y cũng nhìn kỹ Sở Ngao Dư, người đàn ông này mặc một bộ vét màu đen, kiểu dáng vô cùng kinh điển, nhìn cực kỳ giống một lão quý tộc có nội tình sâu xa, ưu nhã mà tôn quý, dù là ngồi lên xe lăn cũng mang theo một tia khí tức vương giả, giống như trời sinh cũng là sự tồn tại làm người nhìn lên.

Mà từ khi Sở Ngao Dư không mang mặt nạ nữa, tóc cũng để dài một chút, tóc mái xõa xuống cũng dễ dàng che kín hơn phân nửa vết sẹo, lộ ra dung mạo tuấn tú phi phàm, thậm chí còn bởi vì phần vết sẹo lộ ra ngoài này, làm anh toát lên vẻ tôn quý mà mang theo chút u buồn, để người khác nhìn mà ngạc nhiên, đồng thời cũng nhiều thêm một chút thương tiếc.

Lúc Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư đến phòng bán đấu giá, mọi người gần như đã đến hết, dù sao với thân phận của Sở Ngao Dư ở chỗ này, đến sớm không phù hợp với thân phận của anh, mà hai người vừa đi vào, liền lập tức hấp dẫn sự chú ý của mọi người, cao điệu giống như hoàng đế giá lâm.

Trên thực tế tại cửa hội trường bán đấu giá, khi hai người xuất hiện đã kinh diễm vô số người, thật nhiều phóng viên cũng đã quên bấm chụp ảnh, mãi đến lúc hai người đi được một nửa, bỗng nhiên mới kịp phản ứng, như không muốn mạng vội vàng chụp ảnh, thậm chí một đường đuổi tới cửa hội trường.

Buổi đấu giá từ thiện của Mai phu nhân, tại nhiều năm trước đã chịu sự chú ý của mọi người, truyền thông tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua, mà bản thân Hoàng Phủ Từ Y có lẽ cũng không phải người nào cũng biết, nhưng dung mạo phong hoa tuyệt đại như thế này cũng đủ để cho tất cả truyền thông chạy theo như vịt.

Chỉ là....!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62-1: Thân phận hấp thụ ánh sáng 1 (1)

Editor: Thùy Trang Nguyễn

"Đó là Hoàng Phủ Từ Y? Người đi cùng sao lại ngồi trên xe lăn?" Nghi hoặc xuất hiện trong lòng của rất nhiều người, mãi đến khi một nhà báo nào đó có thâm niên trong lĩnh vực tài chính kinh tế nhớ được liền nói toạc ra.

"A, Sở Ngao Dư, đó là Sở Ngao Dư, anh ta vậy mà cũng tham gia buổi đấu giá, lại còn không mang mặt nạ, bạn gái anh ta là ai vậy, sao tôi chưa từng thấy?"

Đứng trước cửa hội trường có rất nhiều phóng viên, có phóng viên giải trí, cũng có phóng viên mảng tài chính kinh tế, giữa hai bên vẫn còn có chút khác biệt, giống như phóng viên giải trí phần lớn đều biết Hoàng Phủ Từ Y, mà phóng viên tài chính kinh tế lại không hiểu ra sao, dựa vào người bên cạnh phổ cập ngoài phổ cập một chút, mọi người bù đắp cho nhau, sau cùng mới xác định thân phận của hai người này.

Trước đó đã có sự tương tác lẫn nhau qua Weibo, sau lại có tin tức bất quá của phóng viên, bây giờ lại công khai cùng nhau đi tham gia buổi đấu giá từ thiện, Sở Ngao Dư và Hoàng Phủ Từ Y xem như triệt để xác nhận tin đồn thân mật. Mà Sở Ngao Dư cũng vì vậy mà từ hậu trường đi về phía trước, bị mọi người nhìn rõ, mà Sở Ngao Dư là người tàn tật, đồng thời trên mặt lại có chút khiếm khuyết, cũng đã trở thành tiêu điểm đàm luận của mọi người.

Vào lúc đám phóng viên cảm thấy đảo được tin tức động trời này, lại lo lắng nên viết như thế nào, Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư đã đi vào hội trường, lại một lần nữa làm kinh diễm mọi người, sau đó được bồi bàn dẫn lên vị trí đầu tiên, ngồi cùng bàn còn có ba người, đều dùng ánh mắt vô cùng ngạc nhiên mà nhìn bọn họ.

"Sở thiếu, anh cũng tới đây sao, mặt trời hôm nay mọc ở phía tây rồi hả?" Giọng điệu hoàn toàn trêu chọc, xem ra cũng là người nói nhiều, mà ánh mắt người này cũng không thành thật, ánh mắt đảo đi đảo lại giữ Sở Ngao Dư cùng Hoàng Phủ Từ Y, giống như là đang nhìn cái gì đó vô cùng hiếm lạ.

"Đúng vậy, thật sự là khó có được, không nghĩ tới ở chỗ này có thể nhìn thấy Sở thiếu." Một người khác mở miệng, mang theo cảm giác hào hoa phong nhã, thoát nhìn không có cái gì không đúng, nhưng bạn gái bên cạnh anh ta, bên trong ánh mắt mang theo một tia tìm tòi nghiên cứu, đồng thời còn nhìn vết sẹo ở đầu lông mày của Sở Ngao Dư rồi nhủ thầm, khiến cho người ta cảm thấy không thoải mái.

"Hạnh ngộ*." (May mắn được gặp gỡ) Sở Ngao Dư nhìn hai người đàn ông vừa mở miệng một cái, sau đó liền dùng hai chữ cắt đứt luôn cuộc nói chuyện của hai người kia, còn về phần người phụ nữ còn lại kia, ngay cả nhìn anh cũng không nhìn, trực tiếp không thèm để ý đến.

Tại kiểu đấu giá như thế này, phần lớn những người có thể được sắp xếp ngồi cùng một chỗ đều có thân phận tương đương, giống như hai người ngồi cùng bàn này, đều là những công tử nổi tiếng ở thành phố Bắc Kinh, hơn nữa còn là loại nắm giữ thực quyền, xác định là người thừa kế của gia tộc, cùng với Sở Ngao Dư hoàn toàn nắm giữ thực quyền, liền xem như kém hơn một chút, cũng không nhiều lắm.

"Ha ha, Sở thiếu vẫn khiêm tốn ít nói như thế, không giới thiệu một chút cho chúng tôi biết vị tiểu thư xinh đẹp này sao?" Người nói nhiều kia mở miệng lần nữa, còn nháy mắt với Hoàng Phủ Từ Y, mặc dù không dẫn theo bạn gái đến, nhưng nhìn so với vị kia còn có vẻ phong lưu hơn.

"Cận Hưởng." Sở Ngao Dư nhìn về phía người kia, trong giọng nói mang theo một tia hết sức không vui.

Cận Hưởng, con trai độc nhất nhà họ Cận, một vị công tử phong lưu thành tính, chỉ là người này tuy phong lưu, nhưng lại chỉ trong âm thầm, bên ngoài tuy nói nhiều một chút, nhưng cũng rất chú ý ảnh hưởng, những việc làm ra bên ngoài cũng rất khá, công là công, tư là tư, có khả năng cũng thả xuống được, nhìn như đa tình nhưng lại là vô tình nhất.

"Ồi, tức giận, bảo anh giới thiệu anh liền tức giận, anh thật đúng là không hài hước, tôi không hỏi nữa có được hay không?" Cận Hưởng liếc mắt nhìn, lại hết sức thức thời từ bỏ truy vấn, nhưng trong lòng lại rất muốn biết.

Giống như là mặt nạ trên mặt Sở Ngao Dư, tại sao lại không đeo nữa? Có điều ngược lại nhìn lại càng thuận mắt hơn một chút, coi như đầu lông mày còn có vết sẹo, nhưng cũng lộ ra hương vị đàn ông, làm anh cảm thấy ghen tỵ.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62-2: Thân phận hấp thụ ánh sáng 2 (2)

Còn có bạn gái bên cạnh Sở Ngao Dur, Sở Ngao Dur nổi tiếng luôn luôn không gần nữ sắc, bất kể trường hợp nào cũng sẽ không dẫn theo bạn gái, cho nên đây là lần đầu tiên anh dẫn theo bạn gái, hơn nữa còn là thái độ thận trọng như thế, bởi vậy có thể thấy được, đối với anh mà nói người bạn gái này tuyệt đối không phải quan hệ bình thường, chỉ cần không phải thật sự muốn đắc tội Sở Ngao Dur, anh liền phải thu liễm thái độ, miễn cho chọc vào vị sát thần mặt lạnh này.

Chỉ là Cận Hưởng vừa yên tĩnh xong, một người khác lại không nguyện ý cứ thế từ bỏ, mà chính là cười híp mắt nói: "Vị tiểu thư này nhìn thật quen mắt, luôn có cảm giác đã từng gặp ở nơi nào rồi."

Vị công tử này vừa mới mở miệng, mấy người còn lại đều nhìn về phía anh, nhất là Sở Ngao Dur, về mặt anh trong nháy mắt trở nên lạnh hơn, giọng nói mang theo chút không vui nói: "Anh gặp qua rất nhiều người, không cần thiết ai cũng đều biết."

"Ha ha ha, Không Văn Bản, cái loại phương thức bắt chuyện như anh tôi đã không dùng đến mấy năm rồi, dùng đến đều thành trò cười cho người khác." Cận Hưởng thật không khách khí nở nụ cười, một chút cũng không chừa chút mũi cho Không Văn Bản.

Không Văn Bản, cháu đích tôn của Không gia, trên danh nghĩa có một công ty phát triển không tệ, tính cách trầm ổn, năng lực trác tuyệt, còn tốt hơn Cận Hưởng một chút. Nhưng bản thân Không gia so ra lại kém Cận gia một chút, cho nên tổng hợp lại, anh ta và Cận Hưởng luôn được mọi người coi là đối thủ, luôn luôn bị đặt chung một chỗ để so sánh, hai người cứ nhìn nhau là ghét, mỗi lần gặp gỡ đều muốn âm ỷ vài câu.

"Cận thiếu nhìn qua chắc bắt chuyện với không ít thiếu nữ, Văn Bản và anh lại không giống nhau, đúng là không so được." Người phụ nữ này giờ vẫn không nói chuyện cuối cùng cũng lên tiếng, giọng nói ngọt ngào yếu điệu, hẳn là lười nói châm chọc, nói ra lại giống như đang làm nũng.

Cận Hưởng phì cười một tiếng, trong thần sắc nhiều thêm chút khinh thường, không chút khách khí liền châm chọc trở lại: "Tôi làm sao có thể so được với Không thiếu, tôi còn không có được một người bạn gái như thế, cô nói đúng không, Từ Diễm Giai tiểu thư?"

Từ Diễm Giai, đại tiểu thư của Từ thị, sản nghiệp của Từ thị phần lớn đều ở nước ngoài, làm giàu trong ngành vận tải đường thủy, nội tình Từ gia không sâu, nhưng đặc điểm lớn nhất cũng là có tiền cho nên thời điểm mới về nước phát triển, vừa vận dụng phải Không gia đang thiếu tiền, mà Từ gia cũng cần Không gia giúp đỡ, hai nhà liền hợp tác với nhau, sau đó liền có hôn ước giữa Không Văn Bản và Từ Diễm Giai, chỉ là Từ Diễm Giai này nhìn có vẻ như ngọt ngào đơn thuần, tác phong lại không kiềm chế được, thích nhất là việc chạy khắp nơi đi thông đồng cùng với những chàng trai trẻ, không biết đã cho Không Văn Bản đội bao nhiêu cái nón xanh.

Mà Từ Diễm Giai nghe nói như thế, sắc mặt lại cứng đờ, Từ gia nhiều nhất là có tiền, nhưng cũng chán ghét người khác nói Từ gia có tiền, bởi vì lúc những người này nói Từ gia có tiền giống như là nói Từ gia là cái loại nhà giàu mới nổi, không giống như tán dương, ngược lại giống như là châm chọc.

"Bạn gái Cận thiếu, chẳng lẽ còn thiếu hay sao, ngược lại là Sở thiếu..." Không Văn Bản giống như rất thích nhằm vào Sở Ngao Dur, lời nói xoay đi chuyển lại cuối cùng vẫn rơi vào trên người Sở Ngao Dur, còn như có thâm ý nhìn Hoàng Phủ Từ Y liếc một chút, giống như không xác định nói ra: "Tôi đại khái đã nhớ ra, vị tiểu thư này hình như là diễn viên, gọi là Hoàng Phủ cái gì nhỉ? Họ tên thật đặc biệt, nhà tôi có mấy người hầu, thế nhưng rất thích cô đây."

Châm chọc, khiêu khích, thậm chí còn mang theo khinh thường hết sức rõ ràng, Không Văn Bản thế nhưng trần trụi đánh vào mặt Hoàng Phủ Từ Y, thậm chí còn cả Sở Ngao Dur.

Sở Ngao Dur toàn thân lạnh lẽo như không kim chế được phát ra, vừa định mở miệng lại bị Hoàng Phủ Từ Y vượt lên trước một bước: "Ngao Dur, buổi đầu giá của Mai phu nhân, mời tới đều là người có thân phận phải không?" Hoàng Phủ Từ Y mở miệng, nhưng không có phản ứng với Không Văn Bản, mà chính là cười hỏi Sở Ngao Dur.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hạ Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63-1: Châm chọc khiêu khích 1 (1)

Editor: Thùy Trang Nguyễn

Sở Ngao Dur phối hợp nhẹ gật đầu nói: "Có thân phận không thì giả, nhưng có đạo đức hay không lại không biết được."

Hoàng Phủ Từ Y lúc này lập tức cười lên, người này đoạt chính lời kịch của mình, ngược lại để cô cảm thấy rất thú vị, hai người cũng giống như càng ngày càng có ấn ý đây.

"Đúng vậy, biết người biết mặt không biết lòng, có nhiều thứ thoát nhìn như là người nhưng trên thực tế nhưng lại không biết là cái thứ gì, luôn yêu thích sửa soạn, thật là làm người phiền chán." Hoàng Phủ Từ Y rất độc miệng, chỉ là bình thường cũng không có cơ hội phát huy, lần này lại không hề keo kiệt mà thể hiện ra, cũng không nhìn Không Văn Bản mà mắng anh ta một hồi.

Sắc mặt Khổng Văn Bản cũng trở nên khó coi, dù thế nào cũng không nghĩ tới, một ngôi sao mới vào nghề lại dám mắng chửi mình, đơn giản là không muốn sống nữa hay sao, thật sự cho rằng có Sở Ngao Dư làm chỗ dựa thì ngon à!

Người ngoài đều cảm thấy Khổng Văn Bản và Cận Hưởng là đối thủ, nhưng trong mắt Khổng Văn Bản, Cận Hưởng tính là thứ gì, đối thủ của anh ta hẳn là Sở Ngao Dư mới đúng, dựa vào cái gì tất cả mọi người nói Sở Ngao Dư mạnh hơn anh ta, một người què bị hủy dung mà thôi, một ngày nào đó anh sẽ vượt qua anh ta!

"Sở thiếu, coi như đây là người anh đưa tới, cũng không thể làm càn như thế chứ?" Khổng Văn Bản không tìm Hoàng Phủ Từ Y, lại trực tiếp nói với Sở Ngao Dư, kiểu như anh khinh thường nói chuyện cùng Hoàng Phủ Từ Y.

Hoàng Phủ Từ Y híp con mắt, lòng dạ hẹp hòi liền ghi lại món nợ của người nào đó vào trong đầu, có câu nói gọi là thà đắc tội tiểu nhân cũng không được đắc tội phụ nữ, Hoàng Phủ Từ Y cũng không phải là người có tính tình tốt.

Trên thực tế nếu như bình thường có người khinh thường Hoàng Phủ Từ Y, Hoàng Phủ Từ Y chưa chắc sẽ tức giận, nhưng ở trước mặt Sở Ngao Dư, trong tính cách của Hoàng Phủ Từ Y lại nhiều hơn một chút không ổn định, cô không muốn trước mặt Sở Ngao Dư bị người khinh thường, càng không muốn để cho người khác khi dễ Sở Ngao Dư, dù loại nguyên nhân gộp chung vào một chỗ, Khổng Văn Bản cũng coi như chọc vào tổ ong vô vể, bị Hoàng Phủ Từ Y ghi hận.

"Người của tôi muốn làm cái gì liền làm cái đó, ngược lại là anh..." Sở Ngao Dư mở miệng, nói đến một nửa lại ngừng lại, lạnh lùng nhìn Khổng Văn Bản, giọng điệu rét lạnh nói: "Không có chuyện gì cứ thích kiểm chuyện, thật khiến người khác chán ghét".

Có loại bá đạo gọi là bất kể như thế nào, Từ Y đều đúng, Sở Ngao Dư còn không nhớ nói Từ Y nửa câu, sao có thể để người bên ngoài nói cô được, lúc này chớ nói Hoàng Phủ Từ Y ghi hận Khổng Văn Bản, ngay cả Sở Ngao Dư cũng vô cùng bất mãn với Khổng Văn Bản ở trong lòng, nghĩ ngợi xem nên dùng biện pháp gì để trị anh ta.

Khổng Văn Bản tuy một mực luôn nhắm vào Sở Ngao Dư nhưng lại chưa bao giờ dám lộ ra rõ ràng, bằng không thì cũng sẽ không xuống tay từ trên người Hoàng Phủ Từ Y. Đối với Khổng Văn Bản mà nói, Sở Ngao Dư là đối thủ cạnh tranh anh ta tự nhận, cũng là người làm anh ta không thể không e ngại, phải biết Khổng gia ngay cả Cận gia cũng không sánh bằng, càng không cần nói đến Sở gia, chỉ là bây giờ Sở Ngao Dư mới mở miệng, ngay cả một chút mặt mũi cũng không cho anh ta, ngược lại khiến anh ta có chút đâm lao phải theo lao, giận mà không dám nói gì.

Nhưng mà, nếu như ở thời điểm này mà nói, bất kể là bản thân Khổng Văn Bản anh ta, hay là toàn bộ Khổng gia cũng bị người chế giễu một phen, tuy không có gây thương tổn đến lợi ích, nhưng trên phương diện mặt mũi lại không qua được, mà loại người như bọn họ, để ý nhất thường thường cũng là mặt mũi.

"Sở thiếu nói như vậy, có thể có chút thương tổn hòa khí rồi!" Khổng Văn Bản ở trong lòng châm chọc một phen, tuy muốn nói một chút nhưng lại không thể quá mức, nếu không tốt thật sự xé rách mặt, dù cho bất kể là lý do gì anh đều không thể giải thích với gia tộc được, mà trong gia tộc những người luôn ngấp nghé địa vị của mình, càng có khả năng mượn chuyện này đá mình xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63-2: Châm chọc khiêu khích 2 (2)

Editor: Thùy Trang Nguyễn

"Tôi và anh không quen." Sở Ngao Dư lạnh lùng trực tiếp nói, căn bản cũng không để ý cái gọi là hòa khí trong miệng Khổng Văn Bản, lại dám ở trước mặt của anh khinh thường Từ Y, hôm nay việc này không cho Khổng Văn Bản một chút dạy dỗ khó quên, không coi là xong!

Khổng Văn Bản liền xanh mặt, Từ Diễm Giai ở bên cạnh muốn nói điều gì, lại co rúm ngậm miệng lại, tuy cô ta bị nuông chiều vô tri một chút nhưng cũng không tính là quá mức ngu xuẩn, Sở gia là sự tồn tại như thế nào cô ta vẫn hết sức rõ ràng. Trước khi tiến vào giới thượng lưu, cha mẹ cô ta đã dặn dò qua, có một số người tuyệt đối không thể đắc tội, mà Sở gia chính là một trong số đó, cho nên cô ta dám châm chọc Cận Hưởng nhưng lại không dám đắc tội Sở Ngao Dư.

Một bàn này khách không có nhiều, bầu không khí cũng rất nặng nề, một màn tranh luận này qua đi, Cận Hưởng miễn cưỡng làm người hòa giải, liền nói chuyện về buổi đấu giá: "Khụ khụ, chúng ta là tới tham gia buổi đấu giá, là tới làm từ thiện, nói những chuyện vô dụng kia làm cái gì, tôi nghe nói hôm nay có một bức tranh của Đường đại sư muốn đấu giá, cũng không biết là thật hay là giả, nghe nói Sở lão thích nhất là bức họa của Đường đại sư, Sở thiếu hôm nay tới đây chắc cũng là vì bức tranh kia phải không?"

Sở lão trong miệng Cận Hưởng chính là ông nội của Sở Ngao Dư, cũng là một vị lão tướng quân vô cùng có danh tiếng, đồng thời cũng là một trong những người xếp vị trí đầu tiên trên bảng công lao của đất nước, rất được mọi người kính ngưỡng, chỉ là mấy năm gần đây bởi vì lý do thân thể, rất ít đi lại ở bên ngoài, nhưng lực ảnh hưởng của lão gia tử này lại không hề hạ xuống, bọn tiểu bối xem như ngẫu nhiên nói đến cũng đều dùng giọng điệu vô cùng kính trọng.

Sở Ngao Dư trầm mặc trong nháy mắt, anh thật sự không biết nơi này còn có bức tranh của Đường đại sư, nhưng anh cũng không thể nói mình không biết, nếu không để ông nội mình biết nhất định sẽ tìm anh tính sổ, liền nói: "Nếu quả thật có bức tranh của Đường đại sư, tự nhiên là muốn tranh thủ một chút."

Đối với loại đối trá luôn ưu thích nhằm vào anh như Khổng Văn Bản, Sở Ngao Dư hiển nhiên càng thân mật với Cận Hưởng hơn một chút, có điều anh cũng không trò chuyện nhiều với Cận Hưởng, nói xong câu đó về sau liền quay lại Hoàng Phủ Từ Y nói: "Em thích bức tranh của Đường đại sư không? Những bức tranh của Đường đại sư luôn có điểm đặc sắc, chỉ là lưu giữ lại không nhiều, có chút đáng tiếc."

Lúc Sở Ngao Dư nói chuyện với Khổng Văn Bản, giọng điệu lạnh lùng, lúc nói chuyện với Cận Hưởng, giọng điệu trầm ổn lại xa cách, nhưng vừa quay đầu nói chuyện cùng Hoàng Phủ Từ Y lại ôn nhu mang theo một tia nịnh nọt, tốc độ trở mặt giống như là biến thành người khác, khiến cho tất cả mọi người ngồi ở bàn này đều bị khiếp sợ.

"Đối với tranh cổ em không hiểu rõ lắm." Hoàng Phủ Từ Y ưa thích vẽ tranh, nhưng lại cũng không phải hiểu rất rõ những lịch sử này, cô có được kỹ năng vẽ như bây giờ, hoàn toàn có thể nói là tự học thành tài.

"Hừ." Một bên Từ Diễm Giai nhỏ giọng giễu cợt một câu, ánh mắt nhìn Hoàng Phủ Từ Y kiểu như vô cùng khinh thường, nhưng có khinh thường kiểu gì cũng không có cách nào ẩn giấu những ghen ghét trong mắt cô ta, dung mạo của Hoàng Phủ Từ Y đủ để cho tất cả phụ nữ ghen ghét, thậm chí còn bao gồm toàn bộ đàn ông.

Có điều người nào đó cũng không thêm đề ý tới Từ Diễm Giai trào phúng, Sở Ngao Dư vẫn tiếp tục nói với Hoàng Phủ Từ Y: "Vậy đến lúc đó nhìn xem sao, nếu thích thì mua về."

Hoàng Phủ Từ Y nghe nói như thế liền cười, trêu chọc hỏi ngược lại: "Vậy ông nội anh thì sao?"

"Nếu em không thích lại đưa cho ông." Sở Ngao Dư không chút do dự đáp, nếu là Từ Y thích tự nhiên là lấy cho Từ Y đầu tiên, về phần ông nội, lão gia tử đã có mấy bức tranh của Đường đại sư để ngắm, cũng không thiếu một bức này.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64-1: Cạnh tranh 1 (1)

Editor: Thùy Trang Nguyễn

Hoàng Phủ Từ Y nhẹ nhàng cười, mà lúc Cận Hưởng cùng Khổng Văn Bản khi nhìn đến nụ cười của Hoàng Phủ Từ Y cũng đều sững sờ, bên trong ánh mắt không hẹn mà cùng hiện lên một tia kinh diễm, mỹ lệ như vậy, thật sự nghiêng nước nghiêng thành.

"Hoàng Phủ tiểu thư không hổ là ngôi sao, quả nhiên là xinh đẹp." Cận Hưởng thật sự chăm chú tán dương, sau đó nhìn về phía Sở Ngao Dư, ánh mắt bên trong cũng nhiều thêm một chút hâm mộ nói ra: "Không hổ là Sở thiếu, ánh mắt thật sự là bắt phàm."

Sở Ngao Dư tuy không quá thích ánh mắt Cận Hưởng nhìn Hoàng Phủ Từ Y, nhưng lại rất thích Cận Hưởng khen ánh mắt của mình cho nên cũng có chút nể tình đáp lại nói: "Từ Y tất nhiên là xinh đẹp rồi." Đúng vậy, ai có thể xinh đẹp hơn Hoàng Phủ Từ Y được, chỉ ít là anh chưa từng thấy.

Mặc dù là Cận Hưởng thành tâm kích lệ, nhưng nhìn thấy dáng vẻ kiêu ngạo của Sở Ngao Dư vẫn không nhịn được méo miệng, không nghĩ đến, người đàn ông đang vênh cái đuôi khoe khoang bạn gái xinh đẹp này, thật sự là vị diêm vương mặt lạnh Sở đại thiếu gia sao? Nhìn giống như là hàng giả quá!

"Cảm ơn các vị dù bận trăm công ngàn việc cũng bớt chút thời gian tới đây, hôm nay là ngày mừng thọ 80 tuổi của Mai phu nhân, và cũng là lần cuối cùng lão phu nhân tổ chức đấu giá từ thiện, lần từ thiện này sẽ quyên góp toàn bộ lợi nhuận tài trợ cho các trẻ em mồ côi cùng những người già cô đơn ...." Người chủ trì vừa mở lời, buổi đấu giá từ thiện chính thức bắt đầu, sau lời dạo đầu ngắn gọn, Mai phu nhân với mái đầu bạc, tinh thần phấn chấn được con cháu đỡ đi lên sân khấu.

"Những năm qua tôi tổ chức rất nhiều hoạt động như thế này, cũng tài trợ cho rất nhiều người, vẫn muốn nghĩ mình sống tới khi nào thì làm tới khi ấy, cũng coi như xứng đáng với chính mình, nhưng thật tiếc người đã già, nhìn thấy bọn nhỏ từng người trưởng thành, lại thay đổi suy nghĩ, đây là lần cuối cùng tôi lấy danh nghĩa của mình tổ chức đấu giá từ thiện, nhưng lại không phải sẽ chấm dứt, mà chính là một sự khởi đầu mới, những hoạt động sau này sẽ do con cái của tôi tổ chức, đến khi bọn họ già đi lại truyền cho cháu tôi, sau đó vẫn luôn truyền xuống các đời con cháu, đều muốn vì thế giới này xuất ra một phần tâm ý và sức lực của chính mình." Giọng nói Mai lão phu nhân rất to, giọng điệu kiên định mà cố chấp, liên tục nói cực kỳ cuốn hút, để cho rất nhiều người đều vô cùng rung động.

Từ thiện, không phải chuyện ngày một ngày hai mà chính là một đời một kiếp, người sống cả đời này có thật nhiều ý nghĩa để tồn tại, mà Mai lão phu nhân, hiển nhiên lựa chọn một loại có chút can trọng, một người nỗ lực, rất nhiều người tham dự, sau đó mang đến hạnh phúc cho càng nhiều người.

Đấu giá bắt đầu, mỗi một vật phẩm đấu giá đều rất có giá trị, mở màn chính là một bình gốm triều Thanh, bị Cận Hưởng dùng giá năm trăm vạn chụp

xuống, khuôn mặt Cận Hương cười đến đặc ý liếc mắt nhìn Không Văn Bản một chút, vốn dĩ Không Văn Bản cũng muốn tham dự cạnh tranh, nhưng ở loại đấu giá từ thiện này thật sự không tốt để quá mức phân tranh cao thấp, sau khi hồ giá hai lần liền mặt mỏng từ bỏ, nỗ lực duy trì lấy hình tượng hào hoa phong nhã của mình.

Sau đó hơn mười đồ vật đấu giá, cũng đều ra giá hơn trăm vạn, đây cũng là màn dạo nhạc của buổi đấu giá này, giá trị của vật đấu giá không thể quá thấp nhưng cũng không thể quá cao, miễn cho ảnh hưởng không tốt, ngược lại mất đi ý nghĩa của việc từ thiện.

"Từ Y, có thích gì không?" Sở Ngao Dư nhìn Hoàng Phủ Từ Y không hề giá một đồ vật nào cả, chính mình lại không rõ ràng Từ Y yêu thích cái gì, dù sao xuất hiện ở nơi này phần lớn đều là đồ cổ, anh thật sự không biết Từ Y có thích mấy đồ vật cổ này không nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64-2: Cạnh tranh 2 (2)

Editor: Thùy Trang Nguyễn

"Không có." Hoàng Phủ Từ Y thích vì tính và diễn kịch, chưa bao giờ cất giữ những thứ mình yêu thích, còn những đồ vật cổ này, cô luôn cảm thấy những đồ vật này không hợp với mình, cô không phải là người có phong cách đó.

Sở Ngao Dư có chút thất vọng, cảm thấy chính mình đưa Từ Y đến nhầm chỗ rồi, đầu càng cúi xuống một chút, khí tức quanh người cũng thấp đi rất nhiều, một dáng vẻ Từ Y không thích, bảo bảo cũng không vui vẻ.

Hoàng Phủ Từ Y miễn cảm cảm thấy cảm xúc Sở Ngao Dư biến hóa nhưng không biết là nguyên nhân gì, nghĩ ngợi rồi mới không chắc chắn hỏi: "Anh thích gì?" Bởi vì chính mình không thích nên mới cảm thấy không vui sao?

Dù Hoàng Phủ Từ Y có thông minh, nhưng dù sao cũng chưa từng học qua tâm lý học, hoặc là xem như nhà tâm lý học cũng chưa chắc có thể nhìn thấu trái tim tất cả mọi người, trước kia đều nói tâm tư phụ nữ khó đoán, nhưng kỳ thật tâm tư của đàn ông cũng không dễ dàng đoán như vậy.

Sở Ngao Dư có thích cái gì không? Kỳ thật anh cũng không có thích gì cả, chỉ là từ nhỏ nhận sự dạy dỗ của trường bồi, lúc này mới hiểu rõ cái gì là: "Trường bồi thích." Về phần bản thân anh, anh thích nhất hẳn là người trước mắt này, từ khi anh còn rất nhỏ, anh tâm tâm niệm niệm cũng chỉ có người trước mắt này, về phần những cái khác, căn bản không cách nào gây nên sự chú ý của anh, làm gì nói đến yêu thích.

"Vậy thì mua một số thứ trường bồi thích làm quà tặng đi, để không uổng công đi một chuyến." Hoàng Phủ Từ Y là muốn mượn buổi đấu giá làm tuyên truyền, nhưng cũng không muốn mất liệt quá, có lẽ là do cô sinh hoạt trong cô nhi viện từ nhỏ, đối với hai chữ từ thiện này cũng có ý nghĩa rất sâu sắc, cũng rất nguyện ý tham dự vào những hoạt động từ thiện này, trên thế giới này thật sự có rất nhiều người cần sự trợ giúp, mà cô cũng tình nguyện vì những người này mà nỗ lực một phần.

"Được." Sở Ngao Dư có chút cảm động, luôn cảm thấy Từ Y quá tốt, lúc này cũng nghĩ cho mình.

Mà vào lúc hai người thấp giọng nói chuyện, buổi đấu giá cũng tiến vào nửa giai đoạn sau, một món đồ vật đấu giá trong đó, ngoài ý muốn đưa tới sự chú ý của Hoàng Phủ Từ Y.

"... Vật bán đấu giá tiếp theo là một bộ tổng hợp những bộ phim điện ảnh kinh điển của một vị Hoa kiều mới về nước muốn đóng góp cho giới điện ảnh, tổng cộng có 101 bộ, bao gồm hết từ những năm tám mươi đến bây giờ, thậm chí phần lớn đều đã tuyệt tích, giá bán đấu giá bắt đầu là hai mươi vạn trở lên." Người chủ đấu giá giới thiệu nói.

Ánh mắt Hoàng Phủ Từ Y sáng lên, cũng không rụt rè liền trực tiếp hô giá: "Năm mươi vạn." Bởi vì theo tính chất từ thiện của buổi đấu giá, phương diện kêu giá cũng không có yêu cầu gì, Hoàng Phủ Từ Y không thiếu tiền, rất hào phóng trực tiếp tăng lên mấy lần.

Đây là lần thứ nhất Hoàng Phủ Từ Y kêu giá, rất nhiều người đều nhìn lại, trên thực tế lúc Hoàng Phủ Từ Y xuất hiện ở đây liền đã trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người, dung mạo của cô cũng là vũ khí có sức rung động nhất, không có người nào không để ý, đương nhiên loại đề ý này cũng không phải tất cả đều tốt.

"Tám mươi vạn." Nhìn thấy Hoàng Phủ Từ Y kêu giá, cách đó không xa một người phụ nữ ánh mắt lấp lóe, giọng mang vẻ khinh thường gia nhập vào hàng ngũ đấu giá.

"Một trăm vạn." Đây không phải Hoàng Phủ Từ Y kêu, mà âm thanh phát ra từ chỗ ngồi bên cạnh, người phụ nữ kia cũng giống Hoàng Phủ Từ Y, là một diễn viên, hơn nữa còn là một diễn viên vô cùng có danh tiếng, fan hâm mộ lên đến mấy nghìn vạn.

Sắc mặt Hoàng Phủ Từ Y lạnh nhạt, lần thứ hai kêu giá nói: "150 vạn."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 65-1: Vung tiền như rác 1 (1)

Editor: Thùy Trang Nguyễn

Kỳ thật thứ này không đáng nhiều tiền như vậy, nhưng Hoàng Phủ Từ Y đã mở miệng liền không có ý tứ buông tha, mà lúc cô ra giá đồng thời cũng không thêm liếc nhìn người bên ngoài một chút, ngược lại là sắc mặt Sở Ngao Dư có chút lạnh đi, quét mắt nhìn mấy người kêu giá kia một lần, dám cùng Từ Y nhà anh tranh đồ, thật sự là càng xem càng không vừa mắt!

Hoàng Phủ Từ Y kêu giá xong, người phụ nữ vừa ra giá tám mươi vạn kia cũng lập tức hô: "180 vạn." Người phụ nữ kia vừa kêu xong, còn vô cùng cao ngạo liếc mắt nhìn Hoàng Phủ Từ Y, chỉ là rất đáng tiếc, đến nửa ánh mắt Hoàng Phủ Từ Y cũng không thêm cho cô ta, làm người phụ nữ kia tức giận đến mức hung hăng trừng mắt nhìn Hoàng Phủ Từ Y.

"Chữ Minh Châu đây là thế nào? Ăn phải thuốc súng sao?" Cận Hường nhỏ giọng lầm bầm một câu, lại đủ để cho Hoàng Phủ Từ Y biết, người cùng mình đấu giá là vị nào, không khỏi nhìn Cận Hường một chút, nghĩ ngợi người này thật đúng là người lạnh lợi.

Chữ Minh Châu, Chữ gia xem như là thế gia mới nổi, là gia tộc mấy năm gần đây mới đi vào hàng ngũ thế gia, mà thế lực của Chữ gia tập trung ở quân giới, khá là có thực lực, chỉ là Chữ gia làm giàu muộn, nội tình không đủ, mà vì giải quyết vấn đề này, Chữ gia cũng phải không ít người tiến vào giới kinh doanh, mà cha của Chữ Minh Châu cũng coi như là một người khá, hơn nữa còn là người thành công, điều này cũng làm cho Chữ Minh Châu có thêm lực lượng.

"Hai trăm vạn." Sau khi Chữ Minh Châu ra giá, vị diễn viên kia cũng hô theo.

Diễn viên nổi tiếng kia tên là Tôn Vi Âm, sau khi gả vào gia đình hào môn liền giải nghệ, lần này tham gia buổi đấu giá của Mai phu nhân là đi theo chồng, mà chồng của cô là con trai trưởng Chu Hoàn nghiệp của nhà họ Chu, bây giờ đã tiếp quản đại bộ phận gia nghiệp, giá trị con người gần chục tỷ, tự nhiên cũng là một người không thiếu tiền.

"Năm trăm vạn." Hoàng Phủ Từ Y vốn muốn tiếp tục hô giá hai trăm hai mươi vạn, nhưng Sở Ngao Dư nhanh hơn cô một chút mở miệng trực tiếp hô năm trăm vạn, bá đạo lại xa hoa.

Có lẽ mọi người ở đây không có nhiều người biết Hoàng Phủ Từ Y lắm, nhưng người biết Sở Ngao Dư lại không ít, anh vừa mới mở miệng liền được chú ý không kém Hoàng Phủ Từ Y, nhất là hai người vừa cùng Hoàng Phủ Từ Y đấu giá đều nhìn về phía anh, một ánh mắt mang theo sự tức giận, một ánh mắt lại mang theo sự kính nể.

Nhưng bất kể là phản ứng như thế nào thì cũng không có người tiếp tục gọi giá, năm trăm vạn, đối với những người này mà nói, tuy không tính là một số lượng lớn, nhưng cũng không tính là ít, huống chi lại dùng để mua đồ vật đáng giá mấy chục vạn này, hơn nữa quan trọng nhất là còn muốn đối đầu với Sở Ngao Dư, thật sự là không đáng.

Người chủ bán đấu giá nhìn tình huống liền rất hiểu, đối với những người ở chỗ này hiển nhiên cũng hiểu rõ, cũng không nói thêm lời nói kích thích nào liền dứt khoát lặp lại ba lần, liền bán món đồ này cho Sở Ngao Dư.

Lúc này Hoàng Phủ Từ Y mới nhìn về hướng Sở Ngao Dư, biết mà còn hỏi: "Anh cũng thích những bộ phim này sao?"

Sở Ngao Dư vốn dĩ tự nhiên không thích, nhưng bây giờ lại không giống như vậy, có chút không được tự nhiên nói: "Em thích, anh liền thích." Giọng nói Sở Ngao Dư rất thấp, chỉ có Hoàng Phủ Từ Y có thể nghe thấy.

"Ha ha, đồ ngon đồ ngọt." Hoàng Phủ Từ Y lại cười, cười đến Sở Ngao Dư cũng đỏ mặt.

"Chắc chắn, vung tiền như rác có thể chiếm được nụ cười của mỹ nhân, cũng đáng rồi." Cận Hường nhìn Hoàng Phủ Từ Y, tiếp tục nói: "Hoàng Phủ tiểu thư thích những bộ phim ảnh cũ này sao? Trong nhà của tôi cũng cất giữ một ít, có thời gian liền cùng nhau xem?"

Gặp qua người không muốn mạng, nhưng thật chưa thấy qua người không muốn mạng như thế, Sở Ngao Dư nhìn thấy Cận Hường như vậy trong ánh mắt đều nổi lên sát khí, vốn dĩ còn cảm thấy Cận Hường thức thời, nhưng bây giờ nhìn lại thì thấy người này còn làm cho người ta chán ghét hơn cả Không Văn Bản.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65-2: Vung tiền như rác 2 (2)

"Cô ấy không có thời gian!" Không đợi Hoàng Phủ Từ Y cự tuyệt, Sở Ngao Dư đã cự tuyệt thẳng thừng, giọng nói vô cùng lạnh lẽo.

Cận Hưởng nhất thời liền cười, hơn nữa còn cười đến cực kỳ rục rờ, một hồi lâu mới cười nói: "Anh là đang ăn dấm sao? Sở thiếu, không nghĩ tới anh cũng có ngày hôm nay!"

"Chuyện mà anh không biết còn rất nhiều." Lời nói Sở Ngao Dư mang theo sự uy hiếp cảnh cáo nói, người này nếu lại không thức thời cũng đừng trách anh không khách khí! Lúc này Sở Ngao Dư liền phát hiện lần này anh dẫn theo Từ Y ra ngoài, còn chưa kết bạn được với mấy người, mà trong sổ đen thật ra lại nhiều thêm vài cái tên, đoạn thời gian sau này, lượng công việc lại phải tăng thêm rồi.

Cận Hưởng bị cảnh cáo, tuy trong lòng cũng không cảm thấy Sở Ngao Dư sẽ làm cái gì với mình nhưng vẫn rụt cổ một cái, giọng mềm xuống: "Tôi cũng chỉ đùa một chút, đùa mà thôi, anh cái người này cũng không có chút hài hước nào cả."

Sở Ngao Dư cũng không để ý nữa chỉ nhìn thẳng lên sân khấu, lúc này buổi đấu giá đã tới hồi kết thúc, vật phẩm cuối cùng là bức tranh của Đường đại sư chậm rãi hiện ra trước mặt mọi người.

"Đây là bức tranh cổ của Đường đại sư mà mà Lưu đại sư quyên tặng, đã được nhiều vị chuyên gia giám định, giá đấu giá bắt đầu từ hai trăm vạn, các vị mời đấu giá."

Ba chữ Đường đại sư đối với tất cả những người yêu thích tranh cổ mà nói, đều là sự tồn tại có ảnh hưởng vô cùng lớn, giá bắt đầu hai trăm vạn, cơ hồ trong nháy mắt liền tăng lên ba trăm vạn, bốn trăm vạn, năm trăm vạn... Những tiếng hô không ngừng vang lên.

Có điều theo giá cả lên cao, còn có một số người có trọng lượng tham gia cạnh tranh, người đấu giá cũng ít đi rất nhiều, cho đến sau cùng, chỉ còn lại có ba người, mà lúc này Sở Ngao Dư còn chưa có động tác.

"Tám trăm vạn..." Kêu giá chính là một người phụ nữ, tuổi ngoài 50, nhìn rất ung dung cao quý.

Mà bức tranh của Đường đại sư này, giá thị trường đại khái là khoảng tám trăm vạn, có lẽ là ghét bỏ tiến độ cạnh tranh quá chậm, người tiếp theo kêu giá liền hô một nghìn vạn, người còn lại cũng đã từ bỏ.

Nếu như đây là buổi đấu giá tổ chức trong âm thầm, người đấu giá nhất định sẽ càng nhiều, dù sao một nghìn vạn đối với những người này mà nói thật sự cũng không nhiều, nhưng vấn đề là loại cạnh tranh này vô cùng có khả năng sẽ lên báo, rất nhiều người cũng không dám kêu giá, cho dù là lấy danh nghĩa từ thiện cũng không dám kêu, bởi vì bọn họ căn bản không có cách nào giải thích tiền lấy ra từ chỗ nào, hoặc xem như có thể giải thích cũng sẽ bởi vì dư luận mà nhận một số ảnh hưởng xấu, cho nên người kêu giá tự nhiên là ít hơn.

Mà có một ít người có thể quang minh chính đại trả nổi tiền, nhưng cũng bởi vì các loại nguyên nhân mà lui bước, hai người còn lại đang kêu giá cũng không phải dễ dàng đắc tội.

"Một nghìn năm trăm vạn." Người bên ngoài có đủ loại lo lắng, nhưng thật ra Sở Ngao Dư lại không có, bởi vì bất kể là tiền tài hay là địa vị, anh đều có.

Mà Sở Ngao Dư mới mở miệng, hai người đang còn kêu giá kia đều lộ ra vẻ mặt quả nhiên như thế, chỉ là một người không cam lòng, còn một người bắt đắc dĩ từ bỏ.

"1600 vạn!" Vị phu nhân ung dung cao quý kia không cam tâm, lại kêu giá một lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Cung nghênh Sở Hoàng

"Hai nghìn vạn." Sở Ngao Dư một lần nữa kêu giá, vô cùng khí thế.

Vị phu nhân kia tức giận liếc mắt nhìn Sở Ngao Dư, há to miệng nhưng lại không tiếp tục kêu giá, Sở lão gia tử thích bức tranh của Đường đại sư, chi vản lý do này cũng đủ để cho rất nhiều người từ bỏ, huống chi người kêu giá còn là bản thân Sở Ngao Dư, vị phu nhân kia tranh giành một lần kia cũng chỉ là có chút hành động theo cảm tính thôi.

Toàn hội trường xuất hiện một giây yên tĩnh, sau đó mới vang lên giọng nói của người chủ trì đấu giá, mà bức tranh này cũng không hề nghi ngờ đã được Sở Ngao Dư đấu giá thành công.

Buổi đấu giá của Mai phu nhân là một buổi đấu giá long trọng nhưng cũng đơn giản, không quá nhiều chương trình, chỉ là mọi người tập hợp lại một chỗ, những người quyên tặng mang tới vật đấu giá, sau đó lại lấy tiền từ người mua mang đi làm từ thiện, mà người đấu giá thành công những vật phẩm này

cũng dùng hình thức nặc danh, từ đầu đến cuối ai cũng không biết những đồ vật mà mình đấu giá được là của ai, nhưng giá cả kêu ra phần lớn đều cao hơn giá trị chân thật của vật phẩm rất nhiều, đây cũng là ý nghĩa của việc từ thiện.

Buổi đấu giá kết thúc, Hoàng Phủ Từ Y đẩy Sở Ngao Dư rời đi, trong lúc đó không ít người đi ngang qua rất thiện ý và cung kính chào hỏi Sở Ngao Dư, mà cũng vào lúc này Hoàng Phủ Từ Y càng thêm sâu sắc hiểu rõ Sở Ngao Dư và gia tộc phía sau anh, có địa vị tôn quý như thế nào.

"Em cảm thấy ngày mai em lại trở thành chủ đề nóng rồi." Trên đường trở về, ngữ khí Hoàng Phủ Từ Y vô cùng chắc chắn nói.

Sở Ngao Dư cười cười, có chút lấy lòng đồng ý nói: "Ừ, nhất định là như vậy rồi." Chủ đề nóng tính là gì, chỉ cần Từ Y muốn thì nhất định sẽ được thôi.

"Chủ đề đó cũng nhất định sẽ có anh." Buổi đấu giá lần này, là lần đầu tiên hai người lộ diện trước mặt công chúng, đến cùng hậu quả như thế nào, ngay cả Hoàng Phủ Từ Y cũng không chắc chắn lắm.

Sở Ngao Dư dừng một chút, nghĩ đến mặt mình, chân của mình, giọng nói mang theo chút do dự: "Em xuất hiện cùng với anh nhất định sẽ nhận rất nhiều chỉ trích, em thật sự đã xác định rồi sao?" Anh là một người tàn khuyết như vậy, người ngoài nhất định sẽ cảm thấy anh không xứng với Từ Y, rồi bàn tán mối quan hệ của Từ Y với anh, đoán chừng sẽ không chịu nổi.

"Chỉ trích? Chỉ trích cái gì? Chỉ trích em ôm đùi đại gia sao?" Hoàng Phủ Từ Y nghĩ đến một từ đột trước mình vừa nhìn thấy trên internet, cảm thấy rất thích hợp dùng trên người Sở Ngao Dư.

Mà Sở Ngao Dư bị so sánh như kim chủ kia, rất rõ ràng lập tức ngẩn ngơ, sau đó mới dờ khóc dờ cười giải thích: "Em học cái từ này ở đâu thế, anh cũng không phải là kim chủ gì, tuy anh vẫn luôn muốn giúp em nhưng căn bản em cũng không cần còn gì."

"Ai nó thế? Anh đã giúp em rất nhiều." Con đường diễn viên hai đời đều có sự giúp đỡ của Sở Ngao Dư, đi được thuận lợi như vậy, là anh âm thầm giúp cô, có thể nói là đếm mãi không hết, việc này và việc cô cần hay không cần đã không quan hệ gì.

Bởi vì người đàn ông này không cần đáp lại, cho nên căn bản cô không xoắn xuýt việc chính mình có cần hay không, càng bởi vì mỗi một việc người đàn ông này làm cũng sẽ không làm cho cô sinh ra phản cảm hoặc là bài xích, mà đã như vậy, làm sao cô có thể không nhận đây.

Được thừa nhận, Sở Ngao Dư vừa vui vẻ lại có chút bất an, trước đây mỗi lần anh làm việc gì vì Từ Y cũng đều có cảm giác rất vui vẻ, nhưng lại sợ Từ Y không thích, thậm chí là chán ghét chính mình về vớ cho thêm chuyện.

"Những việc đó không tính là gì, em không tức giận là tốt rồi." Hi vọng của Sở Ngao Dư là muốn Hoàng Phủ Từ Y vui vẻ mà thôi.

"Được rồi được rồi, không cần nói tiếp chủ đề không vui này nữa, đi tìm một chỗ ăn khuya thôi, em hơi đói." Hoàng Phủ Từ Y cũng không hứng thú nói chuyện này, ngược lại là quan tâm đến vấn đề ăn uống, bởi vì cô đói bụng, những đồ ăn trong buổi đấu giá cô ăn không đủ no. "Muốn ăn cái gì?" Sở Ngao Dư bất đắc dĩ lại cung chiêu nghe Hoàng Phủ Từ Y nói, nhưng cũng hiểu rõ tính tình Từ Y là như thế, căn bản có rất nhiều chuyện cô không thêm đề ý chút nào, giống như căn bản là không đáng giá để cô quan tâm.

"Sủi cảo tôm đi, lại ăn cháo hảo sản, đi Quảng Oái Cư đi." Hoàng Phủ Từ Y chọn món, tiện thể chọn luôn nhà hàng.

"Được."

Quảng Oái Cư là một quán ăn rất nổi danh, sủi cảo tôm làm rất ngon, rất nhiều người đều thích tới nơi này ăn khuya, cho nên Sở Ngao Dư và Hoàng Phủ Từ Y mới xuất hiện thì bị không ít người phát hiện, mà khi nhìn thấy hai người này... Khụ, sau khi kinh diễm còn có chút giống như là đang nhìn bệnh nhân tâm thần!

Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư vẫn còn mặc âu phục và lễ phục dạ hội, mặc dù là trang phục tham gia buổi đấu giá nhưng xem như so với đi tham gia lễ trao giải thế giới cũng đầy đủ như thế, nhất là Sở Ngao Dư, anh vẫn ngồi trên xe lăn, cho nên hai người vừa có mặt thì làm cho cả quán ăn trở nên khác thường, rất nhiều khách khứa bỗng nhiên chợt có cảm giác mơ hồ.

Mà cũng chính lúc hai người bắt đầu không coi ai ra gì chọn món ăn, trên internet cũng bởi vì thế mà nhắc lên một hồi phong ba, hoặc chuẩn xác mà nói màn phong ba này đang ở trên đỉnh điểm, sôi trào mãnh liệt quét ngang toàn bộ làng giải trí, thậm chí là giới tài chính và kinh tế!

Ảnh chụp Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư và nhau tham dự buổi đấu giá, cùng với màn giới thiệu thân phận hai người họ, ngay tại thời điểm hai người vào hội trường đấu giá thì đã được các tạp chí đăng lên.

"Xác định đây chính là tổng giám đốc tập đoàn Đại Sở? Vì sao lại ngồi trên xe lăn? Hơn nữa còn bị hủy dung? Là bị thương hay vốn dĩ bị tàn tật?"

"Tôi tôi tôi tôi... Tôi đã không biết nên nói cái gì cho phải, tại sao thân thể Sở tiên sinh lại có vấn đề, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, có thể trị được không? Hy vọng có thể chữa được." Tuy ở đầu lông mày của Sở tiên sinh có vết sẹo, nhưng không biết tại sao tôi lại cảm thấy Sở tiên sinh càng đẹp trai hơn, rất có cảm giác đàn ông, bề hạ cũng rất đẹp, hình ảnh hai người ở và một chỗ vẫn rất hài hòa, ủng hộ bề hạ và Sở tiên sinh."

"Một ngôi sao nhỏ dán lên người một tổng giám đốc tàn phế, nói không phải vì tiền ai mà tin? Cho mấy người một người tàn phế mấy người có muốn không?" Giữa những bình luận ủng hộ đương nhiên sẽ có tiếng nói phản đối xuất hiện, mà lại dùng từ vô cùng ác liệt.

"Đúng vậy, tổng giám đốc tàn phế và ngôi sao nhỏ dựa vào gương mặt để lên hạng, chắc chắn, hình tượng này đơn giản không nên quá đẹp mắt."

"Nếu như cho tôi tổng giám đốc Sở thì tôi muốn chứ, tuy trên mặt tổng giám đốc Sở có sẹo nhưng vẫn rất đẹp trai, hơn nữa còn có năng lực như vậy, vì cái gì không muốn? Bọn Antifan kia, chẳng lẽ chỉ thấy được khuyết điểm của người khác mà không nhìn thấy thành công của họ sao? Có phải mắt bị mù không? Mà lại nói có khi chân của tổng giám đốc Sở chỉ bị thương, chẳng bao lâu thì sẽ khỏi!" Bình luận này nhận được vô số đồng tình, tuy trên mặt Sở Ngao Dư có vết sẹo nhưng thực sự nhìn vẫn rất đẹp trai, lại thêm một thân khí thế, dám nói không đẹp trai tuyệt đối là mất mùa.

"Tuy tôi rất muốn nói bệ hạ vứt cái vị tổng giám đốc kia đi cùng với tôi đi, nhưng tôi biết bệ hạ nhà tôi người đẹp mà lại thiện tâm, và tổng giám đốc chính là chân ái, nhất định sẽ không ghét bỏ người ta, cho nên chỉ có thể làm bộ đáng thương ủng hộ hai người, bệ hạ, bệ hạ nhất định phải hạnh phúc!"

"Hoan nghênh Sở tiên sinh gia nhập hậu cung của bệ hạ, về sau chúng tôi gọi Sở tiên sinh là Sở Hoàng như thế nào? Cảm giác ở cùng với bệ hạ thật sự quá kích thích mà"

"Cung nghênh Sở Hoàng vào cung, chúc mừng bệ hạ và Sở Hoàng tân hôn đại hỉ!"

"Cung nghênh Sở Hoàng vào cung..."

"Cung nghênh Sở Hoàng vào cung..." Tuy vẫn có những antifan vào phá đám, cũng có những giọng nói chỉ trích nhưng fan của Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư lại ra sức bình luận chúc mừng, không thèm nhìn đến những đám antifan đó, khiến cho bầu không khí trở nên vui mừng cực kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Phẫu thuật thẩm mỹ

Antifan dù có lực chiến đấu đến mấy cũng không đấu lại được đám fan cuồng kia, câu nói tại nơi này của Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư vô cùng thích hợp, đồng thời còn phát triển thành: Bất luận cái loại loạn thần tặc tử nào, không đấu lại được nhất đẳng trung thành, yêu chính nghĩa của bệ hạ!

Bởi vì thân phận và thân thể đặc thù của Sở Ngao Dư, cũng bởi vì vấn đề dung mạo và nghề nghiệp của Hoàng Phủ Từ Y, trên Internet toát ra rất nhiều sự phản đối, thậm chí phải dùng từ kịch liệt, nhưng giữa những tiếng chỉ trích này, fan hâm mộ của Sở Ngao Dư và Hoàng Phủ Từ Y vẫn luôn kiên trì, thậm chí theo thời gian dần qua đi thì đoạt được quyền nói chuyện, đồng thời vững vàng chiếm ưu thế, đề tài điểm của đề tài cũng không tiếp tục xoay quanh thân phận và thân thể của Sở Ngao Dư, cũng không phải là dung mạo và nghề nghiệp của Hoàng Phủ Từ Y, mà chính là chuyện tình cảm cá nhân của hai người bọn họ.

Hai người cùng nhau có mặt tại buổi đấu giá, tuy thân thể Sở Ngao Dư có tàn tật nhưng vẫn vô cùng khí thế, mặc dù trên mặt có vết sẹo vẫn vô cùng đẹp trai. Hoàng Phủ Từ Y thì cao quý lãnh diễm, phong hoa tuyệt đại, hai người đứng và một chỗ, hình ảnh này làm cho người ta vô cùng kinh diễm, lại hài hòa ấm áp, thật sự là không cặp đôi nào có thể xuất sắc hơn hai người này. Thân thể Sở Ngao Dư có chút tàn khuyết, không chỉ không giống như anh suy nghĩ, trở thành sỉ nhục của Hoàng Phủ Từ Y, ngược lại làm Fan hâm mộ càng thêm thương thức Hoàng Phủ Từ Y, cũng càng thêm đau lòng Hoàng Phủ Từ Y.

Người tàn tật chẳng lẽ thì không quyền đạt được tình yêu sao? Người tàn tật chẳng lẽ cũng chỉ có thể ở cùng một chỗ sao với người tàn tật? Và lại ở cùng một chỗ với người tàn tật có quyền thế, cũng là không có ý tốt sao?

Vì sao xã hội lại có sự nhận thức như vậy? Vì sao dân chúng lại có thành kiến như thế? Lòng người đổi thay, trái tim con người bây giờ chẳng lẽ lại lệch lạc như thế, nhìn thấy cũng chỉ có dơ bẩn và ô uế vậy sao?

Ban đêm, sau khi Hoàng Phủ Từ Y rửa mặt thì bắt đầu lướt Weibo, trên internet xuất hiện các loại bình luận tụ tại dưới Weibo của cô, cô nhìn một chút thì không nhìn được cười.

Trước kia cô vẫn luôn cảm thấy đám Fan hâm mộ nhà mình đều rất đen tối, nhưng bây giờ xem ra vẫn là thật đáng yêu.

Hoàng Phủ Từ Y giật giật ngón tay, đăng một bài viết lên Weibo: "Hoàng Hậu đã vào cung, chúng khanh mau thỉnh an!" Muốn khoe khoang bao nhiêu thì có bấy nhiêu, muốn phách lối bao nhiêu thì phách lối bấy nhiêu, thấy vậy mọi người đều tròn mắt há mồm, đang uống nước cũng phun ra.

"Bệ hạ nhà ta thật khí phách, nhìn khí phách thế kia, da mặt cũng dày quá đi."

"Bệ hạ, bệ hạ xưng hô Sở tiên sinh như vậy, Sở tiên sinh có biết không? @Sở Ngao Dư "

"Bệ hạ, hậu cung của người còn thiếu phi tử không, thần có thể làm ấm giường?"

"Lầu trên, người thật sự không sợ bị Sở tiên sinh tìm tới cửa sao?"

"Sở Hoàng trong nháy mắt biến thành Sở hoàng hậu, cầu Sở tiên sinh xuất hiện!"

Đám fan hâm mộ vui cười một mảng lớn, Antifan muốn chen vào nói cũng không chen lọt, thật vất vả nói ra một lần lập tức đã bị đám fan hâm mộ ba

bốn năm sáu người đẩy đi, ép đến nỗi đều muốn bỏ gian tà đi theo chính nghĩa.

Có điều vẫn có người rất kiên nhẫn, sau khi trào phúng Hoàng Phủ Từ Y trèo lên người kim chủ xong, lại một đám Antifan xông ra, to gan nói gương mặt Hoàng Phủ Từ Y đã qua phẫu thuật thẩm mỹ.

"Bọn ngu ngốc này, cái gì mà giá trị nhan sắc đứng đầu thì xưng hoàng, một ngôi sao nhỏ đã phẫu thuật thẩm mỹ thì dám tự xưng bệ hạ, đơn giản là làm trò hề cho thiên hạ!"

"Hoàng Phủ Từ Y là cái ngôi sao nhỏ đã đi phẫu thuật thẩm mỹ kia đi, nghe nói bây giờ được kim chủ bao nuôi, ài, ngôi sao bây giờ thật sự là càng ngày càng hư vinh rồi."

"Một ngôi sao đã phẫu thuật thẩm mỹ cũng có thể tìm người tàn phế làm kim chủ, không phải như vậy thì ai thèm muốn cô ta, xem cái gương mặt kia đi, giả dối đến tôi cũng muốn nôn."

Cùng với sự xuất hiện của những lời nói này, trên diễn đàn đó cũng xuất hiện một tấm ảnh liên quan tới việc Hoàng Phủ Từ Y đã phẫu thuật thẩm mỹ, thậm chí còn có ảnh so sánh cô trước và sau khi sửa, hai tấm hình trước sau chênh lệch to lớn, đơn giản cũng tưởng như là hai người.

"Đây quả thật là một người sao? Cường độ phẫu thuật thẩm mỹ cũng quá lớn rồi, chỉ còn có một chút tương tự thôi."

"Tôi không tin, bệ hạ nhà tôi mới sẽ không xấu như thế, đây tuyệt đối không phải ảnh chụp bệ hạ nhà tôi!"

"Tôi cảm thấy giá trị nhan sắc bệ hạ nhà tôi tuyệt đối không phải phẫu thuật thẩm mỹ là có thể chinh được, bài viết này là antifan cố ý làm đi, hai tấm hình căn bản chính là hai người."

"Tôi thì nói Hoàng Phủ Từ Y làm sao có thể đẹp như thế, hóa ra là đã phẫu thuật thẩm mỹ, quý phẫu thuật thẩm mỹ nhanh rút ra khỏi làng giải trí, mặt cũng là giả thì còn có thể có cái gì là thật!"

"Vốn cho rằng còn có mặt mũi có thể nhìn, bây giờ phát hiện mặt cũng là giả, lập tức biến đi."

"Hoàng Phủ Từ Y, quý phẫu thuật thẩm mỹ được bao nuôi, rút ra khỏi làng giải trí!"

Nơi này không phải sân nhà Hoàng Phủ Từ Y, người chửi mắng Hoàng Phủ Từ Y cũng nhiều hơn, mà từ đâu giống như có một đám người hết sức ăn ý mà bắt đầu bôi đen Hoàng Phủ Từ Y. Mà cái gọi là ba người thành hổ, những người này rất nhanh thì mang chân tướng lệch khỏi quỹ đạo, bắt đầu nhao nhao chỉ trích Hoàng Phủ Từ Y, mà đề tài quanh đi quẩn lại cũng chính là hai chuyện được bao nuôi và phẫu thuật thẩm mỹ, nhưng trên thực tế cũng không cần nó, bởi vì chỉ cần hai chuyện này mà vững vàng, Hoàng Phủ Từ Y cũng sẽ bị phá hủy.

Mà đúng lúc này, Sở Ngao Dư lại gửi cho Hoàng Phủ Từ Y một tin nhắn, đó là một bài đăng Weibo mà Sở Ngao Dư tự tay viết, chủ yếu là vì giải thích quan hệ của hai người, mặc dù là vì tốt cho Từ Y, nhưng vẫn nói qua với Từ Y, đây cũng là một trong những ưu điểm của Sở Ngao Dư, là chỗ mà Hoàng Phủ Từ Y rất thích ở Sở Ngao Dư, dù cho người đàn ông này có quyền thế ngập trời lại vô cùng tôn trọng ý kiến của mình như cũ, rất ít khi tự ý chủ trương, tự cho là đúng đi làm mấy chuyện được cho là tốt với cô, nhất là mấy chuyện trọng yếu sẽ lấy ý kiến của cô làm chủ, điểm này thật sự rất tốt.

Hoàng Phủ Từ Y cũng tính là một người ăn mềm chứ không ăn cứng, cũng rất quả quyết tự chủ, tuyệt đối sẽ không hi vọng có người khống chế cuộc sống của cô, nếu quả thật gặp được một người đàn ông chuyên gì cũng muốn khống chế cô, đoán chừng xem như người đàn ông kia vì cô mà chết đi cô cũng sẽ không ở cùng với người đó. Báo ân là báo ân, tình yêu là tình yêu, cho tới nay, Hoàng Phủ Từ Y luôn phân biệt rất rõ ràng, sở dĩ cô nguyện ý ở cùng với Sở Ngao Dư, là bởi vì bản thân người đàn ông này làm cô cảm thấy dễ chịu, bằng không cô nhất định sẽ lựa chọn phương pháp khác để báo ân, tuyệt đối sẽ không miễn cưỡng chính mình đi tiếp nhận tình cảm của anh.

"... Tin nhắn anh gửi, em xem xong rồi, anh thật sự muốn công bố ra sao?" Hoàng Phủ Từ Y không quá chắc chắn hỏi, tin nhắn Sở Ngao Dư gửi tới dùng từ ngữ vô cùng chân thành nói ra một lần về chuyện trước kia, từ khi còn bé cô cứu được anh, sau đó lại viết tình cảm những năm này anh thăm mền cô, sau đó vất vả mới theo đuổi cô thành công, rồi hai người mới cho nhau một cơ hội ở bên nhau, nói là giải thích, nhưng theo Hoàng Phủ Từ Y, cũng cực kỳ giống một loại thổ lộ khác, để cho cô nhìn thấy lại có chút không nỡ cho người khác nhìn.

"Đây là phương pháp tốt nhất, tuy em không để ý nhưng anh không hy vọng những người kia nói xấu em!" Sở Ngao Dư thật rất chán ghét những người kia nói xấu Từ Y, dù anh biết những người kia cũng chỉ là người đi đường không liên quan, nhưng lại vẫn như cũ khổ sở muốn giải thích thay Từ Y.

"Vậy cứ dựa theo ý anh mà làm đi, còn có những người mượn cơ hội sinh sự kia, anh cũng tiện tay xử lý hộ em." Bây giờ nhiệm vụ chủ yếu của cô là tăng lên sự nổi tiếng của chính mình, trong thời gian ngắn nhất thăng cấp, vì chữa bệnh cho Sở Ngao Dư, về phần những chuyện vụn vặt khác, cô rất tin nhiệm Sở Ngao Dư, cũng tin tưởng Sở Ngao Dư có thể làm tốt.

"Được!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Thâm tình thổ lộ

Sở Ngao Dư đăng một bài viết dài lên Weibo, trong vòng một canh giờ lượt thích và lượt chia sẻ đã vượt qua sáu con số, số lượng bình luận cũng gần đến bảy chữ số, nhanh chóng trở thành đề tài sốt dẻo nhất, mà tên anh cùng với Hoàng Phủ Từ Y, cũng song song leo lên top trend của weibo.

Hastag #Sở Ngao Dư thâm tình thổ lộ, Sở Ngao Dư và Hoàng Phủ Từ Y tình cảm lưu luyến, cuối cùng cũng có thể chính thức công khai, trở thành một đôi làm cho mọi người vô cùng ngạc nhiên, cũng làm cho người ta vô cùng hâm mộ.

Sáng sớm hôm sau, Hoàng Phủ Từ Y lập tức phát hiện fan hâm mộ trên Weibo và giá trị nổi tiếng của hệ thống đều có sự tăng trưởng rất lớn, lượng Fan hâm mộ đã vượt qua nghìn vạn, giá trị nổi tiếng của hệ thống cũng hơn ba nghìn vạn.

"Từ Y, tổ tuyên truyền 'phong hoa tuyết đại' muốn tham gia một chương trình, đạo diễn Tần hi vọng cô có thể tham gia, thời gian ghi hình thì vào ngày mai, cô có đi không?" Từ sáng sớm An Tuệ đã gọi điện thoại tới hỏi cô.

"Đi." Cô có ba ngày nghỉ, sau đó phải về đoàn phim tiếp tục quay phim, mà ba ngày này cô cũng không có ý định dùng để nghỉ ngơi, trước đó thì cô và đạo diễn Tần đã liên lạc, có thể được tuyên truyền không còn gì tốt hơn.

Đoàn làm phim "Phong hoa tuyết đại" tham gia một chương trình gọi là "Hiếu khách đến gõ cửa", mục đích chính của chương trình là muốn quảng cáo cho phim ảnh, khách quý tới tham gia chương trình này cũng lấy đoàn làm phim là chủ yếu, trước khi chiếu phim đến làm tuyên truyền.

Đạo diễn "Phong hoa tuyết đại" là Tần Ân, nam chính Hoắc Cảnh Thần, nữ chính Dịch Oánh, nam phụ Cao Ca và diễn viên quần chúng siêu cấp Hoàng Phủ Từ Y, toàn đoàn làm phim tổng cộng chỉ tới năm người, lấy Tần Ân làm trung tâm ngồi trên ghế sofa, mà cái người chủ trì chương trình này là một người lấy sự lớn mật làm nổi tiếng: Khâu Phụng, bởi tính tình hấp tấp, nên tất cả mọi người thích gọi cô là chị Hòa Phụng.

"Hoan nghênh đoàn làm phim 'Phong hoa tuyết đại' đến tham gia chương trình 'Hiếu khách đến gõ cửa' của chúng tôi, tôi là người dẫn chương trình Khâu Phụng, mọi người thường gọi tôi là chị Hòa Phụng."

Chương trình bắt đầu, người chủ trì rất sinh động, sau khi nói lời dạo đầu thì bắt đầu phỏng vấn, người đầu tiên nhận câu hỏi tự nhiên là đạo diễn Tần Ân, sau khi hỏi mấy vấn đề liên quan đến bộ phim thì có chút bất quái: "Đạo diễn Tần lần này mang theo bốn diễn viên đến chương trình, có thể nói cho mọi người biết một chút ưu điểm và khuyết điểm của họ được không?"

"Hoắc Cảnh Thần rất vững vàng, kỹ thuật diễn là không thể nghi ngờ, rất tương tự hình tượng nam chính trong kịch bản, đây là một diễn viên làm tôi rất yên tâm." Tần Ân rất thông khoái trả lời, "Kỹ thuật diễn của Dịch Oánh cũng rất tuyệt, nhất là cảnh khóc, muốn khóc thì có thể khóc, tên tuổi cô ấy cũng không phải lấy không, tôi thật vui vẻ được hợp tác cùng cô ấy."

Tần Ân đầu tiên là nhận xét nam nữ chính, sau đó thì nói đến nam phụ: "Kỹ thuật diễn của Cao Ca so sánh với Cảnh Thần thì có kém một chút, nhưng rất có tiềm năng, cũng rất dẻo dai, chỉ cần có thể nỗ lực, có thể kiên trì, trong tương lai nhất định phát triển sẽ không kém."

Bốn người ở đây, Tần Ân đã nhận xét ba người, đánh giá đối với mỗi người tinh chuẩn mà dứt khoát, nhưng đến lượt Hoàng Phủ Từ Y, Tần Ân lại do dự một chút, ánh mắt Khâu Phụng sáng lên lập tức hiếu kỳ truy vấn: "Đạo diễn Tần tại sao lại không nói về Hoàng Phủ Từ Y? Chẳng lẽ là không biết đánh giá như thế nào?"

Lời nói của Khâu Phụng căn bản mang theo ý tứ trêu chọc một chút, ai biết đạo diễn Tần cứ như vậy thì đáp ứng, hơn nữa còn rất tán đồng nói: "Đúng là có chút không biết nên làm sao để đánh giá cô ấy, cả đời này của tôi đã quay rất nhiều tác phẩm, tuy mỗi lần quay đều là lấy hết toàn lực nhưng mỗi một tác phẩm cũng đều có lưu lại chút tiếc nuối, nhưng lần này khi quay 'Phong hoa tuyết đại', nếu nói tiếc nuối trong đó chính là hợp tác với Từ Y."

"Ý nghĩa của lời nói này là như thế nào vậy?" Khâu Phụng rất nể tình hỏi.

"Là thời gian hợp tác quá ngắn, ngắn đến tôi không cách nào nhìn thấu năng lực của cô ấy, cũng vô pháp ước định tiềm lực của cô ấy, tự nhiên cũng không biết nên đánh giá như thế nào." Tần Ân nói, đây đúng là tiếc nuối lớn nhất trong lòng anh, có điều nỗi tiếc nuối này hiển nhiên là có thể bù đắp, thì nghe anh nói tiếp: "Cho nên tôi rất hi vọng có thể hợp tác một lần nữa, để cho tôi có thể hiểu rõ hơn, đến lúc đó tôi lại đến tham gia chương trình này, lúc đó là có thể nói rõ rồi."

"Ha ha ha, lời nói này của đạo diễn Tần, mặc dù giống như không nói gì, nhưng tôi nghe xong lại cảm thấy thế nhưng là vô cùng tán thưởng." Khâu Phụng có chút ngoài ý muốn nói, không phải cô nhạy cảm, mà chính là trong lời nói của Tần Ân sự tán thưởng quá mức rõ ràng, những người ở chỗ này đều có thể nghe được.

Tần Ân cười không nói gì, xem như chấp nhận, anh đối Hoàng Phủ Từ Y xác thực rất thương thức, mà lại không chỉ có anh như vậy, mấy vị đạo diễn còn lại từng hợp tác với Hoàng Phủ Từ Y cũng là như thế.

Khâu Phụng hiểu rõ ý tứ của Tần Ân, quay đầu liền hỏi Hoàng Phủ Từ Y: "Từ Y, nghe nói gần đây cô kết giao bạn trai, mà đã công khai rồi, cô có tình nguyện chia sẻ một chút với mọi người không?"

Vấn đề tình cảm của nghệ sĩ luôn luôn là một trong những đề tài mà người xem thích nhất, Khâu Phụng đương nhiên sẽ không có ý định buông tha Hoàng Phủ Từ Y, phải biết rằng bây giờ cái tên Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư vẫn còn rất nóng hổi. Đương nhiên ngữ khí của Khâu Phụng cũng rất hòa thuận, thậm chí còn mang theo một chút cung kính, không nỡ điểm ý tứ ép hỏi, cô cũng chỉ là một MC nho nhỏ thôi, cũng không dám đắc tội vị bá chủ giới kinh doanh Sở Ngao Dư.

Có lẽ bản thân Sở Ngao Dư rất khiêm tốn, bên ngoài cũng không hề có một tấm ảnh của anh, nhưng thân phận của anh lại vô cùng nổi danh, đến nỗi phàm là người chỉ quan tâm một chút tin tức tài chính và kinh tế thì đều biết đến sự tồn tại của anh, tổng giám đốc tập đoàn Đại Sở - Sở Ngao Dư, nhân vật tinh anh tiêu biểu giới kinh doanh, giá trị con người hơn mười hai con số, là một trong những người được công nhận là không thể đắc tội.

"Không sao, mọi người muốn biết cái gì?" Hoàng Phủ Từ Y không keo kiệt, thản nhiên thừa nhận nói.

Hai mắt Khâu Phượng sáng lên, có chút không kịp chờ đợi thì hỏi: "Có thể nói một chút về bài viết trên Weibo ngày hôm đó của Sở tổng không? Thật sự khi còn rất nhỏ cô đã cứu anh ấy?"

"Lúc nhỏ đúng là cứu được một người, nhưng lúc đó cũng không biết là ai, anh nói là anh ấy, hẳn là đúng rồi." Hoàng Phủ Từ Y thành thật nói, khoe miệng còn mang theo một nụ cười nhẹ, để cho người ta cảm thấy ấm áp, giống như đang nghĩ đến tuổi thơ của mình.

"Vậy bây giờ đây coi như là Sở tổng lấy thân báo đáp sao?" Khâu Phượng có chút hâm mộ nhìn Hoàng Phủ Từ Y, kỳ thật cô cũng rất muốn cứu Sở tổng khi còn bé, sau đó để Sở tổng lấy thân báo đáp nha!

Nụ cười của Hoàng Phủ Từ Y càng thêm rực rỡ, gật đầu nói: "Anh ấy rất cố chấp, cũng có chút lý lẽ cứng nhắc." Hoàng Phủ Từ Y nói xem như phụ họa, nhưng cũng là một loại giải thích khác, đến cùng phải lấy thân báo đáp hay không, kỳ thật cô cũng không muốn xác định ở đây.

"Người cố chấp luôn có nghị lực vượt qua người thường, có thể nói cô thích Sở tổng điểm nào nhất không?" Khâu Phượng vừa khen một câu, sau đó lời nói thì xoay chuyển, bất quá hỏi.

Và lúc đó, khán giả trên đài cũng có chút ồn ào, hiển nhiên đối với vấn đề này cũng cảm thấy hết sức hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Người yêu tôi nhất

Hoàng Phủ Từ Y rất chăm chú suy tư một chút, chính mình thích Sở Ngao Dư ở điểm nào? Không không không, trước vấn đề này, cô giống như càng phải thận trọng cân nhắc, chính mình đến cùng có thích Sở Ngao Dư không, lại thích đến mức độ nào?

Có điều vấn đề này của Hoàng Phủ Từ Y cũng rất nhanh có đáp án, tất nhiên là cô thích Sở Ngao Dư, không phải vậy làm sao lại tình nguyện ở bên anh, tuy loại hình thức ở bên nhau này theo như Sở Ngao Dư chỉ là giả, nhưng theo cô thì chân thực hơn nhiều.

Như vậy lại thích đến loại trình độ nào? Hoàng Phủ Từ Y nghĩ ngợi, trong lúc nhất thời lại không đạt được đáp án chuẩn xác nhất, chỉ có thể lướt qua không đề cập tới, suy nghĩ vấn đề của MC.

"... Tôi nghĩ anh ấy chính là người yêu tôi nhất trên đời này, nếu như bỏ qua anh ấy, cả đời này tôi sẽ không tìm được người nào đối với tôi tốt như vậy nữa." Kỳ thật Hoàng Phủ Từ Y cảm thấy điểm mà mình thích ở Sở Ngao Dư có rất nhiều, nhưng thích nhất, đại khái vẫn là thâm tình của Sở Ngao Dư đối với mình đi, đó là một loại thâm tình để một người lạnh lùng như cô cũng không thể không cảm động.

Khâu Phượng nghe đến đáp án này cũng có chút ngoài ý muốn, kiểu chân tình như thế nào, có rất nhiều đôi tình nhân đều đã nói qua, nhưng dùng giọng điệu khẳng định như vậy lại cực kỳ khó được, người yêu mình nhất, ngoại trừ cha mẹ ra lại có bao nhiêu người có thể tự tin nói ra như vậy

"Đột nhiên có chút cảm động, Sở tiên sinh nhất định đối với cô rất tốt?" Khâu Phượng ở trong lòng suy nghĩ rất nhiều, nhưng trên mặt đều là hâm mộ.

Hoàng Phủ Từ Y cười không nói, cái đề tài này cũng nên dừng ở đây rồi.

Bởi vì là chương trình ghi hình, phải một tuần sau mới chiếu, sau khi kết thúc ghi hình, Hoàng Phủ Từ Y lập tức về nhà. Sáng sớm hôm sau, Hoàng Phủ Từ Y đến đoàn làm phim, bắt đầu quay phần còn lại của bộ phim.

Mà trong khoảng thời gian này, Hoàng Phủ Từ Y dành chút thời gian làm một chuyện nhỏ, cô lợi dụng kỹ thuật Hacker xâm, hập vào máy tính của Tôn Nhã Đình, sau đó tìm được một số thứ thú vị trong máy tính của Tôn Nhã Đình.

Tôn Nhã Đình và Hoàng Phủ Từ Y cùng tham gia "Thiện hành thiên hạ", nhưng không hợp nhau với Hoàng Phủ Từ Y, về sau còn thừa cơ cố ý bôi nhọ thanh danh Hoàng Phủ Từ Y trên internet, Hoàng Phủ Từ Y vẫn bận rộn quay phim, ngược lại không để ý đến cô ta, bây giờ đột nhiên nhớ tới, Tôn Nhã Đình liền gặp tai vạ.

Trong máy tính của Tôn Nhã Đình có một số ảnh chụp, tuy không phải là ảnh chụp ướt át trong truyền thuyết, mà chính là một số bức ảnh đơn giản trong cuộc sống, nhưng lại là ảnh sinh hoạt trước khi Tôn Nhã Đình phẫu thuật thẩm mỹ, thậm chí còn có mấy tấm mập mờ cùng một chỗ với mấy người đàn ông khác nhau, so với dáng vẻ bây giờ của cô ta thì chênh lệch rất lớn, cũng không biết Tôn Nhã Đình ôm tâm tư gì mà lưu trữ mấy tấm ảnh này trong máy vi tính, lúc này bị Hoàng Phủ Từ Y phát hiện thì không khách khí tuyên truyền trên internet.

Ngôi sao phẫu thuật thẩm mỹ, nếu như liều chết không nhận, hoặc là không chứng cứ, kỳ thật cũng không tính là cái vấn đề lớn gì, hoặc là thoải mái thừa nhận cũng không phải chuyện lớn, dù sao mỗi người đều có quyền lợi theo đuổi cái đẹp, mà phẫu thuật thẩm mỹ lại không tổn thương người khác, nhưng nếu một mực phủ nhận mà đột nhiên bị tuôn ra chứng cứ, cái này có thể coi là là scandal lớn, mà tình huống của Tôn Nhã Đình đã trở thành như thế.

Vào lúc Hoàng Phủ Từ Y vội vàng quay phim, tin tức Tôn Nhã Đình phẫu thuật thẩm mỹ cũng đã trở thành chủ đề nói chuyện say sưa của cả làng giải trí, dọa đến Tôn Nhã Đình một thời gian dài không dám ra ngoài, nghe nói mấy nhân vật đang dự định đều bị đối người, sự nghiệp trực tiếp rơi xuống đáy cốc, mặc dù không bị gió bão dư luận giết chết nhưng cũng không còn như ngày xưa, ngay cả nghệ sĩ hạng năm hạng sáu cũng không bằng.

Mà vào lúc Hoàng Phủ Từ Y ung dung giải quyết Tôn Nhã Đình, Sở Ngao Dư cũng cho Không Văn Bản gặp không ít phiền phức. Ban đầu vốn dĩ công ty dưới tên Không Văn Bản đã thảo luận tốt việc hợp tác với một xí nghiệp lớn, nhưng ai biết trước ngày ký hợp đồng, đột nhiên đối phương lại đổi ý, sau đó không đợi Không Văn Bản kịp phản ứng lại, thì đối phương và kẻ thù của công ty Không Văn Bản đã ký hợp đồng hợp tác rồi, khiến cho Không Văn Bản không chỉ mất công bản rộn gần một tháng, mà còn ảnh hưởng đến danh tiếng và sự phát triển của công ty.

Sau khi phát sinh chuyện này, Không Văn Bản liền cho người điều tra, chỉ là kết quả điều tra còn chưa đến tay, trong công ty lại phát sinh việc những quản lý cấp cao cùng nhau đi ăn mắng khác, mà bất kể anh ta đưa ra bất cứ lợi ích gì, đối phương cũng không có ý định ở lại. Đến lúc này, cuối cùng Không Văn Bản cũng phản ứng lại, phát giác được là có người nhắm vào anh, nghĩ đến cũng chỉ liên hệ được đến Sở Ngao Dư.

Sở Ngao Dư ra tay với Không Văn Bản có thể nói là quang minh chính đại tính kể Không Văn Bản, căn bản cũng không có ý định che giấu, phách lối đến mức khiến cho Không Văn Bản vô cùng tức giận, nhưng xem như có hạn, đối mặt với cục diện rối bời này, Không Văn Bản cũng không thể không tìm tới Sở Ngao Dư.

"Sở thiếu, giữa chúng ta hẳn không thù oán gì, tại sao anh lại làm như thế, có phải là không hợp lý lắm hay không?" Trong văn phòng Sở Ngao Dư, sau khi đợi gần một tiếng đồng hồ, cuối cùng Không Văn Bản cũng gặp được Sở Ngao Dư.

"Con người làm chuyện gì cũng có lý do." Sở Ngao Dư thâm trầm trả lời, một câu tràn đầy triết lý, hợp lý hay không hợp lý, chỉ cần có đầy đủ lý do là được rồi, ai bảo Không Văn Bản gây chuyện với người nào không gây, nhất định phải chọc Từ Y của anh, Từ Y tốt như vậy, sao có thể để cho người khác khi dễ.

Trong lời nói của Sở Ngao Dư ẩn chứa ý tứ, Không Văn Bản đại khái nghe hiểu đến bảy phần, anh tự nhiên biết đối phương không phải không có lý do gì mà công kích anh, nhưng lý do công kích anh là cái gì đây, chẳng lẽ chỉ là bởi vì tranh cãi trong buổi đấu giá lúc trước kia sao?

"... Nếu như là bởi vì những lời nói đó của tôi, tôi ở đây xin lỗi anh, chuyện này cứ tính như vậy có được không?" Co được dân được mới là đại trượng phu, Không Văn Bản nói với chính mình như vậy, hôm nay xin lỗi không tính là gì, chỉ cần sau này có thể đánh trả trở về là đủ rồi!

Không Văn Bản tự tưởng tượng chính mình thành anh hùng bị chịu nhục, lại quên đi bản chất lòng dạ hẹp hòi của mình, mà sau khi chuyện này kết thúc ai có thể nói trước được gì.

"Đối với tôi mà nói, lời xin lỗi của anh không có bất kỳ ý nghĩa gì." Sở Ngao Dư căn bản không tiếp thu loại hình thức xin lỗi này, Từ Y của anh làm sao có thể rẻ mạt như thế, một câu thật xin lỗi căn bản là không cách nào lắng lại lửa giận của anh, mà từ trên nét mặt của Không Văn Bản, anh cũng không nhìn thấy nửa điểm áy náy.

"Vậy anh muốn như thế nào, thật chẳng lẽ muốn nháo đến chỗ trưởng bối? Tôi sẽ không cảm thấy Sở lão gia tử sẽ dung túng anh như vậy, Sở gia và Không gia luôn luôn nước sông không phạm nước giếng, anh là muốn cho hai nhà trở mặt sao?" Không Văn Bản thẹn quá hoá giận, bắt đầu dĩ liên mang cả trưởng bối hai nhà ra nói, ý đồ khuyên can Sở Ngao Dư, hoặc là nói là uy hiếp Sở Ngao Dư.

Sở Ngao Dư lạnh lùng nhìn Không Văn Bản, không chút khách khí nói: "Tôi còn có việc phải xử lý, không tiễn!" Một khi Không Văn Bản đã không chịu đủ giáo huấn, vậy anh cũng chỉ có thể giúp trưởng bối Không gia giáo huấn anh ta một chút!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Hậu Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Thiên tài học bá

Không Văn Bản mang theo đầy bụng oán niệm tức giận bỏ đi, trong đầu nghĩ đến biện pháp chống lại, mà không chỉ có như vậy, anh còn muốn trả thù Sở Ngao Dư, muốn chứng minh, Không Văn Bản anh tuyệt đối không thể kém hơn Sở Ngao Dư!

Nhưng nguyện vọng này của Không Văn Bản hiển nhiên là không cách nào thực hiện, ngay tại xế chiều hôm đó, ở công ty của anh ta, sau khi mấy quản lý cấp cao rời đi, bây giờ đến bảy tám vị quản lý cấp trung cũng đưa đơn từ chức, lại một lần nữa đánh cho Không Văn Bản trở tay không kịp, làm anh ta tức giận vút hết một bàn văn kiện.

"Sở Ngao Dư, Sở Ngao Dư, tôi và anh không đội trời chung!"

Có một số người là như thế, nhìn như nhảy nhót vô cùng vui mừng, nhưng lại chịu đựng không được một chút đả kích, mặc dù mục tiêu là biển xanh rộng lớn, nhưng chỉ cần gặp phải ít gió, thì trong nháy mắt đã bị ngập rồi.

Cuối tháng chín, vì phối hợp tuyên truyền cho "Phong hoa tuyệt đại", Hoàng Phủ Từ Y lại cùng với đoàn làm phim tham gia hai lần chương trình giải trí, mà "Hiếu khách đến gõ cửa" cũng chính thức lên sóng, vì Hoàng Phủ Từ Y mang đến không ít người hâm mộ, có điều đại khái là bởi vì gần đây Hoàng Phủ Từ Y xuất hiện với tần suất rất nhiều, lại có liên quan đến mối quan hệ với Sở Ngao Dư, trên internet cũng xuất hiện không ít bộ phận nhằm vào quá khứ của Hoàng Phủ Từ Y mà điều tra, chỉ là những người này vốn là muốn bôi đen Hoàng Phủ Từ Y, nhưng sau khi điều tra xong, mặt thì đỏ bừng, cả người dù có muốn bôi đen cũng không nổi.

"Kể từ khi biết Hoàng Phủ Từ Y và Sở Ngao Dư kết giao, tôi đã cảm thấy cuộc sống quá không công bằng, dựa vào cái gì cô ấy cái gì cũng có, có gương mặt còn có bạn trai, tôi không phục, đang người này tuyệt đối là giả dối, tôi nhất định phải làm cho công chúng hiểu rõ Hoàng Phủ Từ Y, cho nên tôi thì hao hết công sức, tốn bao nhiêu tiền tài..." Ngay lúc này, từ weibo tên Hòa Trung nổi tiếng hay khoe của, lại xuất hiện bài viết này.

Weibo vừa phát ra, đám cư dân mạng nhao nhao vây xem, các loại lời hỏi thăm xuất hiện, chờ đợi người viết bài trả lời, mà người kia mãi về sau mới xông ra.

"Trên weibo của Hoàng Phủ Từ Y có thông tin cô tốt nghiệp ở đại học Trung Hoa, tôi không tin người xinh đẹp như thế thật sự là sinh viên đại học Trung Hoa, tuy cũng có người có nhan sắc cũng có thể thông minh, nhưng tôi không tin người có nhan sắc cái dạng này thì có IQ cao, cho nên tôi trước hết chính là điều tra trình độ học vấn của cô ấy, nhưng là, mấy người biết tôi tra được cái gì không?!"

Weibo phát đến đây thì kết thúc, đám cư dân mạng gấp gấp không thôi, nhao nhao lên, biểu thị bị người đào hố, bọn họ đã rớt xuống hố, hi vọng người đào hố nhanh chóng chôn lấp đi.

Mà lúc này, có một phần nhỏ fan hâm mộ của Hoàng Phủ Từ Y cũng bị hấp dẫn tới, thu được tin tức có người cố ý bôi đen bệ hạ của bọn họ, bằng cấp của bệ hạ tuyệt đối là chân thực, chỗ bọn họ còn có bạn học của bệ hạ có thể làm chứng!

"Tôi không phải đang bôi đen, tôi là thực sự mong muốn biết chân tướng, tôi vốn cho là Hoàng Phủ Từ Y chỉ có 21 tuổi, thì xem như sinh viên đại học Trung Hoa, tôi đa cũng cũng là sinh viên tốt nghiệp cao đẳng, nhưng trên thực tế, tôi ngu xuẩn đơn giản muốn đào hố chôn chính mình!" Người kia một lần nữa xuất hiện, nhưng để người khác tức giận chính là sau khi nói nhầm một câu kia, vẫn như cũ không công bố đáp án, để đám fan hâm mộ xù lông lên, tuyên bố đòi tìm được người kia để làm thật.

"Tôi biết vì cái gì người ta nói như vậy, bởi vì Hoàng Phủ Từ Y căn bản cũng không phải là sinh viên tốt nghiệp cao đẳng, mà chính là tốt nghiệp tiến sĩ, cô ấy là thiên tài khoa máy tính của đại học Trung Hoa chúng tôi, 16 tuổi đã được trường học đặc cách cho nhập học, dùng thời gian năm năm hoàn thành tất cả chương trình từ nhỏ đến lớn, là kiêu ngạo của khoa máy tính chúng tôi! Sau đó lại giải thích một câu cuối cùng, lúc Hoàng Phủ Từ Y nhập học, tôi là đàn chị của cô ấy, mà lúc cô ấy tốt nghiệp, cô ấy đã là đàn chị của tôi, mấy người có biết loại tâm tình này không? Thật sự không hề thoải mái!" Không đợi chủ weibo thừa nước đục uống nước thả câu, người biết chuyện ở đây thì nhin không được trực tiếp nói ra nội tình của Hoàng Phủ Từ Y.

Đám cư dân mạng nhìn thấy bình luận này, phản ứng đầu tiên chính là không tin, nhưng lập tức thu được bằng chứng gửi lên, lại khiến những người này không tin không được.

"Mời người biết chuyện vừa nói cho chúng tôi một chút không gian tiêu hóa, thỉnh linh thoát ra bất ngờ như vậy thật sự là có chút quá không nhân đạo, có điều từ đàn chị biến thành đàn em, ha ha ha ha, cho phép tôi cười to ba phút ~!"

Có điều lần này rất nhanh người chủ weibo đã nhanh chóng tải lên mấy tấm ảnh, cũng không biết lấy được từ nơi nào, mấy tấm hình này là ảnh chụp mấy tấm giấy khen mà Hoàng Phủ Từ Y từng nhận được, còn có tấm ảnh chụp cô mặc áo thạc sĩ và tiến sĩ và bằng tốt nghiệp, tất cả tải lên cùng một chỗ, có thể nói là bằng chứng chứng minh hoàn toàn xứng đáng.

"Không nói nhiều, có bằng chứng ở đây, mời bệ hạ nhận lấy một lạy của tôi, từ nay về sau tôi chính là fan cuồng của cô, về sau người nào còn dám nói bệ hạ là bình hoa, nửa đêm tôi cũng muốn đốt nhà hắn ta! @Hoàng Phủ Từ Y" Sau cùng, người chủ weibo này vô cùng dứt khoát biểu đạt sự bội phục của chính mình đối với Hoàng Phủ Từ Y, ngay cả chữ "Phục" cũng được viết hoa để trong ngoặc kép.

Sự tình phát triển đến đây, chuyện Hoàng Phủ Từ Y là thiên tài học bá cũng coi là ngồi vững, mà nguyên bản lời đồn trong phạm vi nhỏ của bằng cấp, cũng đã trở thành vấn đề mà mọi người đều biết đến, lại cũng bởi vì giá trị nhan sắc mà càng lấp lánh, Hoàng Phủ Từ Y trở nên càng thêm nổi tiếng, trong nháy mắt đã trở thành tiểu hoa đán của làng giải trí, là nữ thần toàn năng trong suy nghĩ của vô số thiếu nam thiếu nữ. Mà tám chữ nữ thần toàn năng Hoàng Phủ Từ Y cũng một lần nữa leo lên vị trí đầu bảng tìm kiếm trên weibo, khiến cho rất nhiều người đang nghĩ đến Hoàng Phủ Từ Y liền có thể nghĩ đến danh xưng nữ thần toàn năng, cũng coi như là chứng nhận trình độ của cô.

Mà mọi người ở đây đang vô cùng náo nhiệt thảo luận chuyện của Hoàng Phủ Từ Y, Sở Ngao Dư cũng nhận được điện thoại của mẹ gọi tới.

"Ngao Dư, con và Hoàng Phủ tiểu thư thật sự đã ở bên nhau sao?" Mẹ của Sở Ngao Dư Doãn Nhiễm là một người rất ưu nhã nữ tính, thậm chí ưu nhã có chút đậm nhạt, cho dù là đối mặt với vấn đề tình cảm của con trai cũng có vẻ vô cùng bình tĩnh.

Tất nhiên không phải! Ở trong lòng Sở Ngao Dư phủ nhận nói, nhưng lời nói ra lại là: "Con rất thích cô ấy." Không cách nào thừa nhận, lại cũng không muốn phủ nhận.

"Mẹ biết con thích cô ấy, thế nhưng cô ấy thì sao?" Doãn Nhiễm trầm mặc trong nháy mắt, sau đó hỏi lại.

Bà tự nhiên là biết ý nghĩ của Sở Ngao Dư, dù sao Sở Ngao Dư từ nhỏ đã biểu đạt ra sự chú ý đặc biệt đối với Hoàng Phủ Từ Y, chỉ là thích là một

chuyện, thật sự ở bên nhau lại là một chuyện, lấy tính cách của Sở Ngao Dư thì sẽ không thật sự ở bên Hoàng Phủ Từ Y, nhưng hai người lại vẫn cứ ở chung một chỗ, khiến cho người mẹ như bà không thể không bận tâm.

Có lẽ tính tình Doãn Nhiễm có chút đậm bạc, nhưng dù sao bà cũng là một người mẹ, bà cũng rất để ý đến con trai của bà.

"... Cô ấy nói cô ấy cũng thích con." Tuy con có chút không quá tin tưởng, Sở Ngao Dư ở trong lòng nói bổ sung.

Doãn Nhiễm cũng có chút hoài nghi tính chân thực của câu nói này, nghĩ ngợi rồi nói: "Tháng sau mẹ và cha con trở về, đến lúc đó để cho chúng ta gặp cô ấy được không."

Sở Ngao Dư nhú mày, trầm mặc một lát sau, mới không chắc chắn nói: "Để con hỏi ý kiến của cô ấy trước đi, bây giờ gặp mặt cũng không thích hợp." Không nói tới việc quan hệ của anh và Từ Y là giả, xem như là thật, thì cũng không thể nhanh như vậy đã gặp trưởng bối rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Hào Trùng Sinh Chi Sủng Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.